

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

L . A N N

MIDNIGHT PACK - BOOK 1

MIDNIGHT TOUCH

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

İçindekiler

<u>BAŞLIK</u>	
<u>TELİF HAKKI</u>	
<u>ADANMIŞLIĞI ÖNSÖZ</u>	
<u>BÖLÜM 1</u>	
<u>BÖLÜM 2</u>	
<u>BÖLÜM 3</u>	
<u>BÖLÜM 4</u>	
<u>BÖLÜM 5</u>	
<u>BÖLÜM 6</u>	
<u>BÖLÜM 7</u>	
<u>BÖLÜM 8</u>	
<u>BÖLÜM 9</u>	
<u>BÖLÜM 10</u>	
<u>BÖLÜM 11</u>	
<u>BÖLÜM 12</u>	
<u>BÖLÜM 13</u>	
<u>BÖLÜM 14</u>	
<u>BÖLÜM 15</u>	
<u>BÖLÜM 16</u>	
<u>BÖLÜM 17</u>	
<u>BÖLÜM 18</u>	
<u>BÖLÜM 19</u>	
<u>BÖLÜM 20 SONSÖZ</u>	
<u>YAZARDAN SERİSİGECE</u>	
<u>YARISI SÜRÜSÜ</u>	
<u>AYRICA L. ANN</u>	

GECE YARISI DOKUNUŞU

Telif hakkı© 2018 by L. Ann.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü herhangi bir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz. Eleştirel makalelerde veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç olmak üzere, yazılı izin alınmaksızın hiçbir şekilde.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, kuruluşlar, yerler, olaylar ve vakalar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Kapak tasarımı RebecaCovers

Birinci Baskı: Aralık 2018

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

DEDICATION

Bu seferki cadılarıma - onlar olmasaydı bu kitap asla yazılamazdı!

PROLOGUE

BİR YIL ÖNCE

Derisi kaşınıyordu. Hayır, derisi değil, derisinin *altı* - karıncalar sürünüyor, vücudu boyunca ilerliyor, küçük iğne batmaları gibi hissediyor ve her sinir ucunun seğirmesine neden oluyordu. Shaun etrafındaki kalabalığın tezahüratlarını duyabiliyordu, başlamak üzere olan buz hokeyi maçı için heyecan artıyor, gittikçe yükseliyor, ta ki içinde bir kükremeden başka bir şey olmayana kadar.

kulaklar.

Alnından gözlerine doğru ter damlıyordu ve bir elini kaldırdı eliyle uzaklaştırmak istedi, ancak titreyen parmakları dikkatini çekince durakladı. Büyülenmiş ama dehşete düşmüş bir sessizlik içinde onlara baktı ve bu noktaya nasıl geldiğini merak etti. Sonra karıncalar tekrar yürümeye başladı ve dikkati tekrar teninin nasıl hissettiğine yöneldi.

"sonra koşuya çıkıyoruz, mısın? Shaun?..."

Shaun?"

Shaun başını kaldırdı ve sıkıntılı bakışlarını ikiz kardeşinin üzerinde gezdirdi. "Kaçmak mı?" diye tekrarladı, sesi boğuklaşmıştı. " olmaz. Görülme riski çok fazla."

"Bu bir dolunay. Hissetmiyor musun?" Deacon ısrar etti. "Aylardır birlikte koşmuyoruz."

Hissetmek mi? Shaun neredeyse kahkahalarla . *Elbette, hissedebiliyordu.*

Hissettim. Sorun da buydu. Etrafta bu kadar çok insan varken, bir Avcı'nın izleyip bekleme ihtimaliyle yer değiştirmek -

Onu en savunmasız olduğu anda almaya hazır mıydı? Bu artık almak istediği bir şans değildi. O zamandan beri...

Shaun boğazında safra birikerek ayağa fırladı ve kardeşini iterek geçti.

"Beş dakika içinde döneceğim," diye omzunun üzerinden attı ve kalabalığın arasından geçerek umumi tuvaletlerden birine doğru ilerledi.

Küçük bölmede ne kadar oturduğunu, elinde sıkıca tuttuğu mor sıvı şişesine ne kadar süre baktığını unuttu.

Bunu kabul etme, dedi kendi kendine. *Vites değiştir ve sürüyle birlikte koşmaya çık.*

Başını salladı. Eğer onu almazsa, yer değiştirecekti. Ve kurdunu kontrol edebileceğinden emin değildi. Kurdunu en son serbest bıraktığından bu yana üç ay geçmişti, Avcı tarafından yakalandığından bu yana üç ay geçmişti.

Sürü arkadaşının ve en yakın dostunun işkence ve...

Hayır! Hayır!

Hayır, bu riski alamazdı. Ya kurdu kontrolü ele geçirirse? Ya dışarıda bekleyen başka bir Avcı varsa?

Kapağı açtı, başını geriye eğdi ve sıvıyı boşalttı, hemen derisinin altındaki kaşıntının hafiflediğini hissetti. Gözleri kapandı, ve titreyen bir iç çekiş bıraktı.

Bu son kez olacaktı. Sadece bu dolunayı atlatması gerekiyordu. Yarın yeni bir başlangıç olacaktı. Kendi evine gidecekti. Alfa, günahlarını itiraf etmeli ve bu kadar uzun süre sessiz kalmasının sonuçlarıyla yüzleşmelidir.

BİR AY ÖNCE

"Yapmak istediğinin bu olduğuna emin misin?" Deacon sordu.

Shaun evet ya da hayır olarak algılanabilecek bir yanıt homurdandı. Kardeşi son on dakika içinde ona aynı soruyu en az otuz kez sormuştu. Ve gerçek şu ki, o da bilmiyordu.

Ne istediğini. Ancak neye *ihtiyacı* olduğunu biliyordu. Bir yıldan uzun bir süredir ilk kez bunu kendine itiraf edebilmişti.

Kardeşinin konuşmalarını bitirmediğinin farkında olarak kıyafetlerini bavula atmaya devam etti. Shaun, Deacon'ın

Sığınak'tan ve Sürü'den ayrılma ihtiyacını anlıyor ve bunu açıklayamıyordu. Sadece şehirden, ışıklardan ve gürültüden uzaklaşması ve daha sessiz, doğaya daha yakın bir yere gitmesi gerektiğini biliyordu - kulağa ne kadar klişe gelse de. Bir yıldır temizdi ama her gün, her maceraya atıldığında aynı arzuyla mücadele ediyordu. ev dediği duvarların dışında. Her torbacının nerede olduğunu biliyordu ve ayartıcı şeylerden uzaklaşması gerekiyordu.

Alfa'ları, sürülerinin boyutunu genişletme beklentisiyle yer değiştirme konusunu gündeme getirdiğinde ve bir yer bulduğunu açıkladığında Shaun, yeni evlerini keşfetmek ve burayı sürüleri için yeni bir Sığınak haline getirecek süreci başlatmak için ilk giden kişi olmaya gönüllü olmuştu.

"Shaun?"

Shaun başını kaldırdı. Kendi düşüncelerinde kaybolduğu süre boyunca Deacon konuşmuş muydu?

"Yapılacak en doğru şey bu," dedi ve sessizce beşe kadar saydı. Deacon tekrar konuşmaya başlamadan önce üçe ulaşmıştı.

"Hiçliğin ortasında. Eminim internet yoktur, cep telefonu çekmiyordur, muhtemelen sabit hat da yoktur..."

Shaun'un dudaklarında bir gülümseme belirdi. Sanki kendi gülümsemesi gibiydi.

Özellikle de geçen yıldan sonra. Ama ikiz kardeşi de dahil olmak üzere hiç kimse bunu anlamıyordu. Şehir hayatını seviyorlardı, duvarlarla çevrili geniş yerleşkelerinde yaşamayı seviyorlardı. istedikleri her şey yakınlardaydı.

Bir zamanlar o da öyleydi.

Ta ki bir yıl önceki o meşum geceye kadar. bir hokey maçının ortasında ağzından köpükler saçıyordu. İşte o an farklı bir yerde olması gerektiğini fark etti.

Los Angeles *olmayan* bir yerde.

Deacon'a göre, Mars'a tek yönlü bir yolculuk yapıyor da olabilir.

"Dostum, burası kıyamet sonrası bir manzara değil." Shaun kıkırdamaya zorladı. "İnternet var ve düşünsene, bugünlerde kaç yerde sabit hat var ki?"

"Evet, ama -"

"Cormac da aynı fikirde. Bunu biliyorsun. Evi kontrol ettirdi, o yüzden cidden endişelenmeyi bırak," diyerek kardeşini cümlesinin ortasında kesti. "Ben hallederim. Endişeleniyorsun ama ben her şeyi kontrol altına aldım."

"Peki ya Avcılar?"

"Takip edecekleri daha ilginç insanlar var. En az bir yıldır onların ilgisini çekecek bir şey yapmadım ve bu şekilde kalmasını planlıyoruz."

Deacon gülümsedi ama Shaun onun kararsızlığını ve endişesini hissedebiliyordu.

İç çekerek doğruldu ve tüm dikkatini kardeşine vermek için döndü.

"Bakın, sıçtım batırdım. Herkes her şeyi berbat ettiğimi *biliyor*. Dam'ı aldım -" sürü arkadaşının adını söylerken kekeledi, boğazını temizledi ve

tekrar başladı. "Damien öldü çünkü ben her şeyi berbat ettim. Bunu yapmalıyım, Deke. Endişelendiğini biliyorum ama her şey girecek. İyi olacağımı anlamamı istiyorum." Bavulu sürükleyerek yataktan kalktı ve yatak odasından dışarı çıktı, Deacon da peşinden geliyordu.

"Oraya kendin mi gidiyorsun?" Deacon tavrını değiştirdi.

Shaun gözlerini devirmek için kendini zor tuttu. Yaptığı her hareketin sürekli sorgulanması ayrılmasının nedenlerinden biriydi.

"Şey," dedi yavaşça. "Düşünüyordum da belki Biraz kanat takıp oraya uçmak istedim ama sonra valiz alacağım için arabayla gitmenin daha kolay olacağını düşündüm."

"Ne demek istediğimi biliyorsun."

Üzülerek söyledi. Demek istediği Shaun yalnız olsaydı Şehri terk etmeden önce yoldan sapıp bir torbacıyla buluşmak için günaha girmesini engelleyecek hiçbir şey yoktu. Bu Shaun'un Ama ne kadar temiz olduğunu iddia ederse etsin, birilerinin buna inanmasının zaman alacağının farkındaydı.

Yine de yorum yapmadan geçemezdi.

"Belladonna'yı aramaya gitmeyeceğim. Daha bir yıl içinde mala dokundu. Buradan oraya kadar arabayla gideceğim - geçip gitmek yok, iki yüz dolar toplamak yok." Merdivenlerden indi ve kapıya doğru ilerledi.

"Oraya vardığında ne yapacaksın?"

Shaun durdu, elini kapının koluna dayadı ve yavaşça başını çevirerek kardeşine kurt gibi sırttı.

"Otuz dönümlük bir orman satın aldık. Ne yapacağımı *sanıyorsun?*" Yeşil gözlerinin irislerinde sarı renk parladı. "Bacaklarımı esneteceğim ve gecikmiş bir koşuya çıkacağım."

Kapıyı iterek açtı ve arabasının beklediği yere doğru merdivenlerden indi. Bavulunu diğer eşyalarıyla birlikte arka koltuğa atarak sürücü koltuğuna geçti. Kardeşine son bir kez el salladıktan sonra arabayı sitenin dışına sürdü.

CHAPTER I

Cassie, sonunda bunun ne kadar aptalca bir karar olduğunu anladığında, Loca'dan bir milden **daha az uzaktaydı**. Rebekah'yla paylaştığı daireden ilk çıktığında ve Ana Cadde'den kasabanın sınırlarına doğru koşarken tek düşüncesi oda arkadaşı ve Sam'den olabildiğince uzaklaşmaktı.

Şehrin beş mil dışındaki Lodge, özel mülkiyete ait bir ormanın kenarında yer alan dört yatak odalı bir evdi. Ailesi Yirmi altı yıl önce ilk evlendiklerinde satın almışlar ve hem Cassie'yi hem de kız kardeşini sıcak duvarları arasında büyötmüşlerdi. Şehre taşınmak için evden ayrıldıktan sonra bile, sıkıntılı veya üzgün olduğunda koştuğu yer olarak kaldı. Kız kardeşi buraya 'güvenli alan' diyordu. Ve dairesine girip Sam'i bulduktan sonra, onun İki yıllık erkek arkadaşı, Rebekah'nın bacakları arasında tek düşüncesi kaçmaktı.

O da öyle yaptı.

Bacakları ağrıyor ve gözleri akmayan yaşlarla yanıyordu, Lodge'a giden yol göründüğünde adımlarını yavaşlattı. Ve Tabii o zaman hatırladı.

Köşk artık ailesine ait değildi. Annesi birkaç ay önce, babası öldükten hemen sonra orayı satmış ve kendine şehrin 'daha güzel' bir yerinde yeni bir daire almıştı. Cassie ve kız kardeşine artık orada onsuz yaşamaya dayanamayacağını söylemişti.

Koca.

Çok fazla anı ve sessiz bir evin çok fazla üzücü olduğunu iddia etmişti. Özellikle de Cassie ve kız kardeşi artık orada yaşamadıkları için.

Kalan parayla kendine altı aylık lüks bir gemi seyahati ısmarladı, iki kızına el salladı ve arkasına bakmadı.

Cassie burnunu çekti ve aile evlerinin satışı konusunda annesiyle yaşadığı pek çok tartışmayı zihninden silkeleyerek ön kapıya doğru yürümeyi bitirdi. Şimdi bunu düşünürken, annesinin ona şöyle dediğini hatırladı

evin arkasındaki ve etrafındaki ormanlık araziye de satın alan şehir dışından birine satmıştı. Kapının kolunu çevirmek için uzandığında kilitli olduğunu gördü ve nefesinin altından bir küfür fısıldadı.

Tabii ki kilitliydi! Neden kilitli ki?

Ev boştu. Tüm anahtarlar yeni sahibine gönderilmişti. Cassie iç geçirdi ve kasabaya uzun bir yürüyüşe başlamak için döndü, sonra durdu. *Her* anahtar iade edilmemişti. Sadece kendisinin ve babasının bildiği bir anahtar vardı. *Bu anahtar* hâlâ babasının bıraktığı yerde olmalıydı.

Cassie verandanın solundaki küçük taşlığa doğru ilerledi - sekiz yaşındayken babasıyla birlikte burayı inşa etmek için geçirdiği hafta sonunu hatırladı, her bir taşı dikkatle seçmiş ve her birinin yerini uzun uzun düşünmüştü. Çömeldi ve parmaklarını taşların üzerinde gezdirdi. dört sıra saydı, sonra mor renkli taşı yukarı kaldırdı. Beşinci kattaki taş, çimen ve toprak tutamlarının arasına yerleştirilmiş pas rengi bir anahtarı gösteriyor.

Küçük sırrımız, Cassie-ay, diye fısıldamıştı babası ona ve sıkıca sarılmıştı.

Cassie anahtarı aldı, aceleyle kapıya geri döndü ve anahtarı kilide soktu. Kapıyı iterek açıp içeri girdiğinde bir keder dalgası üzerine çöktü. Koridordaki her şey eve son gelişinde olduğu gibiydi. Babasının cenazesinin ertesi günü... O anı hatırlamaktan kaçındı ve boğazındaki yumrudan nefes alarak gözlerini kapattı.

Sonra duydu ...

Duş akıyordu...

Mantıklı düşünce kaçtı ve içgüdüler devreye girdi. Cassie merdivenlerden ailesinin yatak odasına doğru koşmaya başladı.

duşun gerçekten ne anlama geldiğini duymak.

Bir anlığına, duş kesildiğinde, babasının banyodan çıktığını hayal etti. Son dört ayın sadece korkunç bir kâbus olmasını istiyordu ve kafasındaki bu tek düşünceyle açık kapıdan içeri uçtu. Kalbi göğsünde acıyla çarparken, gözleri tekrar görmek için yanıp tutuştuğu tek kişiyi aradı ve çenesi düştü.

Ebeveyn odasından bir adam çıktı - ama babasına olan benzerliği burada sona eriyordu. Dövmeler her iki kolunu da parmak eklemlerine kadar ve gövdesinin sağ tarafını kaplıyordu - kırmızı, altın ve siyahın muhteşem tonlarında kıvrımlı çizgiler ve desenler... Cildi altın rengindeydi ve renklerin altında tonlanmıştı, bu da onları öne çıkarıyordu Cesurca ve Cassie'nin içindeki sanatçı yüzeye çıktı. Hiç düşünmeden öne doğru bir adım attı ve cesur adama dokunmak için elini uzattı Çizgileri hafızasına kaydetmek, böylece daha sonra boş zamanlarında çizebilmek için.

Gırtlaktan gelen bir küfür Cassie'yi avucunun temas etmesinden saniyeler önce şaşkınlığından kurtardı. Bileğinin mendeneye benzer bir şekilde kavrandığını hissetti ve arkasındaki duvara çarptırıldığında nefesi bedenini terk etti. Gözleri zümrüt yeşili gözlerle buluşmak üzere yukarıya fırladı.

Öfkeyle parlıyordu.

"Buraya nasıl girdin lan?" diye hırladı.

Adamın sesindeki zehir dudaklarındaki tepkiyi dondurdu ve kadın içgüdüsel olarak bakışlarını kaçırdı, gözleri adamın omuzlarındaki dövmelerin yakınlığına kilitlendi. Omzundan göğsüne ve kaburgalarına doğru kıvrılan desenler bir kez daha dikkatini çekti. Oradan sağ kalçasına doğru kıvrıldılar. Adam kımıldadı ve kadın kalçasına sert bir şeyin bastırıldığını hissetti... ve işte o *zaman* tamamen çıplak olduğunu fark etti.

Boğuk bir nefes aldı ve gözlerini sıkarak kapattı, Duvara yaslanıp geri çekilerek vücudu ile arasına biraz mesafe koymaya çalıştı ve bu da onun izinsiz girişi karşısında hissettiği tek duygunun öfke olmadığını gösterdi.

"*Aman Tanrım, aman Tanrım,*" diye mırıldandı. "*Çok özür dilerim!*" Adamın tuttuğu bileğini çekti, sonra bıraktığında şaşkınlıkla ciyakladı,

ama sadece kalçalarını kavrayıp yüzünü çevirecek kadar uzun süre duvara yaslandı. Adamın vücudunun kısa bir süreliğine kendi vücuduna yaslandığını, bariz ereksiyonunun poposunun yanakları arasına yerleştiğini hissetti ve nefesi boğazında düğümlendi.

"Orada kal." Sıcak nefesi kulağını gıdıkladı ve sonra vücudunun sıcaklığı kayboldu.

"Özür dilerim," diye . "Ben... Burada birinin olduğunu bilmiyordum." Adamın ne yaptığını görmek için başını çevirmek istemediğinden, nerede olduğunu çalışarak etrafta dolanırken döşeme tahtalarının gıcirtısını dinledi.

"*Lütfen giyin. Lütfen beni öldürmeye hazırlanma,*" diye fısıldadı kendi kendine.

"Ne mırıldanıyorsun orada?" Sesi sert ve öfkeli tonunu kaybetmiş, yerini zengin ve boğuk bir tona bırakmıştı; ona iyi bir viski ve çikolatayı hatırlatıyordu.

"Hiçbir şey." Cassie yutkundu.

Bir metal şingirtısı duydu ve kelepçelenmeyi ya da daha kötüsünü bekleyerek gerildi.

"Bundan emin misin?" Yavaş ses tonu eğleniyor gibiydi.

Bir döşeme tahtası daha ve Cassie onun arkasında durduğunu, vücudunun sıcaklığını hissettiğinden emindi ve ürpermesine engel olamadı.

"Artık arkanı dönebilirsin."

Cassie tereddüt etti, sonra yavaşça döndü ve onu odanın ortasında, bir metre kadar ötede dururken buldu. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, başını bir yana eğmiş onu izliyordu. Kalçalarından aşağı sarkan siyah bir kot pantolon giymişti ve göğsü ile ayakları hâlâ çıplaktı. Kotun ilmeklerinde kalın bir zincir kemer asılıydı; Cassie bu sesi duymuş olmalıydı.

bir rahatlama iç çekişini geri tut.

Bu ses üzerine kaşları havaya kalktı ama hiçbir şey söylemedi.

"Ailem eskiden bu evin sahibiydi," diye teklif etti yüklü sessizliğe.

"Burada kimsenin olacağını düşünmemiştim."

Ağzının bir tarafı '*tabii ki öyle*' diye bağırان bir gülümsemeye dönüştü ve Cassie kaşlarını çattı.

"Gerçek bu!" diye savunmaya geçti.

Omuz silkti. "Bir araba sesi duymadım. Buraya nasıl geldin?"

Cassie sinirli bir şekilde güldü, bu ses kısa sürede hıçkırığa dönüştü ve yutkunarak cevap vermeden önce bir nefes aldı.

"Koştum... çoğunlukla."

"Kaçtın mı?" diye tekrarladı, kaşları yine kalkmıştı. "Kasabadan mı?"

Cassie başını salladı ve adamın gözleri yavaşça onun üzerinde gezinirken kıpırdamamaya çalıştı. Bakışları keskin ve yoğun; dağınık bir at kuyruğuyla geriye doğru toplanmış sarı saçlarından krem rengi bluzuna ve

İş için giydiği bej pantolonunu giydi ve gözlerini ormanda yürümek için tasarlanmamış düz ayakkabılarına dikerek durakladı. Gözleri yön değiştirdi ve tekrar bacaklarına kaydı.

Cassie rahatsız bir şekilde kıpırdandı, neredeyse adamın gözlerinin izlediği yolu hissediyordu, teni adamın hayali okşamasına tepki veriyor, adamın altında ısınıyordu bakışlar. Adam yavaşça incelemesini bitirdiğinde kadının nefesi titrek kısa nefesler halinde geliyordu.

"Çantan yok, montun yok. Koşu ayakkabısı giymiyorsun. Burada bir hikâye varmış gibi hissediyorum ama ne olayım," dedi yumuşak bir sesle, sanki kendi kendine konuşuyormuş gibi. "*Koşudan* sonra... susamış görünüyorsun." Kelimeyi uzattı, neredeyse tadını çıkarıyordu.

"İçecek bir şey ister misiniz?" "Ben..."

evet, teşekkür ederim," diye yanıtladı.

Kollarını açtı ve kapıya doğru bir el salladı. "Önden buyurun."

Cassie kendini duvardan sıyırdı, bir adım ileri gitti ve sonra durdu.

"Acaba... yani... sakıncası yoksa, yani, bir tişört giyer misiniz?"

Shaun buzdolabına yaslandığı yerden kahvaltı barının yanındaki tünemiş kadını inceledi. O

Hâlâ burun deliklerinde onun kokusunu duyabiliyor, yatak odasında onu duvara sıkıştırdığı zamandan kalma kıvrımlarını, sert kaslarının yumuşaklığını hissedebiliyordu. Dilini onunkinin üzerinde gezdirdi.

ve kokusu kadar tadının da güzel olup olmadığını merak etti.

Bir kütüphanecinin nasıl giyineceğini hayal ettiği gibi görünüyordu. Bluz boğazına kadar düğmeli, bej pantolon ve düz, saçma olmayan ayakkabılar. İhtiyacı olan tek şey burnunun ucuna takılmış bir çift boynuz çerçeveli gözlük - şirin, ucu kıvrık - ve sert bir ifadeydi ve okul günlerindeki kütüphaneci fantezisi tamamlanmış olacaktı... yani, eğer dizlerinin üzerine çökerse, her neyse. Bu düşünceyle sertleştiğini hissetti, yüzüne yayılmakla tehdit eden gülümsemeyi durdurdu, ve tepki vermemek için kendini zorladı.

Ona baktığında görmediği şey neydi? Bir Avcı ya da başka bir Şekil Değiştiren.

Kadının yatak odasında söylediklerini tekrar düşündü. Ailesinin eskiden The Lodge'a sahip olduğu iddiası akla yatkındı - zaten bu ev için aptalca bir isim değil miydi? Satışla bizzat ilgilenmemişti. Sürüsünün ve Alfa'sının bu işleri yapacak adamları vardı.

onlar için böyle. Ama bu yine de onu bulmak için bilerek gönderilmediği anlamına gelmiyordu. Özellikle de ailesinin Şekil Değiştirenlerle ya da Avcılarla bir geçmişi varsa ve evi onlardan *kimin* satın aldığını keşfetmişlerse. Duştan çıktıktan sonra odasında, hatta yatağında, bir Avcının gerçek niyetlerinden dikkatini dağıtmak için bir kadın bulması kesinlikle ilk kez olmazdı.

Evet, bunu düşünmeyelim Shaun, dedi kendi kendine.

Dikkatini şimdiki zamana, mutfağında oturan kadına ve onun duyularını istila eden kokusuna geri dönmeye zorladı. Herhangi bir yalan ya da aldatma belirtisi hissedemiyordu. Peki ya kadının giyim tarzı? Tüm o kütüphaneci havası. Bu Shaun'un onun Hikayede yalandan çok gerçek payı vardı.

"Neden ormanımda koşuyordun?" Shaun sessizliği bozdu ve kızın gözlerinin onunkilerle buluşmak için yukarıya dikilmesini izledi. Shaun dikkatini kızın ayaklarına yöneltti ve kız da Shaun'un gözlerini takip etti. "Bunun önceden planlanmış bir yürüyüş olmadığını tahmin ediyorum."

Başını salladı ama sorusuna cevap vermedi. Bunun yerine, ona verdiği su şişesinin kapağını çevirdi ve bir yudum aldı.

Yudumla. Shaun kendini buzdolabından uzaklaştırdı ve odayı geçti. Adam sinsice yaklaşırken gözleri ona yapışmıştı. Ne zaman

ulaştı, başka bir tabure çıkardı ve yanına oturdu. Kadın sessiz kaldı.

Shaun kahvaltı barı boyunca bir kolunu uzattı ve kadının bakışları hemen Shaun'un kolunun etrafındaki desenlere kaydı.

Ön kolunu. Aynı şeyi yukarıda da yapmıştı, diye not etti kendi kendine. *Sürü işaretlerini okumaya, hangi sürünün üyesi olarak doğduğunu öğrenmeye mi çalışıyordu?* Kızın ne zaman durduğunu saniyesine kadar takip edebilirdi.

işaretlerine baktı ve çıplak olduğunu fark etmeye başladı. Bu düşünceyle bir sırtıış yayılmakla tehdit etti ve onu acımasızca bastırdı. Parmakları tezgahın üzerinde sabit bir ritim tutturdu.

"Duş almadan önce kapıyı kilitledim. İçeri nasıl girdin? Avukatımız tüm anahtarları istedi."

"Babam kayalıktaki sahte bir taşın altına bir anahtar saklamıştı. Dışarıda." Sesinde dalgın bir ton vardı ve Shaun onun koluna odaklandığından emindi.

"Dövmelerimi beğendin mi?" *Evet, bu doğru, Shaun. Onlara işaret de - bu parlak bir hareket olurdu!*

Kızın yanaklarına bir kızarıklık yayıldı ve adam sessizce içine çekerek kokusunu inceledi. Kadın utanmıştı.

"dilerim," diye hemen özür diledi.

Yukarıda da özür dilemişti, diye düşündü. Daha düşük rütbeli kurtların daha yüksek rütbeli bir sürü üyesini yatıştırmak için özür dilemesine . Kadının bilinçaltında onun daha baskın olan rütbesine boyun eğdiğinin farkında olup olmadığını merak etti. Bu öyle bir tepkiydi ki

ilgisini çekti. Çoğu insan, bariz bir saldırganlık belirtisi olmadığı sürece güç dengesinin farkında değildi. Hiyerarşinin incelikleri çoğunlukla onlar için kaybolmuştu. Ve yine de onun aşağı doğru bakışları, Vücudu hafifçe arkasını dönmüştü ve karnına sarılan eli, onun rütbesine karşı içgüdüsel bir tepki verdiğini gösteriyordu.

İlginç.

"Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim," diyordu. "Tasarımı çok güzel ve eşsiz."

Yarısını bile bilmiyordu.

Koluna baktı. Bir yıl önce dirseğinden omzuna kadar uzanıyordu. Çöküşünden sonra, sürü işaretlerini maskeleyen ve tanınmalarını zorlaştıran dövmeler eklemişti. Ve

Şimdi desen parmak eklemlerinin hemen altından başlayıp kolunun etrafını dolaşıyor, omzunu kaplıyor ve göğsünün sağ tarafı ile sırtından aşağıya doğru iniyordu. Belirli bir desenleri yokmuş gibi görünüyordular ama gözün hareket etmesini sağlayacak, tasarımın gelgitlerini takip edecek şekilde tasarlanmış gibiydiler. Dikkatleri gerçek işaretlerden uzaklaştırmak için bilerek yaptığı bir şeydi.

tasarımın içine gizlenmiş. Her sürüye ve sürü üyesine özgü olan işaretler - bunu *ona* söyleyebileceğinden değil. Tüm derisini kapladığını görebilmesi için kolunu ters çevirdi ve elinin parmaklarının seğirdiğini gördü.

Bana dokunmak istiyor mu? Merak etti.

Başını eğdi ve onu inceledi. Ondan gelen herhangi bir arzu ya da baştan çıkarma hissi yoktu ama kesin bir hayranlık vardı. Kızın dikkati tamamen adamın koluna odaklanmış gibiydi. Ya kızın bir dövme fetişi vardı ya da... ya *da ne?* Shaun bunun başka bir şey olabileceğini düşünemiyordu.

"Her iki kolunda da aynı mı?" diye sordu ve merakı onu dönüp ona bakmaya itti, böylece diğer kolunun uyluğuna dayandığı yere bakabildi.

Onun ilgisine karşılık verdi ve kolunu kaldırdı. "Tam olarak değil. Yine de aynı prensip."

Konuşmalar bunun en gariplerinden biri olduğunu düşündü. Ve zamanında çok tuhaf konuşmalar yapmıştı.

Bir parmağını uzattı ve kolundaki desenin üzerinde gezdirdi. Shaun tısladı, beklenmedik bir elektrik kıvılcımı kolundan yukarı fırladı. Kadın elini sertçe çekti.

"Özür dilerim, kabalık ."

Ve işte yine o özür, diye düşündü. Kadının utanç kokusu daha da güçlendi ve kendini gülümsemeye zorladı, Bu sırada kurdu, karşısındaki dişiye merak ederek kafasının içinde homurdanıyordu.

" değil. Statik şok," diye omuz silkti. "Kasabaya dönmeye hazır mısın?"

Eğer onun tepkisini izlememiş olsaydı sorusu karşısında irkilmesini kaçırды. Ama bunu kaçırmış olsa bile, kokusunun endişeli bir hal almasını kaçırması mümkün değildi.

Bu bir hayır.

Shaun elini tekrar kucağına bıraktı ve gözlerini onunkilerle buluşturmak için kaldırdı. ", Goldilocks, dökül. Neden ormanımda dolaşıyorsun?"

Peri masalına yaptığı gönderme karşısında dudaklarının hafifçe kıpırdadığını gördü ve başını geriye doğru eğerek onun yüzüne baktı. Kafasının içindeki kurt daha yüksek sesle hırlayarak boyun eğmesini istedi. Onu görmezden gelerek

Gözlerine odaklandı - mavi olduklarını fark etti, tıpkı arazinin arka tarafında, çimenlerin orman kenarıyla bulunduğu yerde gördüğü peygamber çiçekleri gibiydiler.

"Yürüyerek geri dönebilirim," dedi ona, iki sorusunu da duymazdan gelerek.

Shaun kaşlarını çattı. "Evet, bununla bir sorunum yok. Sabah cesedini bulduklarında cinayetle suçlanma riskine girmeden yapmam gereken yeterince iş var." Konuşurken ayağa kalktı. "Hadi gidelim. Zaten biraz erzak almam gerekiyor. Seni yolumun üzerinde bırakırım."

Bir Grand Cherokee olan arabası, Grand Cherokee'nin uzak tarafına park edilmişti.

Evin önünden bakıldığında, Cassie'nin isteksiz ev sahibiyle aynı yerden boya almış gibi görünen bir kulübeydi. Tek bir düz renk yerine, kollarını kaplayanlarla benzer desen ve renklere sahipti - bu da onu öne çıkarıyordu. Cesur, gösterişli ve en az sahibi olan adam kadar göz alıcı.

Yolcu kapısının yanında durup kapıyı açtı, sonra geri çekilip Cassie'nin içeri girmesini bekledi.

"Gerçekten gerek yok." Kasabaya geri dönmesine izin vermesi için onu bir kez daha ikna etmeye çalıştı.

"Zahmet etme," diye sırtıttı, itirazları üzerine kapıyı çarptı ve sürücü tarafına doğru yürüdü. "Neden geri dönmek istemiyorsun?" koltuğuna yerleşip motoru çalıştırırken sordu. "Bana da söyleyebilirsin. Nasıl olsa eninde sonunda öğreneceğim."

"Sana kim söyleyecek?" Cassie kendini tutamayıp bağırdı. "Sen burada bir yabancısın."

Onun ses tonuna kaşlarını kaldırdı ve sırtıttı. "Evet, ama burası küçük bir kasaba ve *herkes* bu tür şeyleri yaymanın en kötü yol olduğunu bilir. Dedikodu." Kendini beğenmiş sırtışı kayboldu, çünkü o

büyük bir cip dolaşıyordu. "İnsanların duyduğu söylentilerin kontrol edebileceğiniz söylentiler olması her zaman daha iyidir," diye ekledi dalgınca.

Cassie onun sesinde garip bir ton sezdiğini düşündü, sanki tecrübelerinden bahsediyormuş gibiydi ve bir an için Ona sormak için cazip. Küçük yaştan beri ona öğretilen görgü kuralları Ancak o daha konuşmadan adam devreye girdi ve o an geçti. O da konuşmadı ve sonraki birkaç dakikayı, arabanın canavarını daracık yolda manevra yaparak ilerletirken sessizlik içinde geçirdiler.

Bir hareket Cassie'nin dikkatini çekti ve bakışları adamın ellerinin direksiyonun üzerinde durduğu yere kaydı, parmakları sadece onun duyabileceği bir melodiye vuruyordu ve Cassie dudaklarının bir gülümseme şeklinde kıvrıldığını hissetti. Babasının bir şarkı aklına takıldığında nasıl benzer bir şey yaptığını hatırladı.

"Hangi şarkı bu?"

"Ha?" Gözleri kısa bir süreliğine onunkilere kaydı, sonra tekrar yola döndü. "Parmakların hangi şarkıda dans ediyor?"

Kaşları şaşkın bir şekilde çatıldı ve yere baktı, sonra sırtıttı. "Ahhh doğru. Sen bunu bilemezsin."

"Neden?" diye sordu. "Küçük bir kasaba kızı olduğum için mi?"

"Hayır, çünkü sen..." Elini direksiyondan kaldırıp belli belirsiz ona doğru sallarken gözlerinin kenarları kırışmış, kahkahalarla parlıyordu. "Kütüphaneciye benziyorsun, Goldilocks."

"Kütüphaneciler müzik sevmez mi? Bunu mu ima ediyorsunuz?" diye sordu.

Shaun bir kahkaha attı. "Hayır tatlım, ama kütüphaneciler muhtemelen Mozart, Beethoven ve bunun gibi şeyler dinliyorlardır."

"Vay canına! Basmakalıp konuşuyorsun."

"Yapmıyorum."

"Öylesin! Ayrıca, ben kütüphaneci *değilim*."

"Hayır, sen eve izinsiz birisin." Ona sırtıttı. "Muhtemelen mood müzik dinliyorsundur."

"*Mood* müzik mi? Bunun ne olduğunu bile bilmiyorum!" diye güldü.

"Bilirsiniz... sizi havaya sokmak için açtığınız müzik geçen hain plan her neyse." Bir elini saçlarının arasında gezdirerek saçlarını yüzünden uzaklaştırdı.

Cassie, "Alçakça ya da başka türlü *herhangi bir* plan yapmadım," diye cevap verdi. "Ah-hah!" Ona bir parmağını salladı. "Demek itiraf ediyorsun! *Yapıyorsun* müzik dinle." "Hayır!"

"Hayır mı?" Ona düşünceli bir bakış fırlattı. "Sakın bana erkek gruplarının ardından çığlık atan kızlardan biri olduğunu söyleme?" göğsüne bastırdı. "Kalbimin bunu kaldırabileceğini sanmıyorum. bir tür darbe."

Cassie tekrar güldü ve onun alaylarıyla ruh halinin hafiflediğini hissetti. "Başardın!" diye ilan etti.

"Sen de mutfakta dans , değil mi?" diye suçladı. "Süpürge bir mikrofonmuş gibi davranıyorsun."

"Emin olabilirsiniz!" Başını kaldırdı ve bilerek yanlış notalara basarak güncel pop şarkılarından birinin nakaratını söyledi.

Yüzünün buruştuğunu gizlemeye bile çalışmadı. "İçgüdülerime kulak verip polisi aramalıydım," diye mırıldandı.

"Ne için?"

"Müziğe karşı işlenen suçlar."

Cassie daha yüksek sesle şarkı söyledi, sonra da kahkahalara boğuldu. Cırtlak bir tiz notada fiziksel olarak irkildi. Adamın göz ucuyla kendisini izlediğini görebiliyordu, bu da daha sert kıkırdamasına neden oldu, şarkı unutuldu. Kıkırdamaları nihayet yatıştığında, adam tekrar konuştu.

"Şarkının adı *Seçtiğim Uyuşturucu*."

Cassie başlığı düşündü, hafızasına yerleştirmeye çalıştı ama yapamadı... ve onun bunu *bildiğini biliyordu*.

"Eee?" diye meydan okudu.

"Elbette! Şu grubun şarkısı.. bilirsin..." diye blöf yaptı.

Adam homurdandı. "Hiçbir fikrin yok."

"Bunu bilemezsin!"

Dudakları seğirdi. "Öyle sayılır." Sinyal lambasını yaktı ve Cassie kasabanın sınırları içinde olduklarını fark etti. "Nereye bırakmamı istersin?"

"Nereye park edersen orada inerim. Oradan yürüyebilirim." Sesine gerginlik geri dönmüştü.

Shaun başıyla onayladı ve sessizlik içinde arabaya döndü. Arabayı Ana Cadde'den aşağı sürdürdü ve kısa bir süre sonra kasabadaki tek bakkalın önünde durdu.

Şanssızlık bu ya, araba durduğu sırada Sam karşıdaki bankadan çıkıyordu. Cassie inledi ve arkadaşının gözleri ondan Sam'e ve tekrar Sam'e kaydı.

"Seni koşarak evime gönderen adam o mu?" Durumu hemen anladı ve Cassie bunun bir şey ifade etmediğini biliyordu. bir yalan uydurmaya çalışıyorsun.

"Evet," diye cevap verdi usulca. "O benim eski sevgilim," diye gösterge panelindeki saate baktı, "dört saat önce."

"O ne yaptı?"

"Oda arkadaşım." Kelimeler ağzından dökülürken asit gibi yakıyordu.

"Onu yakaladın mı?" Adam hiç bozmadı ve Cassie başıyla onayladı.

"Bugün erken saatlerde onları gördüm. İş normalden erken bitirdim ve onunla akşam yemeğinde buluşacaktım. Duş alıp üstümü değiştirmek için eve gittim. Kapıdan içeri girdiğimde mutfak masasının üzerinde sevişiyorlardı."

Shaun başını çevirip Sam'in yolun karşısına geçişini izledi. "Bu konuda ne yapacaksın?"

Cassie sesinin titremesini engellemeye çalışarak omuz silkti ve gözlerinden süzülen yaşları görmemesi için yüzünü başka tarafa çevirdi Gözler.

"Bilmiyorum. Sadece uzaklaşmam gerekiyordu, ben de Lodge'a koştum. Annemin orayı sattığı gerçeği aklıma bile gelmedi."

Shaun kemerini çözdü ve koltuğunda dönerek ona baktı. "Pekala, Goldilocks, iki seçeneğin var. Ya bunu yanına bırakacaksın ya da o pisliği yakıp kül edeceksin."

"Bunun oda arkadaşımın ya da benim hatam olduğunu düşünmüyorsun değil mi?" Sözcükler dudaklarından dökülürken bile Cassie bir parçasının Yaptığı bir şey Sam'in ondan başka birine yönelmesine neden olmuştu.

Shaun başını salladı. "Ne yaptı ki? Aleti kızın içine gömülüyken kayıp yere mi düştü? İşleri berbat etmek için iki kişi gerekir, tatlım. Eğer kız

ona asıldıysa ve o da onu istemediyse, onu taşaklarına kadar bulmazdın, değil mi?"

Cassie onun kabalığı karşısında yanaklarının yandığını hissetti. "Belki de benim yaptığım ya da yapmadığım bir şeydi."

Adam hemen cevap vermeyince, kız ona baktı ve adamın kendisine kısık gözlerle baktığını gördü. "Buna gerçekten inanmıyorsun, değil mi?" diye sordu.

"Ben... belki?"

"Bu bana onun hakkında bilmem gereken her şeyi anlatıyor." Onun sesi bunun iyi bir şey olmadığını açıkça ortaya koydu. "Peki, bu konuda ne yapacaksın?"

Onun sorusu Cassie'nin kendi emniyet kemerine uzanırken duraksamasına neden oldu. "Ne demek istiyorsun?"

"Daha önce de söylediğim gibi, hakkınızda fısıldanan söylentilerin kontrolünün sizde olmasını istiyorsunuz. Onun mu kontrol etmesini istersin yoksa senin mi?"

"Sam nüfuzlu bir aileden geliyor," diye fısıldadı. "İnsanlar ne söylerlerse inanırlar."

"Senaryoyu değiştir."

Cassie ona baktı. "O kadar basit değil." "En önemli şeyler nadiren basittir."

"Nasıl yapacağımı bilmiyorum," diye fısıldadı.

Shaun hemen cevap vermedi. Hikâyesinin gidişatını değiştirmesi için ona yüzlerce yol gösterebilirdi ama bunların en az ellisinin yasadışı olacağını ve kırk dokuzunun da muhtemelen ona vurmasıyla sonuçlanacaktı. Bunun yerine gülümsedi ve Sam'in caddeyi geçip arabaya doğru yönelmesini izlemek için döndü. Daha az zamanları olduğunu düşündü.

Diğer adam onlara ulaşana kadar iki dakikadan fazla zaman geçmişti.

"Her seferinde bir adım at," diye önerdi sonunda. "Seni aldatan oda arkadaşınla kendi evinde mi kalacaksın, yoksa gidecek başka bir yerin var mı?"

Cassie, "Kız kardeşimde kalabilirim," diye cevap verdi. O da Sam'in hızla yaklaşmasını izliyordu. "Ama önce daireme gidip birkaç parça giysi toplamam gerekiyor."

"Buradan ne kadar uzakta yaşıyorsun?"

"Tam şurada." Bakkalın üstündeki bir sıra pencereyi işaret etti. "Ben dükkanın üstünde oturuyorum."

Shaun zihinsel olarak farklı seçenekleri düşünürken başını salladı. Sürü yapısından ve yetiştirilme tarzından kaynaklanan içgüdü, kendisinden daha zayıf olan herkesi korumaktı - ve çok ince bir noktaya , erkek ya da dişi tüm insanlar daha zayıftı. Gerçek şu ki Onu eğlendirmesi ve kurdunun hakimiyetine ilgisini çekecek şekilde tepki vermesinin, kurdunun konuştuğunda karar verdi.

"Sen toplanırken seninle geleceğim ve seni kız kardeşine götüreceğim." Kızın onayını almak için sesine az miktarda kurt hâkimiyeti kattı. "*Onun* hakkında ne yapmak istiyorsun?" Neredeyse arabanın arkasına ulaşmış olan Sam'e doğru başını salladı.

"Onu görmezden geleceğim."

Kadının sesindeki kararlılık Shaun'un kıkırdamasına neden olurken, kapıyı açıp dışarı fırladı. Birkaç hızlı adımda tekrar ortaya çıktı. Yolcu kapısının yanına gitti ve daha sözünü bitirmeden kapıyı açtı. kendi kemerini çözüyordu. Tek kelime etmeden uzanıp düğmeye basarak kemerini çözdü ve ardından elini uzattı elini uzatarak ona yardım etmeyi teklif etti. Kız ona baktı, gözlerinde açık bir soru vardı ve adam gülümsedi.

"Her şey anlatıyı değiştirmekle ilgili, unuttun mu?"

Bakışları, sesindeki daha önceki kararlılığa uyacak şekilde değişti ve adamın elini kavrayarak arabadan çıktı.

"Cassie!" Sam seslendi ve Shaun muzaffer bir gülümsemeyi gizledi.

Artık onun adını biliyordu.

Cassie Sam'i görmezden geldi ve marketin girişinin hemen solundaki kapıya doğru sabit şekilde ilerlemeye devam etti. Shaun Cassie ile Sam'in arasına yerleşti ve Cassie kapının kilidini açmak için durakladığında Sam'in ona ulaşamayacağı şekilde duruşunu ayarladı. İçeri girdiler ve Shaun kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı.

Sam'in yüzüne isabet etmesini umdu.

Shaun Cassie'yi merdivenlerden yukarı kadar takip etti, sonra Cassie ikinci kapının kilidini açarken bekledi ve daireye girdiler.

"Kendini evinde hisset," dedi ona ve daha iyi günler görmüş bir kanepeye doğru elini salladı.

Shaun ona ihtiyatla baktı. Üzerini örten parlak sarı örtü yaşını gizleyemiyordu ve üzerine oturursa ağırlığının altında kırılacağından emindi. Bunun yerine Cassie'yi takip etmeyi tercih etti ve yatak odası olduğunu tahmin ettiği yerin kapı çerçevesine yaslanmıştı.

karşıl原因 renk patlaması karşısında dudakları bir gülümsemeye dönüştü ve neredeyse gözlerini korumak için güneş gözlüklerine uzanacaktı. Sanki birisi en parlak boyayı kapmış gibi görünüyordu. bulabildiğim her şeyi duvarlara fırlattım. Her yerde sarılar, yeşiller, kırmızılar ve maviler vardı. Yatağının üstündeki duvarda bir Bir açıklıkta duran kurt resmi onu gülümsetiyordu. Gözleri parlak turuncu bir şifonyerin önünde duran Cassie'ye kaydı. Giydiği kıyafet yatak odasının çlgınlığına uymuyordu.

"Dekorasyon yaparken *kafan* iyi miydi?" diye sordu ve kız sıçradı.

"Oturma odasında olduğunu sanıyordum!" dedi, etrafında dönerek Bir elini göğsüne bastırmıştı.

Shaun'un gülümsemesi sırtmaya dönüştü. "Sen *benim* yatak odamdaydın. Seninkini görmem adil olur."

"Bunun için özür diledim."

"Yaptın," diye kabul etti. "Sanırım iki kez. Seni öldürmemem için bana yalvarırken."

"Bunu duydun mu?"

"zordu."

Ön kapı Shaun'un arkasında açıldı ve o da pozisyon değıştirdi

Böylece içeri kimin girdiğini görebiliyordu. Başka bir kadındı, bu Biri esmerdi - muhtemelen Cassie'nin oda arkadaşı, diye düşündü. Cassie'nin ifadesini değıştirmeden önce yüzünde yakaladığı ifadeye bakılırsa, o da onu fark etmişti.

"Bir de beni gözlerinle yiyip bitirişin vardı," diyerek yeni gelenin kendisini duyduğundan emin olmak için sesini yükseltti.

"Dövmelerine bakıyordum."

"Bebeğim, dövmelerim o kadar aşağıya inmiyor." Shaun, kızın gözleri omzunun üzerinden oda arkadaşının durup onları dinlediğini bildiği yere kayarken ona göz kırptı. "Goldilocks, eğer bir erkek kendisine bakıldığı için hamile kalabilseydi, bana verdiğin göz sikişi yüzünden üçüz doğuruyor olurdu."

"Dövmelerini gördüm çünkü duştan çıplak çıktın, belinde bir havlu bile yoktu," diye onu azarladı ve Shaun sırtıttı.

"ederim."

"Aman Tanrım! Defol git buradan!" Cassie gülerek yatağından bir minder kaptı ve ona fırlattı.

Shaun kıkırdarak onu yakaladı. "Tamam. Burada bekleyeceğim." Yastığı yatağına geri fırlattı ve odadan çıktı, kapıyı arkasından kapattı ve sonra oda arkadaşına döndü.

"Merhaba." Shaun, odanın ortasında duran, dudakları aşağıya doğru kıvrılmış ve gözleri kısılmış kadının yanından geçerken sesini sıradan tuttu. Kadından yayılan düşmanlık dalgalarını hissedebiliyordu. Öfkenin acı kokusunu duymazdan gelerek tehlikeli kanepeye doğru ilerledi ve yavaşça üzerine çöktü.

"Seni tanıyorum."

"Bunu çok duyuyorum," diye cevap verdi. , *değil mi?*

Sehpaya döndü, eşyaların arasında bir şeyler karıştırdı. dergileri ve yerel bir gazeteyi çıkardı. gezdirdikten sonra sayfaları katladı ve adamın kucağına attı.

"Dediğim gibi, seni tanıyorum."

Shaun, Lodge'un dışında cipinden inerken kendi resmine baktı. Gazete haberinin başlığı şöyleydi

MARGARET DUNCAN'IN ESKİ EVİNE GİZEMLİ YENİ SAHİBİ TAŞINDI.

"*Küçük kasabalar*," diye mırıldandı nefesinin altından. "Ne demek istiyorsun?" Cassie'nin oda arkadaşına sordu.

"Küçük kasabaların nasıl işlediğini , değil mi? Cassie'yle buraya girerken görülmüş olacaksın. Yarın akşama kadar tüm kasaba senin onun son sevgilisi ve Sam'le ayrılma sebebi olduğunu öğrenecek."

"Tekrar ediyorum - ne demek istiyorsun?"

Esmer kadın omuz silkti. "Bu onun itibarını zedelemeyecek, değil mi?"

"Oda arkadaşı isteyken erkek arkadaşını beceren bir arkadaşına yardım ettiğim için burada olduğum duyulursa itibarın ne olur?" Uzun bir eliyle gazeteye dokundu.

parmak. "Küçük kasabalar genellikle bu tür davranışlardan hoşlanmaz. Peki, burada kim kötü adam gibi görünecek? Cassie'nin bir arkadaşına ihtiyacı olduğunda yanında olduğum için sen mi ben mi?"

Cassie odaya döndüğünde sessizce bakışıyorlardı. Shaun'a baktı, sonra oda arkadaşına, sonra tekrar Shaun.

"Gitmeye hazırım," dedi sessizliğin içinde.

"Cassie." Oda arkadaşı onun yolunu kesmek için hareketlendi.

"Konuşmamız gerek."

"Bana hiçbir şey şu anki durumunu düzeltmez.

Bitti," diye Cassie. Gözleri Shaun'un gözlerine takıldı, gözlerinde bir parça çaresizlik vardı. Kokusu ne kadar üzgün olduğunu doğruluyordu. "Sen Geliyor musun?"

"Henüz değil," diye cevap verdi hafifçe, ayağa kalkarak. "Ama gün henüz bitmedi."

Oda arkadaşı ona ters ters baktı ama Cassie yumuşak bir kahkaha attı, gözlerindeki karanlık kayboldu ve başını ona doğru salladı. O ona göz kırptı, gözleri onun görünüşünü aldı.

Kızın kıyafetlerini değiştirdiğini ve artık ona bir kütüphaneciyi hatırlatmadığını gördü. Şimdi onun sürüsünde yer alabilecek bir kıza benziyordu. Daracık bir kot pantolon ve kıvrımlarını saran bir tişört.

Tanrım, *diye düşündü, bu kıvrımlar gerçekleşmeyi bekleyen ıslak bir rüya.*

Birden onun evine girdiğine *gerçekten* memnun oldu.

"Sana ne söyledi?" Merdivenlerden inerlerken Cassie ona sordu.

Shaun omzunun üzerinden geriye baktı ve omuz . "Her zamanki '*Kim olduğunu biliyorum*' konuşması."

Cassie kaşlarını çattı. "Peki ya o?"

"Kim olduğumu biliyor musun? Elbette... Yani, zor değil, değil mi? Muhtemelen şehirdeki tek yeni yüz benim." Bavulunu bıraktı yere taşımakta ısrar etti ve Cassie'nin kilidi açmasını bekledi

Kapıya. "Önce ben çıkayım ve eski sevgilinin seni beklemediğinden emin olayım."

"Ya öyleyse?"

Shaun'un gülümsemesi dişlerini hızla gösteriyordu. "Oh Goldilocks, ben gerçekten

Umarım öyledir."

Kapıyı açtığıında sokağın boş olduğunu görünce biraz hayal kırıklığına uğradı. Arabasına doğru yürüdüler ve Shaun Yolcu kapısını Cassie'nin binmesini beklemeden önce bavulu arkaya koydu.

Sürücü koltuğuna yerleştikten sonra Cassie'baktı. "Nereye gidiyoruz?"

Cassie kız kardeşinin evinin yolunu tarif etti ve Shaun kaldırırma yanaştı. Arabayı sürerken gizlice onu izledi. Babası dışında hayatındaki hiçbir erkek, onun beklenmedik bir şekilde hayatlarına girmesini onun kadar kolay kabullenemezdi. Onu yatak odasında ilk gördüğü andan itibaren

Sanki onu eğlendirici buluyormuş gibi bir hava sezdi. Kısa bir an için bundan dolayı aşağılanması gerektiğini düşündü, ama kendi kendine onun bu durumla başa çıkma şeklini sevdiğini itiraf etti.

Sessizliği doldurmaya çalışmadı ve garip bir şekilde bu onu rahatsız etmedi. Aralarındaki sessizlik rahat hissettiriyordu ve Cassie, Sam'le herhangi bir yere seyahat ettiğinde yaptığı gibi havadan sudan konuşma ihtiyacı hissetmiyordu.

Shaun dümdüz ileriye bakıyor, yola konsantre oluyordu ve Cassie onun baktığını göremeyeceğini bildiği için kendini ona hayran bıraktı. Bir eli direksiyonun etrafında gevşekçe kıvrılmış, diğer kolu kapıya dayanmış, dirseği kapalı olsaydı pencerenin olacağı boşlukta duruyordu.

Gözleri adamın kollarını ve ellerini kaplayan dövmelere takıldı, tişörtünün kollarının altında kayboluyordu. Gövdesinin geri kalanını nasıl kapladıkları anısı zihninde canlandı.

Onun resmini yapmak istedi.

Eline fırça almayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki. Sam hiçbir zaman açıkça bir şey söylememiş olsa da Cassie onun

Bu yönünü bastırmaya çalışmıştı. Yerel bir bankada işe girmiş ve sanat malzemelerini bir kenara kaldırmıştı.

Sonunda yetişkinler dünyasına katılmıştı, Sam arkadaşlarına söylemişti. "mı?" Shaun'un sesi hayalini böldü ve gözlerini kırıştırdı.

"Evet."

Arabayı park etti ve dışarı çıktı. Cassie emniyet kemerini çözdü ve kapıya uzandı, sonra durup Shaun'un aracın etrafında dolaşmasını izledi.

Adam kapıyı açtığında kadın ona gülümsedi ve adam sorgularcasına bir kaşını kaldırdı. Kadın başını salladı ve adamın uzattığı eli tuttu, arabadan inmesine yardım etmesine izin verdi.

"Neden gülümsüyorsun?" diye sordu kız yanında durduğunda.

"Önemli bir şey değil. Sadece bana senin gibi kapılarını açan kimse olmadı."

Kolay bir kahkaha attı. "Eğer annem geri gelir ve beni öldürür." Sözlerini bir omuz silkme takip etti ve bavulunu çıkarmak için arka koltuğa oturdu. "Beni yanlış anlamayın. Ruh halim beni ele geçirdiğinde tam bir pislik olabilirim." Sırıltısı tekrar parladı. "Ve oldum da, pek çok kez."

Cassie hiç düşünmeden elini adamın koluna koydu ve eğilerek adamın kirli yanağına bir öpücük kondurdu.

"Bana karşı bir pislik olmak için her türlü nedenin vardı ama olmadın." Adamın ön kolunun parmaklarının altında büküldüğünü hissetti ve parmak uçlarından bir elektrik vızıltısı geçti.

"Aww Goldilocks," diye . "Beni kızartacaksın."

Cassie geri çekildi ve adamın omzuna yumruk attı, sonra da Etki. Gözleri dans ederken, kızın elini iki elinin arasına aldı ve dudaklarına götürdü.

"İzin ver senin için daha iyi öpeyim." Dudakları her bir parmak ekleminin üzerinde gezinirken, gözleri onunkilerden hiç ayrılmadı.

Dudaklarının dokunuşuyla vızıltı bir kıvılcıma dönüştü ve elini çekerek kurtardı, yanaklarında bir kızarıklık oluştu.

"Gemma'nın evde olduğundan emin olmalıyım," diye ağzından kaçırdı ve patikadan yukarı koştu.

Yumuşak kahkahalar onu takip etti.

Cassie kapıya ulaşmadan kapı açıldı ve kız kardeşini kapı aralığında çerçevesiyle karşılaşmış olarak gördü. Cassie onu görür görmez gözlerinin yaşardığını ve boğazının hissetti. Arabasına yaslanmış adamla geçirdiği saatlerin, neden Lodge'a kaçtığına dair düşüncelerini uzak tuttuğunu fark etti ama Gemma'yı görür görmez her şey geri geldi.

Gemma Cassie'nin yüzüne bir kez baktı ve kollarını iki yana açarak ileri .

"O sıçan piçi şimdi ne yaptı?" diye tısladı. "Ve o da kim?" Ses tonu huşu dolu bir tona döndü.

Cassie arkasında derin bir kıkırdama duydu ve adamın onlara yetiştiğini anladı.

Gemma, Shaun'a şüpheyle karışık bir ifadeyle baktı. takdir - alışık olduğu bir tepki. Aslında o kadar alışkındı ki, otomatik bir tepki oluştuyordu. Kardeşinin alaycı bir şekilde '*Alfa Erkek Modu*' olarak adlandırdığı bir şey.

Onu kazanmak için bir gülümseme attı ve elini uzattı. Kız kardeşinin elini dudaklarına götürüp bir öpücük kondururken Cassie'nin kaşlarını çatarak ona baktığını hissedebiliyordu.

"Gemma," diye konuştu, sesinin tonu hem Shaun'un hem de Gemma'nın ona bakmasına neden oldu. "Bu -"

"Shaun," diyerek Gemma'nın elini sıktı ve . "Cassie daha önce The Lodge'a uğradı, ben de onu geri bıraktım."

Her iki kadın da ona bakıyor, kendisini pişirilip yenmeyi bekleyen bir biftek gibi hissetmesine neden oluyordu. Gözleri diğerine kayıyor, sırtı hiç değişmiyordu.

"Ve şimdi o geldi, günüme devam etme vaktim geldi." Arabasına geri dönmek için döndü.

"Bekle!"

Shaun durakladı ve bir kaşını kaldırdı.

"Teşekkür ederim... tekrar."

"Sorun değil, Goldilocks," Shaun uzandı ve onun saçından bir tutam çekti. "İstediğin zaman yatak odama girebilirsin."

Gemma'nın keskin nefes alışı, Shaun'un arabasına doğru yürürken sırtışının genişlemesine neden oldu.

Shaun'un arabası yolda gözden kaybolurken Gemma, "Peki," diye başladı, "önce ne oldu? Shaun'la tanıştın ve Sam'den ayrıldın... ya da Sam'den ayrıldıktan sonra Shaun'la tanıştın. Çünkü o doğru yönde atılmış bir adım."

Cassie gülümsedi, sonra içini çekti. "İçeri girebilir miyiz?" Baktı bakındı ve bavulunu arkasında buldu. Sapından tutarak patikadan yukarı sürükledi ve kız kardeşini içeriye kadar takip etti.

"Sanırım biraz burada kalmak istiyorsun?" Gemma bavula bakarak sordu.

"Eğer olmazsa?"

"Öyle olduğunu biliyorsun." Gemma mutfakta dolaşarak fincanları çıkardı ve su ısıtıcısını doldurdu. "Ee, ne oldu? Sam birkaç saat önce buraya geldi ve içeri alınmayı talep etti. Senin burada olduğuna ikna olmuştu ve dolapta falan saklanmadığından emin olmak için üst katı kontrol etmesine izin verene kadar gitmeyecekti."

"Buraya mı geldi? Tanrım, ne cüret!" Cassie tersledi.

"Senin çekip gittiğini, bir yanlış anlaşılma olduğunu ve açıklamasına izin vermediğini söyledi."

Cassie'nin gülüşü acıydı. "Böyle mi açıklıyor? Aman Tanrım!" Bir elini saçlarında gezdirdi ve başını salladı. "Rebekah ile mutfağımızdaki masanın üzerinde sevişiyorlardı. Ben de gittim. Yanlış anlaşılma *falan* yoktu!"

Gemma'nın çenesi düştü. "Ne be?" Kollarını Cassie'ye doladı ve onu kucakladı. "Sana onun iyi olmadığını *söylemiştim!*"

Cassie başını kız kardeşinin omzuna yasladı. "Yaptığını biliyorum ve dinlemeliydim."

"Şimdi ne yapacaksın? Buraya taşınabileceğini biliyorsun. Oraya geri dönmenize gerek yok."

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı Cassie. "Bir noktada ikisiyle de ilgilenmem gerektiğini biliyorum ama henüz değil... şu anda değil."

Tezgâhın arkasındaki yaşlı adamın ona hayatıyla ilgili elli soru sorması dışında, Shaun'un markete yaptığı alışveriş olaysız geçti. Cassie'nin eski sevgilisini görme ihtimaline karşı gözlerini dört açmış ve adamı köşeye sıkıştırma düşüncesiyle kendini eğlendirmişti.

Onu görme ihtimaline karşı. Ne yazık ki ya da neyse ki Bakış açısına bağlı olarak, Shaun kimseyi görmedi ve bir saatten kısa bir süre sonra Lodge'a geri döndü.

Eşyalarını yerleştirirken telefonu çaldı ve Shaun bir saat boyunca Deacon'a günün olaylarını anlattı.

"Burası küçük kasaba ününe yakışır bir yer, öyle mi?" Deacon sordu.

"Yerel gazeteye çıktım. Muhabirlerinden biri taşınırken çekmiş," dedi Shaun kendine bir kahve yaparken.

"Yine de beni yalnız bıraktılar, bu yüzden çok kötü olmadı." Kahvesinden bir yudum aldı ve oturma odasına geçerek koltuğa oturdu.

kanepeye uzandı ve ayaklarını masanın üzerine koydu. "Yakında gelecek misin? Burası gerçek dışı bir yer. Mükemmel bir sığınak olacak."

"Mac birkaç hafta içinde gitmek istiyor. Isabella'nın İtalya'dan dönmesini bekliyor"

"Tadilatların yarın imzalanacağını umuyorum çünkü Tamamlandı. Ana evde dört yatak odası var ama yarısı yıkılmış olan üç ahır da onarıldı ve sanırım toplam on altı yatak odamız oldu," dedi Shaun kıkırdayarak. "Ve dönümlerce orman var, Deke, hepsi özel. Artık görülme endişesi yok."

Uzun bir duraklama oldu ve sonra. "Shaun, sen-" "Yine başlama." Shaun kardeşinin yerine konuştu, sonra başka bir sesin sessizce konuştuğunu duyunca durdu. "Mac mi o?" "Evet, bekle." Boğuk bir konuşma oldu ve sonra bir Hattan farklı bir ses geldi. "İyi misiniz?"

"Öyleyim," diye yanıtladı Shaun. "Henüz çiftleşmedin mi?"

"Pazarlıkların zor olduğu kanıtlanıyor. Isabella sürülerimizi birleştirmenin bazı gerekliliklerine karşı direniyor."

Shaun kıkırdayarak, "Böyle bir romantizm varken nedenini anlayamıyorum," dedi.

"Bu siyasi bir hamle Shaun, bir aşk maçı değil."

"O hâlâ bir kadın, Mac," diyerek kahvesinden bir yudum daha aldı.
"Yaklaşımınızda biraz daha az robotik olmayı deneyin. İçinizdeki kurdu kucaklayın."

"Biz hayvan değiliz, Shaun."

Shaun'un gülüşü acıydı. "İkimiz de bunun saçmalık olduğunu biliyoruz."

CHAPTER 2

Shaun, bir aydan biraz daha uzun bir süre önce Lodge'a **taşındığından beri** tesiste ve çevresinde yapılması gereken tadilatları denetliyordu. sürünün taşınmasına hazırlanmak için. Dikkati dağıldığı için minnettardı ve tek bir düşünceyle kendini işe verdi kararlılık. Beklenmedik ziyaretçisinden iki gün sonra, sonuçları incelemek için geri çekildi.

Şimdiye kadar bazı odaların güncellenmesi ve yeniden dekore edilmesi dışında evin kendisinde herhangi bir değişiklik yapılmamıştı. Asıl odaklanılan nokta, birçoğu çeşitli şekillerde kullanılmış olan dış binalar olmuştu. yıllarca mahvoldu.

Eski ahırlardan üçü yaşam alanlarına dönüştürülmüştü - ikisi beş yatak odalı, en büyüğü ise altı yatak odalıydı. Bunlar Her biri tam donanımlı mutfak ve genel sosyal alanlarla donatılmıştı. Gelecekte geliştirilmek üzere ayrılmış iki bina daha vardı - sürünün geldiğinde nasıl yerleştiğine bağlı olarak.

Otuz dönümlük orman artık yollardan erişime açık değildi - çeşitli taş duvarlar, çitler ve ormanın kendi doğal bitki örtüsüyle kapatılmıştı - insanların

Evin önünden geçmeden dolaşıp duruyordu.

Eve giden ana yol, kapsamlı bir onarım gerektirmeyecek kadar yeterliydi ve ayrıca gelecekte kullanılmak üzere işaretlenmişti. Değişiklikler. Yapılan tek değişiklik -aslında o sabah- güvenlik kameralarının takılı olduğu evden kontrol edilen bir dizi kapıydı.

Sürünün emniyeti ve güvenliği Shaun'un en büyük önceliği idi ve bu yeni Sığınak, sürünün yer değiştirebilmesini sağlayacaktı. ve açığa çıkma korkusu olmadan kaçabilirsin.

Shaun verandada durup Cormac'ın tuttuğu işçi ekibinin son kez uzaklaşmasını izledi ve saati kontrol ettikten sonra yemek için şehre hızlı bir yolculuk yapmanın iyi bir fikir olacağına karar verdi. Bir tür restoran ya da fast food dükkânı bulmayı umuyordu ama pek umutlu değildi. Kasaba hakkında gördüklerine bakılırsa, iyi bir yemek için yeterince büyük bir yer görünmüyordu.

Yarım saat sonra, hızlı bir duş alıp kıyafetlerini değiştirdikten sonra kendini marketin önüne park ederken buldu. Cipinden inerek Cassie'nin onu aldatan ev arkadaşıyla paylaştığı dairenin pencerelerine baktı. Cassie'nin geri mi taşındığını yoksa kız kardeşinde mi kaldığını merak etti.

Aklının bir köşesinde kurdu cesaretlendirici sözler fısıldadı, ona dokunuşunun şokunu hatırlattı. Onun bir şekilde önemli olduğu hissinden kurtulamıyordu - kurdu için, sürüsü için, hatta belki de *kendisi* için. Ama Shaun onun yanına gitme isteğini görmezden geldi. onu . Cassie'nin hayatında yeterince sorun vardı, bir de o kendi çılgınlığını eklemesin.

Ve delilikten bahsetmişken...

Aldatan eski erkek arkadaşı marketten çıkarken tam önünde. Shaun etrafına bakındı ama Cassie'den hiçbir iz yoktu ve bunun o pisliği affetmediği anlamına geldiğini umdu.

Ellerini kot pantolonunun ceplerine sokarak ilerledi ve kendisine doğru gelen adama omuz atmayı ciddi ciddi düşündü. Shaun kaşlarını çatı.

Bu düşünce gelmişti?

Adam onun için bir hiçti.

"Hey." Sam elini uzattı ve Shaun'un yanından geçerken koluna dokundu.

Shaun durdu, gözleri kendisine dokunan ele kayd ve sonra tekrar adama döndü. Sam' yüzünde gördüğü şey, elini bırakmasına ve geriye doğru bir adım atmasına neden oldu.

"Geçen gün Cassie'ye göz kulak olduğun için teşekkür etmek istedim."

Shaun'un gözleri kısıldı. "Ona göz kulak olmak mı?" diye tekrarladı. Yavaşça. Başını yana eğdi. "Bu şekilde mi küçümsüyorsun

ne yaptın?"

"Hiçbir şeyi küçümsemiyorum. Bir yanlış anlaşılma oldu ve ben açıklama yapamadan kaçtı," diye cevap verdi Sam hızla. "Size nasıl bir hikâye anlattı bilmiyorum ama sizi temin ederim ki asla üzecek bir şey yapmadım -"

Shaun, "Seni orada durdurmama izin ver," konuştu. "İtiraf et dostum. Kızgınsın çünkü pantolonunu indirirken yakalandın... kelimenin tam anlamıyla. Bahse girerim o da seninle konuşmak istemiyordur."

"Aşırı tepki verdi."

Shaun bir kahkaha attı. "Tabii ki . Cassie bana Tamamen aşırı tepki veren bir tip olarak. Bahse girerim gerçekte gördüğü şey birlikte kek pişirmenizdi, değil mi? Onun oda arkadaşıyla yatmıyordun. Hepsi kafasının içindeydi." Bir kaşını kaldırdı. "Bu konuda ?"

Sam kendini tam boyuna çekti, ama Shaun'dan hâlâ bir iki santim kısaydı.

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok," diye alay etti. "Senin tipini biliyorum. Şehirde yenisin, güzel bir yüz gördün ve şansını denedin."

Shaun'un dudağı bir sırtıyla kıvrıldı. "Eğer orada bir şans varsa Çünkü sen her şeyi ettin." Uzanıp Sam'in omzuna vurdu ve diğer adamın sendelemesine neden oldu. "Sanırım bu konuşma burada bitmiştir, sence de öyle değil mi?" Hiç beklemeden bir cevap Sam'in yanından geçip markete girdi.

Dükkâna girdiğinde Sam'in gözlerinin sırtını deldiğini hissetti, öfkesinin kokusunu aldı ve tekrar arkasını dönme isteğine direndi.

Onun yerine tezgâha doğru yürüdü, orada da aynı yaşlı adam vardı. Son gelişinde rahat bir sandalyede oturmuş, ayaklarını ters çevrilmiş bir kutuya dayamış, gazete okuyarak bekliyordu.

Shaun'un gölgesi üzerine düşerken, "bir düşman edinmişsin," diye yorum yaptı.

Shaun omuz silkti. "İlk değil, son olacağından da şüpheliyim."

Yaşlı adamın yüzünden bir gülümseme hayaleti geçti ve gazetesini katlayıp ayağa kalktı. "Sana ne getireyim, evlat?"

"Aslında bir şeyler atıştırmak için gidebileceğim bir yer olup olmadığını bana söyleyebileceğinizi umuyordum."

"Pekala. Kasabanın diğerk tarafında bir lokanta var ama muhtemelen şu sıralar kapanıyor. Ana Cadde'nin en ucundaki bar yemek servisi yapıyor." Shaun'un yüz ifadesini fark etti ve başını salladı. "kadarıyla peşinde olduğun şey bar yemeğı değıl."

"Yemekten çok gürültü."

"Diğerk tek yer buradan on beş mil güneydeki restoran."

Shaun elini kaldırarak ensesini ovdu ve içini çekti. "Sanırım bu gece yemek yapacağım."

Yemekten sonra mutfağı henüz temizlemişti ki, ana kapıya yeni takılan zil sesi duyuldu. Shaun kaşlarını çatı.

küçük ekrana doğru ilerledi ve eski, soluk yeşil bir arabanın görüntüsünü kontrol etti. Yakınlaştırdığında parlak sarı saçların parıltısını yakaladı ve gülümseyerek kapıları harekete geçiren düğmeye bastı.

Koridordan ön kapıya doğru ilerledi ve tam araba yanaşırken kapıya ulaştı. Kapının çalındığını duyana kadar bekledi ve kapıyı çekip açarak son iki gündür aklından çıkmayan kızla yüz yüze geldi.

Cassie yine kot pantolon giymiş, ayağında o berbat düz ayakkabılar yerine bir çift beyaz spor ayakkabı ve üzerinde 'Günaydın' yazan siyah bir tişört . *Senden nefret ediyorum. Güle güle.*

Shaun homurdandı ve gözlerini onunkilerle buluşturmak için kaldırdı. Gözlerinin altındaki koyu gölgeleri ve onun yorgun, kısılmış ifadesini fark etti.

"Kütüphaneye giderken yolunuzu mu kaybettiniz?" Küstahça bir yaklaşımı tercih etti ve bir kenara çekilip başını eğerek onu içeri davet etti.

Cassie onun sözsüz teklifini kabul etti ve kapıdan içeri adım atarak elindeki kâğıt torbayı ona doğru salladı.

"Geçen gün rahatsız ettiğim için özür biliyorum ama daha fazlasını yapmam gerektiğini hissettim."

Shaun onu mutfağı kadar takip etti ve çantasından bir şişe tekila çıkarıp tezgahın üzerine koymasını izledi.

"Yani... ne yaptın? sarhoş edip hınzırca davranacağını mı sandın?" Shaun kapı çerçevesine yaslandı. "Benim için

gelecekteki referans, ben gerçekten kolayım."

Ona bir gülümseme attı. "Sana bir şişe şarap alacaktım. viski, ama içimden bir ses iyi bir şişe tekilaya bayılacağınızı söylüyor."

"Goldilocks, eğer içinde alkol varsa, bunu takdir edeceğim." Dolabı açtı ve iki shot bardağı çıkardı.

"Duramam. Sadece şişeyi bırakmak istedim ve -" O Shaun şişeyi açıp berrak sıvıyı bardaklara dökerken tereddüt etti ve bekledi.

"Ve?" diye sordu, bardağı kaldırdı ve içkiyi geri devirdi. "Bir süredir burada olduğunu duydum ve sadece

"Kasabaya erzak almaya gidiyoruz."

"Yani?" Shaun diğer bardağa vurdu. "Bunu içecek misin?" Kadın başını sallayınca, Shaun o kadehi de devirdi.

"Yani... Cuma gecesi. Yerel barda karaoke var. Düşündüm de... eğer yapacak başka bir şeyin yoksa..." cümleyi havada bıraktı.

"Karaoke mi?" diye tekrarladı. "Beni Karaoke gecesine mi davet ediyorsun?" "Unut gitsin!" Yanakları yanıyordu, onu itip geçti ve Ön kapıya doğru.

"!" Shaun onu geçerken kolundan yakaladı ve durdurdu. Kız ona ters ters bakarken onu inceledi. Yanaklarındaki hafif kızarıklığı ve kokusundaki keskin tınıyı fark edince, onun davetine verdiği tepkiden utandığını anladı.

Herkesin art niyetli olmadığını kendine hatırlattı. "Sadece beni şaşırttın, hepsi bu."

Cassie kolunu adamın elinden kurtardı ve gitmek için döndü. "Ne zaman ve nerede?" Kendi kendine sorduğunu duydu.

"Geliyor musun?" Cassie yüzünü yarı dönerek ona baktı, yüz hatlarına bir gülümseme yayıldı.

"Elbette, kulağa eğlenceli geliyor." Aslında kulağa cehennemin kendi kişisel versiyonu gibi geliyordu ama verdiği yanıt onu gülümsetti ve Shaun bunun ona hissettirdiklerinden hoşlandı.

"Harika! Saat sekizde The Corner Pin'de başlıyor." Shaun gülümsemek için kendini zorladı. "Orada olacağım."

Onun arabaya doğru zıplayışını ve uzaklaşırken el sallayışını izledi.

Cassie saatine baktı - saat neredeyse dokuzdu. Karaoke bir saat önce başlamıştı. Kız kardeşiyle birlikte barın yanında oturmuş, bir şişe bira içiyor ve Shaun'un gelip gelmeyeceğini merak ediyordu.

Son iki gün çok yorucu geçmişti ve eğer kendine karşı tamamen dürüst olacaksa, evde olmak istiyordu, Yorganına sarılıp rastgele TV programları izliyor ve dondurma yiyordu. Ama Gemma dışarı çıkıp görünmesi konusunda ısrar etmişti, böylece Sam onun evde saklandığını düşünmeyecekti.

Cassie bunu Lodge'a dönmek ve Shaun'u tekrar görmek için bir bahane olarak kullanmıştı. Onda bir şeyler vardı, birlikte geçirdikleri birkaç saat boyunca yıpranmış sinirlerini yatıştıran şeyler. Ona karşı nazik davranmıştı.

Eve. Gitmesini talep etmek yerine, sorunlarından uzaklaşması için özgürce zaman ayırmayı teklif etmişti. Gözleri kapıya kaydı
Tekrar. Sırf onu evinden çıkarmak için mi gelmeyi kabul etti?

"Cassie," diye onu dürttü Gemma ve barın diğer ucuna doğru başıyla işaret etti.

Sam orada Rebekah'yla birlikte duruyordu; konuşurlarken başları birbirine yakındı. Sam kızgın görünüyordu, yüzü kıpkırmızı olmuştu. Rebekah onun yanında sert bir şekilde duruyordu, duyduklarından mutsuz olduğu belliydi.

Cassie eliyle alnını ovuşturdu ve gözyaşlarının yeniden tehdit ettiğini hissetti. Onları bir arada görmek çelişkili duygulara neden olmuştu: Davranışları nedeniyle ikisine de öfke, en iyi arkadaşlarından birini kaybettiği için üzüntü ve iki yıllık bir ilişkiyi bitirdiği için pişmanlık. İyi gittiğini düşündüğü uzun bir ilişki.

Öyle miydi? Sinsi bir ses kafasının içinde fısıldadı. İşaretleri uzun zaman önce gördün. Bir şeylerin yanlış olduğunu biliyordun.

İçini çekti ve şişesinden uzun bir yudum aldı. Kendine kaç kez umursamaması gerektiğini söylese de umursuyordu. Ama değil Sam'i kaybettiği için ya da onun ilişkisini keşfettiği için. Onu en çok inciten şey, iyi olmadığını fark etmesiydi. Yeterince. Ona ihtiyacı olanı veremediği için başka birine yönelmişti.

Shaun bara bilerek bir saat geç geldi. Tam sekizde gelmesi yanlış bir izlenim yaratabilirdi - Cassie'yle ilgilendiğini, hatta onunla vakit geçirmeye hevesli olduğunu gösteren bir izlenim. İhtiyacı olan son şey, bir kadının kendisini unutmak için ona başvurmasıydı. pislik eski erkek arkadaşı. Onu unutmasına yardımcı olabilecek pek çok yol düşünmüş olması konumuz değildi.

Barın önünde durduğunda fark ettiği sorun şuydu Cassie'ye, kendisine ya da kurduna yanlış bir izlenim verip vermeyeceğinden emin değildi. Cassie'nin sevimli olduğunu düşünüyordu, onu güldürüyordu ve *onunla* geçirdiği öğleden sonra şehirden kaçma nedenlerini unutmasına yardımcı olmuştu - en azından bir süreliğine. Öte yandan kurdu Cassie'nin ilgisini çekmişti - Cassie'nin Dokunma hissi teninde elektrik akımlarının zaplaması gibiydi. Kurdu onun kokusunda yuvarlanmak, onu kendi kokusuyla kaplamak ve başka hiçbir Şekil Değiştiren'in ona yaklaşmamasını sağlamak istiyordu.

Kokusunu teninde bırakacak kadar yakın olma düşüncesiyle gözlerinin kaydığını hissetti ve gözlerini kırıştırarak onları her zamanki yeşil renklerine dönmeye zorladı. Eğer yer değiştirme dürtüsünü kontrol edemiyorsa, gerçekten de içeri girmeyi düşünmemeliydi, dedi kendi kendine.

arabasını bıraktı ve park alanını geçerek girişe geldi.

Kapıdan yayılan gürültüden Karaoke'nin tüm hızıyla devam ettiğini anladı ve bir kadın sesi özellikle yüksek bir notayı hedefleyip sefil bir şekilde başarısız olunca yüzünü buruşturdu. Derin bir nefes aldı, kapıyı iterek açtı ve içeri girdi.

Loş içeriği hızlıca taradığında Cassie'nin kız kardeşiyle birlikte barın yanında olduğunu gördü ve onlara doğru yürüdü. Yaklaştığında Cassie'nin barın diğer ucuna doğru baktığını gördü. Kokusunu net olarak alabilecek kadar yakın değildi ama yüzünde üzgün olduğunu gösteren geçici bir ifade vardı. Shaun onun bakışlarının yönünü takip etti ve Sam ile oda arkadaşının birbirine yakın durduğunu gördü.

Shaun Cassie'nin arkasında durduğu sırada Sam başını kaldırdı ve kaşlarını çatı. Shaun ona alaycı bir gülümseme fırlattı ve onu Cassie'ye yaklaştırmak için gereken son adımı attı, böylece eğilip kulağına fısıldayabilecekti.

"Bakmak sadece onu geri istediğini düşünmesine neden olacak," diye fısıldadı.

Kulağına yakın olan ses derin, boğuk ve eğlendiriciydi ve Cassie başını çevirdiğinde kendini Shaun'la yüz yüze buldu.

Öne doğru eğilmişti, yüzü onunkiyle aynı hizadaydı. kadar yakındı ki, nefesinin sıcaklığını yanağında hissedebiliyor ve kokusunu alabiliyordu. kolonya - koyu, odunsu, ince ve itiraf etmeliydi ki çok çok hoş bir şey. Çok güçlü ya da aşırı güçlü değil - ilginç bir daha da yaklaşmak istemesine neden olan bir karışım.

"Geldin!" diye mırıldanmaktan kendini alamadı ve ona gülümsedi

"Geleceğimi söyledim, değil mi?"

Adamın barmenle göz göze gelip birasını işaret etmesini ve ardından iki parmağını kaldırarak evrensel bir bar işareti yapmasını izledi asla işe yaramayan bir dili vardı. Kısa bir süre sonra iki şişe bira geldi ve Shaun ödeme için ona birkaç fatura uzattı.

Onun yanındaki tabureye oturdu ve yüz yüze gelecek şekilde döndü. Parmakları şişenin boynuna dolandı ve bir yudum almak için şişeyi kaldırdı. Cassie onun yutkunurken boğazının hareket edişini izledi, ve dilini aniden kuruyan dudaklarının üzerinde gezdirdi.

"Hangi şarkı için adını yazdırdın?" diye sordu şişeyi barın üzerine geri koyarken.

"Ben mi? Oh, hayır! Ben şarkı söylemem. Sadece diğer herkese gülmeye geldim."

Shaun başını sallayarak güldü. "Köşede oturup etrafındaki herkesle alay eden zalim tiplerden birisin, öyle mi?"

Cassie onun tarifini düşünüyormuş gibi yaptı, sonra başını salladı. "Kesinlikle doğru." Değildi, bu daha çok Gemma'nın tarzıydı. Cassie daha çok önde ve ortada durarak herkesin Ama bunu bilmesine gerek yoktu.

"Kalkıp şarkı söylersem benimle dalga geçer misiniz? Kırılgan egomun bunu kaldırabileceğinden emin değilim."

"Şarkı söyleyebilir misin?"

Kızın sorusu karşısında yavaşça sırttı ve burnunun kenarına dokundu. "Belki... belki de değil. Neden benim için bir şarkı seçip kendin öğren?" diye cevap verdi, birasından bir yudum daha aldı ve sonra

sahneye doğru başını salladı. "Git bana söyleyecek bir şeyler bul." "İstediğim herhangi bir şey?"

Shaun omuz silkti. "Elbette."

Cassie ona tekrar düşünmesi için fırsat vermedi. Taburesinden zıpladı ve sahneye ulaşmak için aceleyle neredeyse koşuyordu.

Geriye doğru bakınca Shaun'un sırtarak şişesini selamlamak için kaldırdığını gördü.

Beş dakika boyunca şarkı listesine baktı. İlk başta aptalca bir şey seçmeyi düşündü.

Şarkı söylemekten , bir keresinde *It's Raining Men* şarkısını söylemek için onun adını yazdığında Sam'in nasıl tepki verdiğini hatırladı. Ona çocuk gibi davranmayı bırakmasını, büyümesini söylemiş ve adını listeden çıkarmasını talep etmişti. Sonra elini koluna dolamış ve daha fazla saygı göstermesi gerektiğini söyleyerek onu bardan dışarı çıkarmıştı.

Gözleri tekrar Shaun'u aradı, bara yaslanmıştı ve Shaun bakışlarını onunkilerle buluşturmak için kaldırdı, dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı. Ona karşı çok iyi davranmıştı ve Sam'in aksine Karaoke'ye katılmaktan son derece mutluydu, bu yüzden çok kötü görünmeden söyleyebileceği bir şeyler aradı. Gözleri bir şarkı ismine takıldı ve gülümseyerek onun adını kağıda yazdı yanındaki başlık.

Kadın bara döndüğünde kaşları yukarı kalktı. "Bir tane buldun mu?"

Cassie başını salladı.

"Endişelenmeli miyim?"

Seçimine kızmayacağını umarak gülümsemeye zorladı. "Bu şarkı söyleyebilmenize ya da sadece söyleyebildiğinizi *düşünmenize* bağlı."

Bir kahkaha attı ve bir içki daha aldı. "Bu gece beni neden davet ettin?"

Cassie onun bara yaslanışını, dirseklerini barın tepesine dayayışını ve şişesini ellerinin arasında gevşekçe tutuşunu izledi parmak uçları. Rahatlamış, çevresiyle tamamen barışık görünüyordu.

Onu neden davet etti?

Bu adil bir soruydu ve doğrusu buna verecek iyi bir cevabı da yoktu. Oyalanmak için kendi şişesinden bir yudum aldı.

"Hiçbir şey mi? Cevap yok mu? Bir yalan bile mi?" dedi kız cevap .
"Bunun Sam'i kıskandıracağını mı umuyordun?"

Cassie birasını yudumlarken boğuldu. Bu aklının ucundan bile geçmemişti. "Hayır, Sam'i kıskandırmak yapmak isteyeceğim son şey," dedi.

nefes nefese . "Sadece düşündüm ki... Belki.. Bak, bilmiyorum!
Sadece iyi bir fikir gibi geldi, tamam mı?"

Uzun, sessiz bir dakika boyunca ona baktı, gözleri değerlendirdi, sonra doğruldu. "Yapmalısın, biliyorsun."

"Ne yapmalıyım?" Onun hızlı konu değişikliklerine ayak uydurmakta zorlanıyordu.

"Yaptıklarının senin için önemli olmadığını ona kanıtla. Sürekli buraya bakıyor. Muhtemelen kim olduğumu ve neden burada olduğumu merak ediyordur.

Seninle konuşuyorum." Adamın gülümsemesi Cassie'nin elini tutmak için uzanmadan ve onu taburesinden çekip bacaklarının arasına almadan önce aldığı tek uyarı oldu.

Kız şaşkınlıkla adama baktı ve başparmağının başparmağının üzerinde gezindiğini hissetti.

Bileğinin iç kısmının hassas derisi titremeye başladı. Gülümsemesi genişledi ve elini tekrar çekiştirerek kızın kalçalarının arasına yaklaşmasını sağladı, o kadar yakındı ki derin bir nefes alsa göğüsleri göğsüne değecekti.

Başı, ağzı onunkinden sadece birkaç santimetre uzakta olana kadar öne eğildi.

Beni öpecek mi? Bu düşünce kalp atışlarının hızlanmasına neden oldu ve dudakları aralandı. *Öpmesini istiyor muyum?*

"Benim için hangi şarkıyı seçtin?" diye fısıldadı ve Cassie bu soru karşısında şaşırarak gözlerini kırıştırdı.

Karaoke'den sorumlu adamın Shaun'un adını seslenmesiyle cevap vermekten kurtuldu. Ayağa hâlâ onun elini tutuyordu ve onu kendine doğru yaklaştırdı. Başını daha da yaklaştırdı, Dudakları kulağına dokunduğunda Cassie kendini nefesini tutarken buldu, kolonyasının baş döndürücü kokusu etrafında dönüyordu.

"Sanırım üzereyim," diye mırıldandı, nefesi sıcaktı yanağına vurdu. Geri çekilirken, etkisini biliyormuş gibi sırtıttı

elini bıraktı ve sahneye doğru yürümeye başladı. Cassie elinde biralarıyla onun peşinden gitti ve Cassie'nin hangi şarkıyı seçtiğini görmek için bakarken, kalbi ağzında, onun rahat tavırlarının düşmesini bekliyordu. Adını ve yanında düzgün bir şekilde basılmış şarkıyı keşfettiğinde omuzlarının sessiz bir kahkahayla hareket ettiğini gördüğünde, yumuşak bir rahatlama iç çekti. Sahneyi geçip mikrofonun durduğu yere gitti, mikrofonu kaldırdı ve gözleri loş ışıklı barda gezinirken yerleştirme şekliyle oynadı. Kadın dikkatinin bir şeye takıldığını gördü, gözleri tekrar ona dönene kadar geri ve göz kırptı. Mikrofonu standdan ayırdı, sahneden atladı ve Cassie'nin elini tuttu.

"Bunun için müziğin çalmasına gerek yok," diye seslendi makineden sorumlu adama, Cassie'yi de yanına alarak yanından geçerken.

"Mikrofonu piyanonun yanına götüreceğim." Cassie'nin onu çekiştirme çabalarına aldırmadan

elini serbest bıraktı ve onu da kendisiyle birlikte piyanoya doğru sürükledi.

Shaun neden onun adını bir şarkı için yazdırmaya karar verdiğinden ya da tam olarak ne zaman durup izlemekten fazlasını yapmaya karar verdiğinden emin değildi. Karaoke'den *nefret ederdi* - sürünün barbekü düzenleyip kendisinden ve

Deacon'ın onlar için her zaman müsait olan ücretsiz bir eğlence gibi gösteri yapmasını istiyordu. Ama eski sevgilisini her gördüğünde gözlerinin içine bakmasının bunu tetiklemiş olabileceğini düşündü.

Cassie'nin yüzündeki ifadeden onun deli olduğunu düşündüğü anlaşılıyordu ve Shaun onun başarısız olmasını beklediğini biliyordu.

Yapmadığı şey

Kokusunun onun arkadaşlığından aldığı bariz zevkle endişe ve korku arasında hızla gidip gelmesini anlayabiliyordu. Sırasını almak için sahneye çıktığında neredeyse onun sinirlerini tadabiliyor ve ona gülümsediğinde iç çekişindeki rahatlamaı duyabiliyordu.

şarkı söyleyemeyeceğini düşündüğünü biliyordu, bu yüzden bir şarkı seçmişti, eğer yeterince yüksek sesle çalınırsa

Karaoke makinesi, daha az yetenekli bir şarkıcının sahip olacağı sorunların çoğunu gizleyebilirdi. Ama iyi bir sesi olduğunu, hatta *harika* bir sesi olduğunu biliyordu. Ayrıca insanların ona baktığını, üzerinde izler gördüğünü de biliyordu.

dövmeler ve uzun saçları olduğunu düşündü ve bir varsayımda bulundu.

En popüler olanı şarkı söyleyememesiydi. Shaun insanların yanıldığını kanıtlamaktan *gerçekten* zevk alırdı.

"Yanıma otur," diye onu davet etti ve otururken uzun bank koltuğunu okşadı, Cassie'nin yanına yerleşmesini bekledikten sonra mikrofonu piyanonun üstüne yerleştirdi. Parmaklarını tuşların üzerinde dinlendirdi.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Cassie başıyla onayladı. Shaun mikrofonla oynadı, hem sesini hem de piyanoyu alacak şekilde konumlandırdı, ardından birkaç tuşa bastıktan sonra *Panic! At the Disco*. Cassie'ye son bir kez gülümsedikten sonra şarkı söylemek için ağzını açtı.

Cassie'nin çenesi düştü ve ondan gelen şok dalgalarını hissetti.

Shaun şarkı söylemeyeli bir yıldan fazla olmuştu ama yine de insanların önünde sahne almanın verdiği heyecan onu eski bir dost gibi sarmıştı. Bir bar yerine yabancılarla dolu bir bar olması önemli değildi. akşam sürüsünün önünde. İnsanların memnuniyet duygusu Yaptıkları işi bırakıp dikkat kesildiler; yüzler izlemek için döndüğünde, içkileri, sohbetleri ve oyunları müzikle birlikte unutuldu.

Uzun zamandır unuttuğu şovmen rolüne büründü, parmakları tuşları bulurken sesi kalabalığı şarkı boyunca bir yolculuğa çıkardı. Karamel kadar yumuşak olan sesi, notalar arasında zahmetsizce yükseliyordu. Bardaki atmosfer

İnsanlar çeşitli şarkılar boyunca feryat ederken eğlenen bir teslimiyetten, dizeler arasında durakladığında elektrikli bir beklentiye dönüştü ve ardından son bir kez nakarata başladı.

Son notaya bastığında ve piyanonun sesi sessizliğe gömüldüğünde kimse kıpırdamadı. Herkes olduğu yerde donmuş, gözlerini Onu. Cassie'ye bakmak için başını çevirdi. O da gözlerini dikmiş Gözleri gerçek bir şaşkınlıkla açılmış, dudakları aralanmıştı ve Shaun kendini tutamadı. Elini kaldırdı, bir parmağını yanağına dokundu. Ona dokunduğu anda kurdu zihninin gerisinde kıpırdandı ve yumuşak bir taleple hırladı. Parmakları kızın yanağında kıvrılıp yüzünü kavradı ve öne doğru eğilip ağzını kızinkine yapıştırdı.

Elinin bacağında, dizinin hemen üstünde olduğunu hissetti ve durakladı, onu itmesini bekledi. Hareket etmedi, etmedi Ağzını onunkinden çekti ve o da bunu yeşil ışık olarak algılayıp öpüşmeyi derinleştirdi. Dili alt dudağında bir, iki kez gezindi, ta ki onu içeri alacak kadar genişçe açtı. Kadının içtiği biranın tadını alabiliyordu ama bunun altında daha tatlı bir tat vardı. Ona hem tatlı hem de ekşi çilekleri hatırlatıyordu. Biraz da kadının kendisi gibi. Tırnakları bacağına batan kadın gibi, Öpüşmeleri devam ederken parmakları kalçasındaki kasları yoğuruyor ve esnetiyordu.

Shaun içinde bir şeylerin oluştuğunu hissedebiliyordu, hem yeni hem de tanıdık bir şey. Bağlanma, koruma, sahip çıkma ihtiyacı -kurt ruhu tanınma ve kabul edilmeyi talep ediyordu- ve o Cassie'yi kucağına alıp daha özel bir yere götürmeyi ve olasılıkları keşfetmeyi ciddi ciddi düşünürken bir ses araya girdi.

"Lodge'un yeni sahibi , değil mi? Bir süredir mülkte çok fazla iş yapıyor. Greene Valley'e taşınmanıza ne sebep oldu?"

Cassie kaskatı kesildi ve Shaun, konuşan kişiyi bulmak için başını onunkinden kaldırmadan önce dudaklarına doğru iç çekti. Cassie'nin yanında hareket ettiğini hissederek elini Cassie'nin elinin üzerine koydu ve soruyu yanıtlarken sessizce Cassie'den uzaklaşmamasını istedi.

"Ailem ve ben taşınmak için şehir hayatından uzak bir yer arıyorduk."

"Kız arkadaşımдан uzak duracağın konusunda anlaştığımızı sanıyordum." Sam'in sesi kalabalığın üzerinde çınladı.

Shaun kendi kendine kabul etti ki İnsanların Loca'yı satın almalarıyla ilgili soruları vardı ve Sam'in kurbanı oynama fırsatını değerlendireceğini *gerçekten* bilmeliydi. Yine de onu şaşırtan şey, Sam'in Cassie ondan uzaklaşıp ayağa kalktığında hissettiği hayal kırıklığı.

Buna gelmeyi asla kabul etmemeliydim, diye düşündü. Bu işin sonu hiç iyi bitmeyecekti.

Yanındaki bir hareket dikkatini çekti ve başını kaldırdığında Cassie'nin parmağının ucuyla alt dudağını ovuşturduğunu gördü. Gözleri hareketi takip etti. Artık onun tadının neye benzediğini biliyordu.

parmağını tekrar ağzıyla değiştirmek istedi. Sam'in söylediklerini düşünürken gözleri incinmiş ve öfkeyle dolu bir şekilde ona baktı ve şaşkınlığının kokusu onun etrafında dönmeye başladı.

Etrafında toplanan kalabalık Sam'i Cassie'yle olan ilişkisinin durumu hakkında sorgulamaya başladı. Cassie'nin tam olarak ne düşündüğünü anlayamıyordu ama kokusu, Sam, Shaun'un Cassie'yle olan ilişkisi hakkında her şeyini nasıl ortaya koyduğunu anlatırken Cassie'nin içinde oluşan endişeyi ona haber veriyordu.

Sam'le tartıştıktan sonra Cassie'nin dikkatini çekti. Bir durumu nasıl yanlış anladığını ve Sam'in açıklamasına izin vermeyip destek için kasabaya yeni gelen kişiye yöneldi ve onun kendisini Cassie'yi sevdiğini ve ona asla zarar vermeyeceğini *herkesin* bildiği Sam'den uzaklaştırmasına izin verdi.

Shaun hiçbir şey söylemedi, piyanonun bankında kıpırdamadan oturuyor, parmakları boş boş bir melodiye vuruyordu. İzleyen herkese göre, o

Piyanoya odaklanmıştı ama Cassie'nin yanında yaptığı her hareketin aşırı farkındaydı.

Sam, Shaun'un onunla sadece kolayca manipüle için ilgilendiğini iddia ettiğinde, endişesi arttı, çelişkili duygular karmaşasına yuvarlandı ve ona bakmak için başını geriye eğdi, kırılma noktasına ulaştığını biliyordu. "Bu doğru mu?" diye sordu.

Shaun onun sesindeki güvensizlikle kabaran pişmanlık ve öfke duygularını bastırdı. "Hangi bölüm?" diye sordu.

"Sam'in dediği gibi."

Cevap vermenin en iyi yolunu tartışarak bir melodi seçmeye devam etti. "Shaun?" kadının sesi gözlerini tekrar ona çevirdi ve kendine duyduğu kuşkunun kokusu onu ele geçirdi.

"Şey," diye başladı, sesi yavaş yavaş kısılıyordu. "Ben kesinlikle Shaun Jacobs'ım ve adım The Lodge'un tapu kayıtlarında yer alan üç kişiden biri. Ailem Greene Valley'e taşınıyor ve evet, mülkte pek çok tadilat yapıldı."

Cassie alt dudağını , bakışları Shaun'dan Sam'e kaydı ve tekrar geri döndü ve kendi dişlerini ona batırma görüntüsü zihninde parladı.

"Neden bana söylemedin?"

Oynamayı bıraktı ve kaşlarını çattı, kokusunun kurdunun onu sahiplenme, dünyaya ona ait olduğunu gösterme, Sam'in bozduğu şeyi düzeltme arzusunu uyandırmasına karşı savaştı.

"Sana ne söyleyeceğim?" diye sordu, hırıltısını tutamıyordu.

Ses. "Ne duymak istiyorsun, Cassie? Evime zorla girdin, hatırladın mı?"

Mülkle ilgili planlarımızın satışın bir parçası olduğu konusunda seni bilgilendirdiğimi hatırlamıyorum," derken sorusunu bilerek yanlış anlamıştı. "O konuda değil." Gözleri kocaman açılmıştı ve acısının kokusu

ona vurdu.

"Sam'i daha önce gördüğümü söylememi ister misin? Seni gelişmelerden haberdar etmemi söyleyen notu kaybetmiş olmalıyım. yaptığım konuşmalar." Bunu yapamazdı, onu içine çekemezdi. Yaşadığı hayat, olayları daha fazla ilerlemeden durdurmak zorundaydı. Kurdu aynı fikirde olmadığını hırladı.

"Beni bu yüzden mi öptün? Onu kıskandırmak için mi?" Parmakları yine dudağıyla oynadı ve Shaun kontrolünü kaybedip kurduyla olan savaşını kaybetmeden önce ayağa fırladı ve onu kollarına geri sürükledi. "Sam'e bir şey mi anlatmaya çalışıyordun?"

"Hayır, Goldilocks," diye cevap verdi, sesi iç sesinden dolayı sert çıkıyordu.

. "Seni öptüm çünkü ben büyük kötü kurdum ve ormanımdan uzak durman için bir uyarıya ihtiyacın vardı." Onu itti ve kapıya doğru yürüdü.

Kontrolünü tamamen kaybetmişti ama kadının sesi onu bir kez durdurdu.

"Goldilocks Üç Ayı'daydı. Büyük kötü kurt Kırmızı Başlıklı Kız'daydı."

Ve böylece kurdu sakinleşti, taleplerini hafifletti ve Shaun'un korkusuzluğu ve alaycı karşılık verşi karşısında keyifle ofladı. Shaun geri dönüp ona baktı, gülse mi yoksa kendisinden uzak durmasını sağlayacak başka bir şey mi söylese emin olamadı. Yüzündeki ifade, gözlerinde hâlâ devam eden acı, onu sessizliğe itti ve gitmek için geri döndü.

"Bir dahaki sefere ormanınızda yürümek istediğimde kullanmak üzere kırmızı bir pelerin alabilirim." Son sözleri, kapıdan çıkarken onu takip etti.

Cassie tam tekrar dudağına dokunmak için uzanırken kendini yakaladı. Hala onun tadını alabiliyordu - karanlık, çökmekte olan bir tat bir şeyler hissetti. Onu öpmüştü ve aralarında Cassie'nin açıklayamadığı *bir* bağ vardı ama onun da bunu hissedip hissetmediğini bilmek istiyordu. Ondandökülen kelimelerin gerçek mi yoksa meraklı gözlerden kaçmak için bir yöntem mi olduğunu onları çevreliyordu. Onun kollarında daha önce hiç hissetmediği bir *haklılık*, bir aidiyet duygusu vardı.

"Cassie, iyi misin?" Kız kardeşinin sesi başını kaldırıp gözlerini kırptırdı, bara ve drama sona erdiğine göre yavaşça masalarına dönen insanlara yeniden odaklandı. "Sam'in sadece ayrılığınızın suçunun onun üzerine kalmamasını sağlamaya çalıştığını biliyorsun, değil mi?"

Garip bir şekilde, Cassie bunu umursamıyordu. Tek istediği Shaun'dan cevaplar almaktı.

"Onunla konuşmam gerek," diye fısıldadı ve Shaun'un gittiği yolu takip etmek için Gemma'yı iterek geçti. Shaun'un arka lambaları uzakta kaybolduğu sırada dışarı çıkmayı başardı.

"Yeni birini bulman uzun sürmedi. O da senin masum rolüne kandı mı?"

Arkasından sesle kaskatı kesildi ve yavaşça döndüğünde Sam'in onu takip ettiğini gördü; kollarını göğsünde kavuşturmuş, bir elinde bira şişesi vardı.

Cassie ona bön bön baktı. "Ciddi misin?"

"Onu becermediğini mi iddia edeceksin? Dilinin boğazının ne kadar aşağısında gördüm."

"Aletin Rebekah'nın içinde olduğu kadar derin değil," diye karşılık verdi, kendi öfkesi yükselmişti. "Ve bu seni ilgilendiren bir şey değil. ama *o beni* öptü."

Sam'in gülümsemesi çirkindi. "Evet ve bunu *neden* yaptığını biliyorsun, değil mi? Seninle ilgili değildi Cassie, benimle ilgiliydi ve

"Bana meydan oku çünkü ondan geri çekilmesini ve ilişkimizi çözmemize izin vermesini istedim."

"Hiçbir şeyi *gerek* yok. Bitti Sam. Beni yalnız bırak. Seninle konuşmak bile istemiyorum." Onun yanından geçti, bara dönmek niyetindeydi.

"Hiçbir yok, biliyor musun? Kendi sorunlarına, *sanatına* o kadar ki, sana büyük harflerle sunulmadıkça hiçbir şeyi görmüyorsun. burada. Biz birlikte olmadan önce Rebekah ile görüşüyordum. İlişki yaşayan sendin, o değil. O her şeyi biliyordu. senin hakkında. *Her şeyi* kastediyorum. Birlikte yaptığımız şeyleri duymak hoşuna gidiyordu."

Cassie dondu kaldı ve yavaşça ona doğru döndü. "Ne?" diye fısıldadı.

"Evet," kollarını açtı ve içmek için şişeyi dudaklarına götürdü. "Beks ve benim yıllardır açık bir ilişkimiz var.

Hiçbir fikri olmayan tek kişi sensin. Diğerlerini beceriyoruz.

İnsanlar. Yatağıma aldığım kadınları, onlara şeyleri dinlemekten zevk alıyor. *Gerçekten* ben

senin hakkında konuştuk. Nedenini Tanrı bilir, çok vanilya gibisin." Sırıttı.

"Kapının dışında durur ve kendini videoya çekerti.

"Ben seni becerirken mastürbasyon yapıyordun."

"Yalan söylüyorsun." Cassie bir adım uzaklaştı, yanaklarının rengi .

"Rebekah bunu yapmazdı."

"Yani beni mutfak masanda sikmeyeceğini mi söylüyorsun?

O kadar saf değilsin Cassie. Rebekah ondan yapmasını istediğim her şeyi yapar." Adamın şişeyi tekrar dudaklarına götürmesini izledi.

"Sana inanmıyorum."

"Neden yalan söyleyeyim ki? Gözünü yeni gelen kötü çocuğa dikmişsin, yani bana geri dönecek değilsin, mi?"

Birasını boşalttı ve şişeyi bir tarafa fırlattı. "Sizi kullanacak ve ona istediğini verdiğinizde sizi bir kenara atacaktır." O

Adamın bakışları alaycıydı ve kadının midesi bulandı.

"Umalım da seks *hayatınızdan* bahsederken olduğundan daha iyi görünmesi için bu konuda bir şeyler uydurmak zorunda kalmasın. Yapacağını biliyorsun. Özellikle de yatakta ne kadar hayal kırıklığı yarattığını öğrendiğinde."

Cassie geriye doğru tökezledi, sırtı kapıya çarptı. O Sam'in acımasız ve sivri bir dili olduğunu biliyordu ama hiçbir zaman onun hedefi olmamıştı... değil mi? Yine de bu bir yalan değil miydi? Sam'in sözleri onu kaç kez yaralamış, düşüncelerini ve davranış biçimini değiştirmeye zorlamıştı? Kaç kez her düşüncesini yeniden sorgulamıştı? Omurgasını kendini ona dik dik bakmaya zorlarken gözlerini üzerinde hissedebiliyordu.

"Davranışların için bahane üretmeye çalışıyorsun," dedi ona. "Seni arkamdan iş çevirirken yakaladım ve şimdi bunu benim hatammış gibi göstermeye çalışıyorsun."

"Flaş haber, Cassie. Bu senin hatan."

Kendini uzaklaştırdı ve otoparktan Gemma'nın evine doğru kaçtı.

Sam'in sözlerini zihninde tekrar tekrar canlandırdı ve hiç düşünmeden çantasından arabasının anahtarlarını çıkardı, arabanın kapısını açtı ve içeri girdi.

CHAPTER 3

Yer değiştirme **ihtiyacı** o kadar güçlüydü ki Shaun evine döndüğünde kurdunun derisini tırmaladığını hissedebiliyordu. Açık fırlatmak arabanın kapısını açtı, ayakkabılarını çıkardı, tişörtünü ve kot pantolonunu çıkardı

ve onları verandaya fırlattı. Yere düştüklerinde adam yer değiştirmişti ve yerinde iri, koyu kahverengi bir kurt duruyordu.

Burnunu rüzgâra doğru kaldırarak derin bir nefes aldı ve koşar adımlarla ormana doğru yola koyuldu. Zihni o günkü olayları tekrar Akşam koşarken, tam olarak neyin tetiklediğini anlamaya çalışıyordu. değişme ihtiyacı duydu ve Cassie'yüzü gözlerinin önünde belirdi. Sam ondan uzak durmayı kabul ettiğini söylediğinde gözlerindeki ihanet ifadesi. Tetikleyici buydu, bundan emindi. O an

Soru şuydu: Neden? Sam'e inanmaması kurdu için neden bu kadar önemliydi? Dudakları dişlerinin arasından sıyrıldı ve hırladı. Kurdu, Sam'in Cassie'nin yakınında olması, ona dokunması fikrinden hoşlanmıyordu. Neden hoşlanmıyordu?

Benimki, kafasının etrafında yankılanan hırıltıydı. *O bize ait.*

Kulaklarına belli belirsiz bir ses ulaştı ve sesin nereden geldiğini tespit etmek için başını çevirerek durdu. A

arabanın motoru. Başını eğerek hızı ve mesafeyi ölçtü ve sonra kendini ileri atarak evine ulaşmak için geri döndü araçtan önce. Sesi tanıdı, Cassie'nin arabası olduğunu biliyordu. Şimdi biraz daha sakindi ve Cassie'nin kendisini takip etmesini, sorulara cevap istemesini beklemesi gerektiğini kabul etti.

Onu barda neden öptüğünü, neden o şekilde geri çekildiğini. Bunu yapmamış olmasını diledi çünkü ona bir şey vermeye hazır değildi ya da bunu yapamazdı.

ona istediği cevapları veremezdi. Kurt yarısının onun mükemmel eşleri olduğuna karar verdiğini nasıl açıklayabilirdi?

Loca göründü ve kendini ona doğru fırlattı, form değiştirmeye istekliydi. Kurt, kalbinin bir kez atması için geçen sürede insana dönüştü ve güvertede bıraktığı giysileri kaptığı gibi kot pantolonunu çekerek içeri koştu ve Kapıları açın.

Araba görüldüğünde, sanki başından beri oradaymış gibi kapının çerçevesine yaslanmıştı. Kollarını göğsünde kavuşturmuş, kadının arabayı park edişini, arabadan inişini ve ona doğru yürüdü.

"Kötü müydü?"

Shaun kaşlarını çattı. *Tamam, bu onun açılış yayılım ateşi olarak beklediği şey değildi.* "Kötü olan neydi?"

"Öpücük. Beni öpmen... kötü müydü?"

Shaun'un başı yana eğikti, onu anlamaya çalışıyordu. kokuyordu, ama birincil duygusunu seçemeyeceği kadar hızlı değişiyordu. Ona nasıl cevap vermesini beklediğinden emin değildi. Soru.

"Hayır mı?"

Verdiği yanıt karşısında kadının yüzü düştü ve adam kendine lanet etti.

Açıkça, *değil*

İstediği cevabı.

"Hızlı, plansız öpüşmelere göre iyiydi," diye tekrar denedi, neden sormaya karar verdiği ilk sorunun *bu* merak ediyordu. "Onca yolu bana bunu sormak için mi geldin?"

"Evet... hayır... bilmiyorum. Dedi ki..." titrek bir nefes aldı, belli ki bazı duyguları uzak tutmaya çalışıyordu.

"O mu dedi? *Kim?*" Shaun onun yorumunun üzerine atladı, kendini ahşap çerçeveden uzaklaştırdı ve onunla buluşmak için merdivenlerden aşağıya indi. "Kim *ne* dedi?" Artık daha yakındaydı, tedirginliği ve endişesi hem kokusundan hem de yüzünden anlaşılıyordu. Bir parmağını çenesinin altından tuttu ve gözlerini görebilmesi için yüzünü yukarı kaldırdı. "Konuş benimle, Goldilocks."

"Sam dedi ki... o ve Rebekah," diye yutkundu. "Konuştular seks hakkında. Yalan söylemek zorunda olduğunu söyledi." Belli belirsiz bir kızarıklık yanaklarını boyadı ve gözleri ondan uzaklaştı.

"Ne yalanı?" Shaun onun kokusunu incelemeye ve sözlerinden bir anlam çıkarmaya çalıştı. Neredeyse ezici bir utanç duygusu vardı, o kadar güçlüydü ki onu geriye doğru salladı. "Cassie, yalan söyle Ne?"

Cassie başını salladı ve adam elini Cassie'nin yüzünden çekti. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

"O zaman ne konuşmak için buradasınız?"

"Beni öptün." Neredeyse bir suçlamaydı.

"Biliyorum," diye yanıtladı Shaun ihtiyatla. "Ben de oradaydım."

Dili dışarı çıktı, dudaklarında gezindi ve Shaun'un dikkati hemen bu harekete odaklandı.

"Bunu tekrar yapmanı istiyorum." Sesi boğuk bir fısıltı gibiydi.

Adamın gözleri tekrar kadınınkilere kaydı ve kadın ona bakmayı reddederek başka yöne kaydı. "Özür dilerim... ne?" Az önce söylediği şeyi yanlış duyduğundan emindi.

"Beni tekrar öp. Geçen sefer hazır değildim. Daha iyisini yapacağım."

Shaun önündeki kadını inceledi, sonra ağaçların arasında kameralı insanların saklanıp saklanmadığını merak ederek etrafına bakındı. olmadıklarını *biliyordu*, kokularını alabilirdi ama yine de... Cassie'nin önünde durmasının tek nedeni bu olabilirdi Sanki bir sınava tekrar girmek istiyormuş gibi.

"Biranın içinde bir şey mi vardı?" sordu, sesindeki şaşkınlığı .

"Hayır. Sadece beni tekrar öpmeni istiyorum."

"Neden?" *Neden durup bunu sorguluyordu ki?* Onun kurdu ona homurdandı, itaat etmesini, önüne çıkan fırsatı değerlendirmesini ve onu eşi yapmasını istedi. Shaun bu talebi acımasızca bastırdı. Cassie'nin kafasının içinde neler olup bittiğini öğrenmesi gerekiyordu. Eğer buraya sadece eski sevgilisinin anısını silmek için geldiyse, bunun suçlusu olmak istemiyordu. Diğer taraftan, gözleri Ağzına düştü, dudakları çok cazipti ve tadının ne kadar güzel olduğunu zaten biliyordu.

"İstemiyorsun." Kadının dehşete düşmüş yarı hıçkırıklı haykırışı onu düşüncelerinden uzaklaştırdı ve çok uzun süre hareketsiz kaldığını fark etti. "Tanrım, gerçekten o kadar *kötü müydü?*" diye fısıldadı gözleri büyüyerek.

Shaun bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Kafamı karıştırıyorsun," diye mırıldandı.

"Ama inkar etmiyorsun!" Arabasına dönmek niyetiyle başını çevirdi ve utancının kokusu adamın etrafında dönmeye başladı.

"Siktir... bekle!" İleri atıldı ve Cassie'nin kolunu tutarak onu durmaya zorladı. "Burada doğru cevabın ne olması gerektiğini bilmiyorum Cassie. Bana yardım et." Yüzünü ona dönmesi için onu geri çevirdi. "Kafanın içinde ne haltlar dönüyor bilmiyorum ama seni öpmemi istiyorsun, değil mi? *Değil mi?* Bunu yapmam her neyse ona yardımcı olacak mı? Burada neler oluyor? Eğer ihtiyacın olan buysa, seni öpeceğim."

"Sesin biraz -" Ağzı kızın geri kalanını kesti. Cümle.

Dudakları dudaklarına değdiğinde Cassie kesilmiş, tepkisiz duruyordu ve Shaun başını kaldırdı.

"Goldilocks, öpüşmek iki yönlü bir şeydir. Eğer sen de katılmazsan, o zaman ağzımı yüzüne sürmüş olurum ve ne şekilde resmedersen resmet, bu biraz garip olur." Ağzının köşesi orantısız bir gülümsemeye dönüştü. "Ve iyi türden bir tuhaflık değil." Serbest bıraktı. Koluna girdi ve arabanın yan tarafına, onun yanına yaslandı. "Bak ne diyeceğim," diye devam etti, "neden onun yerine beni öpmüyorsun?"

Cassie kıpırdamadı ve Shaun kaşlarını kaldırarak onunla alay etti. O da kokusunun hızla değiştiğini, utançtan tedirginliğe, endişeye ve nihayet kararlılığa dönüştüğünü hissedebiliyordu. O yüzünü ona döndü, bir adım öne çıktı ve nefesini tuttu, Kollarını iki yana açmış, onun ne yapacağını merakla bekliyordu. Bir adım daha atınca başını eğip ağzını onunkine yaklaştıracak kadar yaklaştı ama yine de bekledi.

Gözleri kilitlendi ve Shaun onun içinde verdiği savaşı görebiliyordu - ileriye doğru son adımı atmak için kendisiyle savaşıyordu ve bir an için onun geri çekileceğini, geri çekileceğini düşündü ve hazırlandı onun uçuşunu durdurmak için. İçgüdüleri ona bunu yapması gerektiğini söylüyordu, son adımı atan o olmalıydı. Elleri kalktı ve yavaşça, çok yavaşça onun omuzlarına yerleşti.

Shaun dondu kaldı.

O kıvılcım, ince bir vızıltı, kız ona her dokunduğunda teninde gezinen bir his tekrar üzerinde dans etti ve savaşı

Vücudunun tepki verme ihtiyacına karşı. Dili tekrar dudaklarını yalamak için dışarı çıktı ve Shaun'un kurdunun doğuştan gelen hükmetme arzusunu durdurma savaşı daha da zorlaştı. Vücudunun tepki verdiğini, ona karşılık verdiğini hissedebiliyordu.

Yakınlığı, kokusu, *ihhtiyacı*... Ve daha önce hiç kimseyi onu o anda istediği gibi isteyip istemediğini merak etti.

Parmak uçlarında yükseldi, bu hareket vücudunun öne doğru sallanmasına neden oldu, göğüsleri adamın göğsüne bastırdı ve dudaklarını onunkilere dayadı. İkisi de kıpırdamadı, birbirlerinin gözlerinin içine bakıyorlardı. Shaun *nefes* almaya bile cesaret edemedi, onu bekliyordu, onun liderliğini takip etmeye kararlıydı.

Dudakları onunkilere karşı kıpırdadı, geçici olarak, tüy kadar hafif. Shaun'un parmakları avuçlarının içine kıvrıldı, tırnakları derinlere battı, acıyı kullanarak

Kontrolü elinde tutmak, ağzını ele geçirmesini engellemek için. Bunun yerine, duruşunu değiştirdi ve dudaklarını birleştirmeye devam etmek istiyorsa onu daha da yaklaştırmaya zorladı. Kız dokunuşunu *hâlâ* hafif tuttuğunda, boğazında yükselen hırıltıyı durduramadı.

Cassie dondu kaldı, başı geriye gitti, teması keserek kaçmaya hazırlandı. "O kadar kötü, ha? Gerçekten çok üzgünüm. Ben -"

"O şerefsiz seni fena benzetti, değil mi?" Shaun başını salladı. "Hayır Cassie, o kadar da kötü değildi. Sadece çok yavaş." Sesi alçak bir gümbürtüye dönüşürken Shaun onu ürküten bir hızla hareket etti, bir kolunu beline doladı ve sırtı ona dönük olacak şekilde döndü.

arabaya karşı. Ağzı onunkinin üzerine çöktü, dili

Dudaklarını geçip onunkilere karıştı ve ona direnme fırsatı vermedi.

"Öpücüklerle ilgili bir şey," dedi, geri çekilerek ve alt dudağını kısa bir süreliğine dişlerinin arasında yakaladı. "Bu bir tadımlık, bir örnek. Bu daha fazlası için bir söz." Elleri Başını hafifçe eğmek için yanaklarını kavradı ve dilini boğazında gezdirdi. "Beklentiği artırıyor."

Kulağının memesini ısırdı, sonra diliyle acısını dindirdi. "Sizi daha fazlasını ister halde bırakması gerekiyor." Dişledi

Çene çizgisi boyunca ve tekrar ağzına doğru. "Bu sadece dudaklar ve dillerle ilgili değil," diye fısıldadı başparmağını hafifçe dudaklarında gezdirirken.

alt dudak. "Bu aynı zamanda hislerle de ilgili." Başparmağı dudaklarının arasından ağzına doğru itti. "Bu tatla ilgili."

Shaun başını kadının boğazının kıvrımına doğru eğdi ve içine çekti. "Bu kokuyla ilgili."

Ve onun kokusunun değiştiğini, geliştiğini, etrafında döndüğünü ve onu altına çektiğini hissedebiliyordu. Bir eli kalçasına gitti, kıvrıldı ve üstünün eteğinin altına girdi, parmak uçları çıplak tenini okşadı.

"Bu dokunmakla ilgili." Fısıltısı sertti ama dudaklarına kondurduğu öpücük nazikti. "Dikkatinin dağılmasıyla ilgili."

Dudakları onunkileri okşadı, tadına baktı ve ellerini kaldırıp parmaklarını saçlarının arasına sokarak onu sabit tutana kadar uzaklaştı. Önderliği onun almasına izin verdi ve ardından gelen öpücük uzun, tadına varan, derindi.

Sonunda hava almak için ayrıldığında, Shaun kıkırdadı, dudaklarının köşesine bir öpücük daha kondurdu ve sonra başını kaldırdı.

"On üzerinden yedi," dedi ona.

Sözcükler onun arzuyla bulanmış zihnine nüfuz ederken onu dikkatle izledi. "Ne... ne?"

"Öpücük. Sana yedi veriyorum."

Nefes almadan önce ağzı şaşkınlıkla bir 'O' harfi oluşturdu ve adam dudaklarının bir özür dilemek için şekil almaya başladığını gördü. Özür dilemesine fırsat vermeden iki parmağını çenesine bastırdı ve ağzını zorla kapattı,

sonra bir parmak ucunu dudaklarına dokundurdu.

"Şşşt," dedi. "Tartışma ve özür dileme. Seni bu alışkanlığından kurtarmalıyım."

"Ama *yedi*..." diye başladı.

"Evet, yedi," diye kabul etti. "Demek ki gelişmek için yer var." Kadının elini tuttu ve onu arkasından çekerek ön kapıya doğru ilerlemeye başladı.

"*İyileştirme için yer var mı?*" diye tekrarladı ve adam onun Onun ileri hareketini durdurmak için topuklarını yere vururken üzgündü.

Shaun omzunun üzerinden baktı ve sırtıttı. "Goldilocks, *her zaman* gelişmeye açık bir alan vardır." Shaun, kızın durma çabalarını görmezden gelerek onları ilerletmeye devam etti.

ve Loca'ya girdiler. Kapıyı tekmeleyerek kapattı.

arkalarında. "Eğer gelişmek için bir alan yoksa, pratik yapmaya devam etmek için bir neden yok, değil mi?"

Mutfığa girene kadar hareket etmeyi bırakmadı, elini bıraktı, belinden tuttu ve onu mutfak masasının üzerine kaldırdı.

Elleri uyluklarına gitti ve onları aralarına girebileceği kadar ayırdı, sonra avuçlarını yanaklarının üzerinde kavislendirdi. Öne doğru eğildi, dudakları onunkilerden kıl payı uzaktaydı.

"Bir onluk deneyelim mi Cassie?" Cassie'nin cevap vermek bir yana, nefes almak için bile zamanı olmamıştı ki, adamın ağzı tekrar Cassie'nin ağzındaydı, aç ve talepkar.

Cassie açlıktan ölmek üzere olan bir kadın gibi öpücüğün içine daldı, dili adamın dudaklarının arasına dalıp tadını aldıktan sonra geri çekildi. Elleri adamın omuzlarını kavradı, adam masanın üzerinde neredeyse düz bir şekilde uzanana kadar öne doğru kayarken kasların tutuşuyla büküldüğünü ve esnediğini hissetti. Adam bir kolunu onun beline doladı, onu yarı dik tutuyor.

Ağzı onunkinden ayrılıp boğazına doğru bir öpücük yolu izledi, Nabzının hızlandığı yeri emmek için durakladı ve sonra köprücük kemiğini ısırarak için daha da aşağı indi. Ağzını kızın yakası boyunca sürükledi.

Dili kadının göğüslerinin arasındaki vadiye ulaştığında durdu, başını kaldırdı ve sırtarak kadına baktı

"Bu tepeye ne kadar ?"

Cassie onun konuştuğunu fark ettiğinde Shaun elbiseyi ellerinin arasına almış ve ortadan yırtmıştı. Sırtışı eriyip gitmiş ve gözleri göğüsleri zar zor tararken parlamıştı.

Fildişi rengi dantel sütyenle örtülmüştü. Başını tekrar eğdi ve Cassie onun dilinin dantel çizgisini takip ederek teninde gezindiğini hissetti. Kadın Meme uçlarının kumaşın altında büzüştüğünü ve onun dikkatini çekmek için yalvardığını hissedebiliyordu ama Shaun bir taraftan diğerine yalayarak yolundan hiç sapmadı. Onun nefesini hissedebiliyordu, ılık Ellerini adamın omuzlarından indirdi, böylece dirseklerinin üzerine yaslanabildi.

"Shaun." Adını söylediğinde Shaun'un gözleri havaya kalktı ve onunkilere kilitlendi. Gözlerindeki bakış nefesini . Yeşil gözbebekleri tarafından neredeyse yutulmuştu - karanlık, yırtıcı ve odaklanmışlardı.

Adamın kot pantolonunun düğmesini açtığını, fermuarını indirdiğini ve Sonra kalçalarını kaldırıyor, kot pantolonunu külotuyla birlikte bacaklarından aşağı çekiyor ve gözlerini hiç ayırmadan bir tarafa atıyordu. İletişim.

"Ne -" diye boğazını temizledi. "Ne yapıyorsun?"

Ağzının bir tarafı yukarı doğru eğildi. "Sana yorum yapmamı ister misin?"

"Belki de sen..." sesi kendi kulaklarına kalın geliyordu. "Evet, sanırım belki de öyle."

"Şey," diye cevap verdi, konuşurken yavaşça kalçalarını daha da ayırdı. "Alıştırma öpücüğümüz çok iyi gittiğine göre Daha gelişmiş yöntemlere geçelim." Adamın gözleri yavaşça onunkilerden ayrıldı ve Cassie adamın bakışlarının üzerinde gezindiğini hissederek kıvrandı, onun çıplaklığına bakarak.

Adamın başı eğildiğinde ve saçları uyluğunun iç kısmına değdiğinde beklentiyle titredi.

Neyi ?

Gözlerini tekrar kaldırdı, onunkileri yakaladı ve tuttu ve sonra ağzı onun üzerindeydi, onun her gizli santimini keşfediyordu. Bir inilti Parmaklarının ıslaklığını hissettiğinde dudaklarından kaçtı ve onu tamamen sıcak bakışlarına açmak için başparmaklarını kullandı.

Zevk içinde titreşti ve kalçaları öne doğru sallandı, onun dokunuşundan daha fazlasını aramaya çalıştı. Adam kıkırdadı, ses titreşti ve ondan bir inilti çıkardı.

Cassie'nin gözleri kapandı, parmakları masanın tahtasına bastırdı, dili dışarı çıkıp onu yaladı.

Adam durduğunda, beyninin zevk kaybını bir saniye sürdürdü ve gözleri açıldı, onu aradı. Gözleri bakışlarının kendi bakışlarıyla buluşmasını bekledi ve gözleri buluştuğunda göz kırptı.

"Beni izlemeye devam et, Goldilocks." Dudakları uyluklarının tepesindeki küçük sinir demetinin üzerine kapandı ve emmeye başladı.

Dilini ileri geri oynatıyor.

"Gözler üzerimde," diye homurdandı, gözleri tekrar kapanmaya başladığında ve kendisine ne yaptığına odaklanmak için onları açmaya zorladı.

Cassie'nin kalçaları sarsıldı ve onun adını haykırdı. "Shaun, ben ... Tanrım, ben .. ben ..." Zevk onu tüketti ve haykırırken başını geriye attı.

Sonunda vücudu kıvrınmayı bırakıp kendine geldiğinde, Shaun'u hala bacaklarının arasına eğilmiş, kolları

Parmakları karnında desenler çizirken kalçalarının iki yanında dinleniyordu.

"Daha çok pratik yapmamız gerektiğini görebiliyorum," diye mırıldandı ve iki parmağını kızın ıslak ateşinde gezdirerek nefesini kesmesini sağladı.

"Talimatlara nasıl uyulacağını öğrenmelisin, Goldilocks."

Cassie yalnız uyandı.

Shaun onu mutfağında ikinci kez orgazma ulaştırdıktan sonra Onu yatak odasına taşıdı, kendi bacakları onu oraya kendi götüremeyecek kadar titriyordu. Cassie'yi yatağa yatıran adam, Cassie'nin üzerine çıkmış ve ağzıyla tekrar Cassie'nin ağzını aramaya başlamıştı. Cassie adamın kot pantolonuna uzandı ama adam başını sallayarak geri çekildi. Adam Cassie'nin bileklerini yakalamış ve yatağa sabitlemişti.

"Bu gece değil," dedi onun sorgulayan bakışına karşılık olarak.

"Beni istemiyor musun?" diye sormuştu, o anda hissettiği kendinden şüphe duygusundan nefret ederek.

"Delirdin mi sen?" Kadının elini kaldırdı ve kot pantolonunun kotunu zorlayan ereksiyonuna bastırdı. "İlk neden - korunmam yok.

Pantolonumu çıkarmamalıyım yoksa içine öyle bir gömülürüm ki bir ay boyunca beni orada hissedersin." Gülümsemesi odanın karanlığında beyaz dişlerinin parıltısı gibiydi.

Sonra bir parmağını göğsünde gezdirdi. "İkinci neden - buna hazır değilsin."

İtirazını bir öpücükle kesmişti.

"Hayır, öyle olduğunu sanıyorsun ama değilsin. Bırak bu gece seninle ilgili olsun.

Buna ihtiyacın var."

Bu sözünü kesinlikle yerine getirmişti. Aslında, vücudunda onun yakından tanımadığı bir yer olmadığından emindi. Onun sözlerini düşünerek gerindi ve gözlerini açtı.

Yatağın başucundaki lambaya yaslanmış bir not vardı, ön yüzüne büyük, kalın bir el yazısıyla 'Goldilocks' yazılmıştı. Doğrulup nota uzandı.

Şifonyerin en üst çekmecesinde tişörtler var, . Yedek diş fırçası banyoda.

beni bul.

~S~

Banyoya gittiğinde diş fırçasının hâlâ ambalajında onu beklediğini gördü. Aynadaki yansımasına bakan Cassie, adamın dişlerinin göğüslerinde ve boğazında bıraktığı izleri fark etti. Göğüs uçları sertleşti ve kalçalarının arasında bir sıcaklık birikti.

ve ani arzu ağrısını bastırmaya çalışmak için bacaklarını birbirine bastırdı.

Lavabonun yanında katlanmış havlular bularak hızlı bir duş aldı, dişlerini fırçaladı ve saçlarını çözmeye çalıştı

Giyecek bir gömlek bulmak için yatak odasına dönmeden önce. A Üst çekmeceyi karıştırdı ve önünde kurt resmi olan koyu gri bir tişört buldu. Tişörtü üzerine geçirip aynalı gardırop kapağındaki yansımasına son bir kez baktıktan sonra

Alt katta.

Onu mutfakta, ocağın önünde, sırtı ona dönük bir şekilde dururken buldu ve Cassie bu manzaranın tadını çıkarmak için bir an durdu. Yine gömleksizdi ve giydiği eşofman altı kalçalarından aşağı sarkıyordu. Saçları nemliydi, ensesinde siyah bir bantla toplanmıştı ve Cassie yakın zamanda duş aldığını tahmin etti. Gözleri adamın sırtının sağ tarafını kaplayan dövmelerin üzerinde gezindi ve keşke elimde kâğıt kalem olsaydı da onu çizebilseydim diye düşündü.

"Aç mısın?" Adam dönmedi ve Cassie onun orada olduğunu nasıl bildiğini merak etti. "Cezvede kahve ya da portakal suyu var. sürahi masanın üzerinde." Kıkırdamak için durakladı. "Merak etmeyin, gece atıştırmamdan sonra... temizledim."

Cassie'nin yanakları yandı, kendini masanın üzerinde yayılmış gördü. masayı zihninde canlandırdı ve işte o an dönmeyi seçti.

ve ona baktı. Yüzündeki ifade karşısında kıkırdaması tam bir kahkahaya dönüştü ve elindeki spatulayı bırakarak odayı geçti ve onu kollarının arasına aldı.

"Seni kıyafetlerimin içinde seviyorum," diye mırıldandı ve dudaklarına bir öpücük kondurdu. Bir eli tişörtün altından kalçasını okşamak için aşağı indi

ve çıplak bir yanağı avuçlarını. ", daha da iyi."

"Shaun." Adını boğuk bir şekilde söyledi ve parmakları kıcının kıvrımları boyunca ilerlerken durakladı.

"Evet, haklısın." İçini çekti ve ondan uzaklaştı. "Seni besleyeceğim, sonra da kasabaya gidip erzak alacağım... eğer hala buna hazırsan?" Sırtışı ona bu malzemelerin tam olarak ne olacağını söyledi ve onun sormasına gerek kalmadan neye 'hazır' olduğunu bilmek istiyordu. Önünü kapatan ereksiyonu düzeltti pantolonunu giydi, başını eğdi ve kızın bakışlarının elinin hareketini takip ettiğini görünce gülümsedi.

"Hâlâ ilgileniyorsan *bunu* sana sonra veririm," diye söz verdi ve ocağa döndü. "Otur."

Çırpılmış yumurta, domuz pastırması ve kızarmış ekmekle dolu bir tabağı kadının önüne koydu, kendi tabağını doldurdu ve yanındaki koltuğa yerleşti.

"Seninle Sam hakkında konuşmak istiyorum," dedi ve Cassie çatalını ağzına götürürken dondu kaldı.

Shaun uzandı, çatalı ondan aldı ve sonuna kadar kaldırdı. Çatalın uçlarıyla dudaklarına dokundu, ağzının açılmasını bekledi ve içindekileri ona yedirdi. "Sana ne söyledi?"

Cassie aniden kuruyan ağzında çiğnemeye ve yutkunmaya zorladı kendini.

"Önemli değil." Onun kendisini izlediğini bildiği için bakışlarını kaçırdı ve meyve suyu sürahisine uzandı.

"Bana yalan söyleme Cassie." Adamın eli, cam sürahiyi kavrayan kadının elinin üzerinde kıvrıldı ve kadın meyve suyunu bir sürahiye dökerken onu sabitledi.

Tumbler. "Buraya ilk gelişin Sam'den kaçtığın içindi. Dün gece yine ortaya çıktın. Kendimi kandırmayacağım ve bunun aramızdaki ilişkiye devam etmek istediğin için olduğunu söyleyeceğim.

barda başladı." Sürahiyi ondan aldı. "Sakın beni

yanlış, bunu yapmana gerçekten sevindim, ama bunun bir tesadüf olmadığına eminim."

"Beni öptün ve sonra çekip gittin diye peşinden gelemey miydim?"

"Böyle mi düşünmemi istiyorsun?" Shaun başını salladı. "İkimiz de bunun gerçek olmadığını biliyoruz." Kendi bardağını doldurdu, sonra da sürahi aşağı. "Başka bir şekilde anlatayım. Kasabaya gitmek üzereyim. Durmamı ve ona ne anlattığını sormamı ister misin? olaylar?"

Cassie'nin rengi soldu. "Bunu yapmayacaksın." "Dene bakalım."

"Buna hakkınız yok!"

"değil mi?" Parmağıyla kızın alt dudağını okşadı. "Geceyi benim yatağımda geçirdin. Yiyebildiğin kadar yiyebileceğin bir açık büfeymişsin gibi sana ziyafet çektim. Dilimde hâlâ tadın var. Sanırım bu bana hak veriyor, değil mi?"

Yanakları kızardı ve adamın dokunuşundan irkilerek uzaklaştı. Titreyen elleriyle meyve suyundan bir yudum aldı, çatalını aldı ve kendini kahvaltıdan bir lokma yemeye zorladı.

"Oyalanmayı bırak, Goldilocks."

Cassie'nin midesi çalkalandı ve Shaun'la yüzleşmek için koltuğunda döndüğünde midesinde kurşun gibi bir yumru hissettiğinden ağızındaki yemeğı yuttuğuna pişman oldu.

"Bana bunu yaptırmayın," yalvardı usulca.

Shaun cevap vermedi, okunamayan yeşil gözleriyle onu izledi ve sonunda konuşmaya başladı. Cassie sesini gerçekçi tutmaya çalıştı, incinmişliğini ve güvensizliğini maskelemeye çalıştı.

Sam'in bir gece önce ona söylediklerinin ayrıntılarını anlattı. Ve birkaç dakika boyunca başarılı olduğunu düşündü. Ta ki Shaun ona doğru eğilip onu oturduğu yerden kaldırıp kucağına alana kadar.

O zaman titrediğini fark etti, o kadar kötü titriyordu ki konuşmayı bıraktığı anda dişlerini duyabiliyordu gevezelik ediyordu. Shaun'un kolları onu sarıp göğsüne yasladı ve kız yüzünü onun boğazına gömüp derin derin yutkundu

titreyen nefesler. Vücudunun sıcaklığı, teninin kokusu -onun bir parçasıymış gibi görünen o koyu odunsu koku- onu yatıştırdı.

"Yalan söylediğinin farkındasın, değil mi?" Kız ona karşı gevşemeye başladığında söyledi. Parmağını yüzüne götürerek bakışlarıyla buluşmasını sağladı. "Seni herkesin önünde öptüğüm için kızgın. Bu demek oluyor ki Aranızdaki şey yolundaymış gibi davranıyor ve bunun için seni cezalandırıyor."

"Ama... peki ya geri kalanı?"

Omuzlarını silkerek hareket ettiğini hissetti. "Bunun bir önemi var mı? Belki o ve Rebekah arasında bir şey vardı. Belki de kendini Senin hakkında bir şeyler duymak. Yabancıların tahrik olduğunu duymuştum. Bunu şimdi değiştiremezsin. Zaten oldu."

Ayağa kalktı ve önüne oturttu.

"Aranızdaki seks o kadar kötüyse, bu konuda yalan söylemek zorunda kaldıysa, neden daha fazlası için geri gelmeye devam etsin? Bu saçmalık, Cassie. Kör değilim, dün gece bana nasıl karşılık verdiğini gördüm."

"Neden bana bu kadar iyi davranıyorsun?"

Shaun gülümsedi ve dudakları kızın kulağına değene kadar öne eğildi. "Neden başka? Pantolonuna tekrar girmek istiyorum." Elini bacağını okşadı. "Oh, bekle. Hiç giymemişsin." Parmaklarını kızın poposunda gezdirdi ve hafifçe sıktı. "Ben gidiyorum Kasabaya gidip daha önce bahsettiğim malzemeleri al. Sonra, eğer hâlâ istekliysen, sana yalan söylediğini *kanıtlayacağım*." Adamın eli kadının sırtının alt kısmına gitti ve onu kendine doğru çekti. "En azından senin hakkında.

Muhtemelen yatakta berbat olduğu ve senin için iyi olamayacağı gerçeğe daha yakındır." Elini çekti ve bir adım geri gitti. "Benimle gelmek ister misin, yoksa burada kalıp burnunu sokacak mısın?"

"Snoop?"

"Evet. satın aldığımdan beri neleri değiştirdiğime bir bak, Çekmecelerimi karıştırın, hangi karanlık ve kirli sırları sakladığımı keşfedin."

"Evinizi aramam için bana izin mi veriyorsunuz?"

"İhtiyacın olan bu mu, Goldilocks? İzin mi?" Sandalyenin arkasından bir tişört alıp başına geçirirken ona düşünceli bir bakış attı. "Elbette, sana burnunu sokman için izin veriyorum."

Ben yokken kafanı meşgul eder. Benim için bir şey yapar mısın?"

"O da ne?"

"Yatak odalarından birini ev stüdyosuna dönüştürüyorum. Kardeşim ve ben ara sıra çalmayı seviyoruz, bu yüzden enstrümanlarla dolu. Gidip bir bakın ama o odadaki hiçbir şeye dokunmayın."

"Beni burada bırakmayı sorun etmediğine inanamıyorum."

"Benimle gelmek ister misin?" Bir çift spor ayakkabısını çekip bağcıklarını bağlamak için çömeldi.

Cassie yüzünü buruşturdu. "Hayır, tercih ederim."

"O zaman başka ne seçenek var? Sanırım seni sandalyeye bağlayabilirim, ama bu biraz sert ve daha çok kardeşimin hızına uygun görünüyor."

"Ama beni *tanımıyorsun* bile."

Shaun güldü ve ayağa fırladı. "Buna gerçekten inanıyor musun?" İki hızlı adımda, doğrudan onun önündeydi. "Dün geceyi senin her bir parçanı tanımakla geçirdim. Şu anda, şu anda, bilmem gereken her şeyi biliyorum. Gerisini ilerledikçe çözebiliriz." Onun burnunun ucunu öptü. "Ve bunun kulağa çok ürkütücü ve muhtemelen biraz sapıkça geldiğini biliyorum, ama bu Daha sonra sana kanıtlayacağım başka bir şey. Senin için almamı istediğin bir şey var mı?"

Cassie gözleri kocaman açılmış ve yanakları kızarmış bir halde sessizce ona baktı.

Başını iki yana salladı.

"Tamam o zaman. Yakında döneceğim."

Onu kapıya kadar takip etti ve cipine doğru yürümesini izledi.

Onun bir adamın nasıl bu kadar sessiz ve zarif hareket edebildiğini merak etti.

"Eğer ceset bulursanız," diye seslendi motoru çalıştırırken. "Ben yapmadım." Kadının yüzündeki ifadeye sırtarak uzaklaştı.

CHAPTER 4

Shaun'un şehre inmeye karar vermesinin tek nedeni **erzak almak değildi**. Kendisi de kabul ediyordu ki En yakın eczaneye gidip prezervatif stoklamak listesinin başındaydı ve yapacağı ilk şey olacaktı, Sam'in Cassie'ye söylediklerini duyduktan sonra ajandasına iki madde daha eklemişti.

Ama önce..

Arabasını Ana Cadde boyunca uzanan bölmelerden birine park etti ve dışarı çıkarak yolun aşağısına ve yukarısına . Ana caddeyi görebiliyordu.

Birkaç metre sağında bir bakkal, onun yanında da güzellik ve kuaför salonu gibi görünen bir yer vardı. Tam önünde bir fırın vardı ve oraya uğrayıp yanında götürmek üzere tatlı bir şeyler almayı aklına not etti.

Eczane neredeydi?

Fırının kapısında yaşlı bir kadın belirdi. Kısa boylu ve tıknazdı, gri saçları sıkıca kıvrılmıştı, kollarını geniş göğüslerinin üzerinde kavuşturmuştu.

göğsünü açıp ona baktı. Shaun yolu bir aşağı bir yukarı tararken ona dalgın bir gülümseme verdi.

"Siz dün gece kargaşaya neden olan genç adamsınız." Bu bir soru değildi.

"Evet hanımefendi," diye cevap verdi.

"Genç Cassie üzerinde hak mı iddia ediyorsun?"

"Sahiplenmek mi?" diye tekrarladı, içindeki kurt bu fikri onaylarcasına homurdanırken bile.

"Kulaklarım yanlış duymadıysa, bir haftadan kısa bir süre önce Sam Cooper'la ilişkisi vardı. Ama dün gece *senin* ağzına duydum."

Shaun gülümsemesini gizledi. Küçük kasaba dedikoduları yangın gibi yayılırdı. "Hayır, hanımefendi. Doğru duydunuz."

"Peki Bay Cooper bu konuda ne diyecek?"

"Aslında umurumda bile değil-" diye sözünü kesti. "Sam'in şansı vardı, mahvetti."

", onun üzerinde hak iddia ediyorsun." Yaşlı kadın memnun bir şekilde başını salladı. "Bu iyi bir şey. Bir melez yerine bir kurdu hak ediyor."

Shaun'un dikkati tekrar ona yöneldi ve kaşlarını çatı. "Özür dilerim, ne dediniz?" *Az önce kurtlardan mı bahsetmişti?*

Yaşlı kadın ona gülümsedi. "Eczane yolun karşısında, bankanın yanında canım. Bugün cumartesi, yani öğlen kapanıyor. Yerinde olsam acele ederdim." Shaun'u bırakarak dükkânın içinde kayboldu. peşinden bakıyordu.

Yarı yarıya onu fırına kadar takip etmeyi düşündü ve Onu daha fazla sorguladı ama bunun onu bir yere götürmeyeceği izlenimine kapıldı. Kadın ona büyükannesini hatırlatıyordu - *işte şimdi tam tersi bir yaşlı dişi kurt vardı*. Bunun yerine, kadının gösterdiği yöne doğru yola koyuldu.

Listesindeki ilk madde küçük bir telaşla tamamlandı. Eczacının, alışverişlerinin toplamı ve ayrılırken neşeli bir 'teşekkür ederim' dışında söyleyecek bir şeyi yoktu.

Listesindeki ikinci madde onu yolun karşısındaki bakkala ve bakkalın hemen yanındaki kapıya götürdü. Beklendiği gibi kapı kilitliydi. Ama gençliğini boşa harcamış olması ve arabasında bulundurduğu bir dizi maymuncuk bu sorunu çabucak çözmüştü. Kapıyı açtı, kapıyı arkasından dikkatlice kapattı ve merdivenlerden yukarı çıkarak Cassie'nin Rebekah ile paylaştığı daire. Shaun daha tepeye ulaşmadan televizyonun sesini duyabiliyordu, bu yüzden Cassie'nin oda arkadaşı Rebekah'nın kesinlikle evde olduğunu biliyordu. Bir elini kaldırdı ve kapıyı açtı. Televizyonun sesi hemen kesildi ve Shaun onun ayak seslerinin kapıya yaklaştığını duydu.

"Sam, sana söyledim - ah, ," Rebekah'nın kaşları daha da çatıldı. "Ne istiyorsun? Cassie burada değil."

"Bunun farkındayım. İçeri girebilir miyim?" Cevap beklemeden bir adım öne çıktı ve daireye girdi.

"Seni burada istemiyorum."

"Burada *olmak* istemiyorum ama iki ihtiyacım *var*."

Tek istediğim bu." Shaun, Rebekah'ya yaklaşmadı. Yapabilirdi Sinirlerinin ve altta yatan korkunun kokusunu aldım. "Sana sadece bir şey sormak istiyorum. Tek bir soru, sonra gideceğim."

Rebekah dudaklarını büzdü, sonra başını salladı. "Bir soru."

Sam, Cassie'ye onunla birlikte olmadan önce görüştüğünüzü söylemiş. Onları seks yaparken dinlediğini." Onun yüz ifadelerini yakından izledi ve gözlerinin nasıl açıldığını fark etti. "O

Bunun senin sapkınlığın olduğunu, bundan zevk

aldığını iddia etti." "Ne?" diye kekeledi.

Shaun başını öne eğdi. "Bu ifadenin hangi kısmı doğru değildi?"

Rebekah yutkundu. "Gitmeni istiyorum. Sam yakında burada olacak."

"Hadi ama Rebekah. Bir soruya cevap vereceğinizi söylemişsiniz.

Cevap verir misin?"

Sam'in gelmesini beklememi ve onun yerine ona sormamı mı tercih edersin?"

Kadın uzun süre sessiz kaldı ve Shaun onu konuşturmak için başka bir yöntem denemesi gerekip gerekmeyeceğini merak etmeye başladı. Bu olabilirdi.

Riskliydi ama kurdunun baskınlığını kullanarak kızı ona istediğini söylemeye zorlayabilirdi. Bir saniye sonra kız nefes aldı ve konuşmaya başladı.

"Sam ve ben lise bittikten hemen sonra birlikte olduk. İkimiz de bir yuva kurmak istemiyorduk, bu yüzden ilişkimiz hakkında sessiz kaldık. Küçük kasabaların nasıl olduğunu bilirsiniz... ya da belki de bilmezsiniz. Takıldığınızı duyduktan birkaç gün sonra sizi evlendirirler ve ikimiz de bunu istemedik. Sam nüfuzlu bir aileden geliyor - babası bankanın sahibi ve amcası da kasabanın şerifi. Ailesi tamamen itibarla ilgili, ama onlarda... doğru olmayan bir şeyler var. Çoğunlukla fark edilmiyor, ta ki siz Sam'le yakınlaşana kadar.

onları." Rebekah, Shaun'a sırtını döndü ve odayı geçip koltuğa oturdu.

"Partiler veriyorlar ve şehir dışından kadınlar getiriyorlar. Tek bir şey için oradalar - Cooper'ın istediği her şeyi yapmak için.

erkekler ister. Sam çeşitliliği sever ve çabuk sıkılır. Cassie'ye kadar babası ve amcasıyla o partilere giderdi."

"Seni hiç götürdü mü?"

Korku ve utancın kokusunu almıştı ve cevabı daha kız ağzından kaçırmadan biliyordu. "Evet, birkaç kez."

"Cassie bu işin neresinde?"

"Cassie'ye karşı hep bir şeyler hissetmiştir. Okuldayken bile. Bir keresinde Gemma'yla bu konuda tartıştığını duyduğumu hatırlıyorum. Gemma ona ikisinden de uzak durmasını söylemişti ve o da bir süre öyle yaptı.

"Mesele şu ki, Cassie her zaman insanların içindeki iyiliği görür. Aptal değil ama... bilirsiniz, onu ne kadar sık hayal kırıklığına uğratırlarsa uğratsınlar, insanlara her zaman şans üstüne şans verir. Birinin tamamen kötü olduğuna inanmak onun DNA'sında yok. Eminim Sam'in ailesi hakkındaki söylentileri duymuştur ama Cassie olduğu için onlara inandı. Ve hiçbir zaman bir kanıt olmadı - ailesi bunun için çok güçlü." İcini çekti. "Sam cazibesini kullandı, bir şey istediğinde çok çekici olabiliyor. Ve Cassie'yi istiyordu. Onu yakaladığında daha iyi biriymiş gibi görüneceğini biliyordu.

babasından daha fazla. Altı ayını aldı, ama sonraki bildiğim şey, halka açık bir şey. Sam'e resmi bir şey olursa artık takılamayacağımızı söyledim. Bunu Cassie'ye yapmak istemedim. Sam bundan hoşlanmadı. Yapmaktan hoşlandığı şeyler var.

Cassie bunu asla kabul etmezdi. En azından onu kırana kadar." Gülüşü Shaun'a Sam'in ona bunları yaptırdığını söylüyordu.

"Ne tür şeyler?"

Rebekah başını kaldırıp ona baktı. "Bunun cevabını bilmek istemezsin. Size söyleyeceğim şey, Sam'in kontrolü elinde tutmayı sevdiğidir. O ne isterse, ne zaman isterse, ne kadar isterse o kadar yaparsınız.

Kimi isterse. Kendi deyimiyle '*güvenlik önlemleri*' alıyor. Videolar, fotoğraflar, aklınıza ne gelirse. Sizin için en önemli olan şeyi bulacak ve bunu, istediği her şeyi yapmaktan mutlu olduğunuzu ve her şeyin rızaya dayalı olduğunu söyleyen kayıtlı bir ifade de dahil olmak üzere, isteklerine uymanızı sağlamak için kullanacaktır. Bana, eğer taşımayı reddedersem İstediğini yapmaya, onunla ve beni vermek istediği diğer kişilerle yatmaya devam ederken, onunla ve diğerleriyle birlikte çekilmiş tüm video ve fotoğraflarımı aileme, arkadaşlarıma ve işyeri." Gülüşü acı ve kırılıyordu. "Cassie'ye de benzer şeyler yapacaktır. Başkalarıyla değil, onunla o kadar ileri gitmedi ama kesinlikle onunla. Zor yoldan öğrenecek. Sam'den kurtulamazsın. O senin gitmeni istemediği sürece."

"Bunu göreceğiz," dedi Shaun ona, hırıltısını tutmaya dikkat Sesi kesildi. Odayı geçti ve Rebekah'nın önünde çömeldi. "Bu yanına kalmayacak. Eğer izin verirsen, ona yardım edebilirim. sen."

"Nasıl? Birkaç haftadır şehirdesin. *Hayatı* burada yaşadı. Çok dikkatli, onu destekleyen ve koruyan bir ailesi var. Kimse ona karşı çıkamaz, onu ya da ailesini istediklerini almaktan alıkoyamaz. O Greene Valley'nin altın çocuğu."

"Onunla işim bittiğinde olmayacak."

"Cassie senin için bu kadar önemli mi? Onu neredeyse hiç tanımıyorsun. Yoksa bu sadece kızı kimin kazanacağını görmek için bir rekabet mi?"

İçindeki kurt onaylarcasına hombile sorduğu soru Shaun'u duraksattı. *Onun için önemli miydi?* Nasıl olabilirdi ki sadece bir geceden sonra? Ama gerçeği biliyordu. Cassie onun için önemliydi ve onun güvende olduğundan emin olmak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Sam Cooper'dan korunuyor.

Cevap vermeden ayağa kalktı ve kapıya doğru yürüdü. "İyi olacak mısın?"

Rebekah başını salladı. "Sam'le bu kadar uzun süre hayatta kaldım. Eğer gerçekten

Yardım edebileceğini düşünüyorsan, sana memnuniyetle izin veririm. Ama eğer öğrenirse..." cümlesini havada bıraktı.

"Anlıyorum. Kendini koruman gerekiyor." Kapıdan çıktı ve yavaşça arkasından kapattı.

Rebekah'nın Sam hakkında söyledikleri Shaun'u şaşırtmamıştı. Cassie'nin ondan bahsetme şekline ve şimdiye kadar onunla olan etkileşimlerine bakılırsa, onun şu tip bir adam olduğuna inanmak kolaydı dokunulmaz olduğunu düşünüyor ve edilmeden yapabileceklerinin sınırlarını zorlamayı seviyordu. Şüphelerinin doğrulanması, yapmayı planladığı şeyi daha sonra gerekçelendirmesini daha da kolaylaştırdı... tabii gerekçelendirmesi gerekiyorsa.

Ama önce son bir durak daha yapması .

Shaun gittikten sonra Cassie mutfağa döndü ve kahvaltının ardından ortalığı topladı. Bulaşık makinesini doldurdu, çalıştırdı ve sonra odayı incelemek için döndü. Mutfakta pek bir değişiklik yapmamıştı.

Odaya hâkim olan büyük meşe masa yeniydi ama dolaplar ve yer döşemeleri aynıydı ve kendi kendine itiraf etti ki daha iyi günler görmüştü.

Mutfaktan çıkan koridorun doğrudan ön kapıya gittiğini ve buradan üç odanın daha çıktığını biliyordu. Büyük oda Kendisinin ve kız kardeşinin zamanlarının çoğunu geçirdikleri oturma odası, annesinin her zaman 'salon' olarak adlandırdığı ikinci bir oda - Sadece misafirleri geldiğinde kullandıkları çalışma odası, babasının zamanının çoğunu geçirdiği yerdi.

Cassie oturma odasının kapısını açtığında, Shaun'un burayı bir oyun odasına dönüştürdüğünü gördü. Büyük bir bilardo masası Ortada, duvarlardan biri boyunca dört ıstaka tutan bir raf duruyordu. Karşı tarafta, köşeye tam donanımlı bir bar inşa edilmişti. Duvarda büyük bir televizyonun yanı sıra üç oyun konsolları ve bir ses sistemi. Televizyonun karşısına büyük bir kanepe ve sehpa yerleştirilmişti. Kalan duvarı kaplayan büyük, koyu renkli ahşap kitaplık kitaplar, oyunlar ve filmlerle doluydu. Annesinin bayıldığı somon pembesi halı sökülüştü ve Döşeme artık kitaplıkla uyumlu koyu renkli bir ahşaptı.

Cassie parmağını kitapların üzerinde gezdirdi ve Savaş ve Barış, Platon'un Bütün Yazıları ve Shakespeare gibi başlıkları görünce şaşırdı. Stephen King, Neil Gaiman ve diğerlerinin iyi okunmuş kopyalarının arasına yerleştirilmiş.

Salonun kapısını açtığında, buranın artık oturma odası olduğunu fark etti. Bu odayı hep şu şekilde hatırlıyordu soğuk ve misafirperver olmayan biriydi. Artık böyle bir durum söz konusu değildi. Duvara kocaman bir televizyon daha monte edilmişti ve karşısında da geniş, kavisli bir kanepe vardı. Yeni halı ayak parmaklarının arasında kalın ve yumuşaktı. Daha fazla kitaplık Duvarlar yine kitaplarla, filmlerle ve TV şovlarıyla doluydu. Burada kıvrılıp film izlediğini ya da kitap okuduğunu hayal edebiliyordu.

Çalışma odasına girmekten kaçındı, Shaun'un bir zamanlar babasının en sevdiği yer olan odada ne gibi değişiklikler yaptığını görmeye henüz hazır değildi. Bunun yerine, ana yatak odasının banyosu hariç dört yatak odası ve iki banyonun beklediğini bildiği üst kata yöneldi.

Yatak odalarından biri - eskiden ailesinin olduğu - zaten görmüştü. Shaun oradaki ve en-suite banyodaki her şeyi değiştirmişti. Bir zamanlar kullandığı yatak odasına ne yaptığını merak ediyordu ve önce oraya girdi.

Gözüne hemen çarpan şey, duvarlardaki garip köpük parçalarıydı. Bunların ses yalıtımı ile ilgili bir şey olduğunu düşündü. Elektronik cihazlarla kaplı uzun bir bank Müzik kliplerinde gördüğü ekipmanlar sol tarafta, bir zamanlar yatağının olduğu yerde duruyordu. Odanın geri kalanında iki klavye, bir davul seti, dört gitar ve üç mikrofon sehпасı gibi çeşitli enstrümanlar bulunuyordu. Ayrıca çerçeveli plaklar, CD'ler, albüm kapakları ve fotoğrafların yanı sıra çok sayıda dergi ve defter yığını da vardı. Görünüşe göre odaya *hiç* benzemiyordu.

Gemma'nın yatak odası hâlâ bir yatak odasıydı. Shaun yeniden dekore etmişti.

Hem bu oda hem de boş oda, açıkça erkekler düşünülerek dekore edilmişti - koyu, cesur renkler ve mobilyalar. İki banyoya da hiç dokunulmamıştı.

Hepsi. Adamın henüz onlara ulaşamadığını ya da onları olduğu gibi bırakmaya niyetli olup olmadığını merak etti ve ona ne zaman geleceğini sormak için aklına bir not aldı. geri döndü.

Shaun'un yaptığı değişiklikler - özellikle de ev stüdyosu - hakkında annesinin ne hissedeceğini düşündü ve güldü. onun tepkisini düşününce kendini kaybetti. Öte yandan babası buna bayılırdı. Hiçbir zaman bir enstrüman çalamamıştı ama müziği çok severdi ve evde olduğu zamanlarda evi hep müzikle doldururdu. Shaun'un ne yaptığını görebilmesini isterdi.

Ayak izlerini takip ederek alt kata, yeni oturma odasına döndü ve kanepeye yerleşti. Üzerinde bir not defteri Sehpanın üzerinde bir kalem bulana kadar etrafı araştırdı ve çizim yapmak için arkasına yaslandı.

CHAPTER 3

Shaun eve döndüğünde ev sessizdi. Ön kapıyı açtı ve içeri adımını attı, ensesindeki tüyler diken diken oldu ve boğazında bir hırıltı fokurdadı. Gözlerini koridorda gezdirerek nefes aldı ve ani gerginliğe neden olabilecek herhangi bir şeyin kokusunu aradı. Uygunsuz bir koku alamadı, hiçbir şey yerinde değildi, ve yine de ...

Kaşlarını çattı. O dışarıdayken eve biri mi gelmişti? İçinde bir his vardı... *bir şey*... ama tam olarak ne olduğunu çıkaramıyordu. Sadece bir paranoya nöbeti miydi? Bu bir izlendiğinden endişelenmeyeli uzun zaman olmuştu ama önceki gece yaşananlar bu tepkiyi tetiklemiş olabilirdi. Bir eli kapıda, derin derin nefes alarak durdu ve tüm mülkü arama içgüdüsünü yatıştırdı. Kendini kontrol altına aldığından emin olduktan sonra kapıyı kilitledi ve mutfığa doğru yürüdü.

Arabasından çıkardığı çantayı masanın üzerine bıraktı. etrafına baktı. Cassie ama neredeydi? Gitmediğini biliyordu çünkü cipini onun arabasının yanına park etmişti. Başını arkaya eğerek burnundan derin bir nefes aldı, sonra gülümseyerek odadan çıktı ve koridordan oturma odasına doğru ilerledi.

Cassie'yi kanepenin köşesine kıvrılmış, uyurken buldu. Taşıdığı kâğıt torbayı yere bırakarak kanepenin kenarına . Avucunun altında bir defter duruyordu ve onu dikkatlice kaydırıp ters çevirdi.

Kıpırdamadan durdu, dikkati bulunduğu çizime odaklanmıştı. Sadece yarısı tamamlanmıştı ama konuyu tanıdı - tanıması gerektiği gibi, Her gün yansımasına baktığından beri. Bir parmağını dış hatların üzerinde gezdirdi ve kızın nasıl bu kadar doğru bir şekilde

sırtını kaplayan dövmeleeri yeniden yarattı. Onu, kendisine bakmak için başını çevirirken yakalamıştı - yüzü profilden, dudakları yarım bir gülümsemeyle kıvrılmıştı. Sayfayı yırttı, katladı ve cebine soktu.

"Hey Goldilocks." Saçının bir tutamını çekiştirdi ve kız yüzünü çevirdiğinde kıkırdadı. "Aç gözlerini. Yaban mersinli keklerin senin kriptonitin olduğunu iyi biliyorum ve yanımda biraz getirmiş olabilirim."

Bir mırıldanma daha ve ona sırtını dönmek için yuvarlandı. "Az önce bana *küfrettin* mi?" Shaun güldü. "Bu pek de hanımefendi gibi." Adam kızın saçını bir kez daha çekiştirdi ve kızın eli ona doğru bir hamle yapmak için kalktı. Adam onun bileklerini yakaladı ve yüzünü ona dönmesi için geri çekti. "Yaban mersinli kek, Cassie," diye mırıldandı gözlerini açması için onu ikna etmek için. "Ve duble çikolatalı mocha." Shaun çantaya uzandı ve ağzı kapalı kahve fincanını çıkararak açtı. O

Kapağı açıp burnunun dibinde salladı, sonra gözleri açılınca geri çekti.

" kaç?" diye sordu ona.

"Az önce iki kişi gitti. İşler beklediğimden biraz daha uzun sürdü." O Ona elini uzattı ve oturmasına yardım etti, ardından fincanı ve çantayı uzattı. "Kasabadayken kız kardeşini gördüm. Seni aramaya çalıştığını söyledi. Cep telefonun nerede?"

Çantanın içindekileri araştırırken Cassie başını kaldırıp baktı.

"Arabamda unutmuş olmalıyım."

Shaun başını salladı. "Onu aramalısın. Çok endişelendi. Sam'in kancalarını sana geri taktığını düşündü."

"Ona ne söyledin?" Kekten bir ısırik aldı ve zevkle inledi.

Shaun'un dudakları onun tepkisi karşısında seğıirdi. "Ona burada olduğunu söyledim,

sonra onu eve kadar takip ettim ki bana senin için kıyafet değiştirebilsin.

Ona yanlışlıkla üstünü yırttığını söyledim. O da bana

Sana vermem gereken bir ders var ama sen pastanın üzerinde orgazm olana kadar devam edecek."

Cassie ona parmağını salladı. "Tanrıların yemeğine hakaret etme!" Bir ısırik daha ve bir inilti daha ve o bir kaşını kaldırdı.

"Oyunumu hızlandırmam gerektiğini hissediyorum."

Cassie mocha'bir yudum aldı ve bardağın kenarından ona baktı. "Bu değerli bir hayat amacı. Yine de bunu başarabilecek misin?"

"Yeteneklerimden şüphe mi ediyorsun?" Parmağını onun çıplak bacağına gezdirdi ve diğer eliyle mocha'sını aldı ve yere koydu. "Seni o kek kadar iyi inletemeyeceğimi mi sanıyorsun?" O üzerine eğildi, dudakları onunkilerin üzerinde gezindi ve iç çekti. cep telefonu çalmaya başladı. Tereddüt etti, sonra cebinden çıkardı ve ekrana baktı.

"Çok kötü zaman geçiriyorsun," diye homurdanarak telefonu bağladı ve kanepenin diğer ucuna yaslanmak için uzaklaştı.

Cassie minderlere yaslandı, mochasına uzandı ve Shaun hattın diğer ucundaki konuşurken onu yudumladı. İlk patlamasının dışında sohbet edecek kadar mutlu.

Onu çağrıya bırakıp bırakmamayı düşünerek onun yanında kaydı ve ayağa kalkmak için öne doğru eğildi. Koluna dokunan bir el onu hareketinin ortasında durdurdu ve başını çevirdi.

Kal, diye ona seslendi ve kız tekrar yanına kıvrıldığında gülümsedi.

Birkaç dakikada bir ona bakıyor, gülümsüyor ya da göz kırpmıyor, onun orada olduğunu unutmadığını sözsüz olarak söylüyordu.

Kirpiklerinin altından onu gizlice inceledi ve kendini onu Sam'le karşılaştırırken buldu. İkisi de uzun boyluydu ama Shaun'un eski sevgilisiyle arasında birkaç santim fark vardı. Sam'in kısa sarı saçları vardı, Shaun'unki ise koyu renkti. Shaun'unki de omuzlarının hemen altına düşüyordu ve

Saçlarını siyah bir bantla arkadan bağlı tutuyordu. Sam spor yapıyor ve formunu koruyordu ama Shaun'un sahip olduğu yağsız kasların yakınından bile geçmiyordu. Bir de dövmelemler vardı. Shaun'un tüm sağ tarafı ve her iki kolu da kaplıyken Sam'de tek bir tane bile yoktu.

Yine de aralarındaki en büyük fark tutumlarıydı. Sam'le ilk çıkmaya başladığında, Cassie'nin anne ve babası bir ayrılık denemesinden geçiyordu ve Cassie yıkılmıştı. Sanki dünyası sona eriyormuş gibi hissediyordu ve Sam'in kendine güveni ve görünüşü

İstikrar onun cankurtaranı olmuştu. Hayatının kontrolünü eline almış, ona bir düzen vermiş ve ayaklarının yere basmasını sağlamıştı. Geriye dönüp baktığında, Cassie

durumun gerçekten böyle olup olmadığını ya da umutsuzca babasının yerine geçecek birini arıyordu. Annesiyle babası, Sam'le ilişkisi başladıktan altı ay sonra barışmışlardı ve o zamana kadar Sam, Cassie'nin kendisi için en iyisini bildiğine inanması için yeterince şüphe tohumları ekmişti.

Shaun'un kahkahası - zengin, karanlık ve hınzır - dikkatini çekti ve ona yeniden odaklandı. Sam'den çok farklıydı. Etrafındakilerin ne düşündüğünü umursamıyor gibiydi. Bir kez daha, kızın evine gelmesini anlayışla karşılamış, onun güvensizliklerini kucaklamıştı. ve sonra ona aceleyle unutamayacağı bir gece yaşattı.

Sam'den ayrıldıktan hemen sonra onunla birlikte olmanın doğru olup olmadığını bilmiyordu ve bu normalde yapacağı bir şey de değildi ama Shaun'da onu kendine çeken bir şey vardı. Onu iyi hissettiriyor, güldürüyordu ve Tanrı biliyor ya, gerçekten de Şu anda hayatında gülmek.

İçkisini bitirdi ve yere koymak için eğildi, ardından diz çökerek çöreğin kırıntılarını ön tarafa fırçaladı.

Shaun'un tişörtünü. Başını kaldırdığında adamın yeşil gözlerinin onu dikkatle izlediğini gördü. Cassie onun bakışlarını tuttu ve yavaşça boşluğu kapatarak ilerledi.

Herhangi bir kızgınlık ya da reddetme belirtisi olup olmadığını dikkatle izleyerek yavaşça uzandı ve elini adamın kalçasına koydu.

Shaun hiçbir şey söylemedi, aşağıda konuşan kişiyi dinledi. Ama başını hafifçe eğerek, kızın sorgulayıcı olarak tanımaya başladığı bir şekilde -bir durumu ya da belki de kızın ruh halini değerlendirme şekli- onu reddetmedi ya da arkasını dönmedi, böylece kız yolun geri kalanını onun kucağında sürünerek tamamladı.

"Deke," dedi Shaun dengesini korumaya kıpırdanırken. Cassie donakaldı.

İşte geliyor, diye düşündü ve onun kesici bir şey söylemesini bekledi. Sam onun ilk hamleyi yapmasını her zaman hoş karşılamamıştı, bunun bir sürtüğün yapacağı bir şey olduğunu iddia etmişti.

Telefonunu diğer eline geçirdi, avucunu onun kalçasına dayadı ve koltuğa yaslanırken onu sabit tuttu,

sonra bacaklarını adamın iki yanına yönlendirdi.

"Tamam, et," diye mırıldandı ağızlığı.

Cassie ona baktı ve onun da kendisine baktığını gördü, gözlerinde bir meydan okuma vardı. Tişörtünün eteklerini çekiştirerek göğsünden sıyırdı, böylece parmaklarını karnının gergin kasları üzerinde kaydırabilirdi. O kasların gerildiğini hissettiğinde tekrar durdu. Ama Shaun sadece gülümsedi, telefonunu ona uzattı, tişörtünü başına geçirip bir kenara fırlattı ve sonra hiç vakit kaybetmeden telefonunu ondan geri aldı. konuşma. Cassie topuklarının üzerinde arkasına yaslandı ve önünde uzanan dövmeli, dolgun ete bakıp dudaklarını yaladı.

Bu... son üç gecedir rüyalarını istila eden şey buydu. Adam duştan çıktığında sadece kısa bir anlık bir görüntü yakalamıştı ve önceki gece onun yatağındayken odağı kesinlikle başka bir yerdeydi, ama zihni görmüştü ve

Her bir santimini kataloglamış ve o zamandan beri yasaklanmış görüntülerle onunla alay etmişti.

Tanrım, adam çok güzel, diye düşündü.

Cassie onu içine çekti, gövdesinin sağ tarafı boyunca uzanan kıvrımlı dövmeler zayıf kasları ve altın sarısı teniyle dikkat çekiyordu. Öne doğru sallanarak dudaklarını onun omzuna bastırdı, renkli desenler boyunca yaladı ve bağlantıda teninde hafif bir vızıldının dans ettiğini hissetti.

Neydi o? Ona her dokunduğunda bunu hissediyordu.

Her iki avucunu da adamın göğsüne dayadı, altındaki sert kaslarını hissetti ve avuçlarını erkek meme uçlarının üzerinden aşağıya doğru kaydırıldı.

Dokunduğunda sertleşti ve ona göre aslında sekiz numara olması gereken karın kaslarının üzerine doğru indi. Elleri onun üzerinde hareket ettikçe, sert, sıcak uzunluğunun iç uyluğuna baskı yaptığını hissedebiliyordu ve bir elini indirdi, parmakları onun etrafında kıvrılınca kadar pantolonunun bel bandının altına gömdü.

Büyükü, parmakları zar zor dokunuyordu ve ona deneysel bir vuruş yaptı. Adamın kalçaları yukarı doğru sarsıldı ve kadın adamın nefesinin kısık bir iniltiyle kesildiğini duydu.

"Siktir Cassie," dediğini duydu, sesi sertti. "Dostum, gitmem gerek. Seni sonra ararım." Ve sonra ağız onunkinin üzerine çöktü.

Daha fazla davete ihtiyacı yoktu, dudakları isteyerek ayrıldı ve adamın dilinin her hamlesini kendi diliyle karşıladı. Bir elinin tırnakları koluna gömüldü ve ona doğru eğildi.

"Cassie... kahretsin." Shaun bir kolunu onun beline doladı, Serbest eli ikisinin arasına kızın sıcak, ıslak merkezini bulurken, onu daha da yakınına sürükledi. Başparmağı onun üzerinde okşadı Hassas tomurcuk ve önce bir, sonra iki parmağını itti.

Kalçaları istemsizce hareket ederek adamın eline sürtündü ve ağızına doğru inledi. "Shaun... lütfen."

"Ne istiyorsun, Goldilocks?" Öpüşmelerini kesip başını kanepeye yasladı, parmakları hâlâ içinde hareket ediyordu, bir yandan da kapüşonlu gözlerle onu izliyordu. "Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"Sen. *Sana* ihtiyacım var." Parmakları içeri ve dışarı kayıyordu ve kadın zevkin arttığını, yoğunlaştığını hissedebiliyordu ve buna karşı savaştı.

Öyle değil. "O zaman nasıl?"

Yüksek sesle mi konuşmuştun? Cassie gözlerini kırıştırdı, adamın parmaklarını vücudundan çektiğini hissetti ve hemen kayıplarının yasını tuttu

"Cassie?" Adamın sesi Cassie'nin arzu dolu zihnini yarıp geçti ve Cassie'nin gözleri onunkilere dikildi. "Ne istersen al." Kızın eli hâlâ onun uzun boyuna sarılmıştı - sert, kalın ve uzun - ve onu içine alma düşüncesiyle vücudunun kasıldığını hissetti. Düşük bir iniltiyle onu pantolonundan kurtardı ve kendini dizlerinin üzerine kaldırdı.

"Kahretsin... Cass... bırak da bir kon-" Cass'in sözleri, Cass'in üzerine yığılmasıyla gırtlaktan gelen bir iniltiyle kesildi.

Shaun'un gözleri kapandı, ıslak sıcaklığının onu sardığını, derinlere çektiğini hissetti ve mantıklı düşünce kaçtı. O ve kurdu uyum içindeydi. Bu kadın *onlarındı*. Almak onların, sahiplenmek onların, korumak onların. Cassie altında yatana kadar dönerek yukarı doğru yükseldi ve yolun geri kalanını eve çarptı, onu ele geçirdi, *sahip* oldu.

Elleri adamın omuzlarını kavradı, bacakları büküldü ve adam onu iterken beline dolandı. Onun uyarılmışlığının *kokusunu* alabiliyordu. Tutku yükseliyor, ısınıyor, onu serbest kalmaya yaklaştırıyordu ve bir elini vücutlarının arasına sokarak alevleri daha da yükseltti, ta ki vücudu bir kez... iki kez... sarsılana ve kadın haykırana, adını haykırana, tırnaklarını adamın sırtına geçirene kadar.

Shaun başını geriye attı, kendini ulumak üzereyken yakaladı ve kaçmasını engellemek için dudağını ısırıldı. Kendi salıverilişini hissedebiliyordu.

Vücudunun onun etrafında kasılması, tırnaklarının acısı ve altında parçalanırken çıkardığı sesler tarafından teşvik edilen bina Onu.

Ona bakması gerekiyordu, düşerken yüzünü izlemek istiyordu. ama gözlerini açmaya cesaret edemedi. Onların sarı, parlak ve *kurt gibi* olacağını biliyordu. Bunun yerine yüzünü kadının boğazının kenarına gömdü ve dişlerini oradaki hassas deriye geçirdi. O işaretledi, damgaladı, *sahiplendi*.

"Artık benim," diye hırladı, sesi hem insan hem de kurt seslerinin karışımıydı ve kendini onun içinde hissediyordu. "*Benim*."

"Evet," dedi Cassie tereddüt etmeden. "Senin."

Dışarıdan bakan biri için Shaun tam bir Rahatlama. Kanepeye uzanmış, gözleri kapalı, bir kolunu başının altına sokmuş, diğerini Cassie'ye sarmış, uyurken onu sıkıca tutuyordu.

Ancak gerçek şu ki, bedeni rahatlamış olsa da zihni yarış halindeydi. Onu sahiplenmişti - fiziksel ve sesli olarak - kurduyla onun doğru kişi olduğu konusunda anlaşılmıştı. Bu kadının onun eşi olduğunu kabul etmiş ve onaylamıştı. Başını çevirdi, kokusunu içine çekti. Şaşırtıcı bir şekilde, bununla bir sorunu yoktu. Hatta iyiden de öte. Onu uyanık tutan sorun bu değildi.

Hayır, mesele onun iddiasını kabul etmiş olmasıydı.

Sorun mu? Kendine *yalan söyleme*, fısıldadı küçük bir ses kafasının içinde. *Soru sormadan ve tartışmadan kabul ettiği için memnunsun.*

Neyi kabul ettiğini anlamamış olması ya da onun için bunun muhtemelen anlık bir olaydan başka bir şey olmaması önemli değildi. Muhtemelen adamın sadece olduğunu iddia ettiğinde.

Onu sahiplenmişti ve o da kabul etmişti.

O bir insandı. Onunla birlikte var olan diğer varlıklar ya da bu toplumların işleyişi hakkında hiçbir fikri yoktu. Onun türü gizli kalmakta ustaydı. Halkından pek çok kişi insan dünyasında güçlü pozisyonlara sahipti. Bu da onu uyanık tutan soruna getirdi - kızın onun gerçekliğiyle başa çıkıp çıkamayacağını ya da aklını kaybedip çıldırıp çıldırmayacağını nasıl anlayacağını.

Aralarında geçenlerin bir takılmadan, kısa süre önce biten ilişkisinin ribaundundan daha fazlası olduğunu anlamasını sağlamakla kalmadı, aynı zamanda onu

yaşadığı dünya - her iki durum da onu tepelere doğru koşturabilirdi. Onu kovalama düşüncesinin kendisini heyecanlandırıldığını hissetti.

Ormanın içinde onu arıyor, yakalıyor ve nefesinin altında küfrediyordu.

"Sen lanet olası bir hayvansın," diye mırıldandı. "Kendine gel."

Cassie'nin mırıldandığı protestosuna gülümseyerek bedeninin altından sıyrıldı. Ayağa kalktığında gerindi, eşofmanını aldı ve kanepenin arkasındaki örtüyü çekerek Cassie'nin üzerine örttü. Bir dakika boyunca telefonunu aradı ve sonunda birkaç adım ötedeki masanın altında buldu. Telefonu kaptığı gibi sessizce odadan çıktı ve kapıyı arkasından kapatırken hızlı arama tuşuna bastı.

"Cassie kim ve benimle konuşurken onu gerçekten beceriyor muydun?" Deacon ikinci zil sesinde cevap verdi.

"Buraya geldiğinde onunla tanışacaksın, konuştuğumuz süre boyunca değil, hayır." Shaun mutfağa girdi ve kahve makinesini çalıştırdı.

Deacon kıkırdadı. "İyi adam."

"Daha erken inmekle ilgili bir şeyler mi söylüyordun?" "Evet.

Birkaçımız yarın size doğru yola çıkacağız. Isabella bu sabah ortaya çıktı. O ve Cormac ofiste kilitli kalmışlar ve birbirlerine bağıyorlarmış." Durakladı. "Bağıрма işini Isabella yapıyor. Mac'in ne yaptığından emin değilim, muhtemelen onu görmezden geliyor."

Shaun homurdandı. Kimse Cormac ve Isabella arasında neler olup bittiğini anlamıyordu.

"Bu kız hakkında.. ciddi misin?" Deacon devam etti. "Ötelerde bir yerde kaşintıyı kaşırmaktan daha fazlasını yapan biriyle gerçekten tanıştın mı?"

" ve öyleyim. Taşınma planları nasıl gidiyor?" O Duvar dolabına uzanıp iki fincan çıkarırken konuyu yumuşak bir şekilde değiştirdi.

"Los Angeles'tan ayrılma fikrine karşı biraz direnç var ama Mac'in gidecekler. Zaten taşınmamızın zamanı gelmişti. Paket uzun zamandır burada ve Los Angeles büyük bir yer olsa da, herkesle aynı hızda yaşlanmayan insanlar bir süre sonra fark ediliyor."

Shaun dalgınca başını salladı, sonra Deacon'ın onu göremediğini hatırlayarak homurdandı.

"Peki, bana şu kızdan bahset..."

"Onunla yarın tanışacaksın... belki." Odanın kapısının açıldığını duydu. Oturma odasının kapısını açtı ve Cassie'nin mutfığa girişini izlemek için arkasını döndü, kokusu Cassie'nin etrafında dolaşıyordu ve Cassie onu gördüğünde yanaklarında hafif bir kızarıklık belirdi.

"Ciddi bir şey o zaman?"

"Evet, bence de öyle." Veda etmeden bağlantıyı kesti, telefonunu tezgâhın üzerine fırlattı ve iki fincanı aldı. "Kahve?"

"Bir kahve içmek isterim... ve bir duş." Tişörtünü bilinçsizce çekiştirdi. "Ve kıyafet değiştirmek."

Shaun iki fincana kahve doldururken başıyla masayı işaret etti. "Kız kardeşin senin için kıyafet gönderdi. Şu çantanın içindeler. Ayrıca sana *'ne halt ettiğini* sanıyorsun' demem ve hemen onu araman gerektiğini söylemem gerekiyor." Ona bir kupa uzattı. "Mesaj iletme konusunda berbatım."

Cassie usulca gülerek kupasının kenarından onu süzdü. "Bunu çok kolaylaştırıyorsun."

"Neyi çok kolaylaştırıyorsun, Goldilocks?" Kalçasını masanın kenarına dayadı, kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Bu." Yanaklarındaki kızarıklık derinleştii. "Bunun daha garip olacağını düşünmüştüm, biliyor musun?"

"Aslında neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok." Kendi kahvesi için etrafına bakındı, almak için eğildi ve büyük bir yudum aldı. "Bu tam olarak doğru değil. *Sanırım* neden biliyorum, ama umarım yanılıyordumdur, o yüzden bana açıkla."

"Merak etmeyin. Sonsuza dek mutlu olmayı ya da buna benzer bir şeyi hayal etmiyorum. Olanlar benim başlattığım bir şeydi. Senin için de uygunsa hızlıca bir duş alacağım sonra yolundan çekileceğim."

"Yolumdan çekilmek mi?" diye yavaşça tekrarladı.

"Bu işler böyle yürümüyor mu? Ben hiç tek gecelik ilişki yaşamadım. ... ummm ... kirli hafta sonundan önce? Protokolün ne olduğundan emin değilim."

Shaun çenesinin düştüğünü hissetti. "Ne oluyor Cassie? Siktiğimin protokolü mü?"

Sadece tek gecelik bir yaşamadık."

"Sorun değil. Burada ikimiz de yetişkiniz. Rol yapmana gerek yok," diye devam etti Cassie. "Bana her konuda çok iyi davrandın ve birden ortaya çıkıp sana bu kadar yüklenmek benim hatam."

"Lanet *olası güzel* mi?" Shaun boğazında hırıltının yükseldiğini, kurdunun kontrolü ele almak için savaştığını hissedebiliyordu. "Bu öğleden sonra seni rahatlatmaya çalışmıyordum Cassie. Ben o kadar yardımsever değilim."

"Biliyorum!" Kupasını koyacak bir yer bulmak için etrafına bakındı. "Her berbat ediyorum. Bunu daha da kötüleştirmeden bir duş alıp gideceğim."

Mutfaktan çıkıp kayboldu, yolda çantasını aldı ve Shaun'u arkasından bakakaldı.

Az önce ne oldu öyle?

Cassie çantayı açıp içinden temiz iç çamaşırı, kot pantolon ve yeni bir tişört çıkardığında kız kardeşine sessizce teşekkür etti. Onları Shaun'un yatağının üzerine serdikten sonra Shaun'un tişörtünü çıkardı ve duşa giderken yanından geçtiği çamaşır sepetine attı.

Duşun nasıl çalıştığını anlamak için düğmelerle birkaç dakika uğraşması gerekti ama sonunda rahatlatıcı bir sıcak su ağlayanının altında durdu. Düşünceleri Shaun'a döndü. Onun tepkisi onunla yattıktan sonra ona '*hapisten bedava çıkma*' kartı vermeye çalışması garipti. Ona neredeyse sinirlenmiş gibi görünüyordu ve neden olduğundan emin değildi.

Tek gecelik ilişki arenasında sınırlı deneyimi vardı - tamam, hiç deneyimi yoktu. Shaun'a kadar tek sevgilisi Sam'di. Ama her erkeğin hayatına devam etme şansına atlayacağından emindi. bir kızı yatağa götürdükten sonra geri dönüş yapmadan.

Rafta gördüğü sıvı sabun şişesini almak için arkasına uzandı ve eli sıcak bir şeye çarptı. O '*şey*' avucunun altında hareket ederek ileri doğru itti ve bir kol arkadan beline dolandı.

"şimdi bir şeyi açıklığa kavuşturalım." Shaun'un göğsü kızın sırtına yaslanmıştı... ve ereksiyonu kızın kıının yanakları arasında kayıyor muydu? Elini karnının üzerinde gezdirdi. "Bu tek gecelik bir ilişki *değildi* ve sen de bunu tek gecelik bir ilişkiye evirmeyeceksin." Dudakları onun omzunun kıvrımını buldu.

"Ama -"

"Hayır, Goldilocks." Onu kollarının arasında çevirdi, böylece yüzünü ona döndü. "Benim olduğunu söylediğimde ciddiye dim." Dudakları yukarı doğru kıvrıldı.

kaşlarını çatarak orantısız bir şekilde gülümsedi. "nasıl geldiğinin farkındayım. Ama ben ne bildiğimi biliyorum. Ve inkar edemezsin, aramızda kesin bir kimya var.

."

"Beni tanı mıyorsun bile," diye itiraz etti Cassie. "Ve birkaç gün öncesine kadar bir ilişkim vardı. O kadar hızlı hareket edemem!"

"Yapamaz mısın? Eğer buna inansaydın, hala burada olmazdın. Seni masama yaymama ve sana ziyafet ekmeme izin vermezdin." Başını eğdi ve dudaklarından bir damla su yaladı. "Daha önce üzerime tırmanıp beni vücudunun içine almazdın."

"Ben ok-"

"Yemin ederim Cassie, eğer istediğin şeyi aldığın için benden özür diler sen... *ikimizin* de şeyi..." Shaun dişlerinin duyulabilir bir şekilde kırılmasıyla ağzını kapattı. Elleri onu kaldırdı, çekti

bacaklarını beline doladı. "İtiraf et Cassie," diye fısıldadı. "Beni istiyorsun. Şimdiden dokunuşumu arzuluyorsun." Onun içine girdi, santim santim yavaş ve zevkli bir inç. "Benim için *ıslanmışsın... sırlıslıklam.*" İnledi. "Bunun gerçekten doğru olmadığını düşünseydin, bunu yapmamı, seni almamı engellerdin. Ve bunun doğru olmadığını iddia edersen ikimize de yalan söylemiş olursun. bir kerelik bir şey."

Cassie inledi ve vücudunun taleplerine boyun eğdi. Onun Dili dudaklarında gezinmek için dışarı fırladı ve ağzı onun üzerine kapandı, dilini dişlerinin arasına aldı. Sonunda gömüldüğünde Cassie kendini kaybetmişti. Nasıl olur da bir adam, hiç tanımadığı bir adam, bu kadar az çabayla onu böylesine çaresiz bir ihtiyaca sürükleyebilirdi?

"Yeniden toparlanmak için birkaç güne ihtiyacın varsa, sana bunu verebilirim," diye fısıldadı içine girerken. "Ama sakın, bir saniye bile, bunun bir yere varmayacağını düşünme."

"Bundan hoşlanmadım."

"Biliyorum, bana söyleyip duruyorsun." Cassie, Shaun'a gülümseyerek baktı; Shaun yatağının üzerine yayılmış, onun giyinişini izliyordu.

"Geç oldu ve hava karardı. Burada kalmalısınız ya da sizi kasabaya geri götürmeme izin verin."

"Bir arabam var ve yıllardır karanlıkta araba kullanıyorum. Ben *yaşadım* burada, hatırladın mı?"

"Eminim ailen de karanlıkta araba kullanmandan hoşlanmamıştır." Sırt üstü yuvarlandı ve yatağı okşadı. "Yatağa geri dön."

Baştan çıkmıştı ama ne kadar baştan çıktığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Yine de ona doğru gönderdiği sinsi gülümseme, bunu anlayıp anlamadığını merak etmesine neden oldu. Orada yatıyordu, utanmadan çıplaktı - utanacak bir şeyi olduğundan değil - yüzünde davetkâr bir gülümseme ve ona dünyasını beşinci kez sarsmaya hazır ve istekli olduğunu açıkça söyleyen bir ereksiyonla. Ama adam ne kadar baştan çıkarıcı olsa da ve kadın onun yatağına geri dönmekten başka bir şey istemese de eve gitmesi gerekiyordu.

Son yirmi dört saatini insanlardan uzakta saklanarak geçirmişti. Shaun'un özel alanında, Sam ve onun söylediği ve yaptığı Şeyler hakkında düşünmek zorunda olmadığı bir dünyada güvendeydi.

Oraya geri dönmeli ve gerçeklerle yzleŐmeliydi. Sam'le uđraŐmaktan daha fazla kaçamazdı. Bardaki olaydan sonra ayrıldıkları çoktan kasabaya yayılmış olacaktı ve insanlar sorular soracaklardı - Şu anda sadece Sam'in cevaplayabileceği sorular.

Ayrıca Shaun'la arasında olanları düşünmek için biraz zamana ihtiyaı vardı. Tek gecelik bir ilişkiden daha fazlasını istediğini açıkça belirtmiŐti ve ona düşünmesi için zaman tanımaya hazırđı. Bunu yapmak için, en azından birkaç günlüğüne normale dönmesi gerekiyordu.

"Benimle dıŐarıya kadar yürüyecek misin?" diye sordu ve Shaun içini çekti.

Yataktan yuvarlandı ve halının üzerinde zarifçe ona doğru ilerledi. "Fikrini değiştirebilir ve kalmanı sağlayabilirim."

"," diye kabul etti, "ama bunu yapacağını sanmıyorum." "Yapmaz mıyım?"

Adam durdu, dokunacak kadar yaklaşmıştı ve kadın onun vücudundan gelen sıcaklığı hissedebiliyordu. Parmakları avuçlarının içinde kıvrıldı. ona dokunmak için uzanmasını engellemeye çalıştı.

"Hayır, yapacağını sanmıyorum. Sen böyle biri değilsin."

Adamın eğilip yerden siyah bir kot pantolon alıp üzerine geçirirken nefesinin altından homurdandığını duyduğundan neredeyse emindi.

"Neden burada kalmıyorsun anlamıyorum." Kot pantolonunu kalçalarının üzerinden çekti. "Yarın gidip eşyalarını alabiliriz."

"Senin yanına *taŐınmamı* mı istiyorsun?" Cassie inanamayarak sordu.

"Neden olmasın?"

"Birbirimizi çok az tanıyoruz. Sence de bu biraz garip olmaz mı?"

Shaun'un dudağı kıvrıldı ve başını salladı: "İnsan gelenekleri," dedi. "Birbirinizi bir gün tanıdıktan sonra anlamsızca seviŐmenizde sorun yok ama birlikte yaşamaya baŐlamanız hoş karşılanmıyor. Daha iyi bir yol var mı?"

İki insanın uyumlu olduğundan emin olmak için birlikte yaşamaktan daha iyi bir yol var mıdır?"

"Az önce *insan* sözleşmeleri mi dedin?" Kadın bön bön baktı.

Omuz silkti. "Demek istediğim, neden sosyal normlar gibi bir şeyin ne yapacağımızı belirlemesine izin verelim ki?" Bir elini uzattı ve yanağına dokundu. "Aramızda neler olup bittiğini keşfetmek istiyorum. Bunu istemek o kadar kötü bir şey mi?"

Adamın ona dokunduğu yerde teni karıncalandı ve Cassie derin bir nefes aldı. "Hayır, ben de bunu istiyorum," diye itiraf etti . "Ama neredeyse iki yıldır Sam'le birlikteydim ve birlikte yaşamaya yaklaşamadık bile."

"İki yıl boyunca onunla birlikteydin ve şu anda benimle sahip olduğun şeye asla yaklaşmadın."

Sözlerinin üzerine binen hırıltı ona bir şeyler yaptı ve kendini öne doğru sallanmaktan, onun sıcaklığına yaklaşımdan alıkoymadı.

"Ayrılmamızın üzerinden bir hafta bile geçmedi. Nasıl olduğu ya da kimin hatası olduğu önemli değil, yeni bir ilişkiye balıklama dalamam. Hatalarımdan ders almalıyım, onları tekrarlamamalıyım."

Shaun'un gülümsemesi alaycıydı. "Goldilocks, bu ilişki evime girdiğin dakika. Sadece bunun farkına varmakta yavaş davrandın." Parmakları kızın yanağında gezindi, saçlarına kaydı ve hızlı bir öpücük çalabilmek için onu kendine çekti. "Ama sana zaman sözü verdim, yüzden geri çekileceğim ve hoşuma gitmese de eve *yalnız* izin vereceğim."

Onu serbest bıraktı, yatak odasından çıktı ve merdivenlerden onun önünde indi.

Cassie başını salladı ve daha yavaş bir tempoyla onu takip etti.

Ona itiraf etse de etmese de Shaun'dan çok *hoşlanıyordu*.

Ne kadar az şey bildiğini düşünürsek, muhtemelen bilmesi gerekenden daha fazla.

ama kaderlerinde tek gecelik bir ilişkiden fazlası olduğuna dair inancı onu şaşırtıyordu. Shaun'un davranış biçiminin normal bir ertesi sabah davranışı *olmadığından* emindi - ya da bu durumda, akşamdan sonra - şeylerin yolu.

Yine de itiraf etmeliydi ki, adamın ona hissettirdikleri Onu sadece birkaç gündür tanıdığını unutarak. Sanki sonsuza dek onun hayatının bir parçası olmuş gibi hissediyordu ve hoşuna gidiyordu.

Shaun ön kapının yanında bekliyordu, kaşları hafifçe çatılmıştı. Sanki milyonlarca kilometre uzaktaymış gibi görünüyordu.

"Cass..." Merdivenin alt basamağından inerken yüzünü ona döndü, belli ki onun sandığı kadar dalgın değildi. "Eve döndüğünde, bunu yapmamamız için tüm nedenleri düşünmeye başlayacağını biliyorum. Aramızdaki bağın seninle olduğu gibi olamayacağına kendini ikna etmeye çalışacaksın.

düşündüm ve muhtemelen gittiğin için rahatladım." Tereddüt etti, başparmağını alt dudağına sürttü. "Kız kardeşin sana Sam'le ilgili uyarı işaretlerini nasıl görmezden geldiğini anlatacak. bu sefer benimle ilgili hiçbir şeyi aceleye getirmemeni söylediğinde onu dinlemelisin.

"Benim için bir şey yapmanı istiyorum. Tüm bu şüpheler üzerinize gelmeye başladığında, dün geceyi, bu öğleden sonrayı düşünün. Düşün. Bu konuda." Uzandı, onu kendine doğru çekti ve öptü. Yavaş, derin, tadını çıkararak. Kızın elleri kendini tutmak için adamın omuzlarına doğru kıvrıldığında, adam başını kaldırdı. "Kendini sorguladığında kendinize sorun, gerçekten *böyle* bir şey hayal edebilir misiniz? iyi mi?"

Cassie uzun bir süre ona baktıktan sonra başını salladı. "Bunu yapabilirim."

"Tamam... Güzel." Gülümsemesi geri döndü ve Cassie'nin kendisini geçmesine izin vermek için geri adım attı, sonra da onu arabasına kadar takip etti.

"Seni bırakamayacağıma emin misin?" "Hayır, bunu yapmam gerek."

Shaun sürücü kapısını açtı ve o koltuğa kapıyı tuttu. Başını eğerek içeri girdi, emniyet kemerini ona doğru çekti ve yerine kilitledi.

"Cep numaranı kız kardeşinden aldım," dedi ona. "Bu yüzden telefonuna bir mesaj gönderdim. Konuşmaya hazır olduğunda beni ara." Kızın dudaklarına son bir öpücük kondurdu, doğruldu ve kapıyı çarparak kapattı.

Kadın arabayı karanlığa doğru sürerken, Shaun ensesindeki ince tüylerin diken diken olduğunu hissetti.

Etrafında dönerek araba yolunu ve evin önünü taradı. Ön kapı açık duruyordu, aralıktan sızan ışık verandayı aydınlatıyordu. Soluk motor sesi dışında hiçbir ses duyulmuyordu.

Cassie'nin arabasının sesi duyulabiliyordu ve hızlı bir solumadan sonra açıklanamayan bir koku yoktu. Yine de, bir şey onun farkındalığını çekiştiriyordu. Bir şey araştırmasını gerektiriyordu. Ön kapıya yürüdü ve kapıyı çekti, sonra kot pantolonunu çıkardı ve kaydırılmış.

Yalnız olduğundan emin olmak için mülkün etrafında hızlı bir araştırma yaptım.

CHAPTER 6

Greene Valley kasabasından hemen önce yarım millik **bir alan vardı**. Yolun daraldığı yerde sınırlar. Yerel belediye meclisinin kapatmak için izin almaya çalıştığı çitle çevrilmemiş bir iniş. Yolun her iki tarafı boyunca, çok dik olmasa da, karanlıkta seyahat eden herhangi bir sürücüyü temkinli hale getirmeye yetecek kadar.

Cassie yolun başlangıcına ulaştığında hızını yavaşlattı, radyosunu kapattı ve karşıdan gelen trafiği duyabilmek için camını indirdi. Arabaların birbirini geçmesine izin vermek için kenara çekilebilecek sadece birkaç yer vardı ve bir tane bulmak için karanlıkta geri geri gitmek zorunda kalacağı bir duruma yakalanmak istemiyordu.

Karşıdan gelen trafiği izlemeye o kadar odaklanmıştı ki arkasından hızla gelen aracı göremedi. Sadece ışık arabasının içini doldurduğunda ve korna çaldığında orada olduğunu fark etti. Cassie yolun kenarına çekip arabanın kendisini geçmesine izin vermeye çalıştı ama ya araba çok hızlıydı ya da Cassie çok yavaştı ve araba Cassie'nin arkasına çarparak onu ileri doğru savurdu.

Cassie direksiyonu tuttu, direksiyon elinden fırladı ve sola doğru döndü, yönünü düzeltmeye çalıştı ve arkadaki araba tekrar ona çarptı.

Onu bilerek mi yoldan çıkarmaya çalışıyorlardı?

Ayağını frene bastırarak arabasını durdurmaya çalıştı ve arkasındaki aracın tekrar bağlandığını hissetti. Ne olduğunu göremiyordu, ışıkları onu yarı kör ediyordu, ama şu olmalıydı. Kendi arabasından daha büyük ve daha güçlü bir şey. Başka bir Arabasının tekerlekleri yolun kenarından midesinin bulandığını hissetti.

Çıglık attı.

"Bu doğaya dönüş saçmalığını kabul edebileceğimden emin değilim."

Shaun kahvesini yarısına kadar ağzına götürmüşken durakladı. "Dostum, sen bir kurtsun. Bunu sana hatırlatmama gerek var mı?"

"Ev konforunu seven bir kurt," diye yanıtladı Deacon. "Kasabada bir Starbucks var mı ki? Eminim yoktur."

"Zaten Starbucks'a hiç gitmiyorsun."

Deacon parmağını Shaun'a doğru kaldırdı. " bu *değil*."

Shaun gözlerini devirdi ve sırtıttı. Kardeşleri sabah 6'dan hemen sonra gelmişlerdi, saat neredeyse 9'du ve Deacon hala durmamıştı.

Şikayet ediyorum.

"Aslında burası mükemmel bir yer." Sessiz bir ses konuşmaya katıldı konuşmaya başladı ve iki adam da sessizleşerek üçüncüye baktı. "Ek binalarda yapılan çalışmalar, sürünün geri kalanını barındırmak için yeterli alana sahip olacağımız anlamına geliyor. Ve sürünün geri kalanı için yeterli alanımız olacak.

saflarımızı genişletebiliriz. Ama bir Sığınak olarak ihtiyacımız olan her şeye sahip." "O halde taşınma kesin mi?" Shaun sordu.

"Evet. Tüm sürü bir ay içinde burada olur." Bir ay içinde Üç kardeşin en büyüğü ve sürülerinin Alfa'sı Cormac, Deacon ve Shaun'a mutfak masasında katıldı.

Shaun, "Buranın satılık olduğunu nasıl öğrendiğini bana hiç söylemedin," dedi.

"Uzun zamandır arıyordum, ciddi bir şey değil, sadece işe yarayacak bir şey çıkarsa diye mülkleri kontrol ediyordum. Sonra Geçen yıl," Cormac'ın gümüş gözlü bakışları Shaun'a takıldı. "Aktif olarak planlamaya başlamak için doğru zaman olduğunu hissettim. Birkaç emlakçıyla görüştüm, ne aradığımı anlattım ve -" kapıya vuran birinin sesiyle sözünü kesti. "Birini mi bekliyorsun? Deacon'a bahsettiğin şu kız olabilir mi?"

Shaun kaşlarını çatarak ayağa kalktı. "Hayır, ama -"

Bir kadın sesi onun adını haykırdı ve Deacon kaşlarını çatı.

"Kulağa dramatik gelmiyor mu? Ben araştıracağım." Ayağa fırladı ve koridorda gözden kayboldu.

"Çek ellerini üzerimden, seni pislik!"

Shaun bağırış üzerine Cormac'la bakışlarını değiş tokuş etti ve iki adam da koridora çıktı.

Deacon ön kapının hemen dışında durarak girişı engelledi. Shaun ikizinin engellediğı kadını ama kokusundan tanıdı.

"Gemma?" Deacon'ın sol omzunun hemen ötesinde durdu ve Deacon'ın kolunu tutmasına karşı mücadele eden kadına baktı.

"Şu salağa ellerini üzerimden çekmesini söyle!" Konuşurken kolunu Deacon'ın pençesinden kurtarmaya çalıştı.

Deacon, "Beni yolumdan çekmeye çalışmayı bıraktığında çekeceğim," diye karşılık verdi. "Bu senin dişin mi?" diye Shaun'a fırlattı, sonra Gemma'nın yumruğı karnına inince homurdandı.

"Hayır, kız kardeşi." Shaun, Deacon'ın etrafında dolandı. "Sana zarar vermeden önce onu bırakmak isteyebilirsin."

"Beni incitmek mi?" Deacon omzuna zar zor ulaşan kadına bakıp güldü. "Bu küçücük şey mi?" Gemma'nın yumruğı çenesine değince kahkahası aniden kesildi.

"Ah! *Kahretsin...* ah! Bu acıttı." Gemma haykırdı, gözlerini Deacon ve Shaun onun yüzündeki kızgınlık ifadesi karşısında kahkahalarını bastırdılar.

"Seni buraya ne getirdi? Cassie iyi mi?" diye sordu ve Deacon'a geri çekilmesini söyleyen bir bakış fırlattı.

"Ne demek *Cassie iyi* mi?" Gemma, Deacon'a bir kez daha öfkeli bir bakış fırlatarak sordu. "Nerede o? Bana burada seninle olduğunu söylemiştin."

Shaun kaşlarını çatı. "Dün gece on gibi buradan ayrıldı. Kalmasını istedim, onu eve bırakmayı teklif ettim ama o kabul etmedi."

"Onu aramayı denedin mi?" Deacon araya girdi.

Gemma ona kaşlarını çatı. "Onu ben mi aradım? Nesin sen... *aptal* mı? Tabii ki onu aramaya çalıştım!" diye bağırdı.

"Tanrım, dostum, tamam!" Deacon ellerini önünde havaya kaldırdı. "Siktiğimin kadınları."

Shaun cep telefonunu cebine geri koyarken, "Doğrudan sesli mesaja gidiyor," diye onayladı. "Gidebileceği bir yer var mı?"

"Daireyi aradım. Rebekah onu görmemiş."

"Peki ya eski sevgilisi?" Shaun, Cassie'nin onun yatağından ayrıldıktan sonra doğruca Sam'e gideceğini sanmıyordu ama sormak zorundaydı.

"Onun evine gitmiş olması mümkün değil," diye reddetti Gemma. hemen. "Sonra değil -" kendi telefonu çalmaya başlayınca sözünü kesti. Cebinden çıkararak aramayı bağıladı. "Alo?"

Üç adam da hattın diğer ucundaki kişiyi duyabiliyordu. "Bayan Gemma Duncan ile mi görüşüyorum? Burası Ridge County Hastanesi. Sizin

Cassie Duncan için Acil Durum İrtibat Numarası olarak listelenmiş."

"Cassie mi?" Gemma'nın yüzünün rengi soldu. "O iyi mi?"

"Korkarım Bayan Duncan bir kaza geçirmiş. Ne yazık ki arabası bu sabahın erken saatlerine kadar bulunamamış ve herhangi bir kimlik tespiti de şu ana kadar yapılamamıştır."

"Sana *söylemedi* mi?"

"Bayan Duncan'ın bilinci yerinde değil. Greene Valley'in hemen dışında bulundu. Görünüşe göre arabasının kontrolünü kaybetmiş ve yoldan ."

"Aman Tanrım!" Yüzü bembeyaz kesilen Gemma sallanırken telefonu parmaklarının arasından düştü.

Deacon, Gemma yere yığılmadan önce onu yakaladı, Bir kolunu beline doladı ve onu göğsüne doğru çekti. Cormac telefonu yere düşmeden yakaladı ve kulağına götürdü.

"Bayan Duncan üzgün, benimle konuşmanızı istedi," dedi ağızlığı.

"Cassie'nin durumu kritik. Şu anda ameliyatta." Hattaki ses durakladı, sonra usulca ekledi. "Kız kardeşinin mümkün olduğunca çabuk hastaneye gelmesi gerekiyor. Cassie'nin ..."

"Ne oluyor lan...?" Shaun fısıldadı, hasta görünüyordu.

"Teşekkür , yoldayız," diyerek telefonu kesti Cormac. "Deacon, sen ... Gemma'yla git, değil mi?"

Onun adını duyunca Gemma kendini, onu daha sıkı tutan Deacon'dan uzaklaştırdı.

"kimseye ihtiyacım yok," diye .

Deacon, "Eğer gitmene izin verirsem, düşeceksin," diye yorum yaptı.

"Deacon seninle gelecek. Anahtarlarını ona ver. Belli ki sarsılmışsın ve kız kardeşin için endişeleniyorsun. Arabayı o kullanacak, sen de onu yönlendireceksin." Cormac elini uzattı ve Gemma ona baktı. "Anahtarlar."

Kalçasına bir şeyin dokunduğunu hissetti ve avucunu yere vurarak cebinden anahtarları çıkaran Deacon'ın elini ıskaladı.

"Hey! Geri ver onları. benim arabam değil, ödünç almak zorunda kaldım!"

Yarım bir gülümsemeye kolunu kaldırdı ve anahtarları ulaşamayacağı bir yerde sallandırdı. "Eğer onları benden alabilirsen, sen de sürebilirsin."

Shaun kardeşine, " geçmeyi bırak," diye çıkıştı ve kendi arabasının anahtarlarını alıp kapıyı kilitlemek için evin içine çekildi. "Hadi gidelim."

Ridge County'ye doğru kırk dakika süren yolculuk gergindi. Cormac ondan anahtarlarını aldı ve sürücü tarafına doğru yürüdü. tek kelime etmeden. Shaun yolcu koltuğuna , parmakları kapı paneline gergin bir şekilde vuruyordu.

"Hastane ne kadar kötü yaralandığını söylemedi, sadece her ihtimale karşı orada olmamız gerektiğini söyledi," dedi Cormac sessizliğin içinde ve Shaun'un gözleri ona kaydı. "Eminim öyle yaparlardı.

Yaraları ağırsa bundan bahsetti." "Belki."

"O senin için ne kadar önemli?"

"İşte o, Mac. Aradığım kişi o," dedi kardeşine yumuşak bir sesle. Cormac başını eğdi. "Emin misin?"

"Onu ısırdım."

"O bir insan, Shaun."

Shaun bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "*Bilmediğimi* mi sanıyorsun? Bu mu? Bunu istemenin ne kadar çılgınca olduğunu düşünmediğimi mi sanıyorsun?

Bu kadar çabuk mu? Bir ilişkiden yeni çıktı ve başka ilişkiye girmek istemiyor. Ama ben ... *siktir!*" Yumruğu gösterge paneline çarptı.

Cormac'ın gümüş gözleri, önündeki yola dönmeden önce ona kaydı. "Bir yolunu bulacağız."

Bip ... bip ... bip ...

Alarm onu uyandırdı ve Cassie elini uzatmaya çalıştı. Kapat. Kolu hareket etmedi. Telaşla yan dönmeye çalıştı ama bunu da başaramadı.

"Hadi... benim için uyan."

Ses, giderek artan paniğini yarıp geçti ve başını çevirip acıyla irkilerek gözlerini açtı. Yatak odasında olmadığını fark etmesi bir anını aldı. Üzerine eğilmiş bir figür vardı ve gözlerini kırıştırtarak adamın yüz hatlarını seçmeye çalıştı. Odaklanamıyordu, görüşü gidip geliyordu.

"Kim-kim..." kelimeyi zorla çıkardı ve yakınında beliren figür hafifçe geri çekildi.

"Cassie?"

Ses tanıdıktı ve kaşlarını çatarak ne olduğunu anlamaya çalıştı. Figür yaklaşıp yüzüne doğru eğildiğinde, yüz hatları netleşti.

"Shaun," diye fısıldadı. "Ne oldu?"

Parmakları yüzüne hafifçe dokundu, parmak uçları yanaklarında gezindi. "Bir kaza geçirdin."

"Ben... Ben ellerimi hissedemiyorum."

"Biliyorum," sesi alçak, sert ve adını koyamadığı bir duyguyla kalındı.

Kapıda bir patlama sesi duyuldu ve sertleşti. "Bunu bu şekilde yapmak istemezdim ama zamanımız kalmadı. İzin vererseniz düzeltebilirim."

Gürültüye bir bağırış daha katıldı ve Cassie kaşlarını çatarak kelimeleri anlamaya çalıştı.

"Ne oluyor?"

"Merak etme," diyerek Cass'in yüzünü kavradı ve kendisine doğru çevirdi. "Sadece evet de Cass. Bunu düzeltmemi istediğini söyle." Acilen söyledi.

"Ben ... neyi düzeltmiyorum?" *Bip... bip... bip...* "Bu da ne?"

"Bana odaklan." Parmakları Cassie'nin çenesini okşadı. "Evet de Cassie. Güven bana, lütfen."

"Evet... tamam... ."

"Bana bakabilir misin, bebeğim? Gözlerime bak. Sadece bir dakikalığına."

Parmaklarını çenesinde hissedebiliyor, başını geriye doğru eğiyor ve yüzünü odak noktasına getirmeye çalışıyordu.

Onda farklı, tuhaf bir şeyler vardı ama bu düşünceyi tutamadı.

"İşte bu kadar. Aferin kızıma." Adamın ağzının onunkini kapladığını hissetti, bir acı ve ardından kanın metalik tınısı.

Adam başını kaldırdı ve kadın dudağındaki kırmızı lekeyi görebildi. "Neredeyse geldik," diye fısıldadı, omzunun üzerinden bakarken Patlamalar ve bağırışlar daha da arttı. "Benim kanım senin kanın. Benim sürüm senin süründür. Benim hayatım senin hayatın. Sen benimsin ve ben de seninim." Ağzı tekrar onunkini yakaladı. "Benim için söyle, Cassie. Benimle birlikte söyle."

"Ben ..."

"Hadi bebeğim. Neredeyse bitti. Benimle birlikte söyle." Adam kelimeleri tekrarlardı ve kız da duraksayarak onu takip etti.

Tekrar omzunun üzerinden baktı, ifadesi gergindi. ", " diye mırıldandı ve sonra kadın bunu hissetti.

Uzuvlarına bir sıcaklık yayıldı. Sıcaklık ısındı ve daha sıcak, yanmaya başladı ve nefes nefese kaldı, inledi. Sırtı kavislendi ve çığlık attı.

Duyduğu son şey Shaun'un kulağına fısıldadığıydı. "Özür dilerim, beni affet... Yakında bitecek."

Shaun hastane odasının dışındaki koridorda bir aşağı bir yukarı volta atıyordu. Cormac ve sürü doktoru Chase kapıdan içeri dalmış ve Cassie'nin ilk çığlığından saniyeler sonra onu sürükleyerek yanından uzaklaştırmışlardı. Ama

çok geç kalmışlardı. O harekete geçmişti ve artık bunu durduramazlardı.

"Bu kızdan gerçekten hoşlanıyorsun."

Deacon'ın sesi onu adımının ortasında durdurdu ve ikiziyle yüzleşmek için döndü, omzunu hafifçe silkti.

"Hayır, adamım, demek istediğim ."

"Bunun çok ötesine geçti, Deke." Başını çevirip kapıya baktı, Cormac'ın onu aşmaması için uyardığı bir engeldi bu. "İlk kez birlikte uyuduğumuzda kurdum onu sahiplendi."

"Bu pek bir şey ifade etmiyor. İddianın nasıl işlediğini biliyorsun. Bu bize doğduğumuzdan beri aşılarmıştır."

"Evet, nasıl biliyorum," diye cevap verdi Shaun usulca. "Ama o ölüyordu DJ... ve ben burada oturup onun kayıp izleyemezdim."

O konuştuktan sonraki sessizlik asılı kaldı. Ve sonra... "*Aman Tanrım!*" Deacon patladı. "Seni lanet olası Çiftleşmeyi *tamamladı* mı? Aman Tanrım. Bana kabul etmediğini söyle. mı söyle?" Shaun cevap vermedi.

"*Benimle taşak geçiyorsun!*" diye kükredi. "Ne oluyor lan? Düşünüyor muydun? Oh bekle, sikinden başka bir şey *düşünmüyordun*, değil mi?"

Shaun ağabeyinin söylevinin üzerine çökmesine izin verdi. Cormac'ın daha önce söylemediği ya da kendi kendine düşündüğü bir şey değildi. O son suçlama dışında. Evet, Cormac onun içine gömülmüştü - ve bu anıyı hatırlayınca seğirdiğini hissetti - ama bu Kontrol onun aletindeydi... ya da kurdundaydı. Dişlerini kızın omzuna geçirip ona ait olduğunu söylediğinde neye başladığının yüzde yüz farkındaydı.

Bir de hastanede karşılaştığı şey vardı.

Yine sorun *onun* eylemi değil, *Cassie'nin tepkisiydi*. Bununla bir sorunu *olduğundan* değil. Cassie ona aitti ve o kadar. Onu tıbbi olarak indüklenen komadan uyandırdığında, yaralarından dolayı acı çektiğini ve ilaçlardan dolayı bulanık olduğunu biliyordu. Onun ne yaptığından tamamen habersiz olduğunu biliyordu.

kurdunun teklif ettiği şeyi ondan talep etti, ama o iddiasını kabul etmiş ve onaylamıştı. Onun sözlerini tekrarlardı. ve sürü büyüğü söz konusu olduğunda, bu anlaşmayı mühürlemek için yeterliydi.

"Tanrı aşkına Shaun, beni dinliyor musun *lan* sen?"

Shaun yeniden Deacon'a odaklandı. "Dinlemem gereken bir şey söylemeye başladığında dinleyeceğim."

"Hayatında kaç kadın oldu? Yüzlerce mi?

Binlerce mi? Lanet olsun, her hafta farklı bir kadınla birliktesin. Bunda diğerlerinde olmayan ne var? A lanet sihirli pu-"

"O cümleyi sakın bitirme." Shaun dönüp Deacon'ın yüzüne baktı, dudakları hırıltıyla gerilmişti ve gözleri sarı sarı parlıyordu. "Ölüyordu amına koyayım!" diye hırladı kardeşine. "Ne yapmam gerekiyordu?"

Başucunda oturup kayıp mı izleyeceksin? Çünkü neden? A Birinin rızası olmadan onunla çiftleşemeyeceğini söyleyen *lanet* bir kural mı var?" Duvardan uzaklaştı, etrafında döndü ve yumruğunu duvara gömdü.

"Kız *ölüyordu* Deacon!" diye kükredi. "Ve bunu düzeltebilirdim, tersine çevirebilirdim."

"Onu bir haftadan daha az bir süredir tanıyorsun! Ve şimdi ona mı bağlandın? Ya seni istemiyorsa?"

"Hoşuna gitsin ya da , o... *benim*." Sözlerini bir hırıltı kapladı.

"*Lanet olsun*," diye fısıldadı Deacon ve gözlerini indirdi. "Geri çekil dostum." Başını eğerek boğazını kardeşine gösterdi.

"Siz iki yavru oyunlarınızı bitirdiğinizde," Cormac'ın kuru ses her ikisinin de başını döndürdü. "Konuşmamızın zamanı geldi, Shaun."

Cassie gözlerini açtı. Kıpırdan or, tavana bakıyordu. Yatak odasındaki yatağın üzerinde olmayan bir tavan. O gözlerini kırptırdı ve gözleri keskin bir şekilde odaklandı. Ellerini altına doğru iterek oturur pozisyona geldi ve panik içinde loş odaya bir göz attı.

Neredeydi? Hastane miydi? Neden hastanedeydi?

Kalbi hızla çarparak çarşafı geriye attı, çıplak bacaklarına baktı ve yataktan çıkmak için döndü.

"Hey... *hey!*" İki el arkadan omuzlarına yerleşti ve onu yastıklara doğru geri çekti.

Shaun'un sesiyle rahatladı ve titreyen bir iç çekişle geriye doğru sarktı.

"Shaun." Durduramadan adı dudaklarından kaçtı. "Ben buradayım,

Goldilocks." Elleri kalktı, yanaklarını kavradı

ve başını adamın yatağın karşı tarafına doğru eğildiği yere çevirdi. Kendi yüzü kızın görüş alanına girdi ve eğilerek kızın alnına bir öpücük kondurdu.

"Herkesi epey korkuttun."

"Ne oldu? Burası hastane mi? Neden hastanedeyim?"

"Ne hatırlıyorsun?" Shaun ağırlığını yatağın üzerine verip yüzünü ona döndüğünde yatağın eğildiğini hissetti.

"Hatırlamıyorum... Evinizden ayrıldığımı hatırlıyorum." Boğazını temizledi ve Shaun masanın yanında duran bir bardak suya doğru eğildi.

Yatak.

"İşte, birkaç yudum al." Bardağı kızın dudaklarına götürdü, yutmasını bekledi ve sonra tekrar yerine koydu.

"Pazar sabahı Gemma'nın evinde olmadığında, seni aramaya çalıştı. Telefonun doğrudan telesekretere düşmüş. Bir komşunun arabasını ödünç aldı ve tekrar kaldığını düşünerek benimkine gitti.

O oradayken hastanenin telefonu çaldı. Birisi yarım mil noktasını geçmiş ve arabanızı yolun kenarındaki çukurda yüzüstü bulmuş." İçini çekti ve bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "I

seni eve bırakmakta ısrar etmeliydim. Ne oldu? Hatırlıyor musun? Lastik mi patladı?"

"Ben... Ben arabamın kontrolünü kaybetmedim," diye cevap verdi yavaşça, o geceyi düşünerek.

"Goldilocks, baş aşağı duruyordu ve tepenin yarısındaydı."

"Hayır! Biri bana vurdu." Elini uzattı ve kazadan önceki son anlar gözlerinin önüne gelirken onun elini tuttu. "Shaun, Biri beni zorla yoldan çıkardı."

"Seni yoldan çıkarmaya mı zorladı?" diye tekrarladı.

"Evet! Arkamdan geldiklerini ve yavaşladığımı hatırlıyorum. Beni geçeceklerini düşünmüştüm ama . Arabamın arkasına ilk vurduklarında, çok hızlı gittikleri ya da benim çok yavaş olduğum için olduğunu düşündüm. Sonra geri çekildiler ve bana tekrar, daha sert bir şekilde vurdular."

"Cass..."

"Bana inanmıyorsun." Elini bıraktı.

"Hayır... hayır, size inanıyorum. Ama bunu kim ve neden yapar?"

Cassie başını salladı. "Bilmiyorum. Sadece ne gördüğümü biliyorum, Shaun. Hiç mantıklı değil ama her kimse... bunu bilerek yaptı."

"Siktir," diye nefes aldı. Elini kendi elinin arasına alıp dudaklarına götürdü, bir yandan da zihni hızla ilerliyordu.

Onun ne olduğunu bilen biri miydi? Geceyi onunla geçirdiğini bilen biri mi?

Daha garip şeyler olmuştu.

Birisi sürüsünün kasabaya taşındığını mı öğrenmişti?

Sürü politikası - genellikle ona dokunan bir şey değildi ama ağabeyi bir sürü alfası olduğu için bu bir olasılıktı. *Bu Greene Vadisi'nden uzak durması için bir uyarı mıydı?*

Cormac'la konuşması gerekiyordu. Ama Cormac yaptığı şey yüzünden ona hâlâ kızgındı.

"Shaun." Bu isim dikkatini tekrar yataktaki kadına yöneltmesine neden oldu.

"Üzgünüm, Goldilocks. Ne dedin sen?"

"Bu oda. Daha önce uyandım mı? Başka bir odada mı?" "Evet.

Seni özel bir taşıdım."

"Bunu yapabilir misin?"

Cevap veremeden kapı açıldı ve içeri bir doktor girdi.

Cassie'ye gülümsemeden önce Shaun'a başıyla selam verdi.

"Bayan Jacobs, yeniden uyandığınızı görmek güzel."

"Teşekkürler, ben..." Sözüünü kesti, kaşlarını çattı, ağzını açtı ve Shaun'un elini sıktığını hissetti. Gözleri ona kaydı ve Shaun başını hafifçe salladı.

"Bebeğim, bu Dr. Chase Murphy. Bu süite taşındığından beri seninle ilgileniyor."

Shaun kaşlarını kaldırıncaya doktor homurdandı ve başını salladı.

"Her şeyi yoluna koymak birkaç saat sürdü ama *kocanız* durumu yönetime açıkladıktan ve ben de geldikten sonra sizi buraya, özel bir süite taşıdık."

"Koca..." Cassie belli belirsiz tekrarladı ve Shaun'un dudaklarının hafif bir gülümsemeye dönüştüğünü gördü. "Ne zamandır buradayım?"

Doktor ve Shaun başının üstünden bakıştılar ve Shaun tekrar başını salladı.

Dr. Murphy ona, "Şu anda bunun için endişelenmeyelim," dedi. "Artık uyandığına göre seni kontrol etmem gerekiyor, sorun olur mu?" O Shaun'a bakmak için döndü. "En son kontrol ettiğimde nasıl davrandığınızı göz önünde bulundurursak, muhtemelen dışarıda beklemeniz en iyisi olacaktır."

"Kızgındım."

Doktor kuru bir sesle, "Evet, sanırım herkes bunu kendi başına anlamayı başardı," diye cevap verdi. Kapıyı işaret etti. "Dışarı."

Cassie onların etkileşimini hayranlıkla izledi, özellikle de Shaun sessiz bir hırıltıyla ayağa kalktığında. Cassie'nin alnına bir öpücük kondurmak için eğildi. "Doktor işini yaparken ben dışarıda olacağım.

Sonra konuşuruz, tamam mı?" Parmağıyla çenesine dokundu ve yüzünü kaldırıp ona bakmasını sağladı. "Her şeyi açıklayacağım."

Doktorun kendisinden *Bayan Jacobs* ve *kocas*ı meselesi hakkında soru sormamasını istediğini biliyordu.

kalmasını ve açıklamasını istedi, ama o bunun yerine başını salladı.

"Evet, tamam." Bir gülümseme ve bir başka uzun öpücükle ödüllendirildi ve sonra adam gitmişti.

Cassie'nin ona attığı bakış, Chase'in ona kocası olarak hitap etmesi üzerine konuşacaklarına söz veriyordu. Ve bu arada Evli değillerdi ama aralarında olanlardan sonra, hastaneye geldiğinde yaptıklarından sonra, evli de olabilirlerdi. Hafifçe inledi ve sırtını duvara yasladı.

Onunla konuşması, olanları daha fazla uzatmadan açıklaması gerekiyordu. Ellerini pantolonunun ceplerine soktu ve başını geriye atıp gözlerini kapattı. Uzun zamandır kendini bu kadar bitkin hissetmemişti.

Birlikte bir gece geçirdiğiniz bir kadına onunla çiftleştiğinizi, onu sadece ölümle kopabilecek bir bağa kilitlediğinizi nasıl açıklayacaksınız? Bunu kabul ettiğini nasıl açıklayacaksınız? Cormac'ın sesi kafasının içinde fısıldadı. Sonra da yeni eşinin de kurda dönüşebildiğini açıklayın. Çünkü ona o yolda neredeyse öleceğini söylemek yeterince zor olmayacak.

Fayansların üzerinde bir ayak sesi duydu, gerildi, sonra yaklaşan kişinin kokusu ona ulaştığında rahatladı.

"O nasıl?" Deacon onun karşısında durdu.

"Artık tamamen uyandı. Chase onunla birlikte." Gözlerini açtı. "Bana kocası dedi."

"Oh adamım, bunu anladı mı?"

Shaun yorgun bir kahkaha attı. "Evet, öyle yaptı."

Deacon koridorda bir adım attı ve onun yanında, omuz omuza benzer bir pozisyon aldı. "Onu bizim dünyamızla nasıl tanıştıracasına karar verdin mi?"

"Hiçbir fikrim yok."

Deacon'ın omuzları onun yanında sessiz bir kahkahayla sarsıldı.

"Asher'in bir sokak köpeği gibi davranıp annelerden birinden hoşlandığı için o okulun etrafında mı dolanıyordu? Belki Gemma'nın evine taşınabilir, onların evcil hayvanı olabilir, Cassie'nin yatağında uyuyabilirsin..."

"Kafayı yemişsin, Deke." "Bunu kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun."

Rahat bir sessizliğe gömüldüler ve Cormac kısa bir süre sonra ikisini de orada ayakta buldu.

"Kızın sürü arkadaşı yukarı geliyor."

"Gemma onun kız kardeşi, Mac." Shaun burnunun kenarını sıktı ve gözlerini kısa süreliğine kapattı. Şekil Değiştirenler migrenden muzdarip olabilir miydi? Başına bir tane geleceğinden emindi. "Kız kardeşi, sürü arkadaşı *değil*. Onlar insan."

Cormac omuz silkti. "Sürü arkadaşı... kız kardeş. Aynı anlama geliyor. Her iki durumda da, o geliyor."

Gemma köşeyi döndüğünde, üç adam ailelerinin Greene Valley'e taşınması hakkında bir sohbete dahil oldu.

"Sam burada."

Gemma'nın sözleriyle konuşmaları kesildi ve üç çift göz ona odaklandı.

"Nereye?" Shaun kendini duvardan uzaklaştırdı ve Gemma'nın yolunu kesmek için harekete geçti.

"Bekleme odasında, Cassie'yi görmek istiyor. Onun nişanlısı olduğunu iddia ediyor."

"Bu adamla tanışmayı dört gözle bekliyordum," diye homurdandı

Deacon. "Lanet olası pislik eski sevgilim," diye mırıldandı Shaun.

Deacon, "Gerçekten onunla evlenecek miydi?" diye

sordu. "Hayır!" Shaun ve Gemma aynı anda konuştular.

"Ona hiç sormadı," diye devam etti Gemma. "Sormuş olsaydı bile evet diyeceğini sanmıyorum."

"Onunla benim ilgilenmemi ister misin?" Deacon teklif etti ve Shaun başını salladı.

"Hayır, *bu* zevk tamamen bana ait olacak."

Cormac onlara, "İkiniz de onunla uğraşmayacaksınız," dedi. "Ben yapacağım

hastane güvenliğiyle konuşun ve onu uzaklaştırmalarını söyleyin. Şimdi ikinizin de sorun çözme zamanı değil."

Deacon, "Sanki *sizin* sorun çözme yöntemleriniz daha güzelmış gibi," diye homurdandı.

Cormac onu görmezden geldi ve dikkatini Gemma'ya çevirdi. "Onun hakkında ne bilmem gerekiyor?"

"Cassie yakınında istemezdi. Herkesin bilmesi gereken tek şey bu."

Cormac başıyla onayladı. "Deacon, benimle gel."

"Efendim, evet, efendim!" Deacon sırtarak selam verdi.

Gemma iki adamın koridorda gözden kayboluşunu izledi, Yine de Shaun onun dikkatinin çoğunun Deacon'ın üzerinde olduğundan şüpheleniyordu. Bir köşeyi döndüler ve kız Shaun'a baktı.

"O nasıl?"

"Uyanık, farkında. Chase şu anda onunla birlikte." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Birinin onu yoldan çıkardığını söylüyor. Ona zarar vermek isteyebilecek biri aklınıza geliyor mu?"

Gemma'nın tepkisi anında oldu. "Hayır, hiç kimse. Sam'in bile ona zarar vermek isteyeceğini sanmıyorum. *Sen*, evet. Ama Cassie'ye değil."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Olayın kendisiyle ya da sürüyle ilgili olma ihtimali giderek artıyordu. "Sorun her neyse, halledeceğim."

"*Nasıl?* Cassie öldürülebilirdi. Senin evinden geliyordu. Eğer bunun sebebi seninle takılmasıysa... *Sakın* aranızda böyle bir şey olduğunu inkâr etmeye kalkma!" diye ekledi Shaun konuşmaya çalıştığında.

"Tabii ki inkar . Tanrı aşkına, Gemma.

Son on günümü burada geçirir miydim?

takılmak mı?" Isırdı. "Ben de bunun bir olmadığını söyleyecektim. Siz ikiniz neden böyle bir sonuca varıyorsunuz? I -"

Kapı açılıp Chase dışarı çıkınca durdu. "O nasıl?" Gemma hemen sordu.

"Bayan Duncan," diye selamladı Chase onu. "Durumu iyi. İç kanama tamamen durdu ve durumu iyi. Bunun dışında Morluklar bir iki gün içinde geçecek, o kadar." Shaun'la göz göze geldi. "Geldiğinde yapılan ilk değerlendirmede bir hata olmuş olmalı. İç hasar hastanenin inandırdığı kadar kötü değildi. Ben de Onu bir gece daha burada tutmayı öneriyorum ama eve gitmeye hevesli görünüyor ve bunu reddetmek için gerçekten bir neden göremiyorum."

Shaun doktorun elini sıkıp teşekkür ederken, Gemma onun önünden Cassie'nin odasına gitti.

Shaun onun duyamayacağı bir yere gelmesini bekledi. "Teşekkürler, Chase."

Chase onun omzunu sıvazladı. "Bu numarayı yaptığın için tam bir aptalsın ama anlıyorum. Biraz uğraşmak gerekti ama kayıtları, başlangıçta belirtilenden çok daha az travma gösterecek şekilde değiştirildi. Ve sihirli bir şekilde röntgenleri kayboldu. Nasıl bu kadar hızlı iyileştiğine dair hiçbir soru kalmamalı." Sürüdeki kardeşine gülümsedi. "Beni buraya beklediğimden biraz daha hızlı getirdi ve bu gece Los Angeles'a döneceğim. Mac taşınma işini benim yönetmemi istiyor." Shaun'u hızlıca kucakladı. "Bir hafta içinde görüşürüz. Dene ve o zamana kadar beladan uzak dur."

Adam içeri girdiğinde Cassie yatağın kenarına oturmuş, tişörtünü başına çekiyordu. Gözleri, yumuşak kumaş onları gizlemeden önce kaburgalarının etrafındaki morluklara takıldı. Bakışlarını onunkilerle buluşturmak için kaldırdığında, hem Cassie'nin hem de Gemma'nın kendisine baktığını gördü.

"Ne?"

"Hırladın," dedi Cassie. "Ne yaptım?" *Yapmış mıydı?*

"Sen... hırladın," diye tekrarladı.

"Bir köpek gibi," diye ekledi Gemma. "*Hırçın* bir köpek."

"Bir şeyler duyuyorsun," diye inkar etti. *Kendini kontrol et.*

"İkimiz de seni duyduk," Cassie eğildi, yüzünü buruşturdu ve tekrar doğruldu.

"Boğazımı temizliyordum." Öne doğru yürüdü, dizlerinin üzerine çöktü ve kadının ayakkabılarını aldı. Bir elini bileğine dolayarak önce bir ayakkabıyı, sonra diğerini ayağına geçirmesini iki kadın da sessizce izledi.

"Chase sana ağırdan almanı söyledi mi? Bir süre eğilmek ya da bükülmek yok."

"Bunun beni başka birinin giydirmesi anlamına geldiğini düşünmemiştim."

Kaşlarını kaldırdı. "Eğilmek canını acıttı mı?" Onun başını sallamasını bekledi. "O zaman demek istediği buydu. Acıtacak bir şey yapma. Yardım isteyin." Ayağa kalktı. "Sadece birkaç günlüğüne, Goldilocks,

o zaman yeni gibi olacaksın."

"Gemma bu özel odayı benim için ayarladığınızı söyledi."

"Evet, öyle yaptım. İyileşebilmen için seni huzurlu bir yere götürmek istedim. Bu yüzden Chase'in de gelmesini istedim."

"Burada doktor değil mi?"

"Hayır, o bizim aile doktorumuz. Özel muayenehanesi var."

"Bizim mi? Ben baygınken benimle *gerçekten* evlenmedin, değil mi?"

Shaun kıkırdamaya zorladı. Onun dünyasında, yaptığı şey kesinlikle tam da bunu yaptığı şeklinde değerlendirilirdi.

"Hastane yönetiminin kocanız olarak sorumluluğun bende olduğunu düşünmesi, doktorunuz olarak odanızı ve Chase'i organize etmeyi biraz daha kolaylaştırdı."

CHAPTER 7

Shaun, Cassie ve Gemma hastaneden, bir personel ve yüz dolarlık bir bahşış sayesinde arka taraftaki yangın çıkışından çıktılar ve Cormac'ın ayarladığı karanlık, sıradan bir kiralık arabayla Greene Valley'e geri döndüler. Gemma kırk dakikalık yolculuğun büyük bölümünü Shaun'un ikiz kardeşi Deacon'dan şikayet ediyor.

Gemma'nın evinin önünde durduklarında, "Belli ki daha iyi genlere sahipsin," dedi ve Shaun homurdandı.

Koltuğunda dönerek Cassie'ye baktı.

"Seninle gelmek istiyorum, eğer olmazsa?"

İki kadın karşılıklı baktı, sonra Gemma omuz silkti. "Neden olmasın?"

Shaun başıyla onayladı, arabadan atladı ve kapıları açmak için etraflarında dolandı. Cassie'nin inmesine yardım etmek için eğildiğinde eliyle yanağını okşadı. "Hâlâ yorgun görünüyorsun."

Gülümsedi ve onun dokunuşuna doğru eğildi. "Öyleyim. En azından biraz."

"O zaman seni içeri götürüp yerleştirelim." Bir elini uzattı ve arabadan inerken onu sabitledi. Parmaklarını onunkilere dolayarak onu eve doğru götürdü.

"anlamıyorum."

"Neyi alayım, Goldilocks?"

"Neden buradasın. Hastanede yaptığın şeyi neden yaptın?"

Shaun dondu kaldı, sonra kendini rahatlamaya zorladı. *Onun ne yaptığını bilmesine imkân yoktu.* "Ben hiçbir şey yapmadım."

"Oda, doktor. Gemma orada olduğum süre boyunca hastanede kaldığını söyledi."

Shaun yavaşlayarak durdu. "Başka nerede ki?" "Shaun, benden sen sorumlu değilsin."

Adamın ona doğru yönelttiği bakış okunamazdı. "Öyle sayılır. Benimle kalman için ısrar etmeli ya da seni eve bırakmalıydım."

"Olanlar senin hatan değildi."

değil miydi? Shaun bundan pek emin değildi.

"Şimdilik sadece senden hoşlandığım için diyebilir miyiz? Çünkü başladığımız bu şeyin nereye varacağını görmek istiyorum. Ya da, nasıl Çünkü seni o hastane yatağında gördüğümde -" durdu ve bir elini yüzünde gezdirdi. "Cassie, seni içeri götürelim, tamam mı?"

Adamın sesindeki ton başını sallamasına neden oldu ve Gemma'nın sorgulayan bakışını görmezden gelerek sessizce onu içeriye götürmesine izin verdi.

Shaun, Gemma'nın mutfağına yerleştikten kısa bir süre sonra, sakin olması için bir uyarı ve ertesi sabah geri döneceğine dair bir söz vererek ayrıldı.

Gemma sessizliğin içinde, "Kalmak için ısrar edeceğinden emindim," dedi.

Cassie'nin gözleri kapı aralığında duran kız kardeşinin gözlerini aradı. "Gerçekten bütün zaman boyunca hastanede mi kaldı?"

Gemma başını salladı.

"Orada ne kadar kaldım? Kimse bana söylemedi."

Gemma mutfığa girdi ve Cassie'nin karşısına bir sandalye çekti. "On gün."

"On...?" diye yavaşça tekrarladı.

"Oraya vardığımızda bilincin yerinde değildi. Ölmek üzere olduğunu düşündüler. İç kanama. Durduramayacaklarını söylediler. Shaun ikinci bir görüş istedi, kendi doktorunu getirmeleri için ısrar etti.

Uzman. Kardeşi - şu ürkütücü gözlü olan - kendini başhekimin yanına kilitledi ve bir de baktık ki sana Shaun'un karısı diye hitap edip Shaun'a ne isterse veriyorlar."

"Kardeşi mi?"

"İki tane var... azından burada iki tane. Cormac korkutucu olan, çok sessiz, garip gözleri var. Yetkili kişi gibi görünüyor. Sonra bir de Deacon." Cassie, Gemma'nın sesinin değiştiğini duydu.

isim. "Tanrım, çok sinir bozucu biri. Kendimi onu bıçaklamaktan nasıl alıkoyduğumu bilmiyorum."

"Ama on gün.."

"Evet. Shaun senin yanından ayrılmıyordu. Sonra Chase geldi ve işler bir süreliğine biraz karıştı. Ne olduğunu bilmiyorum ama kalbin durdu ve herkes panik içinde etrafta koşuşturmaya başladı. Cormac ve Shaun birbirlerine bağıryorlardı. Kavga edeceklerini sandım ama Chase ve Deacon gelip onları ayırdı. Seni stabilize ettiler ve Cormac kadar Shaun'un odadan çıkmasını yasakladı."

Gemma aniden ayağa kalktı, Cassie'nin oturduğu yere geçti ve kollarını ona doladı. "Gerçekten de bir süre seni kaybettiğimizi düşündüm. Ve ne yapacağımı bilemedim. Anneme ulaşmaya çalıştım ama o aptal gemi yüzünden iletişim kuramıyor."

Cassie ona doğru eğildi ve iki kız kardeş sessizliğe gömüldü.

Cassie bağırışlara uyandı.

Gemma tartışıyordu? Yine Sam miydi?

Hastaneden eve döneli üç gün olmuştu ve Sam onu iki kez görmeye çalışmıştı. Gemma ilk seferinde onu içeri almayı reddetti, kapıdan Cassie'nin onu görmek istemediğini ve uzak durmasını söyledi. Sonunda gitti ama o akşam daha sonra geri döndü. Gemma'yı duvara doğru itmiş ve eve girmeyi başarmıştı.

Ne yazık ki Shaun birkaç dakika sonra gelmişti.

Gemma onu mutfağa çekti ve telaşla Sam'in zorla içeri girdiğini ve Cassie'yle birlikte üst katta olduğunu fısıldadı. Shaun topuklarının üzerinde dönerek merdivenlerden yukarı konuşmasını daha yeni bitirmişti.

Cassie'kapısı Shaun'un itmesiyle sessizce açılmıştı ve gözleri önündeki manzarayı inceledi.

Cassie yatağında kambur duruyordu, dizleri çenesine kadar çekilmişti ve yüzü solgundu. Sam onun üzerine eğilmiş, alçak sesle konuşurken yüzü kızarmıştı. İkisi de Shaun'un odaya girdiğini duymamıştı.

Cassie onu ilk gören oldu; adam odanın öbür ucuna doğru ilerleyip Sam'in gömleğinin arkasını tek yumruğuyla yakalayınca gözleri büyüdü. Kolunu bir kez esnetti ve Sam geriye doğru savruldu.

"İyi misin?" Shaun, Sam'le yüzleşmek için döndüğünde bile Cassie'ye sordu.

Cassie sessizce başını salladı, alt dudağı dişlerinin arasına sıkışmıştı. Shaun'un gözleri ondan Sam'e kaydı ve tekrar geri döndü.

"Sana ne söyledi?" diye sordu. Gözyaşlarının eşiğinde görünüyordu ve bariz korkusu öfkesini körüklüyor gibiydi. Ayağa kalkmaya çalışan Sam'e doğru ilerledi.

"Bu bir saldırıdır," diye tehdit etti adam.

Shaun durdu, başını hafifçe eğdi ve ağzının bir tarafı gülümsemeye başladı.

"Bu saldırı değildi," diye mırıldandı yumruğundan saniyeler önce Sam'in burnuna çarptı ve onu yere düşürdü. "*Bu*, Ama kesinlikle öyleydi." Sam'e bir adım daha yaklaştı, elini uzattı ve onu ayağa kaldırdı.

Sam burnunu kavradı ve kendini Shaun'un pençesinden kurtardı. "Sanırım burnum kırıldı!" diye parmaklarının arasından hırladı. "Seni tutuklatacağım."

"Ve karakoldan çıktıktan beş dakika sonra, tüm kirli sırlarınızı tüm kasabanın görebileceği şekilde ortaya çıkaracağım." Shaun, geri çekilen Sam'e doğru eğildi. "İstediğin bu mu? Herkesin ne kadar pis bir pislik olduğunu gördün mü?" "Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun!"

"Sen ve ailen hakkında *her şeyi* biliyorum." Gülümsemesi dişlerini gösteriyordu.

İki adam uzun bir süre birbirlerine baktıktan sonra Sam döndü ve kapıyı arkasından çarparak odadan çıktı.

Shaun, Cassie'nin Sam'in kendisine söylediklerini anlatmasını sağlamaya çalışmış ama Cassie bunu reddetmiş ve üçüncü kez eve gidip uyuması için yalvardıktan sonra da bunu kabul etmişti. Ertesi gün geri gelmedi ve Cassie onu temelli uzaklaştırıp uzaklaştırmadığını merak etmeye başladı.

Alt kattaki bağırışlar daha da arttı - Gemma'nın sesini seçebiliyordu ve diğlerinin erkek olduğu anlaşılıyordu. Cassie'nin araştırmak için yataktan çıkmasına neden olan derin ve saldırgan bir hırıltı. O vardı Kapısı açılıp Shaun ortaya çıktığında yatağındaki çarşafı daha yeni atmıştı.

Yüzüne yayılan gülümsemeye engel olamadı. Onu görünce. Dar kesim koyu siyah kot pantolon, motorcu çizmeleri ve yumuşak gri bir tişört giymişti, saçları her zamanki gibi at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Ama onu görmek ne kadar güzel olsa da, gözüne çarpan şey taşıdığı kahve fincanları ve kâğıt torbaydı.

"O çantada yaban mersinli kek var mı?" diye sordu ve ellerini kavrayıcı bir hareketle uzattı.

Shaun güldü. "Olabilir. Bir barış teklifi." Kapıyı arkasından tekmeleyerek kapattı, Cassie'nin hâlâ ayakta durmaya hazır olduğu yatağa ulaşmak için gereken adımları attı ve çantayı ona uzattı.

"Barış teklifi gerektirecek ne yaptın?" diye sordu taze pişmiş çöreğın kokusunu içine çekerek.

"Seni korkuttum." Kız itiraz etmek için nefesini tuttuğında ona bir bakış attı. "Bu konuda bana yalan söylemeyi aklından bile geçirme. Sam'e geçen gece yaptığım gibi davranmamalıydım."

"Bu yüzden mi -"

"Neden uğramadım?" diye araya girdi ve başını salladı. "Bu, ve kardeşim seni araştırması için özel bir dedektif getirdi.

Kaza. Tüm gerçekleri gözden geçiriyorduk. Birinin sizi zorla yoldan çıkardığını kanıtlayacak bir delil bulabilecek biri varsa, o da odur."

Cassie'nin gözleri onunkilerle buluşmak için kalktı. "Polis yanıldığını düşünüyor, değil mi?"

Shaun başını salladı. "En iyi ihtimalle, birinin sana çarptığını ve kontrolünü kaybetmene neden olduğunu fark etmeden yoluna devam ettiğini düşünüyorlar."

"Peki ya en kötüsü?"

Omzunu hafifçe silkerek kaldırdı. "Olayı tam olarak hatırlamadığınızı."

"Ne düşünüyorsun?"

Onun yanındaki yatağa uzandı ve sırtını yatak başlığına yasladı. "Küçük bir ihtimal de olsa bunun bir vur-kaç olayı olmadığını söylersem yalan söylemiş olurum, Goldilocks. Ama -" bir parmağını dudaklarına bastırdı

konuşmasını durdurmak için. "Ama ben sana inanıyorum, bu yüzden kanıt bulmak için müfettiş." Ona bir kahve fincanı uzattı ve Kolunu onun omuzlarına doladı ve onu kucağına çekti. "Bu senin için sorun olur mu?" diye sordu.

Cassie onun kokusunu içine çekerek başını salladı. Vücudu ona karşı gevşedi

Onun sıcaklığı etrafını sararken, hissettiğini fark etmediği gerginlik dağılıyordu.

"Arabanız yerel garaja çekildi, biz de gidip kontrol ettik. Arka tamponda belirgin sürtünme izleri vardı. Silik, ama orada. Adamımız boyanın hangi arabadan geldiğini araştırıyor, yerel biri olma ihtimaline karşı."

Cassie iç geçirdi ve yanağını onun omzuna yaslayabilmek için döndü. Kahvesinden bir yudum aldı ve gülümsedi. "Mocha... hatırladın." Adamın omzunun yanağının altında hareket ettiğini hissetti.

"Sana son kez kahve ve kek getirdiğimde gösterdiğin tepkiyi gösterip göstermeyeceğini merak ediyorum."

Cassie bir sonraki yudumda boğuldu ve öksürdü. "Aman Tanrım! Gerçekten mi?"

"Hayır... belki.." Başını eğdi ve ona baktı, gözleri parlıyordu. "İşe yarıyor mu? Herhangi bir dürtü hissediyor musun?"

"Sadece seni yatağımdan atmak için."

Shaun bir avucunu göğsüne bastırdı. "Yaralıyım Cassie. Yaralı." Kendi kahvesinden bir yudum aldı ve ona sıırttı.

"Aslında burada olduğuma ve birkaç saatliğine gidecek başka bir yerim olmadığına göre konuşabiliriz diye düşünmüştüm."

"Ne hakkında konuşacağız?"

Bir omuz silkme daha. "Nasıl istersen. Gemma birbirimizi yeterince tanımadığımızı ve seni aceleye getirdiğimi düşünüyor. Sam kadar kötü olacağımı düşünüyor."

"Bunu sana o mu söyledi?"

"Hayır. Buna ihtiyacı yoktu. Bu çok açık. Ayrıca kardeşimden de pek hoşlanmıyor - *bunu* bana ve ona çok açık bir şekilde söyledi." Güldü.

"Peki, ne bilmek istiyorsun?"

"Bunu gerçekten yapıyor muyuz?"

"Yapacak daha iyi bir işin var mı?" Sırıttı. "Tüm hayatımı içine dalıp okuman için açık bir kitap olarak düşün."

"Ve istediğim her şeyi sorabilir miyim?"

"Ne olursa ."

"Hmmm," kahve fincanının ucunu dudaklarına değdirdi. "Doğum günün ne zaman?"

"Yirminci Kasım." "Akrep burcu, ha?"

"Evet ama kuyruğumdaki iğne seni zehirlemeyecek."

Cassie inledi. "Bu çok kötüydü."

Kıkırdayarak başının tepesine bir öpücük . "Başka ne var? etmemiz gereken neredeyse iki hafta var." "Bana ailenden bahset."

"İki erkek kardeşim var. Cormac en büyüğü. Deacon benim ikizim - birbirimizin aynısı değiliz, bu yüzden bizi karıştırma konusunda panik yapma. Ayrıca, o bir pislik, bu yüzden birbirimize benzesek bile Onu çabuk tanı çünkü o daha hıyar. Anne ve babamız birkaç yıl önce öldü ve ailenin reisliğini Mac üstlendi." Parmakları kızın kolunu okşadı. "Başka? Şarkı söylerim, çalarım gitar, piyano... birkaç enstrüman daha."

"Çalışmıyor gibi görünüyorsun..."

"Çalışıyorum, . Şarkılar yazıyorum ve onları müzik şirketlerine satıyorum.

ve gruplar." Gülümsedi. "Bir zamanlar Deke ve ben ünlü müzisyenler olmayı hayal ederdik. Bilirsiniz, her şey - seks, uyuşturucu ve rock n' yuvarlan. Sonra bunun getirdiği şöhret ve sıkıntıyı gerçekten istemediğimizi fark ettik." *Neredeyse gerçek. Gerçek şu ki, tam da grupları kurulurken Hunters tarafından kaçırılmıştı ve bunun yol açtığı düşüş onu ne olduğu ve kim olduğu konusunda daha da temkinli hale getirmişti. etrafını sardı.*

sustu ve kadın ona doğru gevşedi, parmakları çıplak kolunda aşağı yukarı gezinirken gözlerini kapattı. O sabit sesi duyabiliyordu Kulağının dibinde kalbinin gümbürtüsü ve ilişkilendirmeye başladığı karanlık orman kokusu etrafını sardı. Onun sessizliğini beklemekten memnun görünüyordu, bunu anlamsız bir konuşmayla ya da Talepler.

bir düşünce gelince kaşlarını çatı. "Neden ben?"

"Ne?" Sorgularcasına kaşlarını kaldırdı.

"Daha az yükü olan herhangi biriyle de vakit geçirebilirdin. Neden vaktini benimle harcıyorsun?"

"Vaktimi mi harcıyorsun?" Yanağını avuçladı, başını geriye doğru eğdi. "Cassie, bana bak." Kız gözlerini onunkilerle buluşturmak için kaldırdığında, adam başını eğdi ve dudaklarını onunkilere değdirdi. "Hissediyor musun Bunu mu?" diye .

Ne demek istediğini çok iyi biliyordu - onun dokunuşuyla içinden geçen o elektrik çarpması. Dudakları tekrar onunkilere değdi, Başını kaldırıp alnını onunkine bastırdığında çok çabuk sona eren bir öpücükle onu kızdırdı.

"İşte *bu* yüzden sen. Bu her şeye değer Cassie. Sam, başka ne yükün olursa olsun - eğer bunun için ödemem gereken bedel buysa." Dudakları tekrar onunkileri buldu. "O zaman bunu binlerce kez ödeyeceğim."

Parmaklarını Shaun'un saçları ak ve onu daha da yaklaştırmak için kaldırdığında kahve fincanı elinden düştü ve unutuldu. Shaun yuvarlandı

Yatakta yan yana uzanıyorlardı ve her dokunuşta, dilinin onunkine her dokunuşunda, kurdunun ona yaklaştığını hissedebiliyordu. yüzeye çıktı. Ona çiftleştiklerini söyleme ihtiyacı güçlüydü ve bir iniltiyle yüzünü onun boğazına gömmek ve gözlerinin sarı sarı parladığı gerçeğini gizlemek için uzaklaştı.

"Shaun?"

Kadının gırtlaktan gelen sesi onu kendine çekti, tedbiri elden bırakmaya teşvik etti ve elinin karnına bastırıp kot pantolonunun kemerinin altından aşağı kaydığını hissettiğinde neredeyse... *neredeyse* kontrolünü kaybediyordu. Hiç sahip olmadığı bir irade gücüyle Sahip olduğunu fark edince bileğini yakalayarak aşağı doğru ilerlemesini durdurdu.

"Yapamayız." Sesi kalındı, kendi kulaklarına sert geliyordu ve nefesini içine çekti. "Tanrı biliyor ki *istiyorum* ama ."

"Ama -"

"Hayır. Şu anda iyi hissediyor olabilirsin. Chase'in sana verdiği ağrı kesiciler kafanı ve duygularını karıştıracak. Bir şey yapmaya karar vermeden önce kafanın onlardan arındığından emin olmak istiyorum.

benimle birlikte ilerle." Yanağını kızın boğazına sürttü, kokusuyla onu işaretledi ve kurdu kafasının içinde onayını homurdandı. "Birkaç gün.. Sana birkaç gün söz vermiştim."

"Neredeyse iki hafta oldu."

"Çoğunlukla bilincin yerinde değildi, onlar sayılmaz." Ama sözleri elinin tişörtünün eteklerini bulup altına kaymasını, göremediği ama orada olduğunu bildiği morlukların üzerinde hafifçe gezinmesini engellemedi. Başparmağı göğsünün alt tarafını buldu ve yumuşak deriyi okşadı.

"Bana durmamı söyle," diye fısıldadı.

Tişörtünü daha da yukarı çekerken bile boğazını sıkıyordu.

"Ama durmanı istemiyorum," dedi Cassie ona, Shaun bir koluna dayanarak onun üzerine çıkana kadar hareket ederken başının yastığa yaslanmasına izin verdi. Diğer eli kıvrıktı geri kalanını göğsünün üzerinden geçirdi, baş ve işaret parmakları çakıllı ucu buldu ve hafifçe çekti.

"Hayır demeni istiyorum Cass. Bana durmamı söyle."

üzerine Cassie bir elinin parmaklarını adamın saçlarına doladı ve adamın direnmeyen başını kendi başıyla buluşması için aşağı çekti.

"Ya hayır demek *istemiyorsam*?"

Kadının sözleri kurdunun onaylayarak öne fırlamasına neden oldu ve adam hırlayarak kurdu bastırdı.

"Mesele istemek değil Cassie." Dudakları ağzından boğazına doğru yakıcı bir yol izledi, dili tenini tatmak için dışarı fırladı ve eli göğsünden inip kalçasına dolandı, bacağını yukarı ve beline doğru çekti. Bu hareket, kızın ortasını kendi uyarılmışlığının sert uzunluğuyla karşı karşıya getirdiğinde inlemesini engelleyemedi.

"Bu ihtiyaçla ilgili," diye devam etmek için kendini zorladı. "*İhtiyacın* var İyileş. Ağrı kesicileri vücudundan atman gerek. Nazik olmamı istiyorsun ve bebeğim, yapamam. Olanları düşünüyorum, Sam'in geçen gece sana doğru eğildiğini düşünüyorum, morlukları görüyorum. Tenini işaretliyorum ve tek hissedebildiğim öfke." Sesi fısıltıya dönüştü. "Dokunuşumda öfke hissetmeni istemiyorum."

Yuvarlandı ve bacaklarını yatağın kenarından sallayarak doğrulup oturdu.

Hastaneye ilk geldiğinde vücudunun iinin parçalandığını ona nasıl söyleyebilirdi? Doktor onlara vedalaşmaları gerektiğini çünkü geceyi atlatamayacağını düşündüklerini söylemişti.

Chase'den her şeyi bırakıp hemen buraya gelmesini istediğini ona nasıl söyleyebilirdi? Ve oraya vardığında Shaun, hayatını kurtaracağı umuduyla onu kendisiyle iftleştirmek için son adımı atma konusunda kendisiyle ve Chase'le saatlerce tartışmıştı. Chase ona beklemesini, kısmi bağıın hasarı onarmasına izin vermesini, böylece Shaun'u uyandırıp kabul edebileceğini söylemişti.

Chase'in dışarı çıkmasını beklediğini ona nasıl söyleyebilirdi? Cormac'la konuşurken kapıyı kilitletiğini? Bilincini kapalı tutmak için ona pompaladıkları ilaçları nasıl çıkardığını, böylece kendisine evet demesine olan ihtiyacını fısıldayabildiğini neyi kabul etmesi gerektiğini açıklıyordu?

Ona bir Avcı tarafından yoldan çıkarılmış olma ihtimalinin yüksek olduğunu nasıl söyleyebilirdi? Ne olduğunu keşfeden ve onu ortaya çıkarmak için ona saldıran biri tarafından mı?

Kendisi hakkındaki gerçeği söylemeden önce bunları ona nasıl anlatabilirdi?

de buydu, değıl mi? Kadına nasıl söyledi
Arkasındaki yatakta yatarken, kokusu bir siren şarkısı gibi etrafını sararken, insan olmadığını... en azından onun anladığı şekilde olmadığını?

Bir elini yüzüne götürdü ve onu görebilmek için hafifçe döndü.

"Cass," diye başladı.

Kapı hızla açıldı ve o da ayağı kalktı, boğazında bir hırıltı yükseldi ve onu durduramadan eşini savunmaya hazırlandı. Ve yapmadı onu donduran şey... *eşi*. Kurdu bir kahkaha attı

Zihninin içinde, kendini beğenmiş bir eğlence duygusu yıkanıyordu.

Cassie'nin kız kardeşi Gemma, kapı aralığında çerçevelenmiş bir şekilde duruyordu.

"Yemin ederim Shaun, o şerefsiz kardeşine evimden *siktir* olup gitmesini söylemelisin!" diye tersledi, adamın koruyucu duruşunu görünce kaşları hafifçe çatıldı.

Shaun zihinsel olarak kendini salladı -kendine ve gülümsedi. "Ben Zaten gitmek üzereydim. Onu da yanımda götüreceğim. Sadece kontrol etmek ve Cassie'nin iyi olduğundan emin olmak istedim."

"Biliyor musun," dedi Gemma kapı çerçevesine yaslanarak. "Aranızda neler olduğunu bilmiyorum ve dürüst olmak gerekirse, gerçekten emin değilim."

istiyorum." Odaya adımını attı. "Ama hiçbir şey yokmuş gibi davranmayı bırakmalısın."

Shaun omuz silkti. *Ne diyebilirdi ki?* Dönerek Cassie'nin bakışlarına kendi bakışlarıyla karşılık verdi. Orada kalan soruları görebiliyordu ve Bir an önce her şeyi açıklamanın bir yolunu bulması gerektiğini biliyordu. Ona doğru eğildi ve bir parmağını yanağında gezdirdi.

"Yarın uğrarım. Chase'in yazdığı ağırlık kesicileri aldığından ve biraz dinlendiğinden emin ol."

Parmakları onunkileri kavramak için kalktı. "Bana bir şey söylemek üzereydin. Kal. Konuş benimle."

Shaun başını salladı. "Devam edecek. Şimdi zamanı değil." O parmaklarını sıktı, elini dudaklarına götürdü ve her birini öptü elini bırakıp uzaklaşmadan önce parmak ucuna dokundu. Gemma'ya yaklaşırken durakladı.

"Sam'i buradan uzak tut. Bana ihtiyacın olursa, numaram sende var. Eğer bana ulaşamazsan, Deacon'ı ara."

Gemma başıyla onayladı ve Shaun kapıdan çıkmaya devam etti.

CHAPTER 8

*Menekşe
gözleriyle bana
dokunuyor. Yalan
gözyaşlarıyla beni
baştan çıkarıyor.
Bana işkence
ediyor, içimde
ölene kadar.*

*Benim güzel leydim,
benim belladonam.
O her zaman benim
tercih ettiğim
uyuşturucu .*

Shaun mikrofona **doğru eğildi**, gözleri kapalıydı, şarkı söylerken uzun parmakları sehpanın etrafında kıvrılmıştı.

*Hareket ettiğinde,
hareketi
hissediyorum.
Denizde
kayboldum,
Ve o da okyanus.
Ama içimde ölene kadar
boğulmama izin verecek.*

*Benim güzel
leydim, benim
belladonam.
Her zaman öyle olacak,*

Seçtiğim uyuşturucu.

Sesi notalar arasında yükseldikten sonra bir fısıltıya ve ardından başını eğip geriye doğru bir adım atarken sessizliğe dönüştü.

"Dostum," diye nefes aldı Deacon sessizliğin içinde. "Ne zamandır bunun üzerinde çalışıyorsun?"

Shaun kardeşinin kapıya yaslandığı yere baktı. "Birkaç hafta. Müziği ve başlığı buldum. Sözler... onları hafta sonu yazdım."

"Bunu kime düşünüyorsun?"

"Muhtemelen Gabe Mercer. Forgotten Legacy'nin tarzına uyuyor ve onunla birlikte yazmam için başımın etini yiyor."

Gabe Mercer, Los Angeles'ta, sürünün Sığınağı'nın yere yakın bir yerde bulunan bir rock grubu olan Forgotten Legacy'nin ne yapacağı kestirilemeyen solistiydi. Shaun, Deacon ve Gabe birlikte büyümüşlerdi. Shaun ve Deacon müzik endüstrisine girmeye ilgi gösterdiklerinde, Gabe bağlantılarını kullanarak

Onlar için bazı yerel gösteriler. Karşılığında Shaun da Gabe'in grubu için şarkılar yazmıştı.

"Bunu kaydedip kendin yayınlamak istemediğine emin misin?"

Shaun kıkırdadı. "Hayır. Gabe ve Seth'in şeylerin tadına baktım. Bunlarla hiç ilgilenmiyorum." Kapağını çevirip ve uzun bir yudum aldı. "Paraya ihtiyacımız yok zaten. İlgiye de ihtiyacımız olmadığı kesin."

"Buna içerim. Bu aynı zamanda beni buraya seninle konuşmak için geldiğim konuya da götürüyor."

Bir kaşı soru sorar gibi yukarı kalktı.

"Aptal olmak," diye açıkladı Deacon. "Senin kızın... Cassie. Senin, *bizim* ne olduğumuz hakkında hiçbir fikri yok. Ne kadar süre daha Ondan saklamak mı? Chase her şeyi bırakıp onun bakımını üstlenmek için buraya gelebildiği için şanslıyız. Özellikle de sen hastanede o numarayı yaptıktan sonra. Eğer onu uzaklaştırmak zorunda kalsaydık, içimden bir ses kız kardeşinin bunun sessizce olmasına izin vermeyeceğini söylüyor." Dudağı

Gemma'dan söz ettiğinde zevk almaya benzer bir şeyle kıvrıldı.

"Biliyorum. Onunla konuşmam gerek. İşler kontrolden çıktı. Kurdum... kardeşim, daha önce hiç bir şey hissetmemiştim. Yaşlıların anlattığı iddialar gerçeğin yakınından bile geçmiyor," dedi Shaun. iç çekti. "Bugün onunla konuşmaya çalıştım ama sözümüz kesildi ve doğrusunu söylemek gerekirse? Nasıl tepki vereceğini bilmiyorum. Bir ilişkiden yeni çıktı ve hikayeleri duydun. Adam lanet olası bir Pislik. Onu son kez görmediğimizi biliyorum. O sadece gerçekleşmeyi bekleyen bir sorun."

"Bu da beni bir sonraki konuya götürüyor." Deacon bir elini başının tepesindeki kısa dikenli saçlarında gezdirdi. "Bu kasaba tam bir dedikodu yuvası. Bu hafta en sevdikleri konu Cassie'yi erkek arkadaşının burnunun dibinden çalıp onunla evlenmek için kaçıp kaçmadığın. Ayrıca onu hastaneye yatırmaktan senin sorumlu olduğuna dair bir söylenti de var."

"Bunun arkasında eski olduğunu öğrenmek beni şaşırtmaz. Onu daha az kirli gösterecek herhangi bir şey."

Deacon sıırttı. "Ben de kendi çapımda biraz araştırma yaptım. evlilik söylentisi ortaya çıktı. Ridge'deki hemşirelerden birkaçı County burada, kasabada yaşıyor. Cassie'nin Bayan Jacobs olarak anılmasından bahsedenler onlar olacak. Soooo," diye kelimeyi uzattı. "I Asher'la konuştu. Atmak için ne kadar az zamanı olduğunu düşünürsek birlikte bir şey yaparsanız, dünyanın evlisiniz demektir. Tebrik ederim. *Ben* bile düğümü senin attığını düşünmeye başlamıştım." Ceketinin cebini yokladı ve gümüş bir yüzük çıkardı. şişenin kapağını açtı ve bir yudum aldı. "Anlaşmayı mühürlemek için ona bir yüzük almalısın."

Shaun başını salladı. "Her şey bu kadar mı? Yoksa beni kızdırmak için yeni yollar mı arıyorsun?"

"Cormac sürünün geri kalanına gelip yeni Sığınak'ın kurulmasına yardım etmeleri için talimat gönderdi. Bu akşamki barbekü için ona ve Asher'a arka tarafta bir alanı temizlemelerinde yardım etmek zorunda kaldım." Kapiya doğru yürüdü, sonra durdu. "Jaden da aşağıda. Kaza yerinde neler olmuş olabileceğine dair haberleri var. Mac çalışma odasında onunla birlikte. Aşağı inip söyleyeceklerini dinleseniz iyi olur."

"Tanrı aşkına Deke, neden açılışı bununla yapmadın?" Shaun odanın diğer ucuna doğru yürüdü.

"Çünkü müzik yapıyordun ve bunu yapmayalı uzun zaman oldu," diye gülümseyerek cevap verdi. Shaun'un omzunu okşadı ve kapıyı açtı. "Şu senin kız. Onunla çiftleşmenin doğru bir şey olduğuna emin misin?"

"Evet." Odadan birlikte çıktılar ve sahanlıktan merdivenlere doğru ilerlediler. "İlk tanıştığımızda ben dikkat etmemiştim ama kurdum etmiş. Başından beri biliyordu. Ama o bir insan Deke ve insanlar başkalarına ne kadar çabuk bağlandığımızı nadiren anlarlar."

"Bence fazla düşünüyorsun kardeşim," diye cevap verdi Deacon. "Sen hastanedeyken verdiği tepkiyi hatırlamıyor musun?"

Shaun başını sallamaya başladı, sonra durdu ve o on günü . Birden fazla kez uyandıktan sonra çiftleşme bağlarını tamamladı, onu istiyor, ona uzanıyordu. Shaun bunun çiftleşme sürecinin bir parçası olduğunu biliyordu, vücudu onu istiyordu. Yeni eşiyle bağlantı kurmaya çalışmış ama bilinci tam yerinde değilken bu adımı atmak istemediği için direnmişti. O zamanların hiçbirini hatırlamıyordu ve Chase'i aramış, o da bunun tamamen normal olduğunu, insanların travmatik bir olaydan sonra genellikle hafızalarını kaybettiklerini söylemişti.

"Hatırlamıyor," dedi Deacon'a.

"Yapacak. Ona zaman ver. Ama geri kalanını hatırlamadan önce çiftleşme bağını bilmesini istiyorsun."

Deacon çalışma odasının kapısını iterek açtı ve Shaun arkasından yaklaşırken içeri adım attı. Cormac masanın arkasında duruyordu, yanında da başka bir adam vardı. İkisi de masanın üzerindeki bir şeye bakıyordu.

Masaya. Deacon kapıyı arkasından kapatırken Cormac başını kaldırdı.

"Asher'ı sizi bulması için göndermek üzereydim," dedi onlara.

"Shaun yeni bir şarkı üzerinde çalışıyordu. O bitirene kadar bekledim."

Cormac başıyla onayladı. "Birkaç sandalye getirin." O kadar bekledi kollarını masaya dayayarak oturdular. "Jaden kazanın bir kaza olduğunu düşünmüyor. *Biliyorum*, Shaun," diye ekledi Shaun konuşmak için nefes alırken. "Bunun bir kaza olduğunu düşünmediğini biliyorum, ama emin olmamız gerekiyordu."

"Bankın tepesinde ayak izleri vardı," diye konuştu Cormac'ın yanında duran adam, İrlanda aksanının izleri yumuşak ses tonunda belirgindi

Ses. "Kızınızı yoldan çıkaran her kimse Sonrası." Masanın üzerinden bir fotoğrafı Shaun'a doğru kaydırđı. "Oraya vardığımda, kokuyu alabilmek için çok fazla koku vardı.

Belli bir şey bulamadım ama Avcı olduğuna bahse girerim. Hayatta kalması gerektiğini sanmıyorum. O sadece bir amaç için bir araçtı."

Shaun, Jaden'in söylediğı her kelimeyle daha da geriliyordu. "Eğer bir Avcıysa, o zaman bir süredir yakından izliyor olmalılar.

Aksi takdirde Cassie'nin benimle olduğunu bilmelerine imkân yoktu."

Cormac, "Bu bir Avcının dişilerimizden birine, özellikle de daha zayıf olarak görülenlere ilk saldırısı değil," dedi. "O daha zayıf, Shaun," diyerek Shaun'un ani inkârını daha söyleyemeden kesti. "Sürüden haberi yok, onunla olan bağlantın yeni.

ve ikinizin de dikkatini dağıtıyor ve henüz durulmadı. İddianız sağlamlaşıp güvence altına alınana kadar o bir hedef olacak."

Shaun boğazından yükselen hırıltıya engel olamadı ve bir kanatlı kaşı gümüş grisi gözlerinin üzerinde yukarı kalktı. "Sen

otoriteme meydan mı okuyacaksın, yavrum?" Cormac ona yumuşak bir sesle sordu. "Tabii ki hayır," diye tersledi Shaun. "Ama -"

"Ama o senin yeni eşin ve onu koruma ihtiyacın düşünmeden hareket etmene neden oluyor. Kendini kontrol et yoksa bu Avcı başka bir şey yapmana gerek kalmadan kazanır."

Jaden fotoğrafa dokunarak dikkatleri tekrar kendisine çekti.

"Fotoğrafa bakarsanız, belirli bir dizi ayak izini işaretlediğimi göreceksiniz. Diğerlerinden daha eski ve polisin etrafta dolandığı yerden geride. Cassie'nin arabadan çıkmadığından emin olmak için de mükemmel bir yerdi. Bu Avcı ev ödevini yapmış. Gecenin o saatinde yolun kalabalık olmadığını, kimsenin geçip onu ya da Cassie'yi görmeme ihtimalinin yüksek olduğunu biliyordu.

Gün ışıyana kadar. Cassie bulunmadan önce ayrılıp ayrılmadığını söylemek zor. Cassie'nin hayatta olup olmadığını görmek için etrafta kalmış olabilir ama bu pek olası değil." Cormac'a baktı. "Bence kenara çekmiş, Cassie'nin dışarı çıkmadığından emin olacak kadar bir süre izlemiş, sonra da gitmiş."

"Bu kasabanın büyüklüğüne bakılırsa, onun senin eşin olduğu mutlaka duyulmuştur."

"Eş. İnsanların eşleri yoktur," diye mırıldandı Shaun. "Ve şimdiden bunun hakkında konuşmaya başladılar."

Cormac başını eğerek, "O zaman karım," dedi. "Sanırım Asher bunun için gerekli zeminin hazırlandığından emin olmuştur."

Shaun başını salladı.

"O zaman uygun şekilde davranmaya başlamalısın. Onu sürüye dahil etmeli, konumunu belirlemeliyiz."

"Mac," Shaun bir elini kaldırdı, başparmağıyla işaret parmağı arasında burnunun köprüsünü sıkıştırdı. "Hiçbir fikri yok..."

"Evet, bu konuda ne kadar geriye gittiğinin farkındayım. Bunu yeniden konuşmamıza gerek yok," diye sabırsızca araya girdi Cormac. "Bu Teklifim şu. Sen şehre git, onu ve sürü arkadaşını al -" Shaun, "Kız kardeş," diye düzeltti ve Cormac homurdandı.

"Tamam, *kız kardeşi* ve onları buraya geri getir. Asher ve Jaden zaten burada. Sürünün geri kalanı önümüzdeki birkaç gün içinde gelecektir. Bazıları diğerlerinden daha uzun sürecek. Asher Isabella, Roxie ve Scarlet'i bir saat içinde alacağım."

"*Isabella* buraya mı geliyor?" Deacon güldü. "Lanet olsun... Şartlarınızı kabul edene kadar onu uzak bir yerde tutmaya mı çalışıyorsunuz?"

Cormac'ın gümüş gözleri Deacon'ın üzerine dikildi ve o da hemen bakışlarını kaçırdı. "Sürü için potansiyel bir tehdit var. Isabella, ister Şartlarımı kabul etsin ya da etmesin, şu anda sürümüzün bir üyesi olarak yaşıyor, değil mi?"

"İyi.. her neyse," diye mırıldandı Deacon

"Anlaştık o zaman? Gidip yeni eşini ve onun *kız kardeşini* alıp buraya getireceksin." Shaun'un başını sallamasını bekledi ve karşılığında kendi başını eğdi. "Anlamadığımı mı sanıyorsun? İnsanlar. Durum böyle değil, Shaun. Ben sadece onlar gibi davranmamayı seçiyorum." Masanın üzerindeki fotoğrafları topladı. onun önünde. "Bu gece yiyip içeceğiz ve eşinle kız kardeşini sürümüze katacağız."

Bu sözleri bir kovulma olarak algılayan Shaun ayağa kalktı ve Deacon arkasından yaklaşırken çalışma odasından çıktı.

Cassie banyoda durmuş, aynadaki yansımasına bakıyordu. Kazadan kalan morlukların çoğu gitmiş, sadece bir ya da iki tanesi cildinde benek benek kalmıştı.

Hiç mantıklı gelmedi.

Gemma'nın ona anlattığına göre, bulunup hastaneye kaldırıldığında öleceğini düşünmüşler. Doktorlar onu tıbbi komaya sokmuşlar, bulup onarabileceklerini ummuşlar.

ama onlar bunu yapamadan Gemma kendi kendine iyileşmeye başlamıştı. Doktorlar bunun bir mucize olduğunu iddia ederken Gemma, Shaun'un kasabaya getirdiği doktor Chase'in bunun bir mucize olduğunu iddia ettiğini söyledi.

Hastanenin yaptığı bir hataydı ve kız hiç de düşündükleri gibi bir tehlike altında değildi.

Gemma ayrıca Cassie'nin kaldığı süre boyunca zamanlardan da bahsetti - kasıldığı ve gözlerinin tuhaf bir renge dönuşürdü. Sesi kısılana kadar Shaun için çığlık . Chase, tıbbi deneyimlerine güvenmediğini belirterek hastanedeki hiçbir doktorun onun bakımına yardımcı olmasına izin vermedi yaptıkları hatadan dolayı. Bunun yerine Shaun'u yakınında tuttu ve her nöbet sırasında odasını kilitleyip içeride sadece onları bıraktılar. Nöbetler on gün boyunca azalmış, ta ki Shaun uyanıp uyanık kalana kadar.

"Bunların hiçbirini hatırlamıyorum," diye fısıldadı Cassie.

İç çekerek tişörtünü tekrar aşağıya bıraktı ve banyodan çıktı. Alt kattan sesler duyabiliyordu - olamayacak kadar derinden Gemma'nın - ve onun kalp atışları . Diğer adamın söylediği bir şeye karşılık Shaun'un boğuk kahkahasını duyduğunda dudaklarında bir gülümseme belirdi ve adımlarının ortasında durakladı.

Shaun'un sesini duymak onu neden bu kadar iyi hissettiriyordu?

Yatak odasının kapısının önünden geçerek merdivenlerden aşağı hafifçe koştu.

ve mutfığa girdiğinde kız kardeşini kahve yaparken buldu - hareketleri sarsıntılı ve sırtı sertti. Shaun duvara yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş ve kardeşlerinden biri - o

Gemma'nın rahatsızlığına bakarak Deacon olduğunu düşündüm.

Bir sandalyeye oturmuş, arkası önünde, kollarını sandalyenin üstüne dayamıştı.

Odaya girdiğinde Deacon, "Birkaç günlük giysilerinizi hazırlayın," diyordu. "Ya da hiçbir şey. Etrafta çıplak dolaşmak istersen eminim çocuklar şikayet etmez."

Kapıdan içeri adımını attığında sessiz olduğundan emindi ama görünür görünmez iki adamın da kafası ona doğru döndü.

"Son karşılaştığımızdan daha iyi görünüyorsun," dedi Deacon ona. Shaun'un ona attığı bakışa bir kahkaha attı.

"Hey Goldilocks." Shaun iki adımda mutfağın karşısına geçti. Elleri kızın yanaklarına doğru kıvrıldı ve başını geriye doğru eğerek dudaklarını kendi dudaklarıyla hızlı bir öpücükte buluşturdu. "Nasıl hissediyorsun bugün?"

"Oldukça iyi. Gemma neden kıyafet topluyor?"

"Ya da değil. Görünüşe bakılırsa kız kardeşin natüralist şeylerle ilgileniyor olabilir," dedi Deacon, gözleri Gemma'nın sırtındaydı.

"Görünüşe göre," dedi Gemma ve Deacon'ın önündeki kahve yere çarptı, sıcak sıvı kenarlardan taşıyordu, "Bu akşam barbekü için Lodge'a davet edildik."

"Teşekkür ederim Starshine." Deacon Gemma'ya kocaman bir gülümseme verdi, kupayı kaldırdı ve bir yudum aldı.

"Umarım boğulursun."

"Gemma!" Cassie kız kardeşine bakakaldı.

"Sorun yok, sarışın. Sen hastanedeyken kız kardeşin ve ben... oldukça anlayışlı bir hale geldik."

"Aramızdaki tek anlaşma, seni görmekten *nefret* ettiğim ve evimden gitmeni istediğimdir," diye tısladı Gemma.

Cassie, Shaun'un yanağına doğru iç çektiğini hissetti. "Tanıştıkları andan beri böyleler," dedi ona. Kolunu sarmış beline doladı ve onu kendi bedenine çekti. "Birkaç gün bizimle takılmak ister misin?"

Cassie derin bir nefes alarak adamın kokusunun üzerine sinmesine izin verdi.

Onun kollarında olmanın doğru bir his olduğunu fark etti. Sam'le birlikteyken olduğu gibi, onun onaylamama ihtimaline karşı her zaman sözlerini ya da hareketlerini kontrol etmiyordu.

"Hey, nereye gittin?" Shaun'un sesi onu düşüncelerinden çekip çıkardı.

"İşe geri dönmem gerekiyor." Solgunlaştı. "Aman Tanrım, hastane faturaları..."

"gereken bir şey değil. Banka da Bu hafta dönmeni bekliyordum. Büyük bir kaza geçirdin. Seni bu kadar çabuk işe geri isteyeceklerini gerçekten düşündün mü?"

"Ben... bunu gerçekten hiç düşünmedim," diye cevap verdi. "Ama hastane..."

"Çoktan . "Ama -"

"Eğer gerçekten istiyorsan bütün gün burada durup bu konuyu tartışabiliriz. Ama ben zaten ödedim, sana ne kadar olduğunu söylemeyeceğim ve sen de bana geri ödemeyi teklif etmeyeceksin. Bu iş bitti. Hayatımıza devam edelim."

"Zaten bankadan neden ayrılmadığını da bilmiyorum." Gemma, Shaun'a kahvesini uzattı. "Seni kovmadan önce oraya gir."

"Bunu neden yapsınlar ki?"

"Sam onu utandırdığı için çalışıyor. Müdür o."

"Utanmak mı? Neden?"

"Yapma Gemma," dedi Cassie, Shaun'dan uzaklaşmaya çalışarak.

"Sam ona bankada çalışması için baskı yapmadan önce Kendisi için çalışıyor. Portreler, duvar resimleri, manzarlara çiziyor ve onları satıyordu. Eminim bu işten kazandığından daha fazla para kazanıyordu.

bankadaki dokuzdan beşe sıkıcılığından kurtuluyor."

Shaun kaşlarını çatı ve Cassie'nin yüzüne bakmak için başını eğdi. Başını eğerek ondan kaçtı, yüzünde hafif bir kızarıklık vardı. yanaklarını sıktı ve kollarından çekti. Dönerek kendine bir içki doldurmak için mutfağa doğru ilerledi.

Shaun gözlerini kısarak onun ilerleyişini izledi. "Açıkla," alçak sesle Gemma'dan talep etti.

"Sam sanatçı olmanın fazla *bohem* ve hippie olduğunu düşünüyor ve onun düzgün bir iş bulmasını istiyordu. Sam ve arkadaşları için bir utanç kaynağıydı - özellikle de zamanın nasıl geçtiğini anlamayıp parmaklarında boyayla."

"Önemli değil Gemma. bırak," diye fısıldadı Cassie. "Ama önemli!"
Gemma karşılık olarak tersledi. "Sen değiştin
Onun için kendinle ilgili her şeyi."

Hareket eden bir sandalyenin çıkardığı ses tüm gözlerin ayağa kalkan ve Shaun'a başıyla selam verirken dudaklarında yarım bir gülümseme beliren Deacon'a odaklanmasına neden oldu.

"Starshine, gidip eşyalarını toplayalım."

Deacon, başını eğen Shaun ile bakışlarını değiştirdi. Deacon Yarım gülümseme bir sırıtışa dönüştü ve Deacon Gemma'nın arkasına geçip kollarını beline doladı.

"Bu bir rica değildi, benim küçük fişeğim."

Onu ayaklarından kaldırdı ve omzunun üzerinden fırlattı. Gemma ona küfrederek kaçmaya çalıştı ama Deacon onu görmezden geldi ve yumrukları sırtına inerken mutfaktan çıktı.

"Bekle!" Cassie öne doğru bir adım attı ve Shaun onu durdurmak için hamle yaptı. "O iyi olacak. Deke ona zarar vermez..." Gemma çığlık attı, bir ses

alçak bir hırıltıyla aniden kesildi ve Shaun güldü. "En azından onun istemediği bir şekilde değil." Kızın elinden tutup mutfak masasına doğru çekti ve Deacon'ın boşalttığı sandalyeye oturdu. "Buraya gel."

Cassie'yi kucağına çekti ve kollarını beline doladı. "Benimle The Lodge'a gelir misin? Uzun bir konuşmayı geciktirdik ve orada yaparsak kendimi daha iyi hissedeceğim."

Cassie ona bakmak için iki büklüm oldu. "Bunu söyleyip duruyorsun. Söylemek istediğin şey *o kadar da* kötü değil, değil mi?" Cassie'nin kolları adamın boynuna dolanmak için kalktı ve daha da yaklaşıp başını adamın omzuna yaslama isteğine boyun eğdi.

"Babamla ailece yaptığımız barbeküler şamatalı ve eğlencelidir. Bence hoşuna ." Kadının kendisini hazır olmadığı bir konuşmanın içine çekme çabasını görmezden geldi.

"Bunun çok hızlı olduğunu düşünmüyor musun?"

"Çok hızlı olan ne?" diye sorarak onun boynuna sokuldu ve kokusunu içine çekti. "Bu. Sen... ben mi?"

"Çok mu hızlı geliyor? Geri , yavaşlamamı ister misin?"

Cassie onun sözlerini düşündü, sonra başını salladı. "Bilemiyorum. Sen burada, benimle değilken, evet, belki de yavaşlamalıyız.

aşağı. Ama sen buradayken, böyleyken... hayır, doğru hissettiriyor." "O zaman çok hızlı değil."

Locaya döndüklerinde güneş batmak üzereydi. Shaun ve Deacon yol boyunca o gece evde kimlerin olacağından bahsetmişlerdi. Konuşma tarzlarından ailelerinin çok yakın olduğu anlaşılıyordu. Deacon'ın bir şeyler söylemeye başladığı birkaç garip an olmuştu, ancak mırıldanarak '*hayır, bundan bahsedemem*' diyerek durmuştu, *bunu* merak ediyordu, ancak ailelerin yabancılarla paylaşmak istemedikleri ve zorlamadıkları hikayeleri olduğunu biliyordu.

Cassie'nin yolda fark ettiği bir başka şey de Gemma'nın arka yolcu koltuğunda kendini kapıya yakın tutması ve Deacon'la arasında olabildiğince geniş bir boşluk bırakmasıydı. Öte yandan, Deacon tam bir Rahatlamış, uzun bacaklarını koltuğa yaymış, bir kolunu koltuğun arkasına uzatmış, parmaklarını Gemma'nın omzuna yaklaştırmıştı. Arada sırada dönüp ona bakıyordu.

koyu kahverengi gözleri değerlendiriyordu. Her seferinde Gemma başını çevirip pencereden dışarı bakıyordu.

Cassie oraya vardıklarında kız kardeşini köşeye sıkıştırmak ve Deacon'la aralarında ne olduğunu öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Shaun cipi park etti ve hem o hem de Deacon atladılar. Shaun'un her zamanki gibi ortaya çıkıp kapısını açmasını beklerken, Gemma'ya bakmak için koltuğunda döndü.

"Neler oluyor?"

"Neyle?" Gemma emniyet kemerini çözdü ve eli kapının kolunda durakladı.

"Sen ve Deacon." "O

bir pislik."

"Oldukça tatlı birine benziyor."

Gemma'nın dudakları büküldü. "İnan bana, onun tatlı *yanı* yok. Shaun'un tüm iyi yanları var."

Her iki yolcu kapısı da aynı anda açıldı ve Cassie, Shaun'un bekleyen elini tutarak arabadan indi.

"Aww bak, küçük Starshine beni bekliyor Beyefendi," dedi Deacon. "Sizi kaldırmamı ister misiniz? Ayaklarınız yere basabiliyor mu, yoksa yardıma mı ihtiyacınız var?" Ellerini arabanın tavanına koydu ve içeri doğru eğildi.

"Oh, Tanrı aşkına!" Gemma ellerini onun göğsüne dayadı ve itti. "Çekil yolumdan." Adam kıpırdamayınca ona ters ters baktı.

Cassie şaşkın bir eğlence içinde onların çekişmesini izledi. "Kardeşin Gemma'nın sinirlerini gerçekten bozmuş," diye mırıldandı Shaun'a. O da güldü.

"İnanın bana, Deke bir rahibeye bile küfrettirebilir."

Deacon başını çevirip onlara bakarken, vücudu hâlâ Gemma'nın çıkışını engelliyordu, "Ve yaptı," diye ekledi. "Malta'da... hatırlıyor musun?"

Kardeşler anıyı hatırlayınca sırttılar, sonra Shaun kolunu Cassie'nin omuzlarına attı. "Bir süre orada kalabilirler, hadi gidelim. içeride."

"Bunu daha önce de mi yaptılar?"

"Evet, birbirlerine her yaklaştıklarında." Sahte bir ürperti verdi. "Bir çift çocuk gibiler."

Cassie'yi eve geri götürdü ve Cassie derin bir nefes almak için koridorda durakladı.

"Tamam mı?" diye sordu usulca. "Burada yaşadığını unutup duruyorum."

"değil. Sadece babamın..." diye duraksadı ve omuz silkerek sustu.

"Nerede o?"

"Öldü," dedi ona üzüntüyle. "Birkaç ay önce. Annem bu yüzden evi sattı."

Shaun onu göğsüne doğru çekerek sempatik bir şekilde kucakladı. "Özür dilerim, tatlım. Bilmiyordum."

"Neden yapasın ki?" Kolları adamın beline dolandı ve babası hakkında konuşma düşüncesiyle boğazında tanıdık bir yumrunun yükseldiğini hissetti.

"Ne zaman bana ondan bahsetmek istersen, Goldilocks, ben buradayım," diye fısıldadı saçlarına doğru.

"Teşekkür ."

Koridorda birkaç dakika daha birlikte durdular, sonra derin bir nefes aldı ve kollarını indirdi.

"Nerede uyuyorum ben?"

"Ciddi misin? Bunu bana gerçekten soruyor musun?" Shaun'un dudağı onun sorusu karşısında bir gülümseme şeklinde kıvrıldı. "Yoksa yatağımı paylaşmak istemediğini mi söylüyorsun?"

Cassie'nin yanaklarının rengi açıldı. "Hayır, öyle demiyorum. Sadece varsaymak istemedim."

"Uzak dur. Uyumanı istediğim tek yer benim yanımdır." "Duyduğum benim oğlum mu?" Bir ses koridorda böğürdü.

Bir saniye sonra ortaya çıkan adam sesle eşleşti Mükemmel. Uzun boyluydu - Shaun'un ailesindeki erkekler arasında 1.80den kısa olan var mıydı? Cassie merak etti - geniş omuzlu, arkadan bağlanmış ve omuzlarının altına düşen koyu sarı saçları ve bal rengi gözleriyle, bir modacıya hiç de yakışmazdı. Pist.

"Asher!" Shaun yeni geleni selamladı ve Cassie'yi bırakarak ilerledi ve kollarını diğer adama doladı. "Bir araya getirdiğin belgeler için sana teşekkür etme fırsatım olmadı."

"Teşekkürü gerek yok kardeşim. Bu senin sahte gelinin mi?" O Shaun'un omzunun üzerinden Cassie'ye baktı. "Çok güzel bir kız. Onu gerçekten kapmalısın."

"Cassie?" Shaun bir kolunu geriye uzatıp Cassie'nin elini yakaladı ve onu öne doğru çekti. "Bu Asher, benim... kuzenim."

"Merhaba," dedi utangaç bir gülümsemeyle.

"Selam güzel bayan," diye sırtıttı Asher ve onu kucakladı.

Shaun alaycı bir tavırla, "Kadınımın üzerinden çekil ve salyalarını akıtmayı kes," dedi,

Cassie'yi Asher'ın kollarından çekip çıkardı. "Eğer sen buradaysan, Roxie, Scarlet ve Isabella'nın da burada olduğunu düşünmekte haksız mıyım?"

"Yaparsın ve kardeşim, Mac'ten birkaç saat uzak durmanı şiddetle tavsiye ederim. Buraya geldiğinden beri bir şişe viskiyi hatırı sayılır bir şekilde deviriyor."

"Niyetli mi?" Cassie sordu.

Shaun, "Cormac Isabella'ya kur yapmaya çalışıyor," diye açıkladı.

"Ve başarısız... sefil bir şekilde," Deacon kapıdan içeri girdi, Gemma kaşlarını çatarak onu takip etti.

CHAPTER 9

Cassie, Shaun'un ailesinin bu kadar sıcak ve kolay bir şekilde onu ve Gemma'yı gruplarına kabul etmişti. Asher'la tanıştıktan sonra, Shaun onu üst kata çıkarmış, Jaden adındaki bir başka kuzeniyle tanıştırmak için durakladıktan sonra kendi yatak odasına götürmüştü. Shaun

Deacon kapıya vurup Shaun'dan mangalları getirmesine yardım etmesini istediğinde onu yatağına doğru geri götürüyordu. başladı.

Son bir öpücükle ona rahatlamasını, eşyalarını boşaltmasını ve Sonra da gelip onu bulacaktı. Gemma yarım saat sonra onun izini bulmuş ve onu yatak odasından dışarı sürükleyerek Erkekler.

Dışarıdan gelen konuşma ve kahkaha seslerini takip ettiler ve bir zamanlar birkaç metre ötedeki ağaçlara kadar çimden başka bir şey olmayan alanın tamamen yeniden tasarlandığını gördüler. Açık bir ateş çukurunun etrafına kütükler yerleştirilmişti. Üç barbekü kurulmuş, hamburger, sosis gibi çeşitli yiyecekler pişiriliyordu, Biftekler ve daha fazlası - ve bira dolu üç büyük soğuk kutu bir tarafa yerleştirilmişti.

Kütüklerden birinin üzerinde üç kadın birlikte oturuyordu. Cassie içlerinden birinin Isabella olması gerektiğini biliyordu ama hangisi olabileceğinden emin değildi.

"Ortadaki," diye fısıldadı Gemma. "Ne?"

"Cormac'ın evlenmek istediği kişi. Ortadaki o." Cassie dönüp kız kardeşine baktı. "Nereden biliyorsun?"

"Deke bana söyledi. Isabella'nın Cormac için doğru kişi olmadığını söyledi. Onunla tanıştın mı?"

"Deke? Şimdi de *Deke* mi oldu?"

Gemma kızardı. "Önemli bir şey değil. Herkes ona Deacon, Deke ya da DJ der."

"Ondan *hoşlanıyorsun*."

"Hayır, gerçekten bilmiyorum. O tam bir piç, ama konuşmayı seviyor. Ve sen hastanedeyken benimle *saatlerce* konuştu." Kız kardeşinin gözlerini kaçırma şekli Cassie'ye konuşmaktan fazlasını yaptıklarını söylüyordu.

"Hey, tarafa." Shaun'un sesi Cassie'nin Gemma'yı daha fazla sorgulamasını engelledi. Shaun onlara ulaştığında ikisi de döndü.

"İçki?" Gemma'ya bir şişe bira uzattı, o da mırıldanarak teşekkür ederek aldı.

"Bir tane almayacak mıyım?" Cassie, Sam gibi Shaun'un da sosyal etkinliklerde ne içip ne içemeyeceğini dikte edip etmeyeceğini merak ederek sordu.

Diğer şişeyi kaldırdı ve ona doğru salladı. "Seninki burada. Chase'in sana verdiği ağrı kesicileri almayı bitirdin mi? Bira ve hapların iyi bir karışım olacağından emin değilim."

Cassie başını salladı. "Dün gece."

"O zaman al bakalım," diyerek şişeyi ona uzattı. "Aç mısın?" diye sordu ve kız başını sallayınca yiyecek toplamaya gitti.

Elinde iki döndüğünde, masanın üzerine oturdu. Kütüğün önünde yere uzandı, bacaklarını önüne uzattı ve başını tahtaya yasladı.

"Bu tür katılmayalı uzun zaman olmuştu," mırıldandı.

"Barbekü mü?"

"Ailemle vakit geçirmek."

Cassie kütükten kayarak onun yanına ve Cassie'nin kolu omuzlarına dolanarak onu kendine çekti. "Sakıncası var mı?" diye sordu.

"Hayır, sorun değil." Hafifçe büküldü, böylece ona doğru kıvrıldı, başı omzuna yaslandı ve bacakları bir tarafa doğru kıvrıldı. "Ne kadar oldu?"

"Üç yıl kadar oldu. Bir yılını Forgotten Legacy ile yollarda geçirdim. Onları duymuş muydun?"

"Lanet olsun, gerçekten mi? Onları tanıyor musun?"

"Evet," diye yumuşak bir kahkaha attı. "Gabe Mercer ve Seth Hawkins ile birlikte büyüdüm. Onların şarkılarının çoğunu ben yazıyorum. Mesafelerini korumaları için onları uyarmama gerek var mı?"

Cassie'nin gözleri fal taşı gibi açıldı. "Gabe Mercer'ı *tanıyor* musun?"

"Aynı mahallede büyüdük, aynı kalabalıkla takıldık."

"Vay canına. Bu gerçek olamaz."

Homurdandı. "Seni bir ara tanıştırdım... eğer onunla kaçmayacağına söz verirsen."

"Gabe Mercer korkunç biri. Onunla yalnız kalmak isteyeceğimden emin değilim."

Shaun güldü. "Ünü yanlış yönlendirme ve yarı gerçekler üzerine kurulu."

"Onun tipi olabileceğimden şüpheliyim zaten. Onunla ilgili gördüğüm tüm fotoğraflarda uzun boylu, ince yapılı bir süper model var."

"Sen tam onun tipisin - güzel, kadın ve nabızı atan ...

Aslında bazen nabzın isteğe bağlı olduğunu düşünüyorum. Yine de onu öldürmek zorunda bırakmayın beni, ondan hoşlanıyorum."

Cassie bir kahkaha attı. "Şey, bu şekilde ifade ettiğinizde..." O yanağını onun omzuna sürttü. "Yani, bir yıl boyunca onlarla birlikteydin, peki ya geri kalan zaman?"

Shaun'un gülümsemesi ona bakarken soldu. Cassie ondaki değişimi, vücudundaki ani gerginliği hissetti. ona doğru bastırdı.

"Shaun?"

Tereddüt etti, birasından bir yudum aldı. "Bunun henüz gündeme geleceğini düşünmemiştim. Ama... *lanet olsun...*" elini yüzüne götürdü. "Bu

Ailemle yeterince vakit geçirirsen duyacağın bir şey. Bunu düşünmeliydim."

"Bana söylemek istediğin şey bu muydu?"

"Evet.. hayır... kısmen. Kahretsin, bilmiyorum." Şişesini yere bıraktı ve ayağa kalktı.

"Bana söylemek zorunda değilsin..." Cassie başını kaldırıp ona baktı ama onu bu kadar heyecanlandıran şeyin ne olduğunu öğrenmeden rahat edemeyeceğini biliyordu.

"Hayır, bilmen gerek. Ve bunu benden duymalısın." Gözleri kızın yüzünde gezindi. "Ben sadece... *siktir*, Cassie. Zaten çok şey yaşadın. Daha yeni başlıyoruz ve bunu... bunu duymak fikrini değiştirebilir."

"Her ne , o kadar da kötü olamaz, değil mi?"

Ona bakışı bunun olabileceğini gösteriyordu ve *öyleydi* de.

"Hadi yürüyüşe çıkalım." Uzandı ve onu ayağa kaldırdı. Elini tutarak biralarını aldı ve ağaçlara doğru yöneldi.

Ağaçların arasında ona rehberlik eden Shaun, solunda bir hareket yakaladı. Önce gerildi, sonra kardeşinin fırçasının varlığını hissederek rahatladı.

zihnine karşı. Hemen arkasından bir kadının -Gemma'nın- kokusunu aldı ve zihinsel olarak başını salladı. Gemma'yı uyarmalıydı.

Deacon'ın oynamayı sevdiği oyunlara karışmak istemiyordu ama kardeşini iyi tanıyordu. Kız direndikçe o da daha fazla odaklanıyordu.

Ağaçların arasından baktı ve Deacon'ın gözlerini önündeki kadına dikmiş, sinsice ilerlediğini gördü. Kadın durmuş, sırtı ona dönük, eve doğru bakıyordu ve Deacon arkasından yaklaştı fark edilmeden. Shaun vücudunun yerini değiştirerek Cassie ile Deacon ve Gemma arasında olup bitenlerin arasında kalmaya özen gösterdi. Ormanın derinliklerine doğru yürümeye devam etti.

"Şu ağaçların arasında bir göl var," diyerek önlerini işaret etti. "Hiç oraya gittiniz mi?"

Cassie başını salladı. "Orman bize ait değildi. Bu izinsiz girmek olurdu."

Kadının gözlerini üzerinde hissedebiliyordu, bekliyordu ve şişesinden uzun bir yudum aldı. "Rehabilitasyondaydım."

"Rehabilitasyon mu?" Kadının bakışları adamın elindeki bira şişesine .

"Alkol değil, uyuşturucu." Ağır bir iç geçirdi. "Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Henüz bu konuda konuşmayı planlamamıştım, bu yüzden sadece... bilirsiniz... dökeceğim ve kaçmayacağınızı umacağım."

Kimi kandırıyordu? Artık ondan uzaklaşabilecek gibi değildi.

"Her şey kuzenim yüzünden başladı..." kuzeninin adını söylemekten kaçındı. Bunu dile getirmeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki, o anda bunu cesaret edemedi. "Olmaması gereken bir grup insanla ilişkiye girmişti.

Yeraltı dövüşü düzenlediler... bilirsiniz ya da belki de bilmezsiniz... para için kafes dövüşü. Sona kalan kazanır gibi bir şey. Ne kadar çok dövüş kazanırsan, ödül o kadar yüksek oluyordu. Sorun şu ki, ne kadar çok kazanırsanız, bu işi yürütenler için o kadar önemliydiniz. Ve bir dövüşçünün ayrılmasını çok zorlaştırıyorlardı."

Ona söyleyemediği şey, hem kendisinin hem de kuzeninin Avcıların Şekil Değiştiren dövüşlerine zorlandığına dair söylentileri araştırıyordu. Tuzağa düşürülüp yakalanmışlar, sonra da Avcılar. Hem insan hem de kurt olarak savaşmaya zorlanmışlardı. Form. Dövüşçülerden biri yerde kalana kadar ringde kalmaya zorlandı - ölü ya da yenilmiş.

"Bana ulaşmayı başardı ve yardım istedi. Doğruca Mac'e gitmeliydim ama aptalca bir şekilde bunu kendim halledebileceğimi düşündüm. Da- Kuzenim beni içeri soktu, bir kavgaya karıştım ve rütbelerimi yükseltmeye başladım."

Ve bu gerçeğin bir çarpıtması değil miydi? Önce kuzeni Damien yakalanmıştı. Onu etkisiz hale getirmişlerdi ve o da Avcılara Shaun'u nasıl habersiz yakalayabilecekleri konusunda bilgi vermeye başlamıştı. Onu bir hayvan gibi yakalayın. Bir köpek gibi zincirlenmiş bir kafeste uyandı.

"Eğer ikimiz de yeterince para kazanırsak, kendimizi ringin dışında satın alabileceğimiz söylendi." Bir içki içmek için durakladı.

Olanların 'resmi' versiyonunu anlatırken karanlık onu boğmaya çalışıyordu.

Sesinde genellikle belirgin olan mizah tamamen kaybolmuş, yerini Cassie'nin yüreğini sızlatan keskin bir kasvete bırakmıştı.

"Ben de dövüşmek için kaydoldum."

Ya da, daha doğrusu, savaşmaya ya da ölmeye zorlandı.

"Ve bu işte iyiydim. Ama maçlar sizi gerçekten çok yoruyor ve haftada üç kez, her gece iki ya da üç maç yaptıktan bir ay kadar sonra bitkin düştüm. Fiziksel olarak tükendik. Ama biz

...kuzenim neredeyse kendini ringden kurtarmaya yetecek kadar para kazanıyordu."

Avcılar, Shaun'un üç ay içinde 200.000 dolar getirmesi halinde kuzenini serbest bırakacaklarına söz vermişlerdi.

"Yüzüğü organize eden insanlar bana bir çözüm önerdiler. Belladonna bitkisinden yapılan deneysel yeni bir ilaç. Zehir Ancak ekstrakte edilip başka şeylerle karıştırıldığında, uyku ihtiyacını giderme yeteneği kazandırır, tıpkı bir süpervizör gibi. Onlar bağımlılık yapmadığına dair bana güvence verdi. Mükemmel bir çözüm gibi gelmişti. O kadar yorgundum ki, hepsini yuttum. İlacı al, daha fazla dövüşe çık, tükenmeden daha fazla para kazan." Durakladı ve acı acı güldü. "En iyi hazırlanmış planlar ve hepsi bu. İlaç bağımlılık yapıyor, ve uyku arasındaki süreyi uzatmak için giderek daha sık aldım. Ta ki üç ya da dört gün hiç uyumadan aşağı." Ağaçların arasından bakarak sessizliğe gömüldü.

Bir yalan daha. Daha kaç tane söyleyecekti? İlacı isteyerek almamıştı. Başta öyle değildi. Ona oturamayacak kadar iyi olduğunu söylemişler ve ilk birkaç seferinde ilacı vücuduna enjekte etmişlerdi. Damarlar. Sonra bunun çok kolay olduğuna karar verdiler, onu dövüşürken görmek , bu yüzden onu yere yatırıp boğazından aşağı döktüler - kendilerini durduramamasını onu kırmak için bir araç olarak kullandılar ... ve onu kırdılar Onlar yaptı.

Beşinci dozdan sonra mücadele etmeyi bıraktı ve bir sonraki doz için yalvarmaya başladı.

"Shaun?" Elini Shaun'un elini kavradığı yere doğru kıvırdı. şişenin boynu. Başını eğdi, gözleri onunkileri buldu. Ay ışığı gözlerine yansıyorak yumuşak bir sarı renkte parlamalarını sağladı.

"İki yüz bine ulaştıktan birkaç gün sonra Kuzeni onun çıkış yolunu satın almaya çalıştı. Onun çok değerli olduğuna karar verdiler. En iyi tag takımını oluşturduk ve onlar da eşli maçlar yapmaya karar verdiler. Güreşçilerin yaptığı gibi, sadece daha fazla

Kan. Bizi bir çiftle eşleştirdiler..." diye sözünü kesti ve bunu açıklamanın bir yolunu aradı. Ona iki ayı Şekil Değiştiren'le eşleştirildiklerini ya da ilacın değişim yeteneğini ortadan kaldırdı. "Bizim iki katımız büyüklüğünde bir çift adam ve

Taze. O gece zaten iki ma yapmıştıık. Hiç şansımız yoktu."

Gözleri onunkileri aradı ve gözlerindeki acı Cassie'nin nefesini .
"Kuzenim ilk raunt bitmeden ölmüştü, boynu kırılmıştı. Nasıl bilmiyorum. Dövüşün geri kalanı hakkında pek bir şey hatırlamıyorum."
Kan, dişler ve pençeler dişında.

"Kendime geldiğimde, hiçliğin ortasında bir tarladaydım - telefonsuz, kıyafetsiz, nerede olduğuma dair hiçbir fikrim yoktu. Sanırım kuzenimin varlığı olmadan beni hizada tutamayacaklarına karar verdiler. "Derin bir nefes aldı, birasını bitirdi. "Her neyse, eve dönüş yolunu buldum, neden orada olduğuma dair bir bahane uydurdum.

Üç ay boyunca iletişimden uzak kaldı ve normale dönmeye çalıştı. Ama kuzenimin o kafesin zeminindeki görüntüsünü alamadım. kafamdan çıkar." Sesi fısıltıya dönüşmüştü. "Uyuşturucu için can atıyordum. Uyuyamadım, uyuyamadım..." *vardiya ...* "Sadece günü atlatamadım. Bir şey bilen var mı diye .

Bana verilen uyuşturucu hakkında konuştum ve bir satıcı buldum. Bir sorunum olduğunu biliyordum. Kahretsin, *bırakmam* gerektiğini biliyordum ama soğuk hindi yolu değildi. Kendi kendime dozu azaltacağımı, düzgün bir şekilde deneyeceğimi söyledim ve kendimi temizleneceğime ikna ettim."

Konuşmayı kesti, gözlerini kapattı ve bir nefes daha aldı.

"Deke ile bir hokey maçına gittim. Bitkin düşmüştüm, geceleri birkaç saatten az uyuyordum. Neredeyse dokuz ay olmuştu. Uyuşturucuyu ilk tattığımdan beri. Doğru düzgün uyuyamıyordum, kabuslara dayanamıyordum ya da en azından kendime böyle söylüyordum. Tıbbi Raporda aşırı dozda uyuşturucu aldığım yazıyor ve yalan söylemeyeceğim, aynen öyle oldu."

Shaun tekrar sessizliğe gömüldü ve Cassie'yi ağaçların arasından geçirerek gölün kenarında durmaya götürdü. Cassie'nin parmaklarının kendi parmaklarının etrafında kıvrıldığını hissetti.

"Ne oldu?" diye sordu.

"Miktarı yanlış değerlendirdim, fark ettiğimden daha fazlasını aldım. Oyunun yaklaşık otuzuncu dakikasında görüşümün değiştiğini hissettim. Orada bir sorun , düzgün göremiyordum. Sonra kasılmalar başladı. Deke beni kalabalığın arasından çıkardı. bir şeylerin yanlış olduğunu fark etti." Birbirlerine kenetlenmiş ellerini kullanarak

sırtını vücuduna yasladı ve çenesini başının üstüne koydu. "Altı ayımı Los Angeles'taki aile evimizde detoks yaparak geçirdim.

Deke ve Mac dışında aileden uzak bir altı ay daha." Adamın kolu kızın beline dolandı, ikisi de göle bakarken avuç içi kızın karnında duruyordu.

"Bir yılı aşkın süredir hiç müzik yazmamıştım. Geçen hafta bardaki geceye kadar ne şarkı söyledim ne de bir enstrüman çaldım.

Gabe ve Seth ile takılıyordum. Ailem beni sürekli toplantılara götürmeye çalıştı, müdahaleler düzenledi ve her seferinde daha da uzaklaştığımı, geri adım atmam gerektiğini hissettim." Sözleri ancak bir fısıltıdan daha yüksekti. "Nefes alamıyordum Cass.

Düşünemiyordum. Nereye dönsem biri iyi olup olmadığını soruyor, tekrar kötüleşip kötüleşmeyeceğimi görmek istiyordu." Dudakları gülümsemeye pek benzemeyen bir şekilde büküldü. "Beni bir şeyi yapmaya itmek için, onu yapıp yapmadığımı sorup durmaktan daha hızlı bir yol yoktur.

"Mac neler olduğunu, dışarı çıkıp bir satıcının peşine düşmeye ne kadar yakın olduğumu biliyordu. Deacon sürekli bir gölgeydi ve evden hiç çıkmadığım bir noktaya gelmişti. Çıldırarak üzereydim, kafese kapatılmış bir hayvan gibi içerideydim ama günaha ihtimaline karşı dışarı çıkmaya korkuyordum." Göğsünün sırtına doğru genişlediğini hissetti.

derin bir nefes aldı. "Sonra burası satılığa çıktı ve Mac aileyi başka bir yere taşımayı düşündüğünü söyledi. Beni önerdi.

aşağı inin, bir bakın. Doğaya geri dönmek, sıfırlanmak için biraz zaman ayırın." Kahkahası yumuşaktı, vücudundaki gerginlik hafiflemiş gibiydi.

"Buraya gelmek kulağa ne kadar aptalca gelse de temiz bir nefes almak gibiydi. Mac haklıydı. Boşluğa ihtiyacım vardı.

nefes aldım ve rahatladım. Yeniden yazmaya başladım, bir yıldır ilk kez gitar aldım." Gözleri açıldı ve onu kollarının arasında çevirdi. "Ve sonra sen çıktın. Senden ne anlam çıkaracağımı bilemedim.

"Aylardır ilk defa kendi dışımda bir şey varoluşunuz çekti. Seni, hayatını, sorunlarını merak ediyordum." Öne eğildi, yüzünü onun yüzüne yaklaştırdı.

boğazını sıktı ve derin bir nefes aldı. "Ve inanılmaz *kokuyordun*. Üç günümü

Seni bulmak ve tadının da kokun kadar güzel olup olmadığını görmek için şehre geri dönmeyi düşünerek günlerce kendimi deli ettim."

Cassie şaşkın bir kahkaha attı.

" olsun, tadın hayal edebileceğimden bile daha güzeldi," diye mırıldandı. Dişleri kadının boğazını ısırıldı. "Ve seni tekrar tatmak için sabırsızlanıyorum."

"Shaun..." diye soludu onun adını, arzu kıvılcımları çakıyordu.

"Tamam aşk kuşları, !" Deacon belirdi. "Güneş battı, parti zamanı."

Cassie Shaun'un gerildiğini hissetti, önce kardeşine sonra da açıklığa doğru bakarken yüzünde temkinli bir ifade vardı. Elini uzatıp parmaklarını onunkilere doladı ve bakışlarını kendisine çekti, Ve onun, hikâyesini anlatırken düşürdüğünü gördüğü maskeyi tekrar kendine çektiğini görebiliyordu.

"İstersen burada, gölün kenarında kalabiliriz," diye teklif etti ve Shaun gülümseyerek gerginliği azalttı.

"Bizi sadece avlarlar ve geri sürüklerler." Kolunu kardeşinin omuzlarına doladı. "Gemma'yla ne hakkında konuşuyordunuz?"

Deacon durdu ve Shaun'a baktı. "Ne zaman?"

"Seni ormanda yürürken gördüm. Onun arkasından sinsice yaklaşan büyük kötü kurt gibiydin."

Deacon güldü. "Ah, şu. Bana yumruk attı, dostum." Çenesini ovuşturdu. "Kızın ölümcül bir sağ kroşesi var."

Cassie, "Birkaç yıl önce kendini savunma dersleri almış," diye önerdi. "Bir yıl New York'ta yaşadı, biri ona saldırdı, çantasını ve telefonunu çaldı. Neyse ki ona zarar vermemiş ... ama kısa bir süre sonra evine geri taşınmış ve bazı derslere kaydolmuş. Bir daha asla bu kadar savunmasız hissetmeyeceğini söyledi."

Deacon'ın gözleri kısıldı. "Bunu bana hiç söylemedi."

"Neden ki?" Shaun sordu ve Deacon bir kahkaha attı. "Gerçekten de neden?"

Kalan üyelerin ateş çukurunun etrafında toplandığı açıklığa girdiklerinde bir çığlık yükseldi.

Asher gitarını tıngırdatırken Cassie kaşlarını çatarak şarkıyı çalıştı.

"Londra'nın Kurtadamları, Asher? Gerçekten mi?" Shaun güldü ve Deacon'ın uzattığı bira şişesini aldı.

Asher sırtarak omuz silktili. "Neden olmasın? Bize katılacak mısın?"

Deacon'ın ikinci bir gitar aldığını görünce, "Lanet ," diye nefes aldı. "Pusuya mı düşürölüyorum?"

"Hepimiz bir araya gelmeyeli uzun zaman oldu," diye belirtti Asher.

"İyi, her neyse." Shaun Cassie'yi kütüğün yanına çekti. terk edilmişti ve . Deacon sırtarak parmaklarını gitarının telleri üzerinde dans ettirirken Cassie'yi çekti, bacakları Cassie'nin vücudunun her iki yanında duruyordu.

Cassie'ye "Kamp ateşi etrafında şarkı söylemek bizim için bir aile geleneği gibidir," dedi ve *Blink*'ten *I Miss You*'nun açılış parçasına başladı 182.

Shaun'un arkasından, sadece kendisinin duyabileceği kadar alçak sesle şarkı söylediğini duyabiliyor, Deacon ve Asher en karmaşık riffleri kimin çalabileceğine dair dostça bir rekabete girdiklerinde gülmeye ara veriyordu.

Ailenin geri kalanı daha yakına sürüklendi, kütüklerin üzerine yerleşti ya da bir daire şeklinde yere oturdu, ara sıra şarkı söylediler. şarkıları tanıdı.

Cassie izini kaybetti, her şarkı bir sonrakine sorunsuzca geçti. *The Black Crowes*'dan *She Talks to Angels*, *Led Zeppelin*'den *Stairway to Heaven* ve daha fazlası.

Bir noktada Gemma onun yanına yerleşti ve yakınına eğildi. "Gerçekten çok iyiler," diye fısıldadı.

Cassie sözsüzce başını salladı ve başını Shaun'un dizine yasladı. Adamın elinin omzuna yerleştiğini ve hafifçe sıkıldığını hissetti.

"Bütün gece burada kalmayı ne kadar istesem de," dedi gitarın sesi azalırken, "uzun bir gün oldu ve Cassie'nin hâlâ sakinleşmeye ihtiyacı var." Uzanıp Cassie'nin elini tuttu, ayağa kalktı ve onu ayağa kaldırdı.

Eve doğru yürürlerken Deacon kükredi. "Oğlum bu gece biraz alacak!" diye seslendi. "Ayda ulumasını sağla, Sarışın!"

"Tanrım, çok kabasın!" Gemma ona ters ters baktı.

"Tanrı aşkına," diye güldü Shaun nefesinin altından.

"Öyle misin?" Cassie sordu.

"Ben ne miyim?"

"Biraz alacak mısın?"

Shaun içeriye girene kadar ona cevap vermedi. Merdivenlerde durdu ve yüzünü ona döndü. "Bu tamamen sana bağlı. Söylediklerim seni caydırdı mı?"

"Hayır." Bir basamak daha çıktı, böylece göz hizasına geldiler. Birbirlerine. "Ama bana neler sunabileceğinizi hatırlatmanız gerekebilir. Uzun zaman oldu."

"Bu doğru mu?" Yüzünde bir gülümseme belirdi ve kızın yanaklarını kavrayarak başını yavaşça geriye eğdi, ona uzaklaşması için zaman tanıdı.

Kadın olduğu yerde kalınca, adam ağzını indirdi ve dudaklarını kendi dudaklarıyla kapladı. Öpücüğünü hafif tuttu, zar zor dokunuyordu, dili hızla geri çekilmeden önce tadına bakmak için dışarı çıkıyor.

Cassie ona doğru sallandı, dudakları bir iç çekişle aralandı ve Shaun avantajını kullandı, dili onun kine karışmak için içeri daldı. Parmaklarının saçlarının arasından geçtiğini hissetti ve ona doğru bastırılana kadar ilerledi.

"Cassie." Adını dudaklarına doğru inlettirdi ve bir elini yanağından çekip kalçasının üzerinden kıvrarak onu uyarılmışlığının sert kanıtıyla doğrudan temasa geçirdi. Ağzı da onu takip etti.

çenesinden boynuna doğru ilerledi ve boğazında çılgınca atan nabzını ısırdı. "En azından yatak odasına gitmeliyiz."

Kadının başını salladığını hissetti ama adam üstünü başının üzerinden çekip bir tarafa fırlattığında onu durdurmak için hiçbir hareket yapmadı.

"Seni hayal ediyorum," diye fısıldadı ve gergin bir meme ucunu dişlerinin arasına almak için başını eğdi. "Bunun hakkında." Kolları kadının beline dolandı ve onu yerden kaldırdı.

Cassie daha sonra onun yatak odasına nasıl ulaştıklarını söyleyemedi. Koridorda geriye doğru yürürlerken Shaun'un konsantrasyonu sadece dişleri ve diliyle kızın meme uçlarındaki hassas tomurcuklarla oynamaya odaklanmıştı. Ama yaptılar ve onu yatağa yatırmadan önce kapıyı arkalarından tekmeleyerek kapattı. Boşa harcadı

Hiç vakit kaybetmeden kotunu ve külotunu çıkardı ve onu adamın ısıltılı bakişları önünde çırılçıplak bıraktı.

Ağırlığı üzerine yerleştğinde onu durdurmadı, dizi bacaklarını ayırdı ve bir elinin parmakları onu bekleyen kaygan ıslak sıcaklığı keşfetmek için vücudundan aşağı kayd. Dişleri bir meme ucunun üzerine kapandı ve nazikçe ısırarak sertleşmiş ucu daha derine çekti.

Bir parmağını içine sokarken ağzını kapattı. İkinci bir parmak ona katıldı ve kalçalarını onun itişlerini karşılamak için kavislendirirken kendi elleri yatağa kıvrıldı.

Nefesi tenini ısıttığında, Shaun'un dilini diğer göğsünün üzerinde gezdirip meme ucunu okşayana kadar hareket ettiğini hissetti, bir zirveye doğru alay ediyordu. Baskının arttığını hissederek inledi ve Shaun başını kaldırdı.

"Bir tane daha alabilir misin?" diye fısıldadı ve kadın körlemesine başını salladı, sonra üçüncü bir parmak yavaşça içeri itilip gerildiğinde inledi.

Onu dolduruyor. "Bunu hissediyor musun?" Bir baş sallama daha. "Bu biziz. Bu gerçek." Başparmağı klitorisinin üzerinde gezindi ve Cassie tekrar inledi.

"Shaun..." Onun adı dudaklarında bir yalvarış gibiydi. "Kendini tutma."

Parmakları hareket etti, içeri ve dışarı pompaladı, derinlerde bir noktaya çarptı, geri dönüşü olmayan o noktayı tetikledi ve kadın haykırdı, sırtı

eğildi. Adamın parmakları çekildi ve kadın başını salladı, Onları geri almak için uzandı, ancak yerlerini daha büyük, daha uzun, *daha sert* bir şeyle buldu. Elleri kalçalarının üzerinde kıvrıldı, onları yukarı kaldırdı ve bir inilti ile derinlere doğru çarptı. memnuniyet.

İçinde bir şeylerin değiştiğini hissetti, gözlerinin yeşilden sarıya döndüğünü anladı ve başını eğerek parıltılarını maskeleydi. Hareket etmeyi bıraktı, kendini yavaşılamaya zorladı, kurdunu uzaklaştırdı, sonra gözlerini açtı.

"Cassie... bana bak." Başını kaldırdı ve kızın gözlerinin açılıp kendisiyle buluşmasını bekledi. Eli yüzüne dokundu, gözlerinin üzerinde gezindi.

elmacık kemiklerinin üzerinden geçerek saçlarına doğru ilerledi.

"Shaun," diye fısıldadı.

Bir süre daha onun bakışlarını üzerinde tuttu, sonra itmeye başladı. Ağızı tekrar kızın göğüslerini ısırmaya, emmeye ve yalamaya başladı. Elini vücutlarının arasına kaydırarak onun kaygan, muhtaç etini okşadı, Ciğerlerindeki hava bir çığlık halinde patlayana kadar onu daha da yükseğe çıkardı ve onu çılgın girdabın içine doğru takip etti. Orgazm.

Nefes alış verişi ve kalp atışları konuşabilecek kadar yavaşladığında, Cassie hâlâ yarı yarıya üstünde yatan Shaun'un altında kıpırdandı. Onun hareket hisseden Shaun, ağırlığının onu ezmemesi için yana doğru kayarak Cassie'yi kendine doğru çekti.

"Sanırım beni sen öldürdün," diye mırıldandı.

Cassie güldü, sesi zayıf ve nefessizdi. "Önce sen beni öldürdün."

"En azından ikimiz de mutlu ölüyoruz."

CHAPTER 10

"Shaun! *Shaun!*"

Shaun kendisini ele geçirmeye çalışan uykuyla savaştı, yüzeye çıkmaya çabaladı ve gözlerini kırıpştırarak açtı. Sersemlemiş ve kafası karışmış bir halde kendini ayağa kaldırdı ve kapıya doğru tökezledi.

Kapıyı açarak karanlığa baktı.

"*Siktir!*" Deacon onun yanından hızla geçti, gözleri odayı tarıyordu.

"Senin kız nerede?"

"Kız mı?" Sesi kendi kulaklarına kalın geliyordu ve bu tuhafılık kaşlarını çatı.

"Shaun, odaklan. Cassie nerede?"

Cassie mi? İsim zihnine takıldı, sonra kayıp gitti ve onu kovalamaya çalışırken kaşları daha da çatıldı.

"Deke?" Elini yüzünde sisi dağıtmaya çalıştı. "Neler oluyor?"

"*olsun!*" Deacon , bir eliyle Shaun'un çenesini kavradı ve başını ışığa doğru kaldırdı.

Shaun parlaklığa karşı gözlerini kısıtı, ışık gözlerinin yaşarmasına neden oldu ve başını Deacon'ın elinden çekip aldı.

"Ne yapıyorsun?"

"Gözbebekleriniz şişmiş. Bir şey aldın mı?"

"Ne var? Siktir, Deacon, hayır! Bir yıldır temizim, neden bana bunu soruyorsun ki?"

"Ben de öyle düşünmüştüm. Cassie nerede, Shaun?"

Cassie! Vücudu bu kez isimle gerildi ve sis aniden dağıldı.

"O içeride -" Yatağı işaret etmek için döndü, boş olduğunu gördü ve Deacon'la yüzleşmek için geri döndü. "Uyuyakalmışız. O kalktı mı?"

"Hayır... Yaptığını sanmıyorum," diye karşı ıktı Deacon acımasızca. "Ya ikiye ya da yemeğe ilaç katılmıştı. Herkes bayıldı. Mac ve ben yaklaşık yirmi dakika önce uyandım." Dudakları sözsüz bir hırıltıyla aralandı. "Bütün kızlar gitmiş."

"Bekle! Ne? *Bütün* kızlar mı?" Shaun sendeleyerek banyoya girdi, soğuk musluğu açtı ve yüzüne su sıçrattı, buz gibi su ateşli cildine çarptığında tısladı.

"Cassie, kız kardeşi, Roxie, Scarlet ve Isabella. Hepsi *lanet olası* gitti."

"Deacon, sakın ." Cormac'ın sesi koridordan geliyordu. "Jaden bir koku yakaladı. şu anda onu takip ediyor. Asher arabalardan biriyle onu takip ediyor."

"Kimin kokusu?" Deacon talep etti. "Kimin kokusunu takip ediyor bu?" Cormac elinde bir bardakla kapı aralığında belirdi. "İ bunu." Bardağı Shaun'a uzattı. "Etkilerini azaltmaya yardımcı olur."

Shaun bardağı aldı ve tadına bakarak yüzünü buruşturarak içindekileri mideye indirdi. "Ne oldu?"

"Chase'aradım, sabah dönecek. Bu arada, Bence bu planlanmıştı. Bu da demek oluyor ki Cassie'nin kazası hedefli bir saldırı oldu." Cep telefonu çaldığında konuşmasını yarıda keşti. "Asher?" Aramayı hoparlöre aldı ve Asher konuşurken üç adam da onu dinledi.

"Roxie ve Isabella var. Evden yaklaşık üç mil uzakta dolaşıyorlardı. İyiler, biraz dağılmışlar ama zarar görmeden."

"Cassie nerede?" Shaun sordu.

"Roxie yolun kenarında uyandıklarını söylüyor. Oraya vardıklarını ve yanlarında başka kimsenin olduğunu hatırlamıyorlar. Jaden bir koku aldığını düşünüyor. Cassie'nin kaza mahalli, bu yüzden onu nereye götüreceğini görmek için araştırıyor. Ben iki kızını pikaba yerleştireceğim, sonra da onu yakalamak için yola çıkacağım."

"Ne oluyor lan?" Çağrı sona erdiğinde Deacon hareketlendi, döndü ve yumruğunu duvara vurdu. "I

Buranın ıssız bir yerde sakin *kasaba* olduğunu sanıyordum. Bir aydan daha kısa bir süredir buradayız ve üç kadın kaybettik."

"Deacon, bu şekilde kimseye faydan dokunmaz. Kendini sakinleştir. Kurdunu kontrol altına al."

"Nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun?" diye hırladı Cormac.

"Çünkü onu kaybedersem, kimse onu bir arada tutamaz, değil mi?" Okunamayan gümüş gözler altın rengiyle buluştu. "Sen nasıl dayanıyorsun, Shaun?" Cormac'ın bakışları Shaun'a kaydı.

Shaun konuşmadı, kaşlarını çatmış sağ eline bakıyordu. Sessizce avucunu düz bir şekilde kaldırdı ve üç adam da sallanmasını izledi.

"Bu Cassie," diye mırıldandı. "O uyandı. Korkmuş." "Eş-bağlantın şimdiden bu kadar güçlü mü?" Cormac sordu.

"Bence oldukça tek taraflı, belki de biz olduğumuz için..." yatağın üzerindeki buruşuk çarşaflara doğru baktı. "Onunla bağlantı kurabileceğimden emin değilim ama paniğin eşiğinde, bu yüzden duygularını anlamak kolay. Aynı şeyi Isabella için de yapamaz mısın?"

Cormac'ın yüzünde bir gülümseme belirdi ve sonra kayboldu. "Eş bağlantısı pazarlıklarımızın bir parçası değil. Sürümüzün ailesine sağlayacağı koruma dışında benimle çok az şey yapmak istiyor."

"Çok az fayda için çok fazla güçlük gibi geliyor. En azından yatağınızı paylaşıyor mu?" Deacon sorguladı.

"Her ortaklık seks içermek zorunda değil, Deacon." "En iyilerinin hepsinde vardır."

Cormac'ın yüzünden okunamayan bir şey geçti, gerçekten orada olmadan önce gitti. Telefonu yeniden canlandı ve

Bağlan - bir kez daha, aramayı hoparlöre ver. "Shaun seninle mi?" Asher'in sesi mi duyuldu? "Buradayım."

"Buraya gelmen gerekiyor." "Cassie -

"

"O burada, Shaun. Ama.." Boğuk bir ses vardı ve Bağır. "Tanrım, Shaun o lanet kışını buraya getir. O lanet

koşuyor. Jaden kurt, kan var - ne kadar olduğunu söyleyemem ...
Jaden, bekle!" Daha boğuk bağırışlar oldu ve sonra... "Ben lanet bir Alfa değilim, peşine düşerse onu durduramam. Her şey cehenneme dönmeden kışınızı kaldırıp buraya gelin."

"On beş dakika Asher," dedi Cormac ve aramayı kesti. "Hadi gidelim." İki kardeşine el sallayarak kapıdan çıktı ve merdivenlerden aşağı indi.

Deacon, "Araba kullanmak yerine kurda gitmek daha hızlı olur," dedi ve tişörtünü çıkarmak için sahanlıkta durdu. İki erkek kardeşi ve çok geçmeden, üç iri kurt onların yanında durdu.

Biri koyu kahverengi, sarı gözlü; ikincisi koyu altın renginde, altın gözlü; üçüncüsü ve en büyüğü ise gümüş grisi bir kurttu ve gözleri buz mavisiyle çevriliydi. Alçak bir hırıltıyla gümüş kurt liderliği ele aldı ve üçü de kapıdan çıkıp ormana yola koyuldu.

Shaun ve Deacon, sürü Alfa'larının nereye gittiklerini bildiğine Cormac'ı takip ettiler ve ormanın içinde koşmaya başladılar. Sessiz pençeler. On beş dakika sonra Cormac yavaşladı ve havayı koklamak için ağzını kaldırdı.

"Uyan... !"

"Shaun?" Cassie başını kaldırmaya çalıştı. Kendini sersemlemiş, halsiz hissediyordu ve ağzında tuhaf bir tat vardı. Bir şey vardı Yüzünü örttü ve için elini kaldırdı. Parmakları temas etmeden önce kumaş yırtıldı ve ay ışığında gözlerini kırptırtmak zorunda kaldı.

"Hayır, tekrar tahmin et." Bir erkek sesi, garip, daha önce hiç duymadığı bir ses.

Bir elin omzuna dokunduğunu hissetti ve geriye doğru sarsıldı. "Neredeyim ben? Sen kimsin?"

"Benim kim olduğum önemli değil. Önemli olan tek şey sana söylediklerimi yapman."

Cassie arkasında bir inilti duydu ve dönmeye çalıştı. Adam elini tuttu ve onu ileri doğru sürükledi.

"Onlar için endişelenmene gerek yok. Sadece kendin için."
Konuşurken elini sıkıca kavradı ve onu minibüsün arkasından dışarı çekti.

"Görüyorsunuz... sizin ve içerideki kız kardeşinizin oynamanız gereken roller var. Eğer talimatlarıma uyarsanız, bu geceyi yaşarsınız. Eğer yapmazsanız... sen akıllı bir kızsın."

"Kız kardeşim mi?" Tekrar dönmeye çalıştı.

"Onun oyunda kendi rolü var. Şimdi dikkatle dinleyin..."

~ Deacon, sola dön. Asher bir sonraki tepenin ardında. Shaun, Jaden ileride. Noktayı al, arkadaşını takip et. ~

Deacon sessizce yoldan çıktı, yerde hızla ilerlerken Shaun, Cormac'ın önünde ilerliyor, kulakları , her şeyi dinliyordu. Cassie. Önünde kaskatı duran soluk beyaz kurdu görmeden önce Jaden'ın kokusunu aldı. Jaden başını çevirip onu selamladıktan sonra tekrar öne doğru döndü.

~ Nerede o? ~ Shaun istedi.

~ O vadinin aşağısında. ~ Jaden'ın gözleri aşağıya daldı. ~ Aşağı inmeye cesaret edemem. Onun korkusunun kokusunu buradan alabiliyorum ve Cormac burada olmadan kendimi kontrol edemem. Bize her ne ilaç verdiyse onunla olmaz. ~ Başını tekrar Shaun'un gözleriyle buluşmak için çevirdi. ~Yapacak mısın? ~

~ O benim eşim. Ona zarar vermeyeceğim~

~ Emin olun. Oraya gitmeden önce, kontrolün sizde olduğundan emin olun~

Shaun oflayıp pufladı ve küçük vadiye doğru temkinli adımlarla ilerlemeye başladı. Kadının korkusunun kokusu gittikçe güçleniyordu ve ağaçların arasından koşarken zorlukla aldığı nefesleri duyabiliyordu.

Neyden kaçtığını biliyor muydu yoksa bu sadece savaş ya da kaç içgüdü müydü? Merak etti.

Tanımadığı bir koku yolunu kesti ve dudağı sessiz bir hırıltıyla dişlerinin arasından sıyrıldı.

Başka kim var burada?

Gizlice ilerledi ve sonra onu gördü. Kız Durdu, iki oldu, nefes nefese kaldı, bir elini böğrüne bastırdı. Shaun gölgelerin arasından onu inceledi.

onun zayıflıklarına dikkat çekiyordu - kendisinin farkında olmaması Çevresinde, bacağındaki belirgin bir yaradan kan damlıyordu. Erkek tarafı çıplaklığını, kaburgalarındaki morlukları ve göğsünde bıraktığı diş izlerini fark etti.

Ondan bir hırıltı yükseldi ve Cassie'nin kafası havaya kalktı. Her seferinde yavaş bir adım atarak gölgelerin arasından ilerledi.

~ ~

"Sh-Shaun?" Başını kaldırdı.

~ *Cass, beni dinlemeni istiyorum. Bunu yapabilir ~*

"Neredesin? Seni duyabiliyorum ama göremiyorum." Gözleri çılgınca etrafta dolanıyordu.

~ *Buradayım, tatlım. Benim için bir şey yapmanı istiyorum.*

Kıpırdamadan dur, tamam mı? Ne olursa olsun, kal. Koşma~

Bir adım daha atarak onu görüş alanına soktu ve kadın donakaldı.

~ *Güven bana, bebeğim~*

Gözleri büyüdü ve duruşunun değiştiğini gördü.

~ *Dostum, kaçacak. ~ Deacon'ın sesi zihnine fısıldadı.*

Shaun onu görmezden geldi. ~ *Cassie... Goldilocks, beni dinle. Sesime odaklan. ~*

"?"

~ *Ben . Söz veriyorum, buradayım~*

Bir adım daha attı ve Cassie'nin elleri bir savuşturma hareketiyle havaya kalktı.

~ *Lütfen bebeğim, kaçma~*

Onun peşinden gitme dürtüsünü kontrol edebileceğinden emin değildi. Cassie dinlemedi. Topuklarının üzerinde döndü ve kaçtı.

~ *Kahretsin, koştu kardeşim. ~ Deacon Shaun'un yanında belirdi ve iki kurt onun peşinden gitmeden önce bakiştılar.*

Nefesi boğazında düğümlenen, bacak kasları yanan Cassie, bir ayağını diğerinin önüne atarak koşmaya devam etmek için kendini zorladı. *Neredeydiler?* İnsan ya da hayvan, ikisi de ormandaydı. Kendi nefesi miydi

duyabiliyor muydu yoksa onlarınkini mi? Solundaki bir hareket, altın rengi kürkün kısa bir anlık görüntüsü onu sağına döndürdü. Sarı gözler yanıp sönüyordu

ağaçların arasından sola doğru geri döndü.

~ *Sadece av kaçır, küçük dişi.* ~ Bilinmeyen bir ses zihnine fısıldadı ve o da inledi. Dikkatinin tökezlemesine neden oldu ve dizlerinin üzerine düştü.

İki kurt hemen belirdi - her iki yanda birer tane, ona doğru daire çiziyorlardı, gözleri nefes nefese kalan bedenine kilitlenmişti.

"Köpekler korkunun kokusunu alır," diye fısıldadı. "Göz teması kurma."

Cassie kendini ayağa kaldırdı, yavaşça geri çekildi ve koyu renkli kurttan gelen alçak bir hırıltı duydu. Dudakları bir anda geriye doğru sıyrıldı.

Hırladı ve hareket ettiğine dair tek ipucu arka bacaklarının gerilmesi idi. Sonra havada ona doğru uçmaya başladı. Ancak beklenen çarpma gerçekleşmedi. Bir renk bulanıklığı oldu ve iki kolun belini sardığını ve yere düştüğünü hissetti.

Her nasılsa düşüşü bir şey tarafından hafifletilmişti... onunla yer arasında çarpma anında homurdanan bir şey. Yere düştüğü anda kaçmaya çalıştı.

"Cassie, dur."

Ne kadar kıvrılırsa kıvrılsın, kendini kurtarmaya çalışırsa çalışsın, belindeki kavrama gevşemedi.

"Bırak beni!" Çığlık attı ve dişlerini yüzüne en yakın pazuya geçirmek için başını çevirdi.

"*Siktir!*" Sırt üstü yere düştüğünde dünya dönmeye başladı ve üzerine ağır bir yük çökerek kollarını yukarıda sabitledi Başını. "Mücadele etmeyi bırak."

Cassie sırtını dikleştirdi ve onu tutan kola ulaşmak için tekrar zorladı.

"Cassie!"

Bir dizini yukarı kaldırmaya çalıştı ama saldırgan onu etkisiz hale getirecek darbeden kaçınarak yukarı doğru yükseldi. Bu hareket onun bileklerini kavramasına mal oldu ve kadın bir tanesini kurtardı, saçından bir avuç tuttu ve çekti.

"Tanrım, çok pis dövüşüyorsun," diye başı geriye doğru savrulurken. "Cassie, bebeğim, hadi. Benim. Goldilocks Gözlerini aç. Bana bak."

Takma isim paniğini kırdı ve onun altında dondu kaldı. "Sh-Shaun?"
"Evet." Gergindi, karşı koymaya çalışırsa onu yakalamaya hazırды.
Shaun tekrar geri çekilerek onun oturur pozisyona geçmesine izin verdi.
"Biliyor musun -" diye sormaya başladı, sonra
Cassie kendini öne attı ve kollarını onun omuzlarına doladı. Yüzünü onun göğsüne gömdü.

"Özür dilerim... Özür dilerim," diye tekrar tekrar fısıldadı.

Bir eliyle kızın saçlarını okşadı. "Bebeğim, sorun yok. Ne için üzgünsün? Issız bir yerde çıplak ve yalnız uyanmak her gün olan bir şey değil."

Başını salladı, burnunu çekti, sonra gözyaşlarını uzaklaştırmak için bir elini kaldırdı. "Ben - ben burada uyanmadım," dedi titreyen bir nefes alarak. "Bir minibüsün arkasında uyandım, başımın üzerinde bir şey vardı... bir bez torba, belki? Sen de mi... sen de mi bu yüzden buradasın? Sen de minibüste miydin? Gemma ... Sanırım ... başka birinin hareket ettiğini duydum."

Bir yaprak çıtırtısının ardından gelen sert bir küfür ikisinin de başını döndürdü. Cassie Shaun'a karşı geri çekildi, içindeki korku Koku spiking.

"Bu Deacon," diye mırıldandı, adam ağaçların arasından ilerlemeden bir saniye önce. Koyu renk gözleri Shaun'un üzerinde gezindi, Cassie'ye kaydı ve orada kaldı.

"Kahretsin... Kıyafet almak için geri döneceğim," diye mırıldandı.

"Deke." Deacon'ın etrafındaki hava parıldarken Shaun konuşmaya başladı ama kardeşinin yer değiştirmesini engelleyecek kadar hızlı değildi.

"Ne yaptı... nereye gitti? *Nasıl gitti?*" Cassie'nin sesi her kelimeyle birlikte yükseldi.

"Cassie, bana bak." Shaun sesini sakın tutmaya çalıştı, kızın korkusunun kokusu etrafını sarmış, onunla dalga geçerken bile. "Cass, Lütfen. Sakinleşmene ihtiyacım var." Burnundan derin bir nefes aldı.

Burun delikleri dehşet kokusuyla dolduğunda *bir hata* kabul etti... av kokusuyla.

Boğazının arkasından bir hırıltı yükseldi ve gözlerinin kaydığını hissetti.

"Cassie..." diye zorla adını söyledi.

Ondan uzaklaştı ve ayağa kalktı; gözleri, olduğu yerde donup kalan koyu altın renkli kurda doğru kaydı ve Shaun'a döndü ve onun arkasında diz çöktü. Yüzündeki ifade onu korkutmuştu. Dudakları kıvrılmış, burun *delikleri* havayı kokluyormuş gibi ... *gözleri artık yeşil değil*, sarı ve kesik kesik ona bakıyordu.

"Kımıldama." Sesi daha önce ondan duyduğundan daha sert çıkmıştı. Akıcı bir şekilde ayağa kalktı ve ona doğru bir adım attı.

Cassie geri adım attı, elleri onu uzaklaştırmak için havaya kalktı. O durdu, başı bir yana eğildi ve dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıktı.

"Korkunun kokusunu alabiliyorum, bacağındaki kanın kokusunu alabiliyorum," dedi ona. "Yap Kaçma, Cassie. dürtüyü ama sana yalvarıyorum. lütfen *kaçmayın*." Gözlerini kurt formundaki Deacon'ın ikisini de dikkatle izlediği yere çevirdi. "Eğer kaçarsan, seni kovalarım. O *kovalayacak*. Seni kovalamak. Bize her ne verildiyse kontrolümüzü bozuyor. Eğer kaçarsan, kurdumu kontrol edebileceğime söz veremem."

Cassie hem Shaun'hem de kurdu görüş alanında tutarak geriye doğru bir adım daha attı.

"*Senin kurdun mu?* Nesin sen?" diye fısıldadı.

"Cassie, lütfen. Bebeğim, ne duy." Adım adım ona ayak . "Sadece avlar kaçır."

"P-av? Bu bir çeşit oyun mu?" Sırtını bir ağacın sert kabuğuna dayadı.

"Oyun yok." Başını salladı, gözleri onunkilerden hiç ayrılmıyordu.

Kanının kokusu, korkusu sarhoş ediciydi ve aldıkları ilaç, güçlü olmasa da, bir miktar etki yapıyordu.

Kurt yarısıyla kurduğu bağ. Kurdunun avlanma içgüdüsünü hissedebiliyordu, bu içgüdü yavaş yavaş insanlığını ele geçiriyordu.

Shaun kardeşinin arkasında olduğunu hissedebiliyordu, gözleri ona kilitlenmiş, kovalamacanın başladığına dair tek bir işaret bekliyordu.

"Eğer kaçarsan, kardeşim ve ben avlarız. Bu bir içgüdü. Lütfen kovaladığımız av olmayın."

"Nesin sen?" diye tekrar fısıldadı, sesinde hafif bir titreme vardı ve elini arkasına götürerek ağacın gövdesini yokladı ona karşı bastırıldı

"Cassie..." diye tekrar homurdandı, hem ona bir uyarı hem de korkusu arttığında kendine bir hatırlatma olarak.

İleriye doğru bir adım daha atarak ona bir kol mesafesi kadar yaklaştı ve orada durması gerektiğini biliyordu. Ama durmadı. Bir adım daha attı ve bir adım daha. Ta ki ona olabildiğince kadar - göğüs göğüse. O kadar yakındı ki, vücudunun titrediğini hissedebiliyor, kalbinin gümür gümür atışını, korkusunu kontrol etmeye çalışırken aldığı kısa, kesik kesik nefesleri duyabiliyordu.

Kurdu ön plana çıktı ve eşini almasını istedi. O da Korkusunun kokusunun teninin kokusuyla karışması, vücudunun onunkine değmesi onu çılgına çevirdi. Onu yatıştırmak istiyordu, Ona *sahip olmak*, onu sakinleştirmek, *sahip* olmak, onu kontrol etmek, onu *becermek*. Kendini onun içine o kadar derin gömmek istiyordu ki, ikisi de nerede olduğunu söyleyemeyecekti. sona erdi ve o başladı. Kendini onun kokusuyla kaplamak, dilinde onu tatmak istedi.

Adamdan bir hırıltı kaçtı ve kız ağaca doğru daha da geriye çekildi. Shaun, hareket onu kadından ayırdığında kaşlarını çattı ve öne doğru eğilerek onu tekrar kendine siper etti.

Cassie sessizce ağlıyordu, gözyaşları ay ışığında yanaklarında gümüş izler bırakıyordu ve Cassie parmağının ucuyla bir damla yakaladı, ağzına götürdü ve tadına baktı. Ürperdi, başını eğdi ve yüzünü kızın boynunun kıvrımına gömdü, kızın dehşet içinde kaskatı kesildiğini hissetti. Teninin kokusu, losyonunun hafif çilek tadı onu sakinleştirdi, avlanma, öldürme ihtiyacını köreltti.

"Deniyorum Cassie," diye fısıldadı Cassie'nin boğazına doğru. "Bir dakikaya ihtiyacım var. Sadece... lütfen... kaçma."

Ensesindeki ince tüyler diken diken oldu ve arkasından gelen bir hareket fısıltısı Deacon'ın bir kez yer değiştirdiğini haber verdi. Bir elini kaldırarak kardeşine geri çekilmesini ve yavaşça başını kaldırdı. Cassie'nin gözlerinden kendisine bakan yansımasını görebiliyordu. Kendi gözlerinin sarısı keskin bir şekilde göze çarpıyordu.

gözbebeklerinin karanlığında rahatlama. Küçük küçük nefes alıyordu, nefes nefese. Aşağı doğru hızlı bir bakış, kaçma arzusuyla savaşıırken parmaklarının esnediğini ve düzeldiğini gösterdi.

"Bunun garip, korkutucu ve normal olmadığını biliyorum. Biliyorum, sen Bana, Deacon'a bakıp ne yaptığımızı, sana ilaç verip vermediğimizi merak ediyorsun. Seni buraya getiren biz miyiz diye. Eğer bu oynadığımız bir oyunsa." Sesini alçak ve yumuşak tutmaya zorladı - kelimelere odaklanma ihtiyacını kurdunu ve kendisini sakinleştirmenin bir yolu olarak kullandı. "Bu şekilde öğrenmeni istemedim. Böyle değil Bu. Korku ve şiddetle değil."

O konuşurken gözleri onunkilere kilitlendi ve yavaşça, dikkatlice, alını onunkilere değene kadar başını öne eğdi.

"Sana zarar vermeyeceğim. Kaçsan bile sana zarar *verebileceğimi* sanmıyorum. Ama şu anda kanımda bir şey var, bir şey

Bu benim kontrolümü bozuyor. Bu kardeşimin de kanında var ve onu durdurmak için aramızda bir bağ yok. Seni buradan çıkarmalıyım, *bizi* buradan çıkarmalıyım. Ve bunu yapmak için bana güvenmelisin. Korktuğunu anlıyorum, anlamadığın ve açıklayamadığın şeyler gördün." Bir elinin parmaklarını onunkilerin üzerinde kavislendirdi, hareketlerini durdurdu. "Korkun odaklanmamı çok zorlaştırıyor. Bu yüzden lütfen bebeğim, sakinleşmelisin."

"Onun yaptığını yapabilir misin?" Bu tiz talep, Shaun'un hemen arkasında duran Deacon'a bakmak için gözlerini kaydırmasıyla birlikte geldi.

"Evet." Shaun yalan söylemenin ya da gerçeklerden kaçmanın pek bir anlamı olmadığını biliyordu. Onun güvenine ihtiyacı vardı, böylece onu ormandan sağ salım çıkarabilecekti.

"Bu nasıl mümkün olabilir?"

"Buna cevap vereceğim. Yemin ederim istediğin her şeye cevap veririm. *Eğer* benimle gelersen sır yok." Parmakları onunkilerin arasından geçti ve şansını deneyip geri adım atarak aralarına mesafe koydu.

"Benim... benim kız kardeşim?"

Shaun, göz temasını kesmeyi göze alarak Deacon. Kardeşi bu sessiz soru karşısında başını salladı. Gemma bulunamamıştı.

"Mac tepede bizi bekliyor, haberleri olabilir." O Cassie'nin karar vermesini beklerken nefesini tuttu ve sonra yavaşça kendini ağaç gövdesinden sıyırdı.

Tepeye doğru geri dönüş yolculuğu yavaş ve temkinliydi. Shaun, tek kelime etmeyen Cassie'ye sürekli hızlı ve kaçamak bakışlar atıyordu. Üçünün de çıplak olduğu gerçeği hakkında yorum bile yapmamıştı.

Etrafını saran korku kokusu biraz azalmıştı, ne kendisinin ne de Deacon'ın kontrolünü kaybetmesinden endişe etmesine yetecek kadar azalmıştı ama beklenmedik her seste zıplamasını engelleyecek kadar değil. Bunun bir kısmının şok, travma, hatta belki de onlarınkiyle aynı ilacın kendi sisteminde de bulunması olduğunu biliyordu. Sadece onu onlarla yürüyecek kadar sakin tutan şeyin, onlar yürüyene kadar onunla kalmasını umuyordu.

Cormac'a ve güvenliğe ulaştı.

"Dışarıda biri var." Deacon'ın sesi alçak bir mırıltıydı ve Cassie'nin duymakta zorlanacağı bir seviyede tizleşmişti. "Etrafta dolaştıklarını duyabiliyorum." Sol tarafa bakarken gözleri ay ışığında altın parlıyordu. "Her kimse sürü değil ama kurt olabilir."

Shaun cevap vermedi, başıyla onayladı, dikkati Cassie'nin üzerindeydi.

"Cassie'nin ne gördüğünü öğrenmeliyiz."

Shaun'un gözleri yana kaydı. "Eve döndüğümüzde."

"Shaun..."

"Şimdi olmaz. Zar zor dayanıyor. Eğer onu şimdi sorgulamaya başlarsak, tekrar kaçabilir." Cassie onun yanında tökezledi ve eli onu sabitlemek için uzandı. Kadın adamın dokunuşuyla hemen gerildi ve adam iç çekerek onu serbest bıraktı. "Geri dönmemiz gerekiyor."

Deacon homurdanarak sustu ve karanlıkta yollarına devam ettiler.

CHAPTER II

Cormac ve Asher, Shaun'un Jaden'ı ilk gördüğü tepeden çok da uzak olmayan bir yerde, yolun kenarına park etmiş, Jaden'la birlikte bekliyorlardı.

Shaun, Deacon ve Cassie ağaçlık alandan çıktıklarında Cormac onlara doğru ilerliyordu. Karşılaştıklarında hiçbir şey söylemedi, Shaun'a yumuşak bir takım elbise ceketini uzattı ve Cassie'nin omzuna dikkatlice yerleştirdi.

omuzlar.

"Kamyonette giysiler var," dedi onlara.

Shaun ceketinin düğmelerini ilikledi. "Isabella ve Roxie arka koltukta uyuyorlar, onları rahatsız etmemeye çalış. Ben ona göz kulak olurum," diye ekledi Shaun'un Cassie'ye endişeli bakışına karşılık olarak.

Shaun başıyla ve Deacon'ın arkasından kamyonete doğru koşmaya başladı.

Cassie sessizce durdu, yanında duran uzun boylu adamı görmezden geliyordu, yüz ifadesi donuktu. Cormac, Shaun'un sırtı onlara dönük olana kadar bekledi, giysilerini çıkardı ve tam önünde durmak için hareket etti.

"Bana bak, küçük dişi." Bir Alfa olarak gücünün bir parçası Cassie gözlerini kaldırıp Cormac'ın gümüş rengi gözleriyle buluştu. "Ne hatırlıyorsun?"

Cassie yavaşça gözlerini kırptırdı ve dudaklarını yaladı. "Bir minibüs," dedi usulca. "Sesler, inlemeler. Sanırım Gemma'yı duydum. Biri ağlıyordu."

"Aferin kızıma," diye övdü. "Başka? Nasıl kurtuldun?" "Ben... kurtulmadım."

Cormac'ın başı sola doğru eğildi ve gözlerindeki gümüş parladı. "Daha iyi düşün ufaklık. Bu ormana nasıl geldin?"

"Bir adam. Shaun'un benim için geleceğini söyledi. Gerçeği göreceğimi... canavarı göreceğimi."

"Peki bu adam neye benziyordu?"

"Bilmiyorum."

"Hayır mı?" Cormac'ın dudaklarının köşesi yukarı kalktı. "Emin misin, küçük dişi?"

"I -" Cassie yutkundu. "Ben... hayır, emin değilim." Ceketinin yakalarına yapıştı ve onu kendine doğru çekti. "Saçları koyu renkti. Shaun'unki kadar uzun değildi ama Deacon'inkinden daha uzundu. Garip kokuyordu." Burnunu kırıştırdı.

"Nasıl komik?" Shaun, Cormac'ın yanında belirdi ve Cassie gerilerek gözlerini ona dikti.

"Bana bak ," dedi Cormac'ın sesi ve dikkatini tekrar ona çekti. "Koku - tarif et bana."

"Küflü... nemli kir gibi. O mu yoksa giydiği palto mu bilmiyorum."

"Bana bahset."

"Şu eski sahte kürklerden birine benziyordu. Eski, yer yer yıpranmış."

Cormac kıpırdamadan durdu, dudakları öfkeyle inceldi ve Cassie geriye doğru çekildi. Cormac yüzündeki ifadeyi hemen sildi. "Bu senin hatan değil, küçük dişi," diye yatıştırdı. Kırılan göz Shaun'u aradı. "Onu ve diğerlerini eve geri götür. Burada kesinlikle bir Avcı var ve bizi dışarı çekmek için eşini kullanıyor."

"Peki ya sen?"

"Jaden ve ben avlanmaya devam edeceğiz."

"Ve ben." Deacon da onlara katıldı. "Ben Jaden'dan daha iyi bir iz sürücüyüm. Ve *onun* kokusunu biliyorum." Gözleri Cassie'ye ve sonra tekrar kardeşine kaydı. "Onu bulacağım."

Cormac'ın gümüş gözleri uzun ve sessiz bir an boyunca Deacon'ın üzerinde durdu ve kardeşinin bakışlarını tuttu. Deacon'ın çenesi kalktı, kendi gözleri

daraldı ve Cormac başını salladı. "olsun." Sesini yükselterek döndü.

"Asher, kızları ve Shaun'u eve geri götür."

Asher, Cassie ve Shaun'u geri götürdüğünde Isabella ve Roxie uyanıktı. Shaun kapıyı açtığında ve

Cassie'nin binmesine yardım etmek için elini uzattığında, Cassie onun etrafından dolandı ve iki kadının yanındaki arka koltuğa . Shaun Tereddüt etti, kadının emniyet kemerini çekmesini ve ona bakmayı reddetmesini izledi, sonra kapıyı çarparak kapattı ve ön yolcu tarafına doğru yürüdü. Arabaya bindiğinde Asher'ın çoktan kendi emniyet kemerini bağlamış olduğunu gördü. Diğer adam duraksayıp ona baktı, kurnaz bakışları

Bakışları Shaun'un dalgın ifadesine takıldı.

"Kabullenmesi çok zor. Biraz zaman ver," dedi usulca ve motoru çalıştırdı.

Eve dönüş yolculuğu sessizlik içinde geçti. Asher yola odaklanmıştı, Shaun ise kendi derdine düşmüştü.

Cassie için endişeleniyordu. Arkadaki üç kadın uykuya dalıp çıkıyordu.

Evin önünde durduklarında Cassie, Shaun onu durduramadan arabadan dışarı fırladı. Ağır bir iç çekişle araçtan çıktı ve onu takip etmek üzereydi ki koluna dokunan bir el onu durdurdu.

"O bir Şekil Değiştiren değil, değil mi?" Isabella'nın ağır aksanlı sesi onu kendine döndürdü. "Cormac onu sürüyle tanıştırmayı planladığını söyledi. Ayrıca daha önce onu eşin olarak kabul ettiğini de söyledi. ona sormak. Bu çok ters, Shaun."

"Biliyorum." Minyon kadının elini kolundan kaldırdı. "Onun iyi olduğundan emin olmalıyım."

"Hayır. Şu anda ona gördüklerini sindirmesi için zaman ve alan . Bırak onunla ben ilgileneyim." Dudakları bir gülümseme şeklinde kıvrıldı. "Ben senden çok daha az korkutucuyum." Bir elini kaldırdı ve yanağını okşadı. "Siz kurt erkekler," diye azarladı. "Bazen daha nazik bir dokunuş gerekir."

"Cormac'ın ihtiyacı olan şey bu mu?" Kendini tutamayıp sordu.

Isabella burnunu çekti. "Gece Yarısı Alfa'sının pek çok şeye ihtiyacı var; nazik bir dokunuş bunlardan biri *değil*." Ve bununla birlikte eve doğru yürüdü.

Shaun hafif bir kıkırdamayla başını salladı ve Roxie'ye bakmak için döndü. "İyi misin, tatlım?"

Roxie -sadece on dokuz yaşında olan en genç sürü dişisi- ona titrek bir gülümseme verdi. "Scarlet'ten daha iyi sanırım."

"Onları bulacağız." Asher pikabın karşı tarafından belirdi ve kolunu genç Şekil Değiştiren'in omuzlarına attı.

"DJ dışarıda bir yerde ve onları bulana kadar rahat etmeyeceğini biliyorsun. Neden gidip Shaun'da sıcak çikolata var mı diye bakmıyoruz? ve belki biraz da şekerleme?"

Roxie, "*On iki* yaşında değilim, Asher," diye homurdandı ve Asher onu içeri götürürken başının üstünden Shaun'a sıkı bir sırtış fırlattı.

Yatak odasının kapısı açıldığında Cassie gerildi ve Shaun'u görmeyi umarak arkasını döndü. Onun yerine Gemma'nın Isabella olduğunu söylediği egzotik güzel kapıdan içeri süzüldü.

"Gitmemi tercih edersen anlarım," dedi sesi gür ve boğuk. "Ama bence şu anda bir arkadaşına ihtiyacın var."

"Sen de *onlardan* biri misin?" Cassie sesindeki korkuyu gizleyemedi.

"Eğer *onlar* derken Jacobs'un adamlarını kastediyorsanız, tabii ki hayır. Eğer benim bir Kurt Şekil Değiştiren olduğumu kastediyorsanız, o zaman ." O yerleşti

zarifçe yatağın kenarına oturdu ve yanındaki boşluğu okşadı.

"Benimle otur, Cassie. Yorulmuş olmalısın. Kilometrelerce koştu ve yaralısın."

"Bu mümkün değil," diye fısıldadı Cassie.

"Nelerin mümkün olduğu hakkında *hiçbir* fikriniz yok. Bu çok büyük bir buzdağının sadece görünen kısmı." Durakladı ve Cassie durduğu yerden kıpırdamayınca Isabella ayağa kalktı. "En azından bacağındaki o kötü kesiği temizlememe izin verir misin?" Cassie'nin yanından geçip banyoya girdi ve birkaç dakika sonra elinde ıslak bir bez ve bir tüp antiseptikle tekrar ortaya çıktı.

"Kurtlarla, özellikle de erkeklerle yaşamının bazı beklentileri de beraberinde getirdiğini öğreneceksiniz. Bunlardan biri de ısırtıkları ve çizikleri temizlemek zorunda olmak. Bazen erkeklerimiz çocuklar gibidir, sert ve yuvarlanarak oynamayı severler. Bu yüzden her zaman yanınızda bandaj, antiseptik ve alkol bulundurun."

Isabella Cassie'nin önünde durdu. "Bu gece çok şey yaşadığını biliyorum ama Shaun da öyle. Sen her şeyi düşünürken

Yoksa bunu da aklınızda tutmak isteyebilirsiniz." Cassie'nin elini tuttu. elini tuttu ve onu yatağa götürdü. "Otur da şu kesiğe bir bakayım."

Cassie sarsakça başını salladı ve yatağın kenarına oturdu. Isabella'nın giydiği ceketin kenarlarını hafifçe yukarı itmesine izin verdi, böylece uyluğundaki derin yarayı inceleyebilecekti.

"Nasıl oldu? Hatırlıyor musun?"

"O... adam... beni minibüsün arkasından sürükleyerek çıkardı ve bana yem olacağımı ama... canavarların teşvik edilmeye ihtiyacı olduğunu söyledi. O

... beni kesti ve kanın onları bana getireceğini söyledi. Sonra beni itti ve kaçmamı söyledi. Eğer kaçmazsam Gemma'yı ve diğer kızı öldürecekti." Cassie'nin gözleri büyüdü. "Gemma! Onlar onu buldun mu?"

Cassie konuşurken Isabella yarayı temizledi, sonra da tüpten aldığı şeffaf jeli yaranın üzerine sürdü. Cassie'nin konuşması üzerine başını salladı.

Soru.

"Henüz değil, ama bunu yapana kadar rahat etmeyecekler." Yavaşça ayağa kalktı. "Sürü biraz insan ailesine benziyor, sadece daha fazla... yatırım?" Doğru olup olmadığını sorgulayarak kelimeyi küçük bir eğimle bitirdi. "Hepimiz doğuştan ya da çiftleşme yoluyla akraba olmayabiliriz ama

Birisi bir sürüye katıldığında, bağlantının bir parçası olur hepimizin arasında. Eğer birini kaybedersek, bunu hepimiz hissederiz." Cassie'ye yönelttiği gülümseme nazikti. "Aramıza yeni bir üye katıldığında o da var."

Kapı açılıp Shaun ortaya çıkınca sözünü kesti. kapı aralığında tereddüt etti. Cassie ormanda kendisine doğru gelen vahşi ifade ve alev alev yanan sarı gözlerden başka bir şey göremeyince kaskatı kesildi. Onun tepkisi üzerine iç çekti.

İki kadınla da göz teması kurmaktan kaçınarak, "Üzerimi değiştirmem gerekiyor," dedi sessizce. Üzerinden bir tişört ve kot pantolon çıkardı. ve gitmek için döndü. Cassie dalgınlıkla onun iç çamaşırı almadığını fark etti.

Ama sonra, düşündü, neden yapsın ki? Ne kadar az giyerse, bir ... bir ...'ye dönüştüğünde o kadar az çıkarması gerekirdi... Düşüncenin sonunda bir hıçkırık koptu ve Shaun'un gözleri ona kayd.

"Cassie, ben -"

Cassie başını çevirerek onu dışarıda ve başını salladı. Adamın omuzlarının çöküşünü ve yüzünde beliren acı dolu ifadeyi özlemişti. Isabella'ya odaklandı.

"Deke'le buluşmak ve aramaya yardım etmek için geri dönüyorum. Asher burada ve Chase de sabah dönecek. Sürünün geri kalanı önümüzdeki birkaç gün içinde ortaya çıkmaya başlayacak. Asher'a yakın dur." Onun

Gözleri tekrar Cassie'ye kaydı ve başını sallayarak ikisini yatak odasında yalnız bıraktı.

Kapı kapandıktan sonra Isabella, "Gitmiş," dedi. Cassie Etrafına , yine sadece ikisinin olduğunu fark ettiğinde gerginliği azaldı.

"Bir duş alıp uyumaya çalışmalısın. İlaç, her neyse, tek bir amacı vardı - bizi yeterince uzun süre bayıltmak alındı. Asla öldürmek için yapılmadı. Henüz bizim metabolizmamıza sahip değilsiniz, bu yüzden vücudunuzun onu parçalaması biraz daha uzun sürecek. Uyumak yardımcı olacaktır."

"Mons olduğunu bilmeden uyuyabileceğimi sanmıyorum -"

"Biz canavar değiliz Cassie. Öyle olduğumuzu söylemen haksızlık. Ama son zamanlarda zor zamanlar geçirdin ve Shaun bizi bu şekilde öğrenmeni istemezdi, bu yüzden dinlen ve daha sonra her şeyle başa çıkmak daha kolay olacak."

Cassie'nin elini okşadı ve onu düşünceleriyle baş başa bırakarak yatak odasından çıktı.

Ormanın içinde kovalanıyordu - kalbi hızla çarpıyordu, Nefesi kısa ve keskin geliyordu. Eğer durursa, onu yakalayacaktı. Onu öldürecekti.

Gözler... sarı... ona yaklaşıyor.

Ensesinde sıcak bir nefes.

Pençeleri kalçasını kavriyor, kazıyor ve onu geriye doğru sürüklüyordu.

Bacaklarını tekmeleyerek haykırdı ve tutuş sıkılaşıyor ve onu gölgelerdeki canavara daha da yaklaştırdı.

~ Sadece av koşar~ Hırıltı zihninde yankılandı - bir vaat ve bir tehdit.

Sadece av koşar... sadece av koşar... sadece

Kayarak durdu, tökezledi, pençelerinin ona uzandığını gördü

Sıcak, katı bir şeyin üzerine düştü, onu saran, yakın tutan bir şey.

Ilık nefes şakağına değdi, parmakları hafifçe kolundan aşağı kaydı.

"Şşşt, benden korkma." Korkması gereken bir ses ona fısıldadı.

Canavarlardan biri, ama...

Bir ağız onun kine dokundu, dil dudaklarının kenarında gezinmek için dışarı fırladı.

"Bırak gireyim." Viski ve karamel gibi olan sesi tenini okşadı ve parmaklarının vücudunda gezindiğini, ona en çok ihtiyaç duyduğu yeri aradığını hissetti. "Sadece bir kez daha tat"

Cassie'nin gözleri birden açıldı ve güneş perdelerdeki bir aralıktan parlarken nefes nefese kıpırdamadan yattı. Uyluklarının arasında tatmin edilmemiş bir özlem sızısı vardı ve inleyerek bacaklarını birbirine bastırıp onu uzaklaştırmaya çalıştı. Yan dönerek yüzünü yastığa gömdü ve derin bir nefes aldı.

Shaun'un kolonyası -başka hiç kimsede koklamadığı o koyu, kokuburun deliklerine hücum etti ve dudağını ısırdı. kalçalarının arasında yoğunlaşıyordu. Onu ormanda gördüğü haliyle hayal etti - sarı gözler, ona doğru sinsice yaklaşırken geriye kıvrılmış dudaklar, yoğun, odaklanmış, ölümcül... *seksi*. Hayır! Hayır! Seksi değil... korkutucu! - Aklından bir an geçti. Günün soğuk ışığında, gördüklerinin gerçek mi yoksa damarlarında dolaşan uyuşturucunun etkisi mi olduğunu sorguladı.

Onları her kim aldıysa, üzerlerinde bir tür halüsinojen kullanmış olabilir mi? Olmayan şeyleri görmesi için onu ikna mı ettin? Shaun aslında ona *zarar vermemişti*. Aslında defalarca kaçmamasını istemiş, *yalvarmıştı*. Bir iniltiyle sırt üstü yuvarlandı, Bir gece önce onu yatak odasından nasıl kovduğunu hatırladı. Zihni rüyasına geri döndü. Onun sesiydi Onun dilini, dokunuşunu hayal . Meme uçları dikleşti ve içini bir sıcaklık kapladı.

Onu görmesi, onunla konuşması, gerçekte ne olduğunu öğrenmesi gerekiyordu. oldu. Ona *dokunması* gerekiyordu. Bir lanetle kendini ona attı.

yataktan kalktı ve yüzünü buruşturdu. Bacaklarındaki aşırı çalışan kaslar Cassie banyoya doğru yürürken şikâyet etti. Geçerken aynalı gardırop kapısındaki yansımasına baktı, dondu kaldı ve geri döndü. Parmakları kalçasındaki soluk kırmızı izin üzerinde gezindi.

Yatağa gittiğinde derin bir kesik olmamış mıydı?

Geçirdiği kazanın morlukları da tamamen geçmişti.

Elbette, bunların solması daha uzun sürmeliydi?

Aslında, görünen tek iz Shaun'un vücudunda bıraktığı izlerdi - göğüslerinde ve boğazında ısırıklar ve ısırıklar. Yansımasına kaşlarını çattı, sonra gözlerini kırıştırdı ve daha da yaklaşarak yüzüne baktı.

Gözleri farklı mıydı? Daha koyu görünüyorlardı. Maviden çok mor mu? Bu nasıl mümkün olabilirdi ki?

Dalgın bir şekilde gözlerini muayene ederken aşağıda birinin bağırmaya başladığını fark etti.

Belki de aldığı ilacın bir yan etkisiydi?

Aynadan uzaklaşarak duş almak için banyoya girdi ve giyinmeden önce aşağıya inip ne olduğunu öğrenmeye çalıştı. önceki geceyle ilgili gerçeği.

Cassie mutfığa giden koridorda yürürken ev sessizdi ve herkesin dışarı çıkıp çıkmadığını merak etti.

o gün. Ama kapıyı açtığı anda Isabella ve Roxie'yi mutfak masasında otururken buldu. O içeri girdiğinde başlarını kaldırdılar ve Isabella hoş geldiniz dercesine gülümsedi.

"Cassie! Henüz uyanmadığını sanıyordum. Kahve ister misin?" Cassie cevap veremeden ayağa kalktı ve kahve makinesine doğru ilerledi.

"Herkes nerede?" Cassie masaya oturarak sordu.

Isabella onun önüne bir fincan koydu ve krema sürahisi ile şeker kâsesini yaklaştırdı. "Sade sevmezsen diye," dedi. açıkladı.

Cassie, "Siyah iyidir," diye yanıtladı ve parmaklarını bardağın etrafında kavislendirdi. "Bağrıışmalar duydum. Gemma'yı buldular mı? Herhangi bir haber var mı?"

"Hayır... bağırış çağırış bunun içindi." Roxie konuşmaya dahil oldu. "DJ aramayı durdurmak istemedi. Cormac ısrar etti.

Geri dönmeden önce dinlenmeleri ve yemek yemeleri gerekiyordu." "Kim kazandı?"

"Cormac Alfa'dır," diye cevap verdi Roxie ve genç kızın sesinde açık bir huşu vardı. "O her zaman kazanır."

Isabella, Roxie'nin yorumuyla alaycı bir şekilde homurdandı ama onun dışında sessiz kaldı.

"Alfa mı?" Cassie kalp atışlarının hızlandığını hissederek usulca tekrarladı.

"Özür dilerim," dedi Roxie Isabella'ya bakarak. "Bildiğini sanıyordum?"

"Biliyor," diye cevap verdi Isabella, sakince kahvesini yudumlarken.

"Sadece henüz bununla yüzleşmeye hazır değil."

"Tam burada oturmuş seni dinliyor," diye tersledi Cassie ve Isabella zarif bir şekilde şekillendirilmiş kaşını kaldırınca kendini aptal gibi hissetti.

Isabella ona, "Televizyon odasındaki halıyı giyen kurtla konuşuyor olmalı," dedi.

"Kurt..." Cassie'nin sesi fısıltıya dönüştü.

"Kendini bunun sadece bir rüya olduğuna mı ikna ettin?"

Uyuşturucunun neden olduğu bir kâbus mu?" Isabella elindeki fincanı masaya bıraktı. "Cassie, keşke seni bu konuya nazikçe yönlendirecek zamanım olsaydı ama yok. Sürüye saldırmaya çalışan biri var. Siz ve kız kardeşiniz, kendi hatanız olmaksızın bunun içinde kaldınız. Aslında, bu

Shaun'un işi bile olabilir - Alfa'sının ona açıkça belirttiği bir şey.

"Bu, Avcı'nın zaten bizim için gelmeyeceği anlamına gelmiyor, ama Shaun'la olan yeni ilişkiniz nedeniyle bu çok daha kolay hale geldi. Sen ve kız kardeşin kolay hedeflersiniz. Sürü ancak en zayıf üyeleri kadar güçlüdür ve şu anda en zayıf üye *sizsiniz*."

"Dün gece gördüklerimi kabullenmem ve *hiçbir şey* olmamış gibi hayatıma devam etmem gerektiğini mi düşünüyorsun?" Cassie elindeki bardağı masaya çarptı. "Sanki bir adamın hayvana dönüştüğünü görmedim!"

Isabella'nın omuzları küçük bir omuz silkmeye kalktı. "Gerçeği inkar etmenin ne anlamı var? Shaun'la paylaştığın şeylerin bir anlamı var mı?"

daha mı az gerçek?"

"Bu paylaştığımız her şeyi *yalan* yapar!"

"Öyle mi? Size herhangi bir konuda yalan söyledi mi? Yoksa yeni bir ilişkide kendini iyi hisseden herkes gibi o da paylaşacak şeyler mi seçti? onu tanımadan önce seni kaçırmaya zorlamayacağını biliyor muydun? Ne kadarını paylaştın Cassie? *Ondan* hâlâ hangi sırları saklıyorsun?"

Sûrahiye uzandı, fincanına biraz daha krema doldurdu ve sonra devam etti. "Shaun sadece bir kurt ya da bir Alfa'nın kardeşi değil, Cassie. O da bir *erkek*. Son iki yılda o kadar çok şey yaşamış biri ki, onu dönüştürmeye çalıştığın canavara dönüşmemesi aslında mucizeden başka bir şey değil.

"Sırlarını dünyayla paylaşmayacağından emin olmadan önce sana kendisiyle ilgili her şeyi anlatmayı göze alabilir miydi? İnsanlar onun ne olduğunu, *bizim* ne olduğumuzu öğrenirse neler olacağını hayal edebiliyor musun?"

Cassie hiçbir şey söylemedi, öfkeyle Isabella'ya baktı.

"Bu seçeneği inceleyelim. Diyelim ki Shaun en başından beri sana kendisi, bizim hakkımızda, sürü hakkında her şeyi anlattı ve sen onun düşündüğü kişi *değilsin*. Kanıt, belki fotoğraf bulursunuz ve medyaya gidersiniz. Bu yayın organları

garip ve paranormal hikayenizi kapacaktı. Araştırmaya başlayacaklar ve Şekil Değiştiren toplulukları hakkında hikayeler yayınlayacaklardı."

Fincanından bir yudum almak için durakladı. "Ve sonra hükümet bilim adamları ziyaret ederdi. Sence Shaun'la arkadaş olurlar mı? Bizimle dost olurlar mı? Hayır, tabii ki . Bizi toplarlar, esir alırlar, incelerler, test ederler ve içimizden birkaçı masalarında kesilip açılır ve üzerinde deneyler yapılırdı." Isabella'nın sesi

Olayların olası gidişatını tarif ederken duygusuz ve mülayimdi. "Shaun bizi korumak için savaşırdı, çünkü onun işi bu. O böyle biri. Sürüsünü korumak onun DNA'sına işlemiş. Ve o

bizi korurken ölecekti. *Sizi* korurken, çünkü o zamana kadar bizimle ilişkili, bizim bir parçamız, *bir paket olacaktınız*."

"Yeter! Durun!" Cassie kendini ayağa fırlattı, hareketinin gücüyle sandalye arkasından devrildi. "Bunu ona asla yapmam!"

Isabella gözlerini kaldırıp Cassie'ye baktı. "Hayır, yapmazdın. Ama *Shaun bunu bilmiyordu, değil mi?* Kendinize şunu sorun: Shaun'la yaşadığınız her şey bir yalan mıydı yoksa kendinizi korumak için miydi? Daha önce de ihanete uğramıştı, ne zaman -"

"Bu senin anlatacağın bir hikâye değil." Deacon'ın sesi kapı aralığından acımasızca geldi ve üç kadın da dönüp ona baktı.

Yorgun görünüyordu, yüz hatları solgun ve çizgiliydi. Üçünün üzerinde gezinen gözleri altın renginde parlıyordu. masanın etrafında. Gözleri, ellerini tutarak duran Cassie'nin üzerinde durakladı.

masa üstü. "Shaun her zaman aramızdaki en insancıl kişi olmuştur. Ve evet, bu onu birden fazla kez mahvetti. Ama kendini , biraz daha sert, biraz daha temkinli, ama her zaman kendini topladı, Eninde sonunda." Yorgun bir sırtış ağzının bir tarafını yukarı kaldırdı. "Güzel olanın o olması da yardımcı oluyor. Onu birçok zor durumdan kurtarıyor.

"Ben insandan çok kurdum," diye devam etti. "Eğer onu beceremiyor ya da yiyemiyorsam, bana pek bir faydası olmaz." Gözlerini Cassie'nin gergin vücudunda gezdirirken yüz hatları sertleşti. "Sen kırılmıştın. Seni kesinlikle beceremezdi, bu haldeyken olmazdı. Seni yemek de cazip *gelebilirdi* ama bugünlerde pek hoş karşılanmıyor. O yüzden o da olmazdı."

"Yardımcı olmuyorsun, Deacon," diye mırıldandı Isabella.

"Gerçekten yapmaya çalışmıyorum. Sadece her şeyi bir perspektife oturtuyorum." Mutfağın fayans döşeli zemininde sinsice ilerledi, Cassie'nin sandalyesini almak için durakladı ve kahve makinesine doğru yoluna devam etti. "Kırılmıştınız ve Shaun sizin için her şeyini ortaya koydu. O senin için

Çaresizdin ve acı çekiyordun... o kadar çok acı çekiyordun ki, öylece durup acı çekmeni izleyemezdi. Seni ona bağlamak aptalca bir hareketti. Seni ona bağlayan kadınların sayısı hakkında bir fikrin var mı?

kendilerini ona? Her gece yatağına farklı bir kadın alabilir ve bir yıl sonra bile kendini tekrarlayamaz." Dönüp kupasını sahte bir selamla kaldırdı ve onun bembeyaz yüzüne kıs kıs güldü

ifade. "Kıskançlığının kokusunu buradan alabiliyorum."

"Neden uyumuyorsun?" Roxie ona sordu.

Deacon'ın altın rengi bakışları genç kadına kaydı ve Cassie onun yüz hatlarının hafifçe yumuşadığından emin oldu.

"Çünkü onları bulana kadar uyuyamam, Foxy Roxie." Dikkatini tekrar Cassie'ye verdi ve sesi sertleşti. "Sana ihtiyacım var korkakça bırakmalısın. Shaun sana zaman ve yer vermek için çok uğraştı. Ayrıca seninle birlikte olmak istediğini açıkça belirtti. Sana bir şeyi açıkça söyleyeyim Cassie Duncan. Eğer sürü değilsen, *avsındır* - bu da seni hedef yapar ve Isabella'nın dediği gibi, bu da sürümüzü zayıflatır.

"Sana sormaları gereken soru Sizi daha fazla üzmekten korktuğum için kaçındığım şey ise güçlü olup olmayacağınızdır. Kalıp erkeğiniz için savaşıyor mısınız yoksa zayıf olup kaçacak mısınız? Kendinizi tüm bunların bir oyun olduğuna mı ikna edeceksiniz?

ve istediğin ya da ihtiyaç duyduğun her şeyden yoksun olduğu açıkça belli olan bir hayata geri mi döneceksin?"

"Gemma haklıydı," diye verdi Cassie, sesi düzleşmişti. "Sen gerçekten de pisliğin tekisin."

Deacon omuz silkti. "Aksini hiç iddia etmedim, hayatım." Kadın kendini masadan uzaklaştırdığında, adam kupasının arkasına bir gülümseme sakladı. "Onu oyun odasında bulacaksın."

CHAPTER 12

İçeri girdiğinde **oyun odası** karanlık ve sessizdi ve Cassie, Shaun'un çoktan çıkıp evin başka bir yerine gitmiş olup olmadığını merak ederek tereddüt etti. Kapının eşiğinde durdu, Dinlerken kanepenin gıcırdadığını duydu, sonra bir iç çekti ve hâlâ orada olduğunu anladı. Sessiz adımlarla odanın bir ucundan diğer ucuna, kanepenin oyun konsollarının bulunduğu alanın önüne yerleştirildiği yere doğru ilerledi ve kanepenin ön tarafına geçti.

Oraya doğru manevra yaptığında, gözleri Karanlığa alışmıştı ve Shaun'un kanepenin üzerinde uzanmış halini seçebiliyordu. Bir kolunu karnının üzerinde kavuşturmuş, diğerini de gözlerini saklayacak şekilde yüzüne atmıştı. Göğsü çıplaktı ve üzerinde kalçalarına kadar inen bir eşofman altı vardı. Gövdesinin yarısını ve her iki kolunu kaplayan dövmeler dikkatini çekti ve daha da yaklaştı, karın kaslarının çukurlarını ve planlarını kaplayan çok renkli işaretlerin izini sürme dürtüsüne karşı koymak zordu.

Rüyasının kalıntıları ona geri geldi ve bir şeyler yapma ihtiyacı Ona dokunması güçlendi, ta ki kadın pes edip parmaklarının omzunu okşamasına izin verene kadar.

"İlk tanıştığımızda bunu yapmak istemiştin." Karanlıkta çakıllı ve alçak çıkan sesi onu irkiltti ve elini çekti.

Shaun iki kolunu başının üzerine doğru uzatarak kımıldadı, hareket ettikçe göğsündeki kaslar dalgalanıyordu ve Cassie bu görüntü karşısında bacaklarının arasında ani bir arzu sıcaklığı hissetti.

"Ben... uyuduğumu sanıyordum," dedi kuru dudaklarının arasından zorla.

"Öyleydim. Kokun beni uyandırdı." Başını ona doğru çevirdi ama gözleri kapalı kaldı. Shaun'un kıkırdaması kısa ve yorgundu. "Merak etme, harika kokuyorsun. Yemek için yeterince iyi diyeceğim ama bu şartlar altında.." Keskin nefesi onun başını sallamasına neden oldu. "Evet, o."

"Yorgunsun. Seni dinlenmen için yalnız bırakmalıyım." Cassie bir adım atmaya başlamıştı ki Shaun'un eli bileğini yakaladı. Keskin bir çekişle Cassie onun üzerine yığıldı. Shaun bir kolunu Cassie'nin beline dolayarak onu orada sabitledi.

"Kokun kalmayı tercih ettiğini gösteriyor." Cassie uzaklaşmaya başladı ve Shaun'un göğsünün altında sessiz bir iç çekişle hareket hissetti. Beline dolanan kol gevşedi, sonra bırakarak onu serbest bıraktı. "Ya da bırakmam. Eğer gitmeyi tercih ediyorsanız, bunu yapmalısınız." "O zaman gitmelisin."

Sesinde istifa duygusu açıkça görülüyordu.

Cassie dondu kaldı, gözleri adamın yüzüne kaydı. Deacon'ın sözleri zihninde fısıldadı ve onun haklı olduğunu anladı. Bir seçim yapmak zorundaydı - zayıf mıydı yoksa güçlü mü? Ne istiyordu?

Gözleri kapalıydı ve Cassie bu fırsatı onu incelemek için kullandı. Başını hafifçe çevirmiş, yüzünü kanepenin minderli arkılığına dönmüştü. Onu yakaladığı kolu kanepenin kenarından gevşekçe sarkarken, diğeri başının altına sıkıştırılmıştı. Kadın Ona yaslandığı yerde vücudundaki gerginliği hissedebiliyordu ama yine de onu kısıtlamak, istemediği halde kalmaya zorlamak için hiçbir hareket yapmadı. Yavaşça bir elini onun göğsüne bastırdı ve kalp atışları avucunun altında gümbürdüyordu.

"Sen gerçekten... kurt adam mısın?" diye boğuk bir ses çıkardı.

Bir süre sessizlik oldu ve sonra dikkatlice cevap verdi. "Şekil Değiştiren. Biz *Shifter* terimini tercih ediyoruz."

"Ama... sen bir kurda dönüşüyorsun. Tanım olarak, bu seni bir kurtadam yapmaz mı?"

"Şey... evet?" Adamın dudaklarının yarım bir şekilde yukarı kıvrılmasını izledi.

gölümsedi ve aniden eğilip onu öpme isteğine direndi. "Ama Şekil Değiştiren kulağa daha az... *ısrırgan* geliyor." Adamın eli hafifçe Cassie'nin sırtının alt kısmına yerleşti. "Ne yapıyorsun Cassie?" diye fısıldadı.

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"Kaçma içgüdünü hissedebiliyorum, benden olabildiğince uzaklaşmak istiyorsun... ama bebeğim, ihtiyacının kokusunda boğuluyorum." Eli aşağıya indi, kızın poposunu okşadı, onu daha da yaklaştırdı. onu nasıl etkilediğini hissedebiliyordu.

"Uyumalısın. Bütün gece dışarıda mıydın?" Cassie cevap verdi ama uzaklaşmadı. Aksine daha da yaklaştı.

"Uyuyacağım ama işleri koymam gerek." Kadın tekrar kıpırdandığında inledi ve eşofmanını saran ereksiyon kalçalarının arasına kaydığında yumuşak bir nefes verdi. "Bana yaptıklarını." Poposundaki eli sertleşti, onu hareketsiz tuttu. "Hareket etmeyi bırak. Konuşmamız gerek," diye bağırdı.

"Ama -"

"Biliyorum, ben de hissediyorum. Önce konuşalım. Bunun için hazır olduğunu düşünüyor musun? Kolay bir şeyle başlayabiliriz. Sana anlatmama ne dersin? işaretlerim hakkında?"

"İşaretler mi?" Parmakları bir omzunu kaplayan dövmeleri buldu ve onlar boyunca kaydı, dokunuşunun altında ürperdiğini hissetti.

"Dövmelerinden mi bahsediyorsun?"

"Yardımcı olmuyorsun Cass," diye nefes aldı. "Hepsi dövme değil." Konuşurken yan dönerek kolunu Cass'in boynuna daha sıkı doladı. onu sabit tutmak için beline sarıldı ve onları yüz yüze kanepeye oturttu. Diğer eliyle tenini okşayan parmakları yakaladı ve onları çekti.

"Konsantre olmam lazım. Sen bana böyle dokunurken yapamam." dedi kaşlarını çatarak. "Yani..."

İşaretler. Onlarla doğmayız ama ergenlik çağına girdiğimizde gelişmeye başlarlar. Sürü bağlantılarımızı duyuruyorlar." Tereddüt etti, sonra parmağıyla kolunu okşadı. "Çiftleştığımızda, dişimiz erkeğinin bazı işaretlerini alır. Eğer kendisi doğuştan bir Şekil Değiştiren ise, mevcut işaretleri eşininkilerle karışarak yeni ve benzersiz bir desen oluşturur. Eğer değilse, eşinin sürü işaretlerini alır."

"Eş mi? Bu evlenmek gibi bir şey mi?"

"Sadece iki insanın bağlanması anlamında.

İnsan evliliği vefasız bir şeydir. Çok kolay kırılır. Çiftleşme bir ömür boyu bağlılık. Bundan kurtulmanın kolay bir yolu yok." Bir an sessiz kaldı, sözlerini düşünüyor gibiydi, sonra devam etti. "Bozulabilir. Bir... sanırım buna bir soğuma dönemi denebilir.

Her iki tarafın da neyi taahhüt ettiklerini bildiklerinden ve fikirlerini değiştirmediklerinden emin olmak için birkaç hafta."

"Nasıl çalışıyor?"

"Çiftleşme mi? Beklediğiniz gibi. Genellikle seks yoluyla Gerçi başka yollar da var. Ama kurt yarımız da işin içinde olmalı. Eğer kurdumuz birlikte olduğumuz kişiyi sahiplenmek istemezse, bu sadece seks olur.

... bazen gerçekten iyi seks." "Nasıl anlıyorsun?"

Bir kahkaha attı. "Oh, kurtlarımız birleştiğinde oldukça açık parti." Adamın gözleri açıldı ve Cassie onun parlak sarı bakışları karşısında nefesi kesildi.

"Gözlerin! Gözlerin parlıyor!" Kalp atışları hızlandı, aniden korkusu arttı.

"Siktir... Cassie. Sana zarar vermeyeceğim." Bakışlarını üzerinde tuttu. "Bana bak." Kıpırdamadan durdu, bedenini rahatlatmak için kendini zorladı ve kızın kaçmayacağını umarak bekledi.

Cassie derin bir nefes aldı, kalp atışlarının yavaşlamasını ve kaslarının gevşemesini diledi. Gözleri onunkilere yapışmış, her şeyi Parlak sarı irisler, yarık siyah gözbebekleri - köpekten çok kediye benziyor, diye düşündü.

"Dün gece birlikte olduğumuzda gözlerinin parladığını gördüğümü sandım..." dedi sessizliğin içinde.

"Öyleydiler."

"Biz ...?" Cevabı duymak isteyip istemediğinden emin olmadan sorduğunda boğazında bir yumru vardı.

"Dostum? Dün gece değil, hayır." Yavaşça göz ve sarı renk tekrar yeşile döndü. "Ama ilk seferinde? Tamamen farklı bir hikaye."

"İlk kez mi?" Yanakları yanıyordu. "Sen..."

"Hayır, seni akşam atıştırmalığı olarak aldığımda değil," diye alaycı bir eğlenceyle araya girdi. "Çiftleşme kesinlikle işbirliğine dayalı bir spor. Eğer tam ne zaman olduğunu bilmek istiyorsan," diye gülümsedi ve gözleri kısa bir süre için yeniden sarıya döndü. "Benim olduğunu söylediğim ve senin de kabul ettiğin andı."

"Bir soğuma dönemi olduğunu mu söylemiştin?" Kalbi fiziksel olarak gerildiğinde göğsüne vuruyordu.

sorusunu sordu - omurgası sertleşti ve gözleri ona odaklanırken daraldı.

"Söyledim. Ve normal şartlar altında, sana söylediklerim hakkında düşünmek için zamana ihtiyacın olduğunu söyledim.

Sürüyle tanış ve bunun senin için doğru hayat olup olmadığına karar ver. Eve gitmene izin vermemin nedenlerinden biri de buydu," diye iç geçirdi. "Ve senin eve dönmen de bunun artık bizim için geçerli olmamasının nedeni."

"Geçerli değil mi?" Cassie'nin kaşları çatıldı. "Anlamıyorum."

"Kaza, çarpışma." Uzandı ve Cass'in elini tuttu, sanki bu bağlantıya ihtiyacı varmış gibi görünüyordu. "Cass, neredeyse ölüyordun. Yaptığımız şeyi yapmamış olsaydık. O iddiada bulunmasaydım, kimse seni bulamadan arabada ölmüş . Zaten iddia zayıftı. Güçlenme şansı olmamıştı, çok yeniydi, çok tazeydi ve sen hastanede ölüyordun. Oraya vardığımızda vedalaşmaktan bahsediyorlardı." Yutkundü. "Chase'e her şeyi bırakıp buraya gelmesini söyledim. Bana birkaç gün beklememi söyledi.

günler, iddianın işe yaraması için bir şans verin ... ama işe yaramıyordu bebeğim. Kanaman vardı ve nedenini bulamadılar. Chase ve Mac'e son adımı atacağımı söyledim. Tartıştık ve ikisini de seni uyandıracak kadar uzun süre odandan dışarı kilitledim." Ona ne yaptığını anlatırken gözlerindeki ıstırapı görebiliyordu.

"Hatırlamadığımı biliyorum. Bunun etik olarak yanlış görüleceğini biliyorum... ama ölüyordun ve gitmene izin veremezdim. Evet demen için seni yeterince uzun süre uyandırdım. Bu hoş karşılanmaz ve normal şartlar altında..." diyerek onu serbest bıraktı.

ve omuz silkti. "Biliyor musun, önemli değil.

Önemli. Çiftleşmek, eşinizin gücünden yararlanma ve iyileşme yeteneğini de beraberinde getirir. Şekil değiştirenler doğuştan güçlüdür. Bir insanı öldürecek şeyler bize zar zor dokunur. Bu güç olmasaydı, ölmüş olurdun."

"Ne yaptın sen?" Cevabı zaten bildiği için soruyu fısıldadı.

"Son adımı ben attım. Evet dedikten sonra seni ısırdım ve kendime bağladım."

Bunu beklemesine rağmen Cassie yine de ona bakakaldı.

"Chase ve Mac kısa bir süre sonra odaya girdiler. Mac mutlu değildi, ama Chase hastanede bir şey varmış gibi görünmesi için hızla çalıştı.

yaralarınızın boyutunu yanlış değerlendirmişler. Aldığınız hasarı azaltmak için evraklarda tahrifat yapılmış." Dilini yarasının üzerinde gezdirdi. dişlerini gösterdi ve içini çekti. "Beni izleyen bir Avcı olduğunu bilseydim, asla yanına yaklaşmazdım. Güvende olurdun. Ama şimdi, Sizi dünyamıza getirdiğim için, bizi avlamak isteyenlerin dikkatini çektiniz."

"Kim bu Hunter? Gemma , değil mi?"

"Henüz kim olduğunu bilmiyoruz. Ama *ne* olduklarını söyleyebilirim. Onlardan birkaç tane var. Bunlar, Şekil Değiştirenlere ya da insan dışındaki herhangi bir varlığa inanan bir grup insandır, yaşamamıza izin verilmemeli. Tehlikeli olduğumuza inanıyorlar. Ama biz de insanlar gibiyiz Cass. İçimizde iyiler ve kötüler var. topluluklar. Bunun ne olduğumuzla hiçbir ilgisi yok. Sadece farklı yeteneklerimiz var."

"Diğer varlıklar mı?"

Shaun onun yanağına dokundu. "Dışarıda Kurt Şekil Değiştirenlerden daha fazlası var." Bir esneme onu hazırlıksız yakaladı ve utangaç bir şekilde gülümsedi. "Özür dilerim. Uzun bir gece oldu."

"Uyumalısın."

"Sonra yaparım. Bu daha önemli."

"Daha sonra dışarı çıkmayacak mısınız?" O konuşurken, o teslim oldu günaha girerek ona daha da yaklaştı ve kollarını beline doladı.

"Evet, kız kardeşini ve Scarlet'i bulmak için bulabileceğimiz her burna ve göze ihtiyacımız var."

"Bu avcı ona zarar verecek mi?"

Cevap vermeden önce bir süre sessizlik oldu ve sonra gözle görülür bir isteksizlikle cevap .

"Normalde hayır derdim. Avcılar genellikle insanları hedef almaz. İnsanların Şekil Değiştirenler yüzünden tehlikede olduğuna inanırlar ve kurban olarak gördükleri insanları korumak için ellerinden geleni yaparlar. Ama bunda bir tuhaflık var. Genelde almadıkları riskleri alıyor. Evimize gelip bizi uyuşturmak mı? Bu yeni bir şey. Avcılar genellikle sadece avcılar. Bizi vururlar, kurt formundayken bize saldırırlar, bizi takip ederler..." diyerek bir esnemeyi daha bastırmaya çalıştı.

"Ne kadar ?"

"Bir saat, belki biraz daha az." Adamın bakışlarını üzerinde hissedebiliyordu, ağır ve emin değildi. "Kalacak mısın?"

"Evet," diye yanıtladı.

Shaun, Deacon'ın sesi onu uyandırdığında gözlerini daha yeni kapatmış gibi . Sersemlemiş bir şekilde gözlerini kırpıştırarak kendini yukarı itti ve kanepede yalnız olduğunu fark etti.

"Cassie?"

"Tam burada," seslendi arkasından.

Kanepede dönerek, kadının elinde yemek dolu bir tabakla odayı geçmesini ve tabağı ona uzatmasını izledi.

"Deacon uyandığında acıkmış olacağını söyledi." yanındaki mindere uzandı ve tabağı kucağından düşürmemeye dikkat ederek kolunun altından ilerledi. Adam ona bir tabak fırlattı.

Şaşırmış gibi baktı ama kolunu onun omuzlarına doladı ve yemeğe saldırırken onu vücuduna çekti.

"Biz insanlardan daha hızlı enerji yakıyoruz," dedi ona lokmalar arasında. "Bu yüzden daha sık ve daha büyük miktarlarda yiyoruz."

"Ayrıca, dün gece aldığımız ilaç dengemizi bozduğu için bağışıklık sistemimiz fazla mesai yapıyor, bu da daha fazla enerji harcıyor.

"Deacon tabağından bir kızartma çalarak ekledi.

Shaun, " al," diye homurdanarak onun elini .

"Gördüğünüz gibi," dedi Deacon Cassie'ye. "Aç olduğumuzda da bölgeciyizdir. Her neyse, ben zaten yedim. Sadece seni bekliyoruz," diye ekledi Shaun'a.

Shaun yavaşladı ve kaşlarını çatarak kardeşine baktı. "Daha önce gelip beni almalıydın."

Deacon başını salladı. "Yapman gereken şeyler vardı çözün." Gözleri Cassie'ye kaydı ve tekrar geri döndü. "Sanırım sen çözdünüz mü?"

"Çoğunlukla, sanırım." Cassie'nin omuzlarına dolanan kol kısa süreliğine gerildi. "Öyle mi yaptık? Sen iyi misin?"

Cassie önce Shaun'a, sonra Deacon'a ve tekrar geriye bakarken hemen cevap vermedi. "Yalan söylemeyeceğim," diye başladı sessizce. "Yalan söylemeyeceğim.

tüm bunlar hakkında ne hissettiğimi biliyorum. Kendimi bir odaya , ilaçların etkisi geçtiğinde birinin beni uyandırmasını istemek istiyorum." Elini Shaun'un omzunda duran elinin altından geçirdi ve parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Sanırım birazdan hazmetmesi biraz zaman alıyor, biliyor musun? Yani.. bir anda *kurtlar!* Bu nasıl mümkün olabilir?" Deacon cevap vermek için nefes aldığında boştaki elini salladı. "Ben gerçekten bir kurt aramıyorum. açıklama. Kulağa çılgınca geliyor." Durdu, gözleri büyüdü ve Shaun'a bakmak için döndü. "Bekle. Şimdi bir kurda mı dönüşeceğim?"

İki kardeş birbirlerine bakarken onu sessizlik karşıladı. Cassie elini kurtardı ve ayağa kalktı. "Shaun? Yapacak mıyım?" diye sordu, sesi yükseliyordu.

Deacon yaklaştı ve elini onun koluna koydu. "Bunu söylemek zor. Türümüzün topluluğumuz dışında çiftleşmesi nadirdir. Bu gerçekleştiğinde, eşleri en güçlü Şekil Değıştirenler bu yeteneği kazanmıştır. Daha düşük seviyedeki Şekil Değıştirenlerle çiftleşenler hiyerarşı yok."

"Peki sen ne kadar güçlüsün?"

Shaun kucağındaki tabağı bir kenara bıraktı ve akıcı bir şekilde ayağa kalktı. "Cassie, bana bak." Parmağı çenesine dokundu ve onu çevirdi. başını ona doğru çevirdi. "Gemma'ya neler olduğunu bilmemenin yanı sıra bunu kabullenmek de çok zor." Başını eğdi ve yanağını onunkine sürttü, onu kokusuyla, kendisini de onunkiyle işaretledi. Onaylayan bir hırıltının yankısı zihninde yuvarlandı. "Ne olsun, bu işi . Söz veriyorum."

"Ne kadar , Shaun?" Parmakları onun kolunu kavradı. "Yeterince güçlüyüm," diye yanıtladı.

"Acıyor mu?" diye fısıldadı.

"Vites değıştirmek mi?" Shaun başını kaldırdı ve gülümsedi. "Hiç de değil. Nefes almak kadar doğal bir şey." Duraksadı, gözlerini ona dikti. "Görmek ister misin?"

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim," gürledi Deacon yanından.

"Zaten kurt olarak dışarı çıkacağız, değil mi?"

"İyi ama şüphelerimi dile getirmediğimi söyleme." Deacon tişörtünü çıkardı ve kemerinin tokasıyla uğraşmaya başladı.

"Neden kıyafetlerini ?" Cassie ona sordu.

"Kurtların dört bacağı vardır, iki değil. Giysilerimize dolanırız. Dağınık ve garip olur," diye homurdandı Deacon, kemerini kalçasından kaydırıp kot pantolonunun düğmesine uzanırken.

"Aman Tanrım, cidden benim önümde soyunuyor musun?"

Cassie ellerini gözlerinin üzerine bastırdı. "Seni görmek istemiyorum çıplak, Deacon."

"Dün gece beni çıplak gördün, sevgilim. Her neyse, bana bakma, Shaun'a bak. Onu çıplak görmekten hoşlandığını *biliyorum*."

Shaun'un kıkırdaması kulağına sıcak geliyordu. "Yüzünü bu dön," dedi ve Deacon arkasına geçene kadar onu çekiştirdi.

Parmakları kızın parmaklarının altından geçti ve ellerini yüzünden aşağıya çekti. "Bak," dedi ve kızın dikkatini ellerine yöneltti. Gözler. "Değişen ilk şey göz rengim." Gözlerini kırptırdı ve göz kapakları açıldığında yeşilin gittiğini ve yerine parlak bir sarının geldiğini gördü.

"Ve sonra tek gereken bir düşünce." Geriye doğru bir adım attı ve bir adımla diğeri arasında adam ortadan kayboldu. Koyu kahverengi kurt onun yerinde duruyordu.

Cassie ona bakarken nefesi boğazında düğümlendi. Kadın Soğuk ve ıslak bir burun avucuna dokunduğunda utanç dolu bir çığlıkla sızdı. Etrafında döndüğünde, başka bir kurt - bu altın kahverengi - durdu, dili bir kahkahanın köpek versiyonunda dışarı çıktı.

"Rüya görüyormuşum gibi hissediyorum," diye fısıldadı ve bacakları kanepeye çarpıp üzerine düşene kadar geri adım attı. Her iki kurt da öne doğru ilerledi ve onun önüne oturdu. Koyu kahverengi olan - *Shaun*, o düşündü - yavaşça öne doğru eğildi, gözlerini ona dikti ve başını dizine koydu.

~ *Beni duyabiliyor musun?* ~ Shaun'un sesi zihnine fısıldadı ve gözleri büyüdü. ~ *İfadenden kadarıyla duyuyorsun.*

Dün gece beni dinlediğini hatırlıyor ~

Cassie tereddütle, "Bana kaçmamamı söylemiştin," .

~ *Ben yaptım. Kurtlar yırtıcıdır. Eğer bir şey kaçarsa, içgüdümüz kovalamaktır. Çünkü biz sadece kurt değiliz, çoğunlukla bunu kontrol edebiliriz.*

dürttü. Ama dün gece, sistemimizde uyuşturucu varken, kendimi kovalamaktan alıkoyabileceğimden emin değildim. ~

Formunu bir parıltı çevreledi ve bir göz kırpma ile diğer göz kırpma arasında

Sonra Shaun onun yanında diz çöktü. Altın kürklü kurt onun arkasından dolandı ve kafasıyla Shaun'un sırtına vurdu. Shaun kardeşinin kulağını çekiştirdi ve kurt sahte bir hırlamayla dişlerini gösterdiğinde güldü.

"Bu çılgınlık!" Cassie kararsızca nefes alırken Shaun'un ayağa kalkışını izliyordu. Gözleri daldı, çıplak olduğunu hatırlayınca genişledi ve gözlerini tekrar onunkilere dikti. "Kardeşinin önünde çıplaksın. Bu seni rahatsız etmiyor mu?"

"Neden ki? Hayatımızın yarısını çıplak geçiriyoruz. Sürü olarak kaçtığımızda, genellikle bir açıklığa düşer ve insan formlarımızda uyanırız. Çıplaklık, Şekil Değiştirenler için gerçekten bir sorun değildir. Bu insani bir takıntıdır."

"Bununla başa çıkabileceğimden emin değilim."

Elleri kızın yanakları üzerinde kıvrıldı ve yüzünü sabit tuttu. Eğilip dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Sen yeterince güçlüsün, Goldilocks," diye fısıldadı ve onu tekrar öptü, yavaş ve emin bir şekilde.

Deacon'ın kurdundan gelen bir homurtu onları ayırdı ve ikisi de Deacon'ın oturup onları izlediği yere doğru baktı.

Shaun Cassie'ye, "Gitme vaktimiz geldi," dedi. "Gemma ve Scarlet'i bulacağız, söz veriyorum."

"Bekle!" Cassie onun kolunu yakaladı ve tuttu. "Ya ?"

Deacon homurdandı ve Shaun kardeşine baktı. "Böyle düşünme Cass. Onu bulacağız. Bu Avcı'nın onu tutmak için bir nedeni yok. O bir Şekil Değiştiren değil ya da biriyle çiftleşmedi. Onlar öldürmez insanlar."

"Ama -

"

"Aması yok, onu bulacağız." Son bir öpücük çaldı ve sonra kurdu onun yerini aldı.

~ Kapıyı aç, Goldilocks. Mac bizi bekliyor~

Cassie iki kurda son bir kez endişeyle baktıktan sonra onun dediğini yaptı diye sordu ve onları üçüncü bir büyük gümüş kurdun beklediği koridora kadar takip etti.

Isabella elini Cassie'nin sırtına koymuş, parmaklarını kürkünün içine sokmuştu. Cassie ilk bakışta, bu dokunuşun Ta ki Isabella'nın saklayamadığı bir öfkeyle parlayan gözleriyle karşılaşana kadar. Cassie tekrar parmaklarına baktığında, parmaklarının sıkıca kavrandığını gördü. Büyük gümüş kurt bunu fark etmemiş ya da umursamamış gibiydi.

Shaun ve Deacon görüldüğünde, iri kurt - Cormac olduğunu tahmin etti - Isabella'nın elini sıktı ve onları karşılamak için hareket etti. Üçü de ağızlarına dokundu ve kapıya doğru ilerledi.

"Cormac." Isabella'nın sesi çınlayarak onları oldukları durdurdu ve gümüş kurdun başı omzunun üzerinden bakmak için döndü. "Bana verdiğin sözünü unutma."

Kurdun gümüş gözleri ona doğru kısıldı ve dudağının bir tarafı yukarı kıvrılıp keskin beyaz dişlerini gösterdi.

"Alfa olmanız, size Alfa olduğunuzun hatırlatılmasını .
"dedi, sesi soğuktu ve Cassie, Cormac'ın Isabella'yla Shaun'un kendisiyle konuştuğu gibi konuşup konuşmadığını merak etti. "Aklımdan geçenleri söyleme hakkımdan vazgeçmedim."

Kurt homurdandı ve hareketine devam etmeden önce başını bir kez eğdi ve üçü kapıdan çıkıp gözden kayboldu.

Cassie diğer kadının yanında durmak için ilerledi. Isabella Cassie'nin orada olduğunu bildiğine dair hiçbir işaret vermedi, kurtları artık göremeyene kadar kapıdan dışarı baktı. İç çekerken omuzları çöktü ve sonunda Cassie'ye bakmak için başını çevirdi.

"Gerçeği kabullenmiş gibi görünüyorsun," dedi ve kolunu Cassie'ninkine

Cassie cevap vermeden önce sözlerini düşündü. "Gerçekten ne düşündüğümden emin değilim. Kabullenmem gereken çok şey var. Dünyanın sizden haberi olmadan nasıl var olabildiniz? Herhangi biriniz sizinle aynı olmayan insanlarla bir arada nasıl zaman geçirebilir?"

Isabella düşünceli bir şekilde dudaklarını büzdü ve aniden başını salladı. "Neden sevgili Alfa'mızın alkol zulasına girmiyoruz, ben de size bildiklerimi anlatayım."

"Shaun'un oyun odasında tam donanımlı bir bar olduğunu biliyor muydun?" Isabella onu çalışma odasına doğru sürüklerken Cassie işaret etti.

Isabella dişlerini göstererek sırttı. "Cormac'ın *gerçekten özel* bir içkisi olduğunu biliyorken oradan bir şişe almanın neresi eğlenceli? O odada şarap şişeleri mi var?"

"I ..." Cassie durakladı ve kapiya baktı. Babasının ölümünden beri girmedığı tek odaydı ve bu son adımı atmaya hazır olup olmadığından emin değildi.

Karar vermekte zorlanırken Isabella durdu ve başını hafifçe eğdi. "Neden üzgünsün?" gözleri çalışma odasının kapısına kaydı. "Ne oldu?"

Cassie yutkundu. "Bu çok aptalca," dedi. "Shaun sana burada büyüdüğümü söyledi mi?"

Isabella başını salladı.

"Evet, öyle. Burası benim çocukluk evimdi. Annem birkaç ay önce babam öldükten sonra burayı Shaun ve ailesine sattı." Çalışma odasının kapısına baktı. "Babam zamanının çoğunu odada geçirirdi. Yapabilir miyim bilmiyorum..." sözlerini yarıda bıraktı.

"Ahh, Cassie, özür dilerim," dedi Isabella nazikçe. "Bilmiyordum."

"Bu aptalca. Sadece bir oda."

"Anılarla dolu bir oda. Tamamen anlıyorum." Ve bunu söyleme biçiminde Cassie'nin başını döndüren bir şey vardı ona baktı. Isabella onun kolunu okşadı. "Neden sen oyun odasına gitmiyorsun, ben de gizlice içeri girip içmemiz için güzel bir şeyler aşırayım. Hazır olduğunda oraya gidebilirsin."

"Ben - teşekkür ederim," dedi Cassie ve Isabella'yı çalışma odasının önünde bırakarak oyun odasına çekildi.

CHAPTER 13

Oyun odasına yerleştiklerinde **Isabella**, "**Evet**," dedi. Çalışma odasından aldığı şarap şişesinden iki kadeh doldurdu ve birini Cassie'ye uzattı. "Ne bilmek istiyorsun?"

"Shaun ıftleştiğimizi söylüyor," dedi Cassie yavaşça. "Hastanede seçim hakkımı elimden aldığını söyledi."

"Sana nedenini söyledi mi?"

Cassie başını salladı. "nk doktorlar öleceğimi söylediler. Ama konuşma şekli. Sanki kazada olmasaydım bile bunun - yani ıftleşmenin - her halükarda gerçekleşeceğini biliyor gibiydi. Sanki son adımı planladığından daha erken atmış gibiydi."

"*Sen* ne düşünüyorsun?" Isabella şarabından bir yudum aldı. "Aklının ve mantığının sana söylediği şeyleri söyleme. İgdlerini dinle. Sana ne söylüyorlar?"

Cassie koltukta kaykıldı, bacaklarını kaldırarak altına aldı ve şarabından bir yudum aldı. "Doğru hissediyorum. Doğru hissediyorum, sanki

şimdiye kadar her şey onu beklerken zaman geçirmek içindi."

"Bu gerçek bir eşin işaretlerinden biridir," diye gülümsedi

Isabella. "Cormac'la aranızdaki şey bu mu?"

Isabella'nın gülümsemesi soldu. "Biz ıftleşmedik. Durumumuz bir iş anlaşmasından başka bir şey değil."

"Görünüşe göre -" Cassie tereddüt

etti. "Uzak mı? Soğuk mu? Mesafeli mi?"

Cassie güldü. "Korkunç diyecektim ama hepsi de işe yarıyor."

"Cormac sürünün Alfa'sıdır. Bu sadece bir evin reisi ya da bir şirketin patronu olmaktan daha fazlasıdır. Onun sözü kanundur."

"Bir kral ya da imparator gibi mi?"

"Bir bakıma... belki de tarihteki krallar."

"Yani herkese ne yapıp ne yapamayacaklarını mı söyleyecek?"

"O kadar basit değil ama evet, yapabilir ve sürüsünün tüm üyeleri... ve diğer pek çok sürü... onun otoritesine boyun eğer. Bundan hoşlanmak zorunda değiller ama bunu yapmak zorundalar."

"Onunla tartışıyorsun."

"Cormac ve benim bir ..." Isabella tereddüt etti, sonra gülümsedi. "Bir çeşit anlayışımız var. Ama ben bile bazı konularda ona karşı gelemem."

"Shaun hastanede yaptıklarının başını belaya sokabileceğini söyledi. Cormac benimle çiftleştiği için onu cezalandıracak mı?"

Isabella cevap vermeden önce bir süre onun sorusunu düşündü. "Sanmıyorum," dedi. "Olayı çevreleyen koşulların en hafif tabirle olağandışı olduğunun farkında. Eğer birlikte *olmak* istemediysen Shaun, bence farklı olurdu. Cormac zorla çiftleşmeye izin vermez. Ve sen de onunla birlikte olmak , değil mi?"

"Zorla mı?" Cassie onun sorusunu duymazdan geldi.

Isabella başını salladı. "Onlar bir şey. Dişi Şekil Değiştirenler erkekler kadar yaygın değil. Pek çok sürü Alfası kimin bizimle çiftleşeceğine karar verir. Bazı sürüler dişi Şekil Değiştirenleri ganimet olarak kullanır, en sadık üyelerine verilecek ödüller olarak."

Cassie onun sesinde yine bir ton fark etti.

Isabella'nın aşına bir konu olduğunu düşündürdü. "Cormac ile çiftleşmeye zorlanıyor musun?"

"Hayır. Hayır, lütfen böyle düşünmeyin. Cormac onu kabul etmem için beni zorlamaz. Şu anda çekip gidebilirim ve o da gitmeme izin verir." Isabella bardağını yeniden doldurdu. "Ama benden bu kadar bahsettiğin yeter."

"Diğer sürülerden bahsettiniz. Onların kendi Alfaları mı var?"

Isabella başını salladı. "Ama Geceyarısı Sürüsü - yani bu sürü - Cormac'ın tüm sürüler arasında en güçlü Alfa olması eşsiz bir özellik... ve neredeyse onun kadar güçlü iki Alfası var."

"Bu neden olağandışı?"

"Alfalar bölgecidir. Güçlerini başkalarıyla paylaşmazlar. Sürülerin bir hiyerarşisi vardır. Alfa en üsttedir, onun yardımcıları ve

doğru iner. Dişiler Omega olarak bilinir ve bizim de kendi aramızda güce dayalı bir hiyerarşimiz vardır, ancak

Birincil Sürü hiyerarşisi içinde konumumuz yalnızca kiminle çiftleştüğimize bağlıdır."

"Kulağa neredeyse ortaçağdan kalma gibi geliyor."

Isabella kıkırdadı. "Evet, pek çok sürü biraz geri kalmış gibi görünüyor. Geceyarısı Sürüsü kesinlikle bir değişim sürüsü. Cormac saflarına katılmak isteyen herkese kucak açıyor - yoluna devam etmek isteyen diğer sürülerin üyeleri, dişiler, sürüsü olmayan yalnız kurtlar."

"Kulağa çok karmaşık geliyor."

"Sanırım eğer yaşamadıysanız öyle. Ama gerçekten de görüldüğü kadar karmaşık değil."

"Cormac'ın yardımcıları kim?"

Isabella ona şaşkın bir bakış attı. "Deacon ve Shaun, tabii ki. Kendi sürülerinin Alfası olabilirlerdi ama kalmayı seçtiler. kardeşleriyle birlikte." Sırıttı. "Bunu aklınızda tutun. Shaun'un Alfa eğilimlerinin ön plana çıkacağı bir zaman gelecek. Ben Alfa kurda dönüştüğünde onu göreceksin. Bu senin için iki yoldan biri olacak - ya bundan zevk alacaksın ya da onu öldürmek isteyeceksin ... ya da her ikisi de."

"musun?"

"Ah tatlım." Isabella'nın kahkahası gırtlaktan geliyordu. "Alfa kurtlar kendi başlarına bir türdür."

"Bu ifadeyle ne yapacağımı bile bilmiyorum," dedi Cassie belli belirsiz. "Sence bir şey duymamız ne kadar sürer?"

"Geri dönene ya da Asher'ı onlara katılması için çağırana kadar olmaz - ki bunu yapacaklarını sanmıyorum çünkü bu bizi korumasız bırakır. Chase'in uçağının yönü değiştirildi ve Chicago'da mahsur kaldı. Tabii onlar bizim

bir şey bilmeleri gerekiyorsa, iletişime geçmeyeceklerdir." "Kadın olduğumuz için mi?"

Isabella güldü. "Oh, hayır! Bununla hiçbir ilgisi yok." Şarabından bir yudum daha aldı. "Biri bir sürü sığınağında büyümemişse bunu açıklamak zordur. Her üye hayatını dilediği gibi yaşayabilirken, Alfa nihai otoritedir. Sürünün tamamını etkileyecek her türlü karar onun tarafından *verilmelidir*. Onun altındakiler onun en yakınlarıdır.

Güvendiği, sürüden uzun süre uzak kalması gerektiğinde sorumlu bırakacağı kişiler.

"Midnight söz konusu olduğunda, bu Shaun ve Deacon olacaktır. Ondan sonra Asher ve Jaden geliyor. Onların altında işler karışıyor. Chase doktorumuz olarak hiyerarşinin biraz dışında duruyor. Bir Alfa'nın emrini geçersiz kılabildiği zamanlar oluyor. Cormac'ın sürüsü çok büyük değil ve geri kalanı da çok yakında burada olacak."

"Yani Cormac Shaun ve Deacon'a söyleyecek, onlar da Asher ve Jaden'a mı aktaracak?"

Isabella başını salladı. "Ve eğer sürünün geri kalanının duyması gereken bir bilgi olduğunu hissedersen, o zaman bunu daha fazla paylaşırlardı. Ama kurtlar insanlar gibi düşünmez, Cassie. Sizin bilmeniz gerektiğini düşündüğünüz bilgileri onlar önemli bile görmeyecektir." Uzandı ve

Cassie'nin koluna dokundu. "Ama kız kardeşin ve Scarlet bulunana kadar rahat etmeyeceklerini garanti edebilirim."

~ *Bu çok anlamsız!* ~ Deacon'ın Shaun'un kafasında yankılandı. ~ *Koku falan yok. Herif ne yaptığını çok iyi biliyordu.* ~

Solunda Cormac'ın iç çektiğini duydu ve yan gözle ağabeyi ve sürü Alfa'sının kalçalarının üzerinde oturup vadiye baktığı yere baktı.

~ *Ne yapmak istiyorsun~*

Cormac hemen cevap vermedi, gümüş gözleri Shaun'a bakmak için başını çevirmeden önce manzara üzerinde geziniyordu.

~ *Onları neden aldı? Avcılarla daha önce de uğraştık. Öldürürler ve cesetleri bulmamız için bırakırlar. Özellikle de dişilerimizi. Onları ortadan kaldırmak nihai hedefleri. Bunun sürüyü itlaf etmenin etkili bir yolu olduğuna inanıyorlar. Peki neden onları canlı yakaladı~*

Shaun, Deacon'ın yanında durmak için hareket ettiğinin farkındaydı ama dikkati Cormac'ın üzerindeydi.

~ *Sence bu işte başka bir iş mi var? Tipik bir avdan daha fazlası mı?*

~

Gümüş kurdun başı eğildi. ~ *Ya öyle ya da bizim Avcı bir Avcı değil, başka bir şey.* ~

~ *Başka bir şey mi?* ~ Deacon konuşmaya katıldı.

~ *Şu ana kadar yaptıklarını düşünüyordum. Bence Cassie'nin kaza yapmasına o sebep oldu, sonra da bize ilaç verdi. Savunmasızdık, bir saldırı beklemiyorduk. Herhangi bir avcı bizi katlederdi. birçoğumuzu öldürdüler. Ama bunu değil. Onun yerine dişilerimizi aldı. Tüm dişilerimiz.* ~

Cormac ayağa kalktı ve konuşurken adım atmaya başladı - bu her iki kardeşin de Alfa'larının bir fikir üzerinde çalıştığının işareti olarak kabul ettiği bir hareketti.

~ *İkisini serbest bıraktı - önce tutması ya da öldürmesi gereken ikisini. Roxie en genç dişimiz. yetişkinlik. Onu dışarı çıkarmak mantıklı olurdu. Onu uzun yıllar üremiş olarak göreceklerdir. Daha fazla Şekil Değiştiren üretme zamanı. Her Avcı onu bulur bulmaz bu tehdidi ortadan kaldırır.*

Isabella'ya gelince, onun benim -

~*İsteksiz eş mi?* ~ Deacon girdi.

~ *Biz çiftleşmedik, bunu zaten biliyorsun.* ~ Cormac ona söyledi. ~ *Shaun ve Cassie'nin olduğu gibi değil. Her iki durumda da onu dışarı çıkarmak beklenen bir hareket olurdu. Alfa'nın dişisi. Ama bunun yerine onu serbest bıraktılar. Sonra Cassie kurtların önüne atılıyor, kelimenin tam anlamıyla. Kontrolünü kaybetmeni mi bekliyordu?* ~ Soruyu Shaun'a yöneltti.

~ *Doz güçlüydü ama kontrolümü o kaybedeceğimi sanmıyorum.* ~ Shaun önceki geceyi düşünürken yavaşça cevap verdi. ~ *Kovalama dürtüsü güçlüydü ama hiçbir zaman öldürmek istemedim.* ~ Başını çevirip Deacon'a baktı. ~ *Sen istedin* ~

~ *Hayır, ben sadece seninle kaldım. Kaçtığında onu kovalama ihtiyacı bile hissetmedim.* ~

~ *Sanırım kimliğinizi ve eş bağlantınızı doğrulamak istedi.*

~ Cormac devam etti. ~ *Değiştığınızı gösteren videolar yayınlaması ihtimaline karşı önlem almamız gerekiyor. Ama bu bizi Scarlet ve Gemma'ya getiriyor...* ~

Sessizliğe gömüldü. Shaun ve Deacon onun ağaç sınırına ulaşmasını, dönüp onlara doğru ilerlemesini izlediler.

~ *Neden bir kurt ve bir insan alıyor? Ne elde etmeyi umuyor?* ~

~ *Gemma'nın insan olduğunu bilmiyorsa tabii.* ~ Deacon teklif etti.

Cormac'ın başı dönüp Deacon'a baktı. ~ *Avcılar bilir. Önce emin olmadan gördükleri herkesin üzerine atlamazlar. Bunu zaten biliyorsunuz.*

~

~ *Peki ya dediğin gibi bir Avcı değilse~*

~ *Cassie'yi tutmuş olsalardı, şüpheye yer olurdu.*

Bu da onu kolayca çılgın eski sevgili sınıfına sokabilir. ~ Shaun cevap verdi. ~ *Ama bunun öyle olduğunu sanmıyorum, Deke.* ~

Deacon homurdanarak onayladı ve altlarındaki ağaçlara bakmak için döndü.

~ *Biz ne yapıyoruz? Elimizde ne bir iz var, ne de takip edecek bir şey!*

~

~ *Eve gider, üstümüzü değiştirir ve şehre ineriz. Orada diğer yeni gelenler.* ~ Cormac söyledi. ~ *Şimdilik geriye kalan tek şey bu.* ~

Cassie ön kapının gürültüyle açıldığını duyduğunda saat öğleden sonra dörde geliyordu. Ayağa fırladı ve Isabella onu durdurmak için kolundan tutmasaydı odadan kaçacaktı.

"Bekle," diye uyardı diğer kadın. "Bırakın bize gelsinler." "Ama -"

"Bu konuda bana güven Cassie. Kurtlar gibi saatlerdir dışarıdalar. Alışmak için birkaç dakikaya ihtiyaçları var."

Erkek sesleri onlara ulaştı; yaklaştıkça sesleri yükseliyor, içeri girmeden kapının önünden geçerken sesleri kısılıyordu.

Beş dakika geçmesine rağmen kimse ortaya çıkmayınca Cassie kaşlarını çatı.

"Burada bekleyemem. Shaun'u bulmaya gidiyorum," dedi Isabella'ya ve onun cevabını duymayı beklemeden odadan çıktı.

Kafasını kapıdan uzattığında mutfak boştu.

Orada olacaklarından emindi, bu yüzden biraz

Kimseden iz olmadığını görünce şaşırdı. Ardından televizyon odasını kontrol etti ama orayı da boş buldu. Geriye çalışma odası ve yatak odaları kalmıştı. Çalışma odasının kapısına bir göz attı ve önce üst katı kontrol etmeye karar verdi.

Cassie yatak odasına girdiğinde Shaun kafasına bir tişört geçiriyordu ve Cassie bir an için onun derisinin altındaki kasların dansına hayran kaldı. Shaun'un başı aralıktan içeri girdi ve Cassie bakışlarını kaçıramadan Shaun onu yakaladı.

Tembel bir gülümsemeyle uzanıp parmaklarını kot pantolonunun kemer halkalarından geçirdi ve onu kendine doğru çekti.

"Hey," diye fısıldadı.

Adamın ağzı Cassie'nin dudaklarını kapadı, dudaklar cevap vermek için ayrılırken dili dudaklarının arasından kaydı ve Cassie karşı koyuyormuş gibi yapma zahmetine bile girmede.

Kollarını onun beline doladı ve parmaklarını gömleğinin altına sokarak teninin sıcaklığını hissetmeye çalıştı.

Avuç içleri. Adamın bedeni kadının dokunuşuyla ürperdi ve elleri kadının kalçalarına yaklaştı.

Ağzına doğru bir şeyler mırıldandı ve dönüp onları arkasındaki yatağa yuvarlarken dünya dönmeye başladı.

Cassie'nin üzerindeki adamın ağırlığı ve onu yatağa sabitlemesi iyi hissettiriyordu ve Cassie bunu ona gülerek söylemiş olabileceğini düşündü

Göğsünde bir gümbürtü koptu, ellerini gergin kaslarının üzerinde elleri titreşti.

"Bunu seninle yapmayı ne kadar çok istediğimi bilemezsin," dedi öpücükler arasında, yüzünü avuçlarının arasına alarak. "Ama eğer Biz burada bir şey olursa, aklının nereye gideceğini biliyorum. Burada harcadığımız zamanın Gemma'yı kurtarmak için kullanılabileceğine kendinizi ikna edeceksiniz." Kolunu kaldırdı

Kendini bir kolunun üzerinde yukarı kaldırarak aralarında biraz boşluk bıraktı. "Sen de hissediyorsun, değil mi? Aramızdaki bağ giderek güçleniyor. Karşı koymak çok zor." Adamın ağzı yavaş bir öpücük için onunkine döndü ve Cassie nasıl nefes alacağını unuttu.

"Bana ilk dokunduğunda hissetmiştim. Hatırlıyor musun? Statik şok gibi. O zaman fark etmemiştim ama bana senin benim olduğunu söylüyordu." Ağzı, kadının boğazında çılgınca atan nabızı buldu.

Başını kaldırıp alev alev yanan sarı gözleriyle ona bakmadan önce dilini üzerinde gezdirdi.

Cassie dudaklarını yaladı ve gözleri dilinin hareketini takip etti. Bir elini adamın gömleğinden çözerek yanağında gezdirdi ve başparmağını adamın alt dudağında dolaştırdı. Yavaş bir hareketle

sırıtarak, yan dönüp onu kendine doğru çekmeden önce onu ısırdı.

"Aşağıya geri dönmemiz gerekiyor," dedi ona. "Buraya sadece üzerime bir şeyler giymek için geldim. Bu havayı bozmaktan ne kadar nefret etsem de DJ ve Mac'e yirmi dakika içinde onlarla buluşacağımı söyledim. Ve sen de geldin.

Ne bildiğimizi öğrenmek için beni arıyorsun, değil mi?"

Cassie başını salladı ama . Bırakın konuşmayı, *düşünebilecek* durumda olduğundan bile emin değildi. Adam ona bu kadar yakinken, onun sıcaklığı ve koku duyularıyla alay ediyordu.

Aklına hastanedeki bir görüntü geldi. Onu çekiştirdiği, yatağa kendisiyle birlikte sürüklemeye çalıştığı, ona yalvardığı ...

"Aman *Tanrım!*" Kendini onun kollarından kurtardı ve doğrulup dönerek ona baktı. "Ben senin üzerine atlamaya mı çalıştım? Hastane mi?" diye sordu.

Shaun'un gözleri büyüdü ve sonra gülmeye başladı.

"Bana gülmeyi kes. Bunu *gerçekten* ben mi yaptım?" Onun omzuna yumruk attı.

Hâlâ gülmekte olan Shaun uzandı ve onu tekrar aşağı çekti, böylece onun üzerine yayıldı. "Evet, gerçekten yaptın." Kolları kaçmaya çalıştıkça sıkılaştı. "Çiftleşme bağıydı.

İlk yerleştiğinde, sanırım aramızda bir bağ kurma ihtiyacına neden oluyor. Yakınlık savunmayı azaltır, eş bağının yerleşmesine izin verir." Yuvarlandı, böylece onun üzerindeydi ve kendini onun uyluklarının beşiğine yerleştirdi. "Bu şekilde ne kadar çok bağlanırsak." Kalçalarını salladı ve kadın bu his karşısında inledi. "Eş bağımız o kadar güçlenir."

Gözleri buluştu, kilitlendi ve Cassie, o tişörtünü başından çekip çıkarırken bile adamın kot pantolonunun düğmesine uzanıyordu.

"Bunu çabuk halletmemiz gerekecek," uyardı, kotunu indirip kendi kotunu çıkarırken.

"Çabuk, evet," diye kabul etti, adam tekrar üzerine gelirken bacakları adamın beline dolandı.

Shaun birlikte duş alırken ona "Hiçbir şey bulamadık," dedi. "Mac kasabaya gidip ne bakmamızı istiyor.

Yeni biri gelmiş mi öğren. Bizimle gelmeni istiyorum ama hiçbir sorun yokmuş gibi davranabilirsen. Gemma'nın kayıp olduğunu ne kadar az kişi bilirse, bizim için o kadar kolay olur." Bir öpücük daha çalmak için durakladı. "Bunu yapabilir misin?"

Cassie kabul etti, elinden geldiğince normal davranacağına söz verdi ve Cormac ve Deacon'la buluşmak üzere aşağı indiler.

Greene Valley'e iki arabayla gittiler. Shaun, Cassie, Deacon ve Asher Shaun'un SUV'una binerken, Cormac, Isabella ve Jaden arabasına bindi - alçak, şık, siyah bir Aston Martin. Shaun ve Cassie üst kattayken Chase gelmişti ve geride kalıp grubun geri kalanını beklemeyi kabul etti. Ayrılmadan önce Gemma'nın evinde buluşup yerel bara gitmeye karar verdiler - Shaun'un Cassie'nin onu Karaoke'ye davet ettiği geceden beri gitmediği bir yerdi bu.

Bu sadece iki hafta önce miydi? Shaun kendi kendine sordu. Aylar gibi gelmişti.

Dikiz aynasını kontrol etti. Deacon ve Asher arka koltuğa yayılmış, ikisi de kendi düşüncelerine dalmışlardı. Shaun, Deacon'ın dizinin huzursuzca zıpladığını hissedebiliyordu. koltuğunun arkasına yaslanmıştı, bu da tedirgin olduğunun kesin bir işaretiydi. Öte yandan Asher hareketsizdi - gözleri manzaraya odaklanmıştı. parladı.

Kendisine gelince, bir şarkının ritmine ayak uydurmaya çalışıyordu. direksiyon simidi. İçten içe gülümsedi - görünüşe göre hepsinin stresle başa çıkma yöntemleri vardı

Cassie'nin yanında oturduğu yere baktı, ayakları gösterge panelinin üzerindeydi ve yatağının başucundan aldığı bir not defteri vardı dizlerinin üzerinde dengede duruyordu. Elindeki kalem sayfanın üzerinde hızla hareket ediyordu ve oturduğu yerden onun kurtlar çizdiğini görebiliyordu. Akli ilk tanıştıkları zamana, onun yatak odasının duvarında asılı gördüğü resme gitti.

"Evdeki yatak odanızdaki kurt resmini siz mi yaptınız?" diye sordu.

Ona bakmak için başını çevirdi. "Evet, gördüğüm bir kurdun anısıydı... çok gördüm. Sanırım ölmüş olmalı.

Onu bir süredir görüyordum. Kasabanın kenarından dolanıyordu. İnsanlardan çok rahatsız görünmüyordu."

Shaun kaşlarını çatı. "Sadece bir kurt olduğuna emin misin?"

Cassie'nin çenesi düştü. "Yani... senin gibi bir başkası da burada olabilir miydi?"

Shaun omuz silkti. "Bu mümkün." Elini uzatıp not defterini aldı ve çizmekte olduğu resme baktı. "Sen gerçekten iyi, bunu biliyorsun, değil mi? Kazadan önce benim için yaptığın çizimi buldum."

"Nereye gittiğini merak ettim." Sesinde Shaun'un okuyamadığı bir ton vardı.

"Cüzdanımda," dedi ona ve gözleri fal taşı gibi açıldı. "Onunla ne yaptığımı sanıyordun?" Kadının dişleri alt dudağına battı ve adam inledi. "Onu attığımı düşündün, değil mi?"

"Ben -"

"Yemin ederim Cassie, eğer benden özür dilersen, hemen şimdi kenara çeker ve kışına şaplak atarım."

Deacon arka koltuktan, "Tuhaf," diye mırıldandı ve Shaun aynadan ona dar gözlerle baktı.

"Ağzını bu işe karıştırma," diye uyardı kardeşini. homurdandı. Cassie'ye defterini geri verdi. "Senin hatan olmayan şeyler için özür dilemeyi bırak," dedi ona.

"Deneyeceğim," diyerek ona ters bir bakış fırlattı. "Ama dayak tehditleri bunu daha sık yapmama neden olabilir."

Shaun'un elleri direksiyonda sarsıldı ve araba yana doğru savruldu. Deacon arkasında kıkırdarken, "Siktir," diye fısıldadı.

"Burada canlı bir tel var, kardeşim. Yerinde olsam kendime dikkat ederdim," dedi Deacon ona.

Gemma'nın evi nihayet görüldüğünde Cassie koltuğunda doğruldu ve defteri kapattı. Endişesi Shaun'u vurdu ve beklenmedik dalgadan irkildi.

Yeni oluşturdıkları eş-bağlantısından gelen duygu. Uzanıp onun elini tuttu ve gözlerindeki soruya karşılık olarak sıktı.

"Onu bulacağız," dedi, elini bırakmadan önce bir kez daha sıktı ve direksiyona geri döndü.

"Ama ya -"

"*Ya olursa diye bir şey yok,*" diye homurdandı Deacon arka koltuktan.

"Biz

onu bulacaktır."

Shaun'un gözleri dikiz aynasında Deacon'ın kilerle buluştu. "Gemma ile aranızda bir şeyler mi var?" diye sordu.

"Hayır."

Shaun kaşlarını çatı. Kardeşinin inkârı çok hızlı, çok ani ve çok saldırgandı. *Bir şeyler* dönüyordu, bundan emindi. Ama şimdi gerçeğin peşine düşmenin zamanı değildi. Onun yerine park etmeye odaklandı. SUV. Deacon neredeyse durmadan önce araçtan inmiş, etrafına bakınırken burun delikleri alevlenmişti.

Shaun daha yavaş çıktı ve kardeşinin yanından yolcu tarafına doğru ilerledi.

"Kokusu eski. Dün gece buraya geri gelmedi." Deacon'ın sesi onu durdurdu ve başını çevirip baktı.

"Bunu yapmasını mı bekliyordun?" Shaun yoluna devam etti ve Cassie için kapıyı açtı.

"Pek sayılmaz, ama her zaman küçük bir ihtimal vardı," dedi Deacon.

Cassie, "Beni arardı," diye konuşmaya katıldı. "Belki," diye mırıldandı Deacon, Cassie'nin yanından geçip ön tarafa doğru yürürken.

Kapı.

Diğerleri ona katıldığında kapıyı açmıştı ve hepsi içeri girdi.

"Gemma sana anahtar verdi mi?" Cassie içecek hazırlamak için çaydanlığı doldururken Deacon'a sordu.

"İhtiyacım yok," diye . "Buranın güvenliği şok edici." Mutfaktan çıkıp merdivenlerden yukarı doğru gözden kayboldu.

"Ne yapıyor bu?" Cassie Shaun'a sordu.

"Avlanıyor," diye yanıtladı. "Senin ve Gemma'nın kokularını biliyor. Tanımadığı bir şey olup olmadığını kontrol edecektir."

"Sonra ne olacak?"

"The Corner Pin'e gidip neler bulabileceğimize bakalım." Shaun, Cass'in dolaptan çıkardığı fincanları tezgâhın üzerine yerleştirmesini izledi.

"Cass..." Onun arkasına geçti ve

kollarını kadının beline dolayarak onu kendine doğru çekti. "Buraya kahve içmeye gelmedik." Onun titrediğini hissetti ve

tutun. "Çok fazla şeyle uğraşıyorsunuz. Bir süre dinlenmen gerekiyorsa an." Dudakları kadının boğazının kıvrımını buldu ve onu öptü. "Sadece bir dakikalığına nefes al."

"Yapamam," diye fısıldadı. "Eğer durup düşünürsem, oraya girip sıradan bir geceymiş gibi davranamam."

"Bunu duydunuz mu?" Asher arkalarından seslendi.

Shaun Cassie'yi bırakmadan arkasını döndü. "Pek şey duyabiliyorum. Daha spesifik olman gerekecek."

"Köpekler." Ayağa kalktı, pencereye doğru gitti ve pencereyi açtı. "Tedirginler."

Cassie, "Sadece köpekler havlıyor," dedi.

Asher'ın gülümsemesi . "Şehirde Şekil Değiştirenler ve Avcılar olduğunda, *asla* sadece köpekler havlamaz." Dikkati Shaun'a kaydı. "Arabanda hâlâ tasma ve kayış bulunduruyor musun?"

". Mac , bekleyelim ve ne görelim."

CHAPTER 14

Asher ne yapmak istediğini anlatırken **Cormac** köpeklerin çılgınca havlamalarını **dinliyordu**.

Asher sustuğunda Deacon, "Avcılar köpeklerden uzak durur," diye itiraz etti. "Muhtemelen dışarıda kilitli kaldıkları için çılgına dönmüşlerdir."

"Ama ya o değilse?" Asher karşılık verdi. "Bu Avcı'nın davranışlarının hiçbiri normal değil."

Deacon ağzını açtığı anda Cormac, "Asher haklı," dedi. tekrar. "Bu Hunter'da doğru olmayan bir şeyler var. Kırmızı bayrak çeken her şeyi kontrol etmemiz gerekiyor." Başını eğdi, köpekleri dinleyerek. "Ve *bu* normal değil. Onları rahatsız eden bir şey olsa bile nefes almak için duraklardı." Mutfak kapısının yanında duran Shaun'a baktı; kollarını Cassie'nin beline dolamış, Cassie de ona yaslanmıştı. "Tasma ve kayışı getir Arabandan dışarı. Asher, sen vardiyaya geç. Deacon, köpeğini yürüyüşe çıkar."

Deacon homurdanırken Shaun Cassie'den ayrılıp dışarıda kayboldu ve birkaç dakika sonra elinde kalın siyah bir tasma ve kayışla geri döndü. Onları Deacon'a uzattı.

Shaun'un tasma ve kayışı alması için geçen sürede Asher kıyafetlerini çıkarmış ve yer değiştirmişti. Kurt yanında oturuyordu. Deacon döndüğünde sabırla bekledi. Elinde tasma, Deacon Asher'ın yanına çömeldi ve tasmayı boğazına taktı, sonra da tasmayı taktı.

"İyi iş çıkardın, Husky gibi görünüyorsun," dedi ve bir Asher'ın sitemkâr bakışıyla karşılık verdi. Deacon kıs kıs güldü ve ikisi de mutfaktan çıktılar.

"Şimdi ne olacak?" Cassie sessizliğin içinde sordu.

"Şimdi gidip kasabada sosyalleşeceğiz," diye yanıtladı Shaun. "Ana caddede bir yürüyüşe çıkacağız, belki fırına uğrarız, eğer

aç." Cormac'a baktı. "Orada yaşlı bir kadın var. Onu tamamen unutmuştum ama Cassie eve geldikten sonraki Cumartesi günü bana tuhaf bir şey söyledi ve biz..." diye devam etti ve Cassie'nin kızarmasına gülümsedi. "Muhtemelen daha fazla eklememeliyim detay, ha? Her neyse, sana onu soracaktım."

"Bayan Dawson... herkes ona Anne Dawson der," Cassie kadının adını verdi. "Kıvırcık gri saçlı? Tank gibi yapılı?"

Shaun güldü. "Evet, bu o. Bana seni sahiplenip sahiplenmediğimi sordu. Sonra da senin bir melezi değil, bir kurdu hak ettiğini söyledi."

Cormac'ın kaşları kalktı. "Bu çok... spesifik görünüyor."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Ama aynı zamanda zorlasaydım hiçbir yere varamayacağım izlenimini verdi, ben de bıraktım. Sonra lanet olsun.

oldu ve aklımdan çıkmış."

"Eğer onu orada yakalamak istiyorsanız, gitmemiz gerek. Fırın altıda kapanıyor," dedi Cassie onlara.

"Isabella," dedi Cormac, şimdiye kadar sessiz kalan küçük, siyah saçlı kadına dönerek. "Sen Cassie'yle git ve Bayan Dawson'la konuş... Bayan Dawson mıydı? Jaden, sen de onlarla git." Cassie'nin başını sallamasını bekledi, sonra devam etti. "Shaun ve ben bara gideceğiz ve seninle orada buluşacağız."

"Ben-" Shaun söze başladı ve Cormac bir elini avuç içi dışarı bakacak şekilde kaldırarak onu cümlesinin ortasında durdurdu.

"Hayır, yapmamalısın. Sen ve Cassie bu gruptaki tek tanıdık yüzlersiniz. O fırını kontrol edecek, sen de benimle geleceksin. Bu, iki yabancıyı bara girmesinden daha az şüphe uyandırır. Senin yüzünü buralarda gördüler ve seni çoktan Cassie ile ilişkilendirdiler."

Shaun'un yüzündeki ifadeden bundan hoşlanmadığı belliydi ama başıyla onayladı.

Küçük grup Gemma'nın evinden birlikte ayrıldı ve kendi yollarına gittiler. Cassie, Isabella ve Jaden'a fırının bulunduğu Ana Cadde'ye doğru on dakikalık bir yürüyüşte önderlik ederken, Shaun da Cormac'la birlikte yolun karşısındaki The Corner Pin'e doğru kısa bir yürüyüş yaptı.

Cassie kapıyı iterek açtığında kapının üzerindeki çanlar neşeyle çaldı. Taze ekmek kokusu burun deliklerini doldurdu ve neredeyse

inledi.

"Çok kokuyor," diye mırıldandı Isabella yanında ve o da başını salladı.

"Tadı da kokusu kadar güzel. Mama Dawson'ın yemekleri gibisi yok."

"Neden *Mama Dawson*?"

"Bilmiyorum. Kendimi bildim bileli ona böyle derler."

"Arkada fısıldaşmayı kes Cassie ve beni arkadaşlarıyla tanıştır."

Ses dükkânın içinde gürlediğinde Cassie yerinden sıçradı. "Yemin ederim bunu nasıl yaptığını bilmiyorum!" diye tısladı ve tezgâha doğru koşmaya başladı, Jaden ve Isabella da onu daha yavaş takip ediyordu.

Shaun'un birkaç hafta önce tanıştığı yaşlı kadın, kollarını geniş göğsünde kavuşturmuş, tezgâhın arkasında duruyordu.

Cassie pasta vitrininin hemen önünde durduğunda, "Ne kadar da güzel !" dedi. "Dedikoduların doğru olmadığını gördüğüme sevindim."

"Hangi söylentiler?"

"Ölüyordun. Kaçmıştın. Yeni erkek arkadaşın seni neredeyse ölene kadar dövmüştü." Son cümlede sesi değişti ve Cassie, Jaden'in yanında gerildiğini hissetti.

"İnsanlar neden düşünsün ki?" Cassie bir elini Jaden'in koluna koyarak sordu.

"Bu kasabada işler nasıl yürür bilirsin evladım. Hangi söylentinin daha gerçekçi olduğunu söyle bana." Mama Dawson tezgâhın etrafında döndü ve Jaden hemen hareket ederek Cassie'yi kısmen engelledi. Yaşlı kadın ona ters ters baktı ve burnunu çekti.

"Çekil önümden, yavrum," diye tersledi. "Cassie'yi bebekliğinden beri tanırım. Benden korkacak hiçbir şeyi yok." O sırada Konuşurken bir kolunun kolunu geriye katladı ve ön kolunu kaplayan karmaşık dövmeyi gösterdi.

Jaden ve Isabella'nın nefesleri kesildi. Önce yanında duran iki Şekil Değiştiren'e, sonra da yaşlı kadının kolundaki dövmeye bakan Cassie'nin gözleri irileşti.

"Bu senin -" anlamına mı geliyor?

"Evet, canım. Yüksek sesle konuşma. Her yerde kulaklar var."

"Ama -"

"Cassie!" Anne Dawson'ın sesi sertleşti. "Sanırım ofise gelmelisin. Orada konuşuruz ama önce hangi söylentinin daha gerçekçi olduğunu bilmek istiyorum."

"Shaun bana zarar vermedi," dedi Cassie, gözleri hâlâ yaşlı kadının kolundaydı. "İlki gerçeğe en yakın olanı."

"Güzel. Ben de bunu umuyordum." Döndü ve tezgâhın arkasına doğru yürüdü. "Peki, gel o zaman."

Shaun ve Cormac içeri girdiğinde Corner Pin'in yarısı dolmuştu bile. Bara doğru ilerlediler ve Shaun iki bira sipariş etti.

"Biliyorsun," dedi Shaun sessizce. "Cassie'nin buraya gelmesi daha mantıklı olurdu. Yeni yüzler olup olmadığını fark ederdi."

"Yakında burada olur. Seninle sürüden uzakta konuşmak istedim."

Shaun birasını ağzına götürmek üzereyken durakladı. "Kulağa uğursuz geliyor."

Nadir görülen bir gülümseme Cormac'ın dudaklarını yukarı doğru çekti. "Pek sayılmaz. Sen de ben de biliyoruz ki, bir şey söylemeden sohbet etmek ne kadar imkânsız.

Birileri kulak misafiri

oluyor." "Doğru."

"Bir de sürü politikaları var. Sürünün Alfa'sı olabilirim ama aynı zamanda senin kardeşinim Shaun. Ve bazen, birincisi çirkin yüzünü göstermeden ikincisi olmanın yollarını bulmam gerekiyor." Cormac Shaun'un omzunu okşadı.

"Bu mu yani?"

"Bir fırsat gördüm ve değerlendirdim diyelim." Cormac kendi şişesini kaldırdı. "Cassie ile aranız nasıl?"

"Sanırım bu şartlar altında iyiyiz. Kısmen otomatik pilotta hareket ediyor, bu yüzden işler yoluna girdiğinde bazı sonuçların ortaya çıkıp çıkmayacağını merak ediyorum." Cormac'ın kendisine yönelttiği kaş kaldırma hareketine güldü. "Eninde sonunda işlerin sakinleşeceğine inanmak zorundayım."

"Ne yazık ki uzun sürmeyecek," diye yanıtladı Cormac. Birasından bir yudum aldı, sonra devam etti. "Yine de yeterince mutlu görünüyor. Dünden sonra olmasını beklediğimden çok daha fazla birlikte."

"Evet. Sürü hakkında sorular bile soruyor. çalışıyor, bu da ileriye doğru atılmış bir adım. Bizim durumumuzu bir kenara bırakırsak, Cassie'nin hayatındaki diğer şeylerle hiç de kolay bir zaman geçirmemiş olması da şaşırtıcı." Cormac'a Cassie'nin babasının ölümüyle ilgili bildiklerini anlattı, annesine ulaşamadığını, evi nasıl sattığını ve kârın yarısını altı aylık bir dünya seyahatine harcadığını anlattı. seyir.

"Hastaneye gelen eski sevgilisi hakkındaki hikâye nedir?" Cormac sordu. Shaun'un dudağı alaycı bir ifadeyle kıvrıldı. "O tam baş belası. Cassie onun yaptıklarının yarısını bile bilmiyor." Rebekah'nın ona Sam'in davranışları hakkında anlattıklarını aktardı.

"Ona inanıyor musun? Sana bir masal anlatıyor olabilir."

"Hayır," Shaun hemen inkâr etti. "Evine girip kanıt bulabilir miyim diye bakmayı yarı yarıya düşündüm. Eğer onda Cassie'ye bir şey olursa, onun elinden çıkmasını istiyorum."

"Hastanede, ayrılmalarına senin sebep olduğun konusunda oldukça kararlı görünüyordu."

Shaun güldü. "Doğru değil. Yine de tanışmamıza o sebep oldu, bu yüzden en azından bunun için ona teşekkür etmeliyim."

Cormac şişesinin kapağını öne doğru eğdi. "Şansın olabilir. Şu anda bu tarafa doğru geliyor."

"Sen Draydon sürüsünden sağ kalanlardan birisin." Jaden konuştuğunda Mama Dawson'ın ofisinin kapısı daha yeni kapanmıştı.

"Evet." Anne Dawson yastıklı ofis koltuğuna yerleşti ve elini diğer sandalyelere doğru salladı.

İkisi de oturdu; Jaden, Dawson Anne'nin oturduğu yerin tam koltuğu seçti.

Yaşlı kadın gülümsedi. "Kadınlarınızın benden korkacak bir şeyi yok. Cassie'yi bebekliğinden beri tanırım."

Jaden, "Bu şansı kullanmazsam beni affedersiniz," diye cevap verdi. "İşaretlerin uzun süre önce olduğunu düşündüğümüz bir sürüyle bağlantın olduğunu gösteriyor. Yine de buradasın, canlı ve iyi durumdasın."

Anne Dawson gülümsedi. "Seninle paylaşmak istediğim bir hikaye. Ama önce bilmem gereken bir şey var." Cassie'ye baktı. "Kurdun nerede?"

"*Benim* kurdum mu?" Cassie tekrarladı.

"Sevgili Cassie, yaşlı olabilirim ama duyularım hâlâ gayet iyi çalışıyor. Üstündeki kokuyu alabiliyorum."

"Shaun... The Corner Pin'de. Onunla orada buluşmamız ."

"Ya sen?" Yaşlı kadın dikkatini Jaden'a geri verdi. "Sen Alfa değilsin."

"Hayır, hanımefendi," diye onayladı Jaden.

"Bağışlayın beni," diye konuştu Isabella. "Ama Draydon sürüsüne ne oldu? Tüm sürü isimlerini bildiğimi sanıyordum."

Jaden, "Yaklaşık kırk yıl önce Avcılar tarafından yok edildiler," dedi.

"Kırk yedi yıl, dokuz ay ve yirmi bir gün," diye düzeltti Anne Dawson usulca. "Tüm sürümüz birkaç saat içinde yok oldu. Neredeyse tamamı. Birkaçımız kaçabildi. Beş çocuk, dokuz yetişkin."

"Shaun'un ne olduğunu böyle anladınız," dedi Cassie. "Kasabaya geldiğinde üzerinde bir tişört vardı ve izlerini gördünüz."

Anne Dawson başını salladı. "Bu doğru. Gece Yarısı Sürüsü'nün işaretleri, onlara eklediği onca dövmenin arasında bile ayırt edici. Ama onları görmemiş olbile, bir bakış vardı. Sadece onun rütbesindeki Kurt Şekil Değiştirenlerin sahip olduğu bir görünüm."

"Rütbesi?"

Anne Dawson'ın yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "O bir Alfa Kurt, Cassie."

"Hayır," diye başını salladı Cassie. "Onun kardeşi Alfa. Isabella bana açıkladı. Cormac üçü arasında en güçlüsü." "Jacobs'un çocuklarından biri, değil mi?" Cassie'nin cevap vermesini bekledi. Başını salla. "Bu çocukların üçünün de Alfa olduğu bilinen bir gerçek."

Kurtlar. Ağabeylerine sevgiyle ve kendi tercihleriyle boyun eğdiler, onun yerini alamayacakları için değil. Shaun ve Deacon Jacobs - ikizler - her ikisi de Geceyarısı'nı yönetmekten çok daha fazlasını yapabilir. Eğer isterlerse ayrılıp kendi sürülerini bile oluşturabilirler." Jaden'in dikkatli bir şekilde oturduğu yere baktı sessizlik. "Onu ilk gördüğümde emin değildim. O üç kişiden biri olduğunu yani. Şekil Değiştirenler arasında neredeyse efsaneleşmişler.

topluluklar. Ama sonra Gece Yarısı Sürüsü'nün buraya taşınacağından bahsedildiğini duydum. İşte o zaman emin oldum."

"Taşınma hakkında kim konuşuyordu?" Jaden sordu.

Anne Dawson dudaklarını büzdü. "Katliamdan sonra Chicago' kaçıığımızda, ayrılmamız konusunda anlaşmıştık. Böylesi daha güvenli olurdu. Beş çocuktan sadece ikisi kardeşti, bu yüzden onlar bir arada tutuldular. Üç yetişkinle birlikte gittiler. Son duyduğumda New York'taydılar. Ben, başka bir yetişkin ve çocuklardan biri buraya geldik, diğerleri de Washington'a gitti." Öne doğru eğildi ve masadaki bir çekmeceyi açtı. Bir kitap çıkardı, çevirdi ve Jaden'a doğru uzattı.

Jaden yavaşça kaldırdı ve açtı. Fotoğraflar ona bakıyordu. "Sürü kaydı mı?" diye sordu ve sesi saygılıydı.

Anne Dawson başını salladı. "Onu taşımak, bir sonraki nesle aktarmak için ben seçildim. Ne yazık ki çocuklar hiçbir zaman hayatımın bir parçası olmadı." Gözleri Cassie'ye kaydı. "Ama bizimle seyahat eden çocuk büyüdü ve iyi bir adam oldu. Buralı bir kızla evlendi ve *çok mutlu* oldu. Ölmeden önce iki güzel kızları oldu."

Hem Jaden hem de Isabella dönüp Cassie'ye bak, o da onlara boş boş bakıyordu.

"Bu mümkün değil," dedi Isabella. "Biliyor olurduk. *Shaun*'un haberi olurdu."

"Farkında , farkında olmadığınız anlamına gelmez. Mümkün," diye işaret etti yaşlı kadın. "Ve kanıtlar tam önünüzde." Öne doğru uzandı ve istediği sayfayı bulana kadar sayfaları çevirdi. Bir parmağı tek bir fotoğrafın üzerine geldi.

"Bu... bu ailemin bir fotoğrafı!" Cassie sessizliğin içinde söyledi. Kaşlarını çattı. "Neden onların bir fotoğrafı var *sende*?"

"Dinlemiyor musun Cassie?" Anne Dawson yumuşak bir sesle konuştu. "Bahsettiğim genç yavru senin babandı. Annen de buralı bir kız."

"Ama ben... ben hiç... ben bir kurda dönüşseydim bilirdim!"

"Söylentiler hep vardı," dedi Isabella yavaşça. Biz çiftleşiriz İnsanlarla çok nadiren, hiçbir zaman herhangi bir doğrulama olmadı, sadece teoriler vardı."

"Ne hakkında söylentiler?"

"Melezler," dedi Jaden. "Şekil değiştiren ve insandan doğan çocuklar. Bunun sadece bir hikâye olduğunu düşündük hep." Anne Dawson'a baktı. "İnsana benziyor."

"Öyle.. *öyleydi*. Eşini bulduğu ana kadar."

Bir sandalyenin betona sürtünme sesi onları susturdu ve hepsi Cassie'nin ayağa fırlayışını izledi.

"Ben ! Burada değilmişim gibi benim hakkımda konuşmayı kes!"

"Biliyorum canım. Lütfen yerine otur." Anne Dawson, dikkatini Jaden'a vermeden önce ona gülümsedi. "Daha önce hiç kimse Sürümüzün neden bu kadar ani ve tamamen katledildiğini sorguladınız mı?"

"Alfalar arasındaki toplantılara hiç katılmadım ama bunun sadece tesadüfi bir karşılaşma olduğunu düşündüklerini varsayabilirim."

"Hayır. Askeri bir hassasiyetle planlanmış ve koordine edilmişti. Ve bunun nedeni Alfa'mızın Avcıların türümüzden saklamak için can attığı bir sırrı keşfetmiş olmasıydı."

"Ne tür bir sır böyle bir saldırıya yol açabilir?"

"Türümüze Avcıların bizi nasıl bulabileceğini, ölümlülerin bir Şekil Değiştiren'e nasıl karşı koyabileceğini anlatan sır." Jaden'ın gözlerini tuttu. "Henüz çözemedin mi?"

Isabella'nın yumuşak soluğu tüm gözleri ona çevirdi. "Onlar melez," diye fısıldadı.

"Özellikle Şekil Değiştirenleri öldürmek için doğmuş ve eğitilmiş melezler." Anne Dawson açıkladı. "Bizi zayıflatmak, ürememizi yavaşlatmak için sürülerimizdeki kadınları hedef aldıklarını sanıyorduk. Bu bir yalan. Aynı zamanda bir kılıf. Kadınların çoğu alındı, kafese konuldu ve insanlarla çiftleşmeye zorlandı. Melez doğurmaya zorlandılar."

Jaden, "Cormac'la konuşmam gerek," dedi ve ayağa kalktı.

"Oturup bitirmeme izin vermelisin," dedi yaşlı kadın ona. "Alfa'nın yanına yarım bir hikâyeyle gitmenin ne ona ne de kardeşler."

Cassie küçük ofiste volta atıyor, hareket ettikçe ellerini sıkıyordu. "Böyle bir şey olamaz."

Anne Dawson ona, "Cassie canım, gel otur da sana her şeyi açıklayayım," dedi.

Cassie yaşlı kadına baktı ve başını salladı. "Bana babamın bir kurda dönüşebileceğini söylüyorsun ve ben bunu *hiç* bilmiyordum!"

Yaşlı kadının yüzü yumuşadı. "Bunu bilmen güvenli değildi. Senin ve kız kardeşinin güvenliği Grey için en önemli şeydi."

"Adı Graham'dı."

"Hayır canım, bu onun aldığı isimdi. Kendi ismine o kadar yakındı ki, ona cevap vermeyi öğrenmek daha kolaydı."

"Başarısız oldu! O *öldü* ve şimdi Gemma kayıp!" Üç kurt Cassie'nin sesinde giderek artan histeriyi duyabiliyordu.

"Gemma kayıp mı?" Anne Dawson kendi sesini yükselterek tekrarladı.

"Evet. Dün gece kaçırıldı." Jaden ne olduğunu açıkladı bir gece önce oldu. "Kasabaya bir koku alıp alamayacağımızı görmek için geldik. kendimiz şehre geldik."

"Bir tane vardı," diye yavaşça başladı yaşlı kadın. "Bir gün geldi Grey ölmeden bir hafta önce. Birlikte çok zaman geçirdiler. Sanırım Grey'in bir Şekil Değiştiren olduğunu biliyordu. Grey ölmeden bir gün önce ayrıldı."

"Ve sen bunu garip bulmuyor musun?"

"Bir Kurt Şekil Değiştiren'in araba kazasında ölmesi kadar garip." "Kesin şunu!" Cassie ağladı. "Bunu dinleyemem!"

Isabella ayağa kalktı ve bir kolunu Cassie'nin beline doladı. "Jaden buradaki işini bitirene kadar neden dışarıda beklemiyoruz?"

CHAPTER 15

Shaun dönüp Sam Cooper'ın kardeşiyle birlikte barda durduğu yere doğru ilerleyişini izledi.

"Sorun çıkarma ihtimali var mı?" Cormac sordu.

"Muhtemelen."

"Sen!" Sam öne atıldı, bir elini Shaun'un gömleğinin önünü tutmak için uzattı. "Onu benden aldın."

Sam'in yüksek sesle haykırmasıyla bar sessizliğe büründü ve dikkatlerin üzerlerinde olduğunun farkında olan Shaun yavaşça ve dikkatlice uzanarak Sam'in parmağını kıyafetlerinden sıyırdı.

"Evine git, sarhoşsun," dedi diğer adama yumuşak bir sesle.

"Hayır! O benim. Onu bana döndürmek için çok çalıştım ve *sen her şeyi mahvetti!*" Shaun'un kafasına doğru bir yumruk savurdu.

Shaun onun savrulan kolunu kolayca savuşturdu ve ulaşamayacağı bir yere geri çekildi.

"Kendine hiç iyilik yapmıyorsun. Her şeyi berbat ettin ve Cassie senin gerçekte kim olduğunu gördü." Elindeki bira şişesini dikkatlice barın üstüne koydu. "Bu senin suçun."

"*Eğer* ondan uzak dursaydın bana geri dönerdi." Sam tekrar savurdu ve Shaun iç çekerek yumruğunu avucunun içinde yakaladı.

"Bunu yapmak istemezsin," diye uyardı.

"Onun için seninle dövüşeceğim!"

"Onun için benimle dövüşmek mi?" Shaun yavaşça tekrarladı. "O lanet olası bir mülk değil."

"Geri çekilmelisin. Bana geri dönecek. O bana ait!" Sam tekrar ileri atıldı ve kolayca savuşturulan bir yumruk daha savurdu.

Shaun çekti, bardan uzaklaştı ve kendini tam boyuna çekti. "Bunu gerçekten yapmak istediğine emin misin?" diye sordu. diğer adam.

"Sen benim kim olduğumu bilmiyorsun!" Sam böğürdü ve Shaun'un üzerine atıldı. "Her şeyi *mahvettin*!"

Shaun yan adım attı ve Sam bara çarptı. Döndü ve kendini bir kez daha Shaun'a doğru fırlattı. Bir adım daha atınca Sam'in ivmesi onu Shaun'un yanından geçirdi ve bir masaya çarparak içkileri etrafa saçtı.

"Bu senin için pek de iyi olmayacak," diye onu uyardı Shaun, Sam'in ayağa kalkışını izlerken.

Sam hırladı, başını eğdi ve ileri doğru koştu. Shaun'dan önce tepki verebilecekken, bir hareket kasırgası gözüne çarptı ve Cassie'nin kendini Sam'e doğru attığını görmek için tam zamanında başını çevirdi.

Bir çığlık atarak ona çarptı.

" ne cüret! Her şeyi *sen* mahvettin, o değil. *SEN!*" Her kelimeyle birlikte Sam'e kıvrılmış yumruklarla vurdu. "Her şeyi mahveden sendin. Rebekah ile yatmak, arkamdan iş çevirmek. Olduğum kişiden hoşlanmayan *sendin*. Değişmemi istedin. her şey, başka biri olmak için!"

Tekrar saldırdı, tırnakları Sam'in yanağını yakaladı ve kan akıttı. "Shaun hiçbir şeyi mahvetmedi, bunu kendi başına yaptın."

Kadının görünüşü karşısında yaşadığı ilk şaşkınlıktan sonra olduğu yerde donup kalan Shaun, Cassie parmaklarını pençe gibi kaldırıp tekrar Sam'in yüzünü hedeflediğinde öne doğru sıçradı. Kollarını arkadan beline dolayan Shaun, onu geriye doğru çekerek Sam'den uzaklaştırdı. Sam.

"Çıkarın şu salağı buradan," diye homurdandı Sam'in arkasında duran iki adama, bir yandan da Cassie'nin onun elinden kurtulmasını engellemeye çalışıyordu. "Cassie, kes şunu."

"Hayır! Bırak beni. Onu öldüreceğim!" Shaun'un elinden kurtulmak için çabalarını iki katına çıkardı.

Shaun onun öfkesi karşısında bir kahkahanın kaçmasına engel olamadı. "Bebeğim, bunu yapmana izin veremem."

Adamın kollarında dönerek gözlerini ona dikti. "Beni durduramazsın!"

Shaun ona doğru sırtıttı. "Yapabileceğime oldukça eminim." Kızın gözlerini gördüğünde sırtışı soldu. "Kahretsin Cassie," diye nefes aldı. "Gözlerin-"

Cümlesini hiç bitirmedi. Cassie uzanıp ağzını onunkine kapattı, elleri tişörtünün altına daldı ve yukarı doğru kayarak sırtında.

"Cassie," diye başladı ağzını kaldırarak ve dişlerinin alt dudağına battığını hissetti.

"Konuşmak yok," diye homurdandı ve Shaun onunkine karışan ikinci bir ses duyarak gerildi.

"Hayır, yapmam gerek -" ağzını onunkinden ayırmaya çalıştı ve yine dişleri dudağına yapışarak uzaklaşmasını engelledi.

Cormac'ın sesi ona ulaştı: "Eşini eve götür," dedi. "O ne istiyorsa onu istiyor ve sen onu bu isteğinden vazgeçiremeyeceksin. hedef." *Kardeşinin sesi eğlenmiş gibi miydi?* Cormac'ın durduğu yöne doğru bir bakış attı ve evet, yüzünde kesinlikle hafif bir gülümseme vardı.

"Tamam bebeğim," diye mırıldandı onun ağzına karşı. "Hadi Gemma'nın evine geri dönelim."

"Gemma'nın... evet." de hareket etmek için hiçbir girişimde , parmakları adamın omurgasında aşağı yukarı kayıyordu.

Shaun bir parmağını onun çenesinin altına dayadı ve başını yukarı kaldırdı. "Buradaki insanlara bir gösteri sunmak istemeyiz, değil mi?" O gözlerini görmem gerekiyordu ama kapalıydılar.

"Hayır, gösteri yok." Dudaklarını ayırarak ona doğru yaklaştı. "Bebeğim, aç gözlerini. Sana bakmama izin ver."

Cassie başını salladı. "Çok güzel kokuyorsun. *Her zaman güzel* kokuyorsun.

iyi." Dili dudaklarında gezinmek için dışarı çıktı. "Düşünemiyorum. İhtiyacım var..." Bir el gömleğinin altından kayarak yukarı uzandı ve saçlarına dolandı. Keskin bir çekişle başını tekrar ağzına yaklaştırdı.

neye ihtiyacı olduğunu biliyordu, *kokusunu* alabiliyordu, daha sonra araştırması gerekeceğini bildiği bir kafa karışıklığı duygusuyla birlikte ... biliyordu

Etraflarını saran sürünün geri kalanı da onun kokusunu alabiliyordu. Ve bu düşünce kurdunu harekete geçirdi. Ondan başka kimse ona sahip olamazdı.

Solundan gelen alçak bir hırıltı dikkatini çekti ve Cassie'den başını kaldırıp baktığında Cormac'ın hâlâ gitmemiş olan Cassie ile Sam'in arasına yerleştiğini gördü.

Alfa'sının *bu* tehditle başa çıkabileceğine güvenerek Cassie'nin belini sıkıca kavradı ve onu bardan dışarı yarı götürdü yarı taşıdı.

Soğuk akşam havası Cassie'nin kafasını biraz açmış gibiydi ve gözlerini kırpıştırarak etrafına bakındı. Shaun durmadı ama onları otoparktan geçirip Gemma'nın evinin bulunduğu yola doğru ilerletmeye devam etti. Cassie onun yanında sessizce yürümekten memnun görünüyordu, parmakları bir eli hala tişörtünün altında sıkışmıştı. Onu hissedebiliyordu Yan tarafını aşağı yukarı okşuyor ve bu his, çevresinin farkında olma ihtiyacına zarar .

Gemma'nın evinin kapısını açarak Cassie'yi içeri soktu ve kapının arkalarından kilitlendiğinden emin olmak için döndü.

Cassie düzgün düşünemiyordu. Isabella'nın onu fırından çıkarmasına izin vermiş, Dawson Anne'nin anlattıklarının etkisinde kalmıştı. Shaun'a gitmek, öğrendiklerini ona anlatmak ve onun bu konuda ne düşündüğünü öğrenmek istiyordu. Nedenini anlamıyordu ama ona yakın olmaya, onun doğuştan gelen sakinliğinin ve kontrolünün üzerine çökmesine, çelişkili duygularını yatıştırmasına izin vermeye ihtiyacı vardı. Isabella'nın

Yüzündeki ifadeden ne istediğini tahmin etmiş ve Jaden'a gitmeleri gerektiğini söylemek için ofise geri dönmüştü.

Jaden kabul etmiş ve Dawson Ana'ya bildiklerini paylaşması için Cormac'la bir görüşme ayarlayıp ayarlayamayacağını sorduktan sonra iki kadını da fırından dışarı çıkarmıştı.

The Corner Pin'e doğru yürüyüş hızlıydı, Cassie'nin kafası babasının anılarıyla doluydu, onun bir erkek olup olmadığı konusunda çılgınca inkarlar

Şekil değiştiren ya da değil, ve Shaun'u görmek için artan bir çaresizlik.

Barın kapısını iterek açtığında gözleri hemen Shaun ve Cormac'ı bulmuştu... ve Sam'i. Ve o

'kırmızıyı görmek' deyiminin neden bu kadar işe yaradığı bilgisiyle hemen tanıştı.

İçinde bir şeyler değişmişti ve Sam'in, kendisine ait olduğunu hissettiği bir şeyi aldığı için Shaun'a duyduğu öfkenin *kokusunu* alabiliyordu. Öfke

onu tüketmişti ve daha hareket ettiğini bile fark etmeden Sam'in üzerindeydi.

Shaun onu yakalayıp kendine doğru çektiğinde, kokusu etrafına yayılırken ruh hali değişmişti. Kendisini sahiplendiği gibi onu da sahiplenmek için duyduğu yoğun arzu onu ele geçirmiş ve öfkesi ihtiyaca dönüşmüştü.

Kapıyı kilitledikten sonra yüzünü ona dönen adamı inceledi. O ihtiyaç hâlâ oradaydı, midesinin çukurunda kıvrılıyordu. Göz kapakları kalktığında, gözleri parlak bir sarı renkte parlıyordu ve Cassie biliyordu ki Aynı ihtiyaç onun içinde de vardı.

"Cassie," diye söze başladı ve Cassie başını salladı.

"Sana söyledim... konuşmak yok." Ona doğru bastırdı ve onun geri adım atarak onu kapıya doğru itmesine izin verdi. Dudakları adamın çenesini buldu, çene boyunca öptü ve dili adamın tenini tatmak için dışarı çıktı.

"Sonra konuşuruz. Şu anda düşünmek istemiyorum... sadece hissediyorum."

Onun bir kez başını salladığını hissetti ve ellerini kaldırarak gömleğini çekiştirdi. Shaun gömleği başından yukarı çekti ve yana fırlattı.

Cassie'nin gözleri sürü işaretleriyle karışık dövmelelere kilitlendi ve dilini üzerlerinde gezdirmek için öne doğru eğildi.

Omuzlarından göğsüne ve karın kaslarına doğru inen bir desen.

Dizlerinin üzerine çökmeden birkaç saniye önce ona bakarken mavi gözleri kirpiklerinin altından parlıyordu.

Dudakları kalçalarının çizgisi üzerinde kayarken, kemerinin tokasıyla uğraştı ve belinden çekti, sonra parmakları kot pantolonunun düğmelerindeydi.

"Cass - "

Kadın durdu. "Son uyarı," dedi ona ve kot pantolonunu bacaklarından aşağı iterek ereksiyonunu kot kafesinden kurtardı. "Gözler üzerimde," diye fısıldadı, ilk gece birlikte oldukları adamın ona söylediği sözleri tekrarlardı ve onun kıkırdadığını duydu. Adam başını eğdi Öne doğru eğildi, ağzının açılıp adamın sert uzunluğunu içine çekmesini izledi.

"*Kahretsin*," diye inledi, ağzı onun üzerinde çalışmaya başladı - emme, yalama, başı yukarı ve aşağı hareket ederken kemirme.

Cassie, adamın parmaklarının saçlarına saplandığını ve sıkılaştığını hissetti ama adam kontrolü ona bıraktı, hızını ve derinliğini onun belirlemesine izin verdi.

onu istediği gibi aldı. Nefesinin kesildiğini duyabiliyordu, yakın olduğunu biliyordu ve , onu kızdırdı ve elleri saçlarından dūşūp onu kollarına çektiğinde şaşırmadı.

"Seni şimdi istiyorum," diye hırladı onun ağızına karşı. "Senin olduğumu söylemiştin," dedi kadın.

"Ben yaptım." Kot pantolonunu tekmeleyerek çıkardı ve Cassie kollarında, merdivenlere doğru ilerledi.

"Ama Sam'e benim bir mūlk olmadıđımı söylemiřtin."

"Onu da ben yaptım. Sen değilsin." Merdivenleri ikişer ikişer çıktı, yatak odasının kapısını omuzlayarak açtı ve içeri girdi.

Cassie'yi ayağa kaldırarak yüzünü avuçlarının arasına aldı ve onu öperken hareketsiz tuttu.

Cassie'nin dudakları onunkilere karıştı. Serbest kalan Cassie elini koluna doladı ve onu yatağa doğru sürüklemeye çalıştı. Hareket etmedi, tek kaşı havaya kalktı.

"Seni yatakta istiyorum," dedi ona.

"Ne zaman bu kadar talepkār oldun?" diye sordu, ama onun dediğini yaptı.

yatağa tırmanıp sırt üstü uzanarak ellerini başının arkasında birleştirdi.

Cassie cevap vermedi, onun vūcuduna tırmanarak kalçalarına oturdu.

Ona baktı, kokusu etrafına sihrini yaydı, sonunda zihninin ve kalbinin çılgınca yarışını sakınleştirdi. Berraklık

geri döndü ve gözlerini rahat bir şekilde yatan adama dikti.

altındaki çıplaklık. Onun gücünü hissedebiliyordu, gerçekten istese

kontrolü ele geçirebileceğini biliyordu ama yine de onun taleplerde bulunmasına izin vermekten son derece memnun görünüyordu, onun üzerinde sürünmesinden mutluydu. Birden Sam'in her şeyini kontrol etmesine izin verdiğini fark etti.

uzun süre hareket etmişti, şimdi zihni temizlenmişti, tüm güvensizlikler geri gelmişti ve Shaun'la ne yapacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Adamın vūcudunun altında titrediğini hissetti ve gözlerini kaldırıp yüzüne baktı. Yüz hatları tamamen hareketsizdi, neredeyse boştu ve yine de.. kaşlarını çattı, gözlerinde bir miktar eğlence yakaladı.

"Bana mı *gūlüyorsun*?" diye sordu.

"Kurdun yüzeye bu kadar yakınken buna cesaret edebileceğimi sanmıyorum," diye cevap verdi.

"Benim bir kurdum yok," diye hemen reddetti.

"Goldilocks, gözlerin aksini söylüyor." Hareket etti ve onu yatağa uzandı ve onun üzerine indi. "Üzerinde çok fazla kıyafet var," dedi ve hızlı hareketlerle üstünü ve kot pantolonunu sıyrarak onu iç çamaşırlarıyla bıraktı. Başını eğerek kadının göğsüne doğru sokuldu. "Kurdunla tanışmak için sabırsızlanıyorum. Bahse girerim o güzel."

"Nasıl bu kadar kabullenici olabiliyorsun?"

Dili sütyeninin altında yolunu buldu ve göğüs ucuna doğru fiske vurarak ondan bir nefes almasını sağladı.

"Benim ne olduğumu çoktan unuttun mu?" diye sordu.

"Hayır, ama -" parmakları sıırıslıkam külotunu keşfedip üzerinde hafifçe gezindiğinde başka bir nefesle doğruldu.

"Bu konuşmayı gerçekten şu anda yapmak istiyor musun?" O külotunu bir kenara çekti ve parmaklarını onun bekleyen sıcaklığına batırdı. "Yani, eğer istediğin buysa *yapabiliriz*?" Dişlerini sürükledi Sütyenini göğüslerinden ayırdı ve başını kaldırıp ağzını dudaklarının üzerinde gezdirmeden önce bir meme ucunu ağzına aldı. sahiplenici bir açlık. Bir elinin parmakları göğüs ucunu çevreledi, Sertleşen ucu baş ve işaret parmakları arasında sıkıştırırken Cassie onun ağzına doğru inledi.

"Bu daha iyi," diye fısıldadı ve kalçalarının arasında dinlenene kadar vücudundan aşağı kaydı.

Cassie onun ellerinin kalçalarını okşadığını, sıcak nefesini ve ardından dilinin bacaklarının arasında olduğunu hissetti. Onu yaladı, parmakları onu bakışlarına açtı. Dili onu keşfetti, sürükledi Islaklığının içinden geçti, tattı, damgaladı. Boğazından bir hırıltı yükseldi ve kız haykırdı, klitorisine gelen titreşimler onu çılgına çevirdi. Uçurumun kenarından düşerken kalçaları kıpırdadı, dünya sadece Shaun - onun kokusu, onun sesleri, onun dokunuşu - kalana kadar uzaklaştı.

Adamın hareket ettiğinin, kendini onun üstüne bıraktığının belli belirsiz farkındaydı ve sonra dudakları kulağına değdi.

"Benim için hazır mısın?"

Elleri yukarı kalktı, adamın saçlarına saplandı. "Evet... her zaman."

Adamın kendisine doğru bastırdığını hissetti ve kalçalarını yukarı doğru kaldırdı ama adam hareket etmedi, içeri doğru itmedi. Cassie bacaklarını daha da açarak inledi.

"Shaun?" Bir eli kalçasına gitti, onu kendisine doğru çekmeye çalıştı ama o direndi.

Alnı onunkine yaslanmak için düştü. "Bir şeyi bilmene ihtiyacım var," dedi ona, sesi kontrolün verdiği gerginlikle zorlamak.

"Bir şeyi sonra öğrenirsin! Sana *şimdi* ihtiyacım var." Kadın tırnaklarını adamın kalçasına geçirdi ve adam homurdandı.

"Hayır, bu önemli." Eli yukarı kalktı, çenesinin etrafında kıvrıldı. "Bana bak Cass."

Cassie gözlerini zorla açtı, ona odaklandı ve dudaklarını yaladı. Gözleri bu harekete odaklandı, daraldı ve zihnini bulandıran arzuyu uzaklaştırmak istercesine başını salladı.

"Sen ve ben," dedi ona, sesi alçaktı. "Buraya kadar. Yolun sonu. Benim için senden daha önemli bir şey yok. Yapar mısın? Anladın mı?"

Kaşları çatıldı.

"O sensin. Eksikliğini duyduğum tek şey. Ona ne dersiniz deyin - eşim, ruhum. Bu," dedi ve sonunda bir nefes verdi, *Sonunda*, onun içine girdi, onu doldurdu, ona sahip oldu. "Sen ve ben, Goldilocks."

"Eşin olduğumu söylemiştin," diye solumayı başardı adam içine girerken. "Sen benim misin?"

Shaun durdu ve ona bakmak için başını eğdi. "Her iki şekilde de işe yarıyor."

"Ama sen beni ısırдың... Ben seni ısırmadım." Bir itiş daha. "Beni ısırmak mı istiyorsun?"

Ona sınıksıkı sarıldı, adamın yarattığı hisler içinde boğulmamak için mücadele etti, düşünceleri kovalamaya çalıştı kafasının içinde yüzüyordu.

"Evet! Eğer ben seninsem, sen de benim olmalısın."

"Ben zaten seninim, bebeğim. Sen benim her parçama sahipsin." Cassie onun üzerine çıkana kadar yuvarlandı, hâlâ onun içinde hareket ediyordu. "Beni sahiplenmek mi istiyorsun Cassie?" Cassie başını salladı ve adam onun ellerini tuttu.

Onu öne doğru çekerek üzerine yığılmasını sağladı. "O zaman yap. Senin olana sahip çık."

"Demek baban Draydon Sürüsü Katliamı'ndan kurtulanlardan biriydi." Shaun söyledi. Cassie ona Dawson Ana'dan duyduklarını anlatırken sessizce dinlemiş, bakışları hiç değişmemişti. konuşmasını izledim.

Paylaştığı her şeye vereceği tepkiyi beklerken boğazı kuruyarak başını salladı.

"korkuyorsun?" Bu beklenmedik soru onu şaşırttı. "Ben... ne?"

Burnuna dokundu. "Kurt hisleri. Unuttun mu? Korkunun kokusunu alabiliyorum."

"Ah..." diye dudaklarını yaladı. "Sadece... sorun olmaz değil mi?"

"Cassie," diye iç geçirdi. "Buraya gel." Parmağıyla bir işaret yaptı ve onun mutfığa geçip masada yerde, önünde durmasını bekledi. "Hayır, sana bundan daha yakın ihtiyacım var." Uzandı ve onu kucağına çekti. "Sana daha önce söylediklerimin hiçbiri aklına yatmadı mı?"

"Ne demek istediğini anlamıyorum." Cassie kollarını onun boynuna doladı ve ona doğru eğildi.

"Beni talep ettiğin için pişman mısın?" Kızın yanaklarını aydınlatan kızarıklığa gülümsedi, dişlerini omzuna geçirdiğinde ikisinin de kontrollerini nasıl kaybettiklerini düşündüğünü biliyordu.

"Hayır!"

"O zaman neden yaptığımı düşünüyorsun?" Onun boğazını sıktı. "Sam yaptı

Kendinize olan güveninizi sarsıyor. Bunun üzerinde çalışmalıyız. Beni dikkatlice dinle, çok basit. Sen benimsin, ben de senin. Başka ne önemi var?" Dişleri kulağının memesini buldu, keskin bir ısırık verdi, sonra diliyle acıyı yatıştırdı. "Ayrıca, eğer söylentiler doğruysa, Benimle çiftleştiğinden beri kurt yarının önceliği olacak. Yakında kendini gösterecektir."

"Yani ben -" "Vardiya mı? Evet."

"Kardeşin ne diyecek?" "DJ MI?"

"Hayır, Cormac." Sesine giren endişeye engel olamadı.

"Mac bir canavar değil Cass. O bizim sürümüzün Alfa'sı. Artık *senin* de üyesi bir sürü." Onu çekti ve dudaklarına nazik bir öpücük bıraktı.

"Göreceksin. Sorun olmayan şeyler için endişelenme."

"Sence Gemma ve Scarlet'i buldular mı?"

Shaun başını salladı. "Haber olsaydı biri beni arardı."

Cassie içini çekerek başını onun omzuna yasladı. "Sence onları Dawson Anne'nin söyledikleri için mi aldı?"

diye sordu, sesi sıkıntılıydı.

"Melez doğurmak için mi?" Durakladı, üzerinde düşündü. "Her ne kadar hayır demek istesem de, bu tamamen mümkün. En azından Scarlet için. Gemma konusunda emin değilim. Onun zaten bir tür olduğunu biliyor olabilir. Belki de onu kendi davalarına döndürmeyi umuyordur."

Başını . "Avcı olmak mı?"

Omuzlarını silkti. "Bu da bir olasılık." "Gemma bunu yapmaz."

"Hayır, yapmaz," diye onayladı Shaun, ama deneyimlerinden biliyordu ki, doğru koşullar sağlandığında en güçlü insan bile normalde yapmayacağı şeyleri yapmaya zorlanabilirdi.

Sesler Shaun'u ayağa kaldırdı. Cassie'yi aşağı indi ve tam kapı Deacon ve Asher'ı görmek için açıldığında koridora doğru ilerledi.

"Onu bulduk."

CHAPTER 16

"O mu? Avcı mı? Peki ya Gemma ve Scarlet?" Cassie Shaun'u iterek geçti ve Deacon'a ulaştığında irkildi. "Aman Tanrım, berbat kokuyorsun. Nerelerdeydin sen?"

"Mac nerede?" Deacon Cassie'yi görmezden gelerek Shaun'a odaklandı. "Hâlâ Isabella ve Jaden'la barda."

Asher tek kelime etmeden arkasını döndü ve evden çıktı. Shaun kaşlarını çatarak onun gidişini izledi.

"Sorun nedir?" Shaun, bakışlarını Shaun'un omzunun ötesinde bir noktaya odaklamış olan kardeşine baktı. "Deke? Ne buldun?"

Deacon elini yüzünde gezdirdi. "Temizlenmem gerek. Kim bilir neyin içinde sürünüyordum." Shaun'un yanından geçmeye başladı ama koluna dokunan bir el tarafından durduruldu.

"Deke..."

"Shaun, ben... Bak, gerçekten Mac'i beklemeyi tercih ederim." "Çıkar ağzındaki baklayı, Deacon. Neyi söylemiyorsun?"

Cassie birinden diğerine baktı. "Öldüler mi?" diye sordu, yüzü solmuştu.

"Ne?" Deacon dönüp ona baktı. "Hayır! Siktir... Bunu söylemenin kolay bir yolu yok." Derin bir nefes aldı. "Ben Damien."

Shaun'un yüz ifadesi . "Damien öldü," dedi açıkça.

Deacon başını salladı. "Onu gördüm, Shaun. Bir cesede göre oldukça sağlıklı görünüyor."

"Hayır! İmkânı yok. Onun öldüğünü gördüm. *Oradaydım!* Eğer Damien olsaydı, kokusunu tanırdım. Benden saklayamazdı. Yanılıyorsun."

Cassie sesindeki acıyı duydu, kokusundaki ıstırabı koklayabildi ve ona yaklaştı. Hayatında daha önce sadece bir kez böyle bir yıkım ifadesi görmüştü - o da annesiyle birlikte babasının ölüm haberini aldıkları gündü.

Yüzündeki o ifade annesinin yüzüne de yansımıştı.

"Shaun." Ona dokunmak niyetiyle elini uzattı ve adam geriye doğru savruldu.

"Hayır!" Deacon ona doğru ilerlerken ellerini kaldırarak kardeşini savuşturdu. "Yanılıyorsun. Damien öldü. *Ben gördüm. Gördüm. Gördüm!*"

"Gördüğünü biliyorum," dedi Deacon ona, sesi alçaktı. "Ama her ne gördüysen, kardeşim, bu onun ölümü değildi."

Shaun'un yeşil gözleri Deacon'dan Cassie'ye kaydı ve tekrar geri döndü.

İkisi de.

"Yapamam... Hayır." Shaun bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Hayır, sen olmalıyım." Alçak sesle homurdanarak kardeşinin yanından geçti ve evden çıkıp karanlığın içinde kayboldu.

"Shaun!" Cassie kovalamaya başladı ama kendini Deacon tarafından geri çekilmiş buldu.

"Bırak gitsin. O iyi olacak. Sadece bunu sindirmek için zamana ihtiyacı var." "Ama -"

"Güven bana sarışın. Şu anda ihtiyacı olan son şey senin onu suçluluk duygusu içinde boğulurken izlemen."

"Ama o yeraltı dövüş ringine katılmasının nedeni Damien değil mi?"

"Yeraltı dövüş ringi mi? Sana öyle mi söyledi?" Deacon başını salladı. "Sanırım sizi de kendi isteğiyle katıldığına ikna etti."

"Damien'in çıkmak için yardımına ihtiyacı olduğunu söyledi. Aralarındaki dövüşlerden yeterince para kazanırlarsa, çıkış yollarını satın alabileceklerini söyledi."

Deacon'ın kahkahası sertti. "Bu oldukça iyi bir hikaye." Bir kanca taktı elini koluna doladı ve onu mutfağa sürükledi. "Sana gerçeği söylememe izin ver." Kadının kolunu bıraktı ve elini mutfağa doğru salladı.

Shaun'la birlikte daha önce oturdukları sandalyeye oturdu. "Sen de rahatına bakabilirsin."

Tekrar konuşmadan önce kadının oturmasını bekledi.

"Size hangi versiyonu anlattı? Damien'in ona gelip bu işe dahil olması için yalvardığını ve onun.. Damien'in... Shaun'u nasıl ele geçirdiğini biliyor musunuz?"

Cassie başını salladı.

"Bunu seçeceği belliydi. Gerçek şu ki Shaun saldırıya uğradı, dövüldü, bayıltıldı ve bir kafesin içinde uyandı. Damien zaten oradaydı ve kendi postunu kurtarmak için Shaun'u ringi yöneten Avcılara satmıştı. Shaun, korktuğunu ve başka seçeneği olmadığını iddia ederek Damien'in hareketlerini savunacaktır, ancak bu Saçmalık." Deacon mutfağa göz gezdirdi, tezgahdan bir kupa aldı ve makineden kendine bir kahve doldurdu köşede gevezelik ediyordu. "Avcılar bizim türümüzü alıp bizi savaşmaya zorlayarak para kazanıyorlar. Shaun'un bana anlattığına göre, Damien'in hayatını elinden almışlar. Shaun her zaman Damien'in hatalarını görmezden geldi. Eğer savaşmazsa, Damien'i öldüreceklerdi. Ama eğer Dövüştüler ve iki yüz binden fazla para getirdiler, Damien'i bırakacaklarına söz verdiler." Kahvesinden bir yudum aldı. "Hiç kafes dövüşü izledin mi Cassie? İnsan olanlar bile acımasız olabiliyor. İki Şekil Değiştiren'i bir kafese koyup hayatta kalmak için dövüştürürsen kan banyosu. Ve bu, özellikle Shaun gibi biri için çok ağır bir yük. "O her zaman koruyucu olmuştur. Her zaman bir adım atacak olan oydu. Masumları, gençleri, kadınları korumak için. *Beni* almalıydılar. Ben savaşçıyım. Paralarının karşılığını daha iyi alırlardı. Shaun dövüşemediğinden değil... dövüşebilir. Onu aldılar çünkü Damien, Shaun'un onu korumak için dövüşeceğini biliyordu.

"Her neyse, ona yaptırdıkları kadar sık dövüşmek zarar verdi ve yıldız kurtlarının yavaşladığını, hatalar yaptığını fark ettiler. Bir ilaç geliştirmişler - enerji seviyelerini yükselten ama kurtlarımızla . Son derece bağımlılık yapıcı."

"Bana bundan bahsetti. Güzelavrat otundan yapıyormuş," diye araya girdi Cassie. "Bu doğru. Karşı koymaya çalıştığını söyleyebilirim, muhtemelen buna karşı savaştı, Ama bir şekilde onu kilitleyip, zorla verdiler. ...ve her şeyi yapabileceğinden emin olmak için yeterli..."

Başka bir düzeltme için *her şeyi* yaparım." İç çekti. "Gerisi biraz bulanık. Damien'in cesedini gördüğünü düşündüğünü *biliyoruz*. Colorado'da bir tarlanın ortasına nasıl düştüğünü hatırlamıyor. Ama rüyalar görüyor... kâbuslar... ve bunlar ona aşırı dozda ilaç verdiklerini gösteriyor. Belladonna ve onu ölüme terk etti."

"Yani Damien'in ölmediğini, Shaun'un gördüğü şeyin onun cesedi olmadığını mı söylüyorsunuz?"

"Ben de tam olarak bunu söylüyorum."

"Gemma ve Scarlet'in yanı sıra onu da hala ellerinde mi tutuyorlar?"

Deacon uzun süre sessiz kalınca Cassie sorusunu tekrarladı.

Hâlâ cevap vermeyince kalktı. "Deacon?"

Altın gözlü bakışları tekrar ona kaydı. "Hayır Cassie, o hâlâ onlarda *değil*. Gemma ve Scarlet'i kaçıran kişi Damien. O *bir* Avcı."

Shaun, Deacon'ın sözlerini kafasının içinde tekrarlayarak ana caddeden aşağı doğru yürüdü.

"Bu Damien... *Bu Damien... Bu Damien...*"

Başını tutarak sesi bastırmaya çalıştı. "Hayır, olamaz. Olsa bilirdim."

Kuzeninin kan kaybından bayıldığını, başının doğal olmayan bir açıyla büküldüğünü görmüştü. Shaun, kalp atışları tekleyip sessizleşirken onu dinlemişti. Başında dikilmiş, yardım edememişti.

Eğer Damien ölmediyse, o maçı sağ çıktıysa, Shaun onu korumasız bırakmıştı. Kuzenini zayıf ve savunmasız bırakmıştı.

Mantiken, başka seçeneği olmadığını *biliyordu*. Uyuşturulmuş ve dışlanmıştı. Atılmış ve ölüme terk edilmişti. Yine de duygusal olarak, kuzenini korumasız bir şekilde kendi başının çaresine bakması için terk etme düşüncesi içini kemiriyordu. Daha çok mücadele etmeli, onu terk etmeyi reddetmeliydi.

Deacon onu gerçekten görmüş müydü? Ya da ona benzeyen birini? Damien kafeslerde geçirdikleri süre boyunca çok değişmişti ama aynı kalan tek şey kokusu olurdu. Shaun kuzeninin kokusunu tanıyabilirdi.

Yüksek sesle güldü, sesi boş sokakta yankılandı.
Damien'in hayatta olmasına imkân yoktu.

Tamamen kendi düşüncelerine odaklanmıştı.
Çok geç olana kadar şirketi hissetmek. Yumruk çenesine çarparak başını yana doğru savurdu. Başını iki yana salladı, İkinci bir darbe onu diğer taraftan yakalayınca şaşkınlığını göz üzerinden attı.

Üçüncü yumruk gelmeden önce hazırdı, yumruğu elinde yakaladı ve geriye doğru itti.

"Ne oluyor lan?" diye tersledi, gözleri Sam'in üzerindeydi. "Sen hiç pes etmez misin?"

"Seni arkadaşların olmadan yakalamayı umuyordum. Artık o kadar cesur değilsin, değil mi?" Sam alay etti.

Shaun kısa bir süre - çok kısa bir süre - Sam'i uyarmayı düşündü, sonra dikkatinin dağılmasını memnuniyetle karşılayarak omuzlarını silktili.

"Bunu benimle mi yapmak istiyorsun? O senin için gerçekten bu kadar önemli mi?"

Yoksa seni bırakıp gittiği için mi kızgınsın?" "Onun için iki yılımı harcadım. Benim olanı istiyorum." "sadece ukalalık ediyorsun. ."

"Sen kimsin lan?" diye sordu Sam. "Lanet bir aşk romanı kahramanı gibi şehre iniyorsun."

"Onu seviyor musun?"

Bu soru Sam'i şaşırtmış gibiydi. "Ne?" "Beni duydun. Onu *seviyor* musun?"

"Aşkın ne alakası var?"

"Çünkü eğer onu sevdiğin için burada mücadele ediyorsan, o zaman buna saygı duyabilirim. Hiçbir şeyi değiştirmez ama mantıklı olur. Ama senin bu değil, değil mi? Senin tek sorunun kasabanın gözünden düştüğünüzü düşünüyorsunuz. Küçük kirli sırlarınızın tüm dünyanın görmesi için yayılacağından endişe ediyorsunuz. Ve sen panikliyorsun." Shaun diğer adama doğru ilerledi, gözleri

sarı parlıyordu. "Şöyle bir şey var. Başkalarına yaptığın şeyler umurumda değil. Ama Cassie'nin herhangi bir şey yaptığına dair elinde görüntü ya da fotoğraf olduğunu öğrenirsem kaçsan iyi edersin çünkü seni *öldüreceğim*."

"Sen ve senin küçük serseri grubun mu?" Sam alay etti.

Shaun'un dudakları dişlerinin arasından sıyrıldı, gözlerindeki sarı, yeşili yuttu. "Hayır, sadece ben. Çünkü anlamam şey onu gerçekten sevdiğim."

Geriye doğru sendeleyerek iki dükkânın arasındaki sokağa giren Sam'e yaklaştı. "O benim *lanet* dünyamın döndüğü güneş" diye devam etti Shaun. "Ve eğer bunu karartacak bir şey yaparsan Parlaklık, ben... seni... öldüreceğim..." Hırıltı boğazını terk etti ve Sam'in korkusu üzerine çökerek kurdunu heyecanlandırdı.

Çok kolay olacaktı. Sam'korkusunun tadı zaten dilindeydi. Sadece birkaç adım daha yaklaşırsa kanı olabilirdi.

Kan...

Kafesler...

Dövüş...

Damien...

Boğazından bir uluma koptu ve Shaun dizlerinin üzerine çökerek nefes nefese kaldı, kurdunun kan arzusunu bastırmaya çalıştı.

"Defol git buradan," diye hırladı. Gözlerini kırıştırdı, boynunda bir sızı hissetti ve vücudu gerildi. *Bir şeyler çok yanlıştı.*

Eğik başının hemen önünde bir gölgenin durduğunu gördü ve kendini yukarı bakmaya zorladı. Sam orada durmuş, dikkatle izliyordu, ulaşamayacağı bir yerde.

"Ne yaptın sen?" Shaun kelimeleri donmuş dudaklarından zorla çıkardı. Başını salladı, odaklanmaya çalıştı, kalp atışlarının yavaşladığını hissedebiliyordu.

Aşağı.

Sam sırtarak elini açtı ve Shaun onun önündeki yere bir iğne bırakmasını izledi.

"Bir fırsat yakaladım."

Şırınganın içindeki berrak sıvı dikkatini çekti ve geriye doğru sıçradı. "Bana ne verdin?"

"Propofol. O sana ait değil. Ve bana bunun sana zarar vermeyeceği, sadece Cassie'ye şeyi hatırlatmama yetecek kadar bayıltacağı söylendi."

Shaun damarlarında dolaşan uyuşturucuyla mücadele etmenin zorluğuyla, "Asla olmayacak," diye nefes nefese kaldı.

"Ne kadar ikna edici tahmin bile edemezsin."

Shaun bir ayakkabının yere sürtünme sesini duydu ve Sam'in gitmesini engellemek için kendini ne atmaya çalıştı. Elleri havaya uzandı, kıvrıldı ve ne, ellerinin ve dizlerinin üzerine düştü. Dirsekleri büküldü, ağırlığının altında ezildi ve yere akıldı. Karanlık onu çekiştirirken, önünde çömelmiş bir şekil gördü.

"Merhaba kuzen. Oynamaya hazır mısın?"

CHAPTER 17

Bilincinin yerine gelmesi ani, acı verici ve gözlerinden beynine sıcak çiviler saplanıyormuş gibi hissettiren tiz bir çığlıkla noktalandı. Derisi kaşınıyor, yanıyor ve

Bu hissi hemen tanıdı. Açlığının arttığını hissedebiliyordu.

Bilinci yerinde değilken ona ne kadar belladonna verilmişti?

Uzun sürmeyeceğini bildiği bir irade gücüyle açlığı bir kenara itti ve gözlerini açmadan bir nefes alıp havanın tadına baktı.

Kan, seks ve korku kokusunu alabiliyordu. Etrafındaki havaya sinmiş, aldığı her nefesi ıslatmıştı. Bunlarla karışık olarak yıkanmamış bedenlerin, hüznün ve ... *öfkenin* kokusu da vardı.

Shaun, herhangi bir hareketin açlık ve acıyı ön plana çıkaracağını farkında olarak dikkatle başını çevirdi ve gözlerini yavaşça araladı. Görüşü donuktu, her şey gri gölgelerle kaplıydı, zaten bilmeseydi kan dolaşımında belladonna olduğunu söyleyecek bir düzlük vardı.

Kaç doz? Onu tekrar etkisi altına almasına yetecek kadar verilmiş miydi?

Yavaş ve derin bir nefes daha aldı ve başının yakınında zincir şakırtıları duyulurken acı içinde tıslayarak yan yattı.

"Uyanmışsın. Tanrım, seni öldürdüğüne eminim sanmıştım!"

Beklenmedik kadın sesi irkilmesine ve kalp atışlarının hızlanmasına neden oldu.

Cassie mi?

Bir nefes daha alarak hayır, o olmadığını doğruladı.

"Gemma?" Shaun'un sesi kaba bir vıraklamaydı. "Yaralandın mı?"

"Bolca terapiyle üstesinden gelemeyeceğim bir şey değil." Shaun'un peşine düşmesi gerektiğini hissettiği bir ses tonu vardı ama şimdi değil. Serbest kalana kadar devam edecekti.

"Scarlet?"

Yüklü bir sessizlik oldu ve sonra... "Üzgünüm, onu nereye götürdüğünü bilmiyorum."

"O mu?" Shaun kolunu kaldırdı, bileğindeki kelepçeyi fark etti ve tekrar aşağı indirdi.

Buraya daha önce de gelmiştim.

"Suratsız görünümlü bir adam. Aslında bana kardeşini hatırlatıyor."

Shaun homurdandı, yoksunluğun ilk acısını hissediyordu - şimdilik görmezden gelemeyeceği bir şey değildi.

Ne zamandır baygındı?

"Nerede biliyor musun?" Sıkılmış dişlerinin arasından, keskin acıyı bastırmaya çalışarak sordu.

"Kasabanın eteklerinde eski bir tahıl değirmeni var. *Sanırım* biz bunun altındayız." Kadın tereddüt etti ve Shaun neredeyse tiksinti, utanç ve *nefret* kokuyordu. "Beni bir süreliğine yukarı çıkardı. Tarlaları gördüm."

"Özür dilerim Gemma," fısıldadı, yoksunluk acısı ikinci kez daha güçlü bir şekilde vurmadan saniyeler önce.

Saat gece 1'e yaklaşmıştı ve Shaun hâlâ eve dönmemişti. Cassie mutfakta durmuş Deacon'la Shaun'un peşinden gitme konusunu tartışıyordu ki ilk acı geldi. İki büklüm oldu, nefes nefese kaldı. Ağrı başladığı gibi aniden geçti ve Cassie etkisiyle nefes nefese kaldı.

"O da neydi öyle?" Kadın yavaşça doğrulurken Deacon sordu.

"Bilmiyorum," diye cevap verdi. "Sanki biri bıçaklıyormuş gibi hissettim."

beni." Üstünün eteklerini kaldırdı ve bir avucunu karnında gezdirdi. "Yine de orada hiçbir şey yok."

"Daha önce böyle bir şey hissettin mi?" Cormac kapının yanındaki pozisyonundan sordu. Eve vardktan bir saat sonra

Shaun gitmişti ve peşinden gitmeden önce onu bir süre yalnız bırakıp stres atmaları anlaştırmışlardı.

"Hayır, asla... regl sancılarını saymazsanız tabii. Bazen oldukça korkunç olabiliyorlar."

"Aydın bu zamanı *mi*?" Cormac konudan uzak durmadı.

Cevap verirken yanaklarında hafif bir kızarıklık vardı. "Hayır, henüz değil."

Cormac ona, "Ne olursa olsun, ilk başarılı vardiyayı yaptıktan sonra yılda iki defaya düşürecekler," dedi ve kadın ona bakakaldı.

"Yılda iki kez mi?"

Deacon homurdandı. "Erkeklerin ayda bir kez mevsiminde olan bir dişiyle başa çıkabileceklerini sanmıyorum. Yılda iki kez yeterince yorucu."

"Mevsiminde mi? *Gerçekten* mi, Deacon? şekilde mi ifade ediyorsun?"

"Gerçek bu." Ona sıırttı. "Seni bir sürpriz bekliyor. Şekil değiştirenlerin mevsimleri insan dişileriyle aynı işlemez, Cassie." Odayı geçti ve dudaklarını Cassie'nin kulağına bastırdı. "Her şey sevişmekle ilgili, bebeğim."

"Aman Tanrım!" Cassie ellerini Deacon'ın göğsüne vurdu ve onu kendisinden uzaklaştırdı. "İğrençsin!"

Gülerek masanın karşı tarafındaki yerine döndü.

"Ne kadar kaba olsa da gerçek bu," dedi Cormac ona. "Bu genellikle eşlerin seçildiği ve yavruların gebe kaldığı zamandır."

"Bekle! *Yavru* mu? Bebekleriniz yok, *yavrularınız mı* var?"

Cormac ve Deacon eğlenerek birbirlerine baktılar. "Hayır Cassie. Bu sadece bir paket terimi. Zamanla çok fazla sürü terimi kullandığımızı fark edeceksin.

insan yerine. Eğer bir yavru sahibi olmaya karar vererseniz

... *bir bebek*... iki bacaklı olarak doğacak ve normal bir insan bebeği gibi görünecek."

"Değişim ergenlikle birlikte gelir," diye ekledi Deacon. "Bir yavru on üç yaşına gelene kadar insan olarak kalır. On üçüncü yaş günlerini doldurduklarında, şekil değiştirme dürtüsü devreye girecektir."

"Orada bir -" durdu, başka bir acı dalgası onu eziyordu. Ayaklarının üzerinde sallandı ve Deacon onu yakalamak için öne atıldı

düşmeden önce.

"O da neydi öyle?" diye sordu, gözleri Cassie'nin solgun yüzündeydi.

"Ben... ben-" inledi ve acı dalgaları dalga dalga üzerine çökerken tırnaklarını Deacon'ın koluna geçirdi. "Tanrım, Deacon, yapamam..." omurgası dikleşti ve gözleri kafasının içinde geriye yuvarlandı.

"Siktir!" Deacon onun baygın halini kollarının arasına aldı ve Cormac'la yüzleşmek için döndü. "Ne oluyor lan?"

Cormac, Cassie'nin çığlığı üzerine kapıda beliren Asher ve Jaden'a bir bakış attı.

"Gidin ve Shaun'u bulun. İki saat onun sorunlarını için yeterince uzun bir süre," dedi ve koşarak yola koyuldular. "Götürün onu Üst kata, Deacon. Onu rahat ettirmeye çalışın."

"Hadi kuzen. ."

Buz gibi su yüzüne çarptı ve bir solukta bilincini geri getirdi.

Dik miydi?

"Gözlerini aç."

Shaun bir elin sert bir tokatla yüzünün sol tarafına vurduğunu hissetti ve göz kapaklarını zorla açtı.

"İşte ." Sağ tarafa bir tokat daha.

Shaun gözlerini kırıştırdı, odağı gidip , önünde bulanık görüntüler vardı.

"Benimle kal kuzen." El çenesini kavradı, başını yukarı kaldırmaya zorladı. "Bana bak."

"Damien?" Adını, ağrıyan ve şişen dudaklarının arasından güçlükle çıkarabildi.

Bağırıyor muydu? Bağırıyor muydu? Uluyor muydu? Boğazı çok acı mıydı.

"Senin için gelmeyeceğimi mi sandın kuzen?"

Shaun odaklanmakta zorlandı, derin bir nefes çekti ve bunun neden olduğu acıyla .

Kırık kaburgalar mı? Damien ona ne yapmıştı?

"Neden?" diye fısıldadı. "Bunu neden yaptın?"

"Neden?" Damien etrafına bakınıyormuş gibi yaptı.

Başka kim vardı burada?

"Bana nedenini soruyor! Sanki ne yaptığının farkında değil!" Damien Kuzenine doğru eğildi, burun buruna gelene kadar. "Beni ölüme terk ettin, bir kafeste çürümeye terk ettin, işte bu yüzden!"

"Hayır... yapmadım..." Sözleri bulanıklaştı ve Shaun kafasını sallayarak zihnindeki sisi dağıtmaya çalıştı.

Damien'in kahkahası sert ve öfkeliydi. "Yapmadığını nasıl söylersin? Bir kafeste uyandım, yalnız. Sen ve ben olmamız gerekiyordu, Kuzen. *Onlara karşı birleşin.*"

Shaun hareket etmeye çalıştı, omzundaki kasların kasıldığını ve hareketsiz kaldığını hissetti. Kolları başının üzerinde ama nasıl bağlanmışlarsa bağlanmışlardı, kolları bir açıyla duruyordu. Eğer hareket ederse

Dengede durduğu noktada kolları geriye doğru çekilir, tehlikeli bir şekilde yerinden çıkmaya yaklaşırdı.

"Damien," diye tekrar denerdi. "Ben... seni... ölürken gördüm."

"Düştüğümü gördün. Nakavt oldum. Ve sen galibiyeti ve parayı kendine alıp özgürlüğünü satın aldın!" Damien bağırdı.

"Hayır." Shaun başını salladı - bir mide bulantısı dalgası üzerine çökerken bir hataydı bu. "Damien, seni asla terk etmezdim."

"Hayır! Şimdi bahane üretemezsin." Yumruğunu Shaun'un midesine indirdi. "Sen gittikten sonra bana ne yaptıklarından haberin var mı?" Bir yumruk daha kaburgalarına saplandı.

Shaun "Gitmedim," diye açıklamaya çalıştı ama boşuna.

Shaun bilincini korumak için mücadele edene kadar darbeler yoğun ve hızlı bir şekilde geldi - mide, kaburgalar, böbrekler, yüz -. Görüşü gidip geliyordu ve ağzına dolan kanın metalik tadını alabiliyordu.

Damien'in darbeleri yavaşladığında ve nefes nefese kaldığında geri çekildi. Shaun kanı tükürdü ve başını kaldıracak gücü topladı.

"Eğer sorunun benimle ise," diye öksürdü Shaun, daha fazla kan tükürdü.

Birkaç kaburgasının daha kırıldığından emindi. "Neden Scarlet'i aldın? Neden insan kızı aldın?"

"Bu kadar konuşma yeter." Damien mor sıvıyla dolu bir şişeyi kaldırdı. "Bak sana ne getirdim. Bahse girerim bunu özlüyordun, *can* atıyordun o. Taze bir doz için ne yapacaksın kuzen?"

"Bunu yapma, Damien."

Cassie yan yatmış, yüzü yastığa gömülmüştü. Shaun'un sürüsünün... *kendi* sürüsünün... yatağın etrafını sardığını biliyordu. Yapabilirdi Endişelerinin kokusunu hissediyordu - ve eğer bu kadar acı çekiyor , bir kokunun duygusunu *nasıl* hissedebildiğini .

"Shaun olmalı," diyordu Deacon sessizce. "Başka bir açıklaması yok."

Asher, "İzi bankanın yanındaki bir ara sokakta sona erdi," dedi, yanında Jaden ile odaya giriyor. "İki koku daha vardı. Biri -" gözleri Cassie'nin yatakta inlediği yere doğru kaydı. "Eski sevgilisi. Diğeri de Damien'di. Onu şaşırtmış olmalılar."

"Yaptıkları tek şey bu değil," diye ekledi Jaden acımasızca. Alfa'sına dönerek şırıngayı göstermek için bir elini uzattı.

"Bu da ne?"

"Emin değilim. Ama güzelavrat otu özü değil. Rengi yanlış," dedi Jaden. "Tahminimce onu baybir şey olduğunu söyleyebilirim."

"Eski sevgilisinin kokusunun da orada olduğunu mu söyledin? Sence o yoksa Damien gelmeden önce Shaun'a mı rastladınız?" "Söylemesi zor."

Cormac bekledi, gözleri Jaden'in üzerindeydi.

"İçgüdülerim onun da bu işin bir parçası olduğunu söylüyor," diye kabul etti Jaden. "İki adamın da Shaun'la aynı yerde buluşması fazla tesadüfi görünüyor."

Cormac Jaden'a döndü. "Bulun onu." Dikkati tekrar Asher ve Deacon'a döndü. "Cassie'yi eve geri götürmeliyiz. Chase daha önce aradı. Sürünün geri kalanı geldi. Orada daha güvende olacak ve Chase onu izleyebilecek." Dudakları sert bir gülümsemeyle kıvrıldı ve gözleri gümüş renginde parladı. "O zaman avlanıyoruz."

"Hareket edebilecek durumda mı?" Deacon gözlerini Cassie'den ayırmadan sordu.

"Acıyı eş-bağlantıları aracılığıyla hissediyor. Aslında kendine gerçekten zarar vermedi," hatırlattı Cormac. "Öğrenmem gereken şey

Bu *yüzden* bu kadar güçlü hissediyor." Konuşurken Cassie'nin başının yanındaki yatağın yanına çömeldi.

"Cassie," diye yumuşak bir adını söyledi ve odadaki tüm Şekil Değiştirenlerin dikkatlerini Alfa'larına odaklamalarına neden olan bir ağırlık, ekstra bir vurgu vardı. "Bana bak, küçük dişi."

Cassie kıpırdandı, başını yastığa koydu ve onun sesindeki emre tepki verdi.

Bu doğru. Sesime odaklan. Şimdi beni dinle. Beni duyabiliyor musun?"

"Evet, evet."

"Güzel. Eve gitmemiz gerek . Eve geri dönmeliyiz. Eşin senin güvende olmanı isterdi, anlıyor musun?"

"Nerede o?"

"Onu bulacağız Cassie. Ama önce seni eve, güvenli bir yere götürmeliyiz."

"Bana neler oluyor?" Uzandı ve Cormac'ın kolunu . "Bu değişimin bir parçası mı?"

Cormac elini onun elinin üzerine koydu. "Sorun sen değilsin Cassie. Hissettiğin şey... Shaun'la olan eş-bağlantından geliyor."

"Neden?" Bir iniltiyi daha bastırdı.

Sürü Alfa'sı ona baktı, gözleri okunmuyordu. "Bu soruya ben de bir cevap vermek isterdim. Bu kadar güçlü olmamalı. Bu kadar değil.

yakında." Doğruldu ve kadının elinin kolundan kaymasına izin verdi.

"Deacon, onu arabaya bindir. Asher, Isabella'yı uyandır ve ikisini de eve geri götür. Sürüyü topla ve onlara neler olduğunu anlat. Deacon, Jaden ve ben dışarı çıkıp bir iz bulabilir miyiz diye bakacağız."

Deacon yatağın etrafında dolandı ve kollarını dikkatlice Cassie'nin altına kaydırды. "Bana tutun," dedi ve Cassie'nin kollarının boynuna dolandığını hissedene kadar bekledi ve onu yukarı kaldırdı.

"Eğer beni bırakırsan..." diye inlemeler arasında nefes nefese kaldı.

"Seni öldürürüm." "Sakin ol sarışın. Henüz bir kadını düşürmedim."

CHAPTER 18

Shaun gümbür gümbür bir baş ağrısıyla **kendine geldi**. Başını kaldırdı ve bu hareket, içinde bir acı patlamasına yol açtı. Kafatasının arkası kalp atışlarıyla aynı anda zonkluyordu. Küfrederek yüzündeki hasarı incelemek için elini hareket ettirdi ama hareket ettiremiyordu. Kolları hâlâ başının üzerinde bağlıydı.

Ne zamandır dışarıdaydı? Günlerdir mi? Damien kaç kez boğazından aşağı güzelavrat otu dökmüştü? Kaç kez dayak yemişti? Alındı mı?

Zihinsel olarak, vücudundaki hasarı katalogladı. Dudakları Kavrulmuştu, açlık midesinde gurulduyordu - ama bu yemek için miydi yoksa ilaç için mi? Gözlerini tekrar açtı ve karanlıkla karşılaştı. Işığın tamamen yokluğu.

Damien onu kör mü etmişti? Hayır, öyle düşünmüyordu ...

Kördü, uyuşturulmuştu, kısıtlanmıştı. Vücudunu bir panik titremesi sardı.

Daha önce de bu durumdaydı.

Kurtulması, sürüsünü bulması ve onları uyarması gerekiyordu. Kollarını onları bağlayan şeyden kurtarmaya çalıştı ve dar kayışların bükülüp bileklerinin etine saplandığını hissetti. Kollarını geri çekmeye zorladı. Acı içinde tekrar denedi, bağları büküp çekmeye çalıştı ama nafile.

Boğazından sinirli bir hırıltı çıktı ve başını geriye attı. başını kaldırdı ve uludu, ses etrafındaki duvarlarda yankılandı. Kimse cevap vermedi, yankı koyu bir ölüm sessizliğine dönüştü.

"Damien!" Shaun öfke ve panik içinde, sesi kısılana kadar kuzeninin adını tekrar tekrar haykırdı ama yine de kimse cevap vermedi.

Nefes nefese kalmış, kesik kesik nefesler alıyordu ve havadaki kokular öğürmesine neden oluyordu.

Seks, dışkı ve şiddet kokusuyla karışık metalik kan kokusunu nasıl kaçırmıştı?

Gücünden geriye kalanların da azalmaya başladığını, ilaca olan ihtiyacının artmaya başladığını hissedebiliyordu. Kafatasındaki vuruşlar ağırlaştı, yavaşladı - bir cenazenin özenle yavaşlatılmış ritmi gibi Yürüyüş. Shaun bu şiirsel ve ürkütücü düşünceye sessizlikte sert bir sesle güldü.

Burada ölmeyeceksin, dedi kendi kendine acımasızca. Bunu daha önce de atlattın, yine atlatabilirsin.

Kalbinin kaotik atışlarını dinlemek için kendini hareketsizliğe zorladı.

İşte!

Biraz paslı menteşelerden gelen bir gıcırtı. Zayıf sesler - biri öfkeyle yükselirken diğeri, kadın, acı içinde haykırdı. Kapı Ses, bağlarına yeniden ve daha güçlü bir şekilde saldırmasına neden oldu. O

özgür kalacaktı. Kaçacaktı, sürüsüne, eşine dönecekti...

Cassie ...

Yukarı doğru sarsıldı, vücudundaki her kas protesto çığlıkları atıyordu. Shaun acıya karşı dişlerini sıkı ve kendini öne, arkaya attı, bileklerinin etrafındaki bağlamanın inlediğini ve mücadelesinin gücüyle gıcırdadığını hissetti.

Biri gevşemiş miydi?

Kollarından kan damlıyordu ama o bunu görmezden geldi ve elinin kayışlardan birinin arasından kaydığını hissetti. Birkaç santim daha. Dişlerini daha sıkı sıkı. Sadece biraz daha ve sonra özgür olacaktı.

"Görüyorum ki içinde hâlâ biraz mücadele gücü kalmış kuzen." Damien'ın sesi sessizlikte çınladı. "Ama ne için savaşıyorsun, hmm?" Shaun kuzeninin nefesini üzerinde hissedinceye kadar ses yaklaştı. yüz. "Neye ulaşmak için mücadele ediyorsun? Özgürlüğe mi uyuşturucuya mı?"

Işık parlayarak gözlerini yaktı ve irkilerek gözlerini kapattı, ancak parmakların göz kapaklarını araladığını hissetti.

"Senin yasını tuttum," diye hırladı Shaun. "Bir yıldan fazla bir süre boyunca ölümünün suçluluğuyla yaşadım."

"Çünkü sen kendini kurtarıırken beni bir *kafeste* çürümeye terk ettin. Ama ben hayatta kaldım ve şimdi senin ödeme zamanın geldi."

Bir elin çenesini kavradığını ve başının geriye doğru çekildiğini hissetti. "Acıkmış olmalısın kuzen. Aç kapıyı."

Shaun ağzını kapattı, kuzeninin tutuşuna karşı mücadele etti ama çok zayıftı - ama bu fiziksel zayıflık mıydı yoksa arzuyla mücadele edememek miydi - ve Damien ağzını kolayca açmaya zorladı, boğazından aşağı bir şey döktü.

Nefes aldı, inledi, ilaç diline değdiğinde gözleri yuvalarından fırladı.

"Neden sadece iğne kullanmadığımı biliyor musun kuzen?"

"Ne... ne?" Kendini Damien'a odaklanmaya zorladı ama gözleri kapandı. Parmaklarını yüzünde hissetti, göz kapaklarını kaldırarak onu ışığa bakmaya zorladı.

"Damarına bir iğne batırmak çok basit olurdu. Ama savaşmanı izlemek, direnmeni izlemek. Pes ettiğin o anda kırıldığını görmek. *Bu*, seni onu yutmaya zorlamayı savaşmaya değer kılıyor." Şişeyi dudaklarına götürdü. "Sanırım biraz daha istersin, değil mi?" Şişenin vidasını açtı ve Shaun'un dudaklarının arasına yerleştirdi.

"Yut, kuzen."

Boğazından köpükler yükseldi, dudaklarını kapladı ve ilaç sistemine girerken tüm vücudu hafif spazmlarla sarsıldı.

Tatlı unutuş onu sıcak, davetkâr kollarıyla yavaşça sardı ve Shaun sarktı, kuzeninin tutuşu onu tutan tek şeydi sabit, tüm mücadele ondan gitti.

"İşte iyi bir çocuk." Damien onun yanağını okşadı. "Keşke kardeşlerin seni şimdi görebilseydi. Geceyarısı Sürüsü'nün kudretli Alfa'sı, diğer iki eşit güçteki Alfa Kurt'u yardımcısı olarak tutacak kadar kendine güveniyor. Seni bu halde görmekten ne kadar utanırdı. Alfa'dan Beta'ya - zayıf, acınası, muhtaç... kırılmış."

Shaun tepki vermedi, uyuşturucunun etkisiyle tutarlı bir tepki veremeyecek kadar kendinden geçmişti.

"Shaun... Shaun?"

"Gemma?" Başını onun sesine doğru çevirdi.

"Sana su getirebileceğimi söyledi. Ağzını açabilir misin?" Parmakların yüzüne dokunduğunu hissetti ve başını geriye, ondan uzağa attı. "Söz veriyorum, sadece su."

"şunu." Damien'in içine bir şey koymadığına güvenemezdi.

o.

"Shaun, lütfen."

"Eğer istemiyorsa, zamanınızı boşa harcamayın."

Shaun onun haykırışını duydu ve ona doğru tökezledi. Shaun Otomatik olarak onu yakalamaya çalışarak bağlarına karşı sarsıldı ve Damien'in kıkırdadığını duydu.

"Her zaman centilmensin, kuzen. Belki de bu kadar çabaladığın için bir ödülü hak ediyorsundur." Shaun gerildi. "Şu kızları hatırlıyor musun? paylaştınız mı?" Damien devam etti. "Aslında, zamanında epeyce kız kardeş paylaştığımıza eminim. Kızıl saçlı ikizleri hatırlıyor musun? Şimdi onlar başka bir şeydi, değil mi?"

Damien'in sesi arkasından geldi. "Melez sürtüğün düşmesine engel olmaya çalıştığın için bir teşekkürü hak ettiğini düşünüyorum. Ve bir kızın kendi ayakları üzerinde durmasından her zaman ne kadar hoşlandığını biliyorum. dizler."

"Yapma..." Shaun fısıldadı.

"Biliyorum... Biliyorum... Kız kardeşi tercih ediyorsun. Ama karanlıkta ıslak bir ağız da diğeri kadar iyidir, değil mi? Özellikle de Belladonna kafası." Damien ellerini Shaun'un omuzlarına koydu.

"Yer değiştirme yeteneğinizi kaybedersiniz ama dokunma duyunuz artar. Avcıların o dövüşleri kazandığımız için ödül olarak bize getirdiği kızları hatırlıyor musun? Ne kadar iyi hissettirdiğini, o kadar yükseğe çıktığını ve onları sertçe becerdiğini? Onlara yaptıklarımızı hatırlıyor musun? Sence kaç tanesi hayatta kaldı?"

"Damien... lütfen."

"Burada ne yaptığını, kız kardeşinin sana ne yapmasına izin verdiğini öğrendiğinde seni isteyeceğini düşünüyor musun?"

"Bunun olmasına izin vermeyeceğim..."

"Ah kuzen, gerçekten bu konuda bir seçeneğin olduğunu mu düşünüyorsun? Bu

Ağzı seni sardığı an, umursamayacaksın. Öğrenelim mi? Bahse girmek ister misin? Kazanmayı ne kadar sevdiğini biliyorum." Eliyle Shaun'un sırtını sıvazladı. "Melez orospu onun üzerine düşecek

diz çöküp seni emeyeceğim. Eğer boşalmazsanız, ikinizi de bırakacağım... Buna ne dersiniz?"

"Hayır!" Gemma'nın çığlığı tizdi. "Yapma."

Bir çatırtı Shaun'un kulaklarına ulaştı - ete çarpan bir yumruğun sesi ve Gemma hıçkırdı.

"Ona bunu yaptıрма, Damien. Lütfen. Cezalandırmak istediğin benim, o değil."

", Cassie." Cormac'ın sesi yumuşak ama sertti. "Haliya yol açmanın bir faydası olmayacak."

"Yirmi dört saat oldu!"

"Ve eş-bağlantınız sayesinde hâlâ hayatta olduğunu biliyoruz." Kanepeye doğru bir el salladı. "Şimdi otur ve odaklan."

"*Yapamıyorum*. Ne zaman yapsam, tek hissettiğim mide bulantısı oluyor. Damien ona her ne yapıyorsa onu hasta ediyor!"

"Uyuşturucu. Tahminimce Damien bağımlılığını yeniden canlandıracak. Bu onu kontrol etmeyi çok daha kolay hale getirecek."

"Nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun?" Cassie kendini kaybetti ve dönüp ona . "Nasıl orada öylece oturabiliyorsun! Shaun ve Gemma'yı nerede tuttuklarını *biliyoruz*. Hiç mi *umurunda* değil!" diye bağırdı.

Cormac ayağa kalktı ve gümüş gözlerinin ardında parlayan kurt yüzüyle ona doğru ilerledi.

"Sürüde yenisin, hayatımızda yenisin, bu yüzden saygı eksikliğini affedeceğim. Ama şunu dinle." Yumuşak bir ses tonuyla söylediği sözlerin güçle dizlerinin bağı çözüldü ve arkasındaki kanepeye yığıldı. "Bu *benim* sürüm. *Ben* Alfa'yım ve sen *de oturup odaklanacaksın*."

"Yapamam Cormac, *gerçekten* yapamam. Tek hissettiğim acı ve mide bulantısı." Elini dudaklarına götürdü yanlamasına çöp kutusuna dalıp kustu.

Cormac'yanına yerleştiğini ve bir elin sırtına konduğunu hissetti. "Bu hâlâ hayatta olduğu anlamına geliyor, içiniz rahat olsun. O hâlâ savaşmak."

"Sam'i bulan mu?"

"Hayır. Hâlâ kayıp. Damien'in onu öldürdüğünü ya da başka bir şey için kullandığını varsaymak zorundayız. Hiçbir şeyin izini sürmek istemez."

"Peki ya Scarlet?"

"Orada gibi görünmüyor. Hem Shaun'u hem de Gemma'yı gördük ama şu ana kadar Scarlet'i bir an bile göremedik. Damien her zaman ona yakın. Bu onun hayatını kurtarabilir." Ölümünün sebebinin de bu olabileceğini söylememişti ama Cassie onun böyle düşündüğünü biliyordu.

"Tekrar denemeye hazır mısınız? Neler olup bittiğine dair bir fikir edinebilirsek, bu onları dışarı çıkarma planımıza yardımcı olacaktır."

"Shaun'un gördüklerini benim de görebileceğimi neden düşündüğünü hâlâ anlamıyorum."

"Aranızdaki eş bağı tamamen açık. İşte bu yüzden Shaun'un hissediyor. Damien'in ona verdiği ilaçların Shaun'un kontrolünü bozduğunu varsaymak zorundayız.

Aksi takdirde kendisine yapılanı hissetmenize asla izin vermezdi."

"Hissetmemi engelleyebilir mi?"

"Kesinlikle. Senin bu gece burada olacağın gerçeğini düşündüğünden bile şüpheliyim.

Şu anda olduğu her şeyi hissediyor. Bunu o anlamadan *önce* kullanabiliriz... çünkü sen onunla başarılı bir şekilde bağlantı kurduğun anda *anlayacaktır*.

onu. Ve bu gerçekleştiğinde, kilitlenecek ve ondan başka bir şey alamayacağız."

"Tamam... ," diye kararlılıkla tekrarladı. "Bunu yapabilirim." Derin bir nefes aldı, omurgasını sertleştirdi ve gözlerini kapatarak Shaun'dan geldiğini bildiği duyguların düştü.

Mide bulantısı hissettiği en ezici duyguydu.

zihniyle olan bağlantıyı takip etti. Baş dönmesi... açlık... acı... öfke ... *çok fazla öfke*. Sonra korku, o kadar ani ki çarpmanın etkisiyle sarsıldı. Panik... çaresizlik.. umutsuzluk... kontrolsüzce hıçkırmasına neden olacak kadar çok acıyla dolu zihinsel bir çılgılık.

Cormac'ın yanındaki varlığının belli belirsiz farkındaydı, avuç içi sırtını ısıtıyor, onu sabitliyordu.

"Odaklan Cassie," diye mırıldandı ve Cassie duyularını bombardıman eden duyguları bastırdı.

Hafif bir ...

Dikkati ona kilitlendi, onu kovaladı. Ani bir atılım yaptı ve bir yabancıyla yüz yüze geldi - görsel

görüntü o kadar gerçekti ki, haykırdı ve Cormac'ın kolunu yakaladı.

"Sakin ol. Sakin ol. Orada değilsin, buradasın." Cormac'ın sesi sakinleştiriciydi. "Ne görüyorsun?"

"Damien." Shaun'la olan bağlantısı ona bu ismi vermişti. "Shaun'u tuttuğunu hissedebiliyorum. Elinde bir şişe var... mor bir sıvı. *HAYIR!*" Şişenin Shaun'un dudaklarına yaklaşmasını izledi, ağzının açılmasına karşı savaştığını hissetti.

"Sadece bir ağız dolusu, kuzen, sonra kimin ağzının sikine sarılı olduğunu umursamayacaksın."

Shaun'un tiksintisinin ihtiyacıyla savaştığını hissetti ve sonra karanlık... karanlık onu ele geçirdi ve sanki Yüzüyordu, huzurluydu ve Shaun'un kokusu sarmıştı, sıcak ve rahatlatıcıydı.

~ Cassie ~

Adamın sesi zihnine fısıldar gibiydi ve kadın usulca hıçkırmaya başladı.

~ Nasılsınız? ~ Uzun bir duraklama ve sonra .~Eş bağlantısı? Gitmek zorundasın. Bunu yaşamayı istemiyorum~

Bağlantının teklediğini, zayıflamaya başladığını, sonra da koptuğunu hissetti ve bir çığlık atarak minderlere yaslandı.

"Seni buldu," dedi Cormac. "Ve bağlantıyı kesti." "Bunu neden yapsın ki?" diye sordu.

"Seni korumak için." Ayağa ve yürümeye başladı. "Ben olsam bağlantının daha uzun süre açık kalacağını umuyordum. Durumunu değerlendirmek için bize yeterli zaman verir."

"Damien'in tam arkasında parlayan parlak bir ışık vardı, bu yüzden etrafındaki hiçbir şeyi göremiyordu." Shaun'un içinde hissettiği çaresizlik ve ihanet duygusunu görmezden gelmeye çalıştı ve Diğer duyularının şeyleri. "Sanırım yer altındaydı. Bir kiler ya da depo olabilir mi? Soğuk gibiydi."

"Bu Jaden'in gördükleriyle uyuşuyor. En azından zamanlama için minnettar olmalıyız. Eğer Jaden Sam'in kokusunu kasabanın dışında takip etmeye karar vermeseydi, ne çiftliği bulabilirdik ne de Damien, Shaun ve Gemma'yı taşıyor."

"Ama bu zaten bilmediğimiz bir şey değil!"

"Doğrulama her zaman iyidir, Cassie. Artık Damien'ın Shaun'a ilaç verdiğini kesin olarak biliyoruz. Hamlemizi yaparken bunu hesaba katabiliriz."

"Ama ne kadar ağır yaralı olduğunu, Gemma'nın yakınlarda olup olmadığını ya da Scarlet'in nerede olduğunu bilmiyoruz."

"Gemma'nın orada bir yerde olduğunu biliyoruz. Ayrıca onun Cep telefonu. Binaya girdi, mutlu ya da istekli bir şekilde değil ama dik ve bilinçliydi."

"Ama -"

"Hayır, yeter. Git ve dinlen." Kız itiraz etmek için ağzını açtığı anda elini kaldırdı. "Bu bir rica değil Cassie. Eşleşme bağlantısında çalışmak seni tüketmiş olmalı. Dinlenmen, enerjini geri kazanman gerek."

"Ben de seninle gelmek istiyorum."

"Ve bu olmayacak. Eğitiminiz yok ve henüz vardiya değiştirme yeteneğiniz de yok. Siz oradayken, zamanımızın yarısını sizin güvenliğinizi sağlamak için harcamamız gerekecek. Başarılı olma şansımız

sen değil de buradayken çok daha yüksek."

Kapıyı açtı ve koridora çıktı.

"Isabella?" Seslendi ve birkaç dakika sonra siyah saçlı dişi Şekil Değiştiren mutfaktan çıktı. "Cassie'yi odasına götür. Dinlendiğinden emin ol."

Kara kaşlarından biri bu emir üzerine kalktı.

"Bu tartışmaya açık bir konu değil, Izzy," dedi Cormac yumuşak bir sesle. "Savaşlarını akıllıca seç."

"Beni uçurup kum torbası olarak kullanmanın ötesinde bir planın var mı gerçekten?" Shaun kanlı dudaklarının arasından alay etti. "Uzun vadeli oyunlarda hiçbir zaman iyi olmadın." Damien'ın yumruğu kaburgalarına çarpınca son kelimeyi söylerken nefesi kesildi.

"Daha önce bayılmış olman çok yazık. Küçük melez hazırды ve dizlerinin üzerinde bekliyordu."

Damien'ın sözleri karşısında hissettiği rahatlama seli dizlerini büktü. Damien'ın planına devam edeceğini tahmin bile edemezdi.

Bilinci yerinde olmasa bile. Duygularını maskeleyerek ağzından kan tükürdü.

Dayanmak, Damien'in dikkatini dağıtmak zorundaydı. Cassie'yle kurduğu kısa bağlantı, pes ettiğini ve Damien'in onu öldürmesine izin verdiğini fark etmesine yetecek kadar kafasını boşaltmıştı. Cassie'nin zihnine dokunuşu

ona kendisini neyin beklediğini hatırlatmıştı.

Bina. Cassie'nin bunu fark ettiğini sanmıyordu ama Cassie'yle bağlantı kurması ona Cassie'nin gözlerinden görebilme yeteneği de kazandırmıştı ve kısacık anda Cormac'ı eşinin yanında otururken görmüştü. Cassie beceriksizce onun nerede olduğunu görmek için duyularını kullanmaya çalışırken, o

Zihinsel bağlantılarını ustalıkla aşağı kaydırды ve Cassie'nin vücuduna verilen hasarın boyutunu ve kız kardeşinin onun önünde dizlerinin üzerine çöktüğü gerçeğini fark etmesini engellemek için Cassie'nin bağlantısını kesmeden önce kardeşiyle kısaca konuştu. Bağlantıyı koparmak için harcadığı çaba, sahip olduğu son enerjiyi de tüketmiş ve Cormac'ın son sözleriyle birlikte bayılmıştı zihninde tekrar yankılanıyordu.

~ *Senin için geliyoruz, kardeşim. Güçlü* ~

"Kıza ne yaptın?"

"Melez orospu mu?" Damien'in sırtışı müstehcendi. "O bir Bir melez için alıngan küçük şey. Bir kızda biraz kavgayı her zaman sevmişizdir, hatırlamıyor musun?"

"Eğer ona zarar verdiysen..."

Damien öne doğru eğildi, sırtışı kayboldu. "Oh, ben yaptım. Onu çok ve burada işimiz bittiğinde, onu inciteceğim.

tekrar. Ve onu tamamen kıldığında, onu

Avcılar. Melez dişilerle oynamayı en az tam Şekil Değiştirenlerle oynamayı sevdikleri kadar seviyorlar."

"Sana ne oldu böyle?" Shaun kendisini tutan bağlara karşı mücadele ederek fısıldadı.

"Bana *sen* oldun!" Damien ağzından tükürükler saçarak bağırıdı.

İşte o zaman Shaun onu gördü.. kuzeninin gözlerindeki deliliği Ne olduğunun bir önemi olmadığını fark ettiği o netlik anı. Kuzeninin Shaun'a inanıp inanmaması önemli değildi.

Onu ölüme terk etse de etmese de Damien' içinde bir şeyler kopmuştu.

Shaun, sürüye saldırmak için gösterdiği nedenlerin
Ona saldırmak, Damien'in yapmak istediği şeyleri haklı çıkarmak için
bahaneler miydi... yoksa arkasında daha karanlık bir şey mi vardı?

"Scarlet sana ne yaptı, Damien? *Onu* neyle suçluyorsun?
ne için?"

"Bu ne Shaun? Hâlâ kahraman olmaya mı çalışıyorsun?"

"O bir paket. Ona ne yaptın?"

Damien arkasına yaslandı, gözleri Shaun'un yüz hatlarında belirgin bir
memnuniyetle geziniyor, yarılmış dudakları, neredeyse şişmiş bir gözü
görüyordu
kapalı, burnu kanlı ve kırık.

Shaun'un sorusunu duymazdan gelerek, "Şimdi pek hoş
görünmüyorsun, değil mi?" diye alay etti. "Sanırım Geceyarısı Sürüsü
Alfa Üçlüsü'nü kırmak o kadar da imkânsız değil."

"Trifecta diye bir şey yok. Cormac Geceyarısı'nın Alfa'sıdır."

"İyi bir sebeple." Yumuşak ses Damien'in tam arkasından geldi.

Damien gözlerini kocaman açarak döndü ve karanlıkta parlayan gümüş
gözlerden tökezleyerek geri çekildi. Çarpmanın etkisiyle acı dolu bir iniltiyi
gizleyemeyen Shaun'a çarptı.

"Daha fazla ," diye tısladı Damien ve Shaun bir bıçağın soğuk metalinin
böğrüne değdiğini hissetti. "Onu hemen şimdi öldüreceğim."

"Ve şu anda sahip olduğunuz avantajı kaybedecek misiniz?"

"Ne avantajı? Sen buradaysan sürünün geri kalanı da çok uzakta
olmayacaktır. Sevgili Alfa'larını korumasız bırakmazlar."

Cormac'ın kahkahası karanlığın içinde yumuşaktı. "Gerçekten
onların korumasına *ihtiyacım* olduğunu mu düşünüyorsun, Damien?"
İleri doğru adım atarak Shaun'a yaklaştı. "Biliyor musun, yirmi yıl
önceki bir durumu hatırlıyorum. Bir Şekil Değiştiren bir depoda asılmış,
kanlar içinde ve parçalanmış halde bulunmuştu. Vücudunda garip bir
ilacın izleri vardı."

Damien'in bıçağı yaklaştı ve kan çekti. "Kan kaybından ölmesini
istemiyorsan ben olsam orada kalırdım."

Cormac sustu. "Ergenlik çağının eşiğindeki genç bir yavru, ölü Şekil
Değiştiren'in ayaklarının dibinde kıvrılmış halde bulundu. Hatırlıyor
musun?

Damien?"

"Bu tarih, geçmiş."

"Yine de şu anda benzer bir durumdayız gibi görünüyor. Sadece yavru büyüdü ve zincire vurulan Şekil Değıştiren onun en yakın arkadaşıydı. Gerçeğın ne olduğunu hep merak ettik. Babanı sen mi öldürdün, Damien?"

"Ne yaptığını biliyorum Cormac ve bu işe yaramayacak. Bu sadece başlangıç." Bıçağını arka arkaya üç kez Shaun'un böğrüne sapladı, döndü ve kaçtı.

İki gölge Cormac'ın arkasındaki karanlıktan sıyrılıp kovalamaya başlarken, Alfa'nın kendisi de öne doğru sarkan Shaun'a uzandı, onu dik tutan tek şey bağlı kollarıydı.

"Dayan kardeşim." Cormac Alfa statüsünün gücünü sesine yansıtarak sözlerini Shaun'un karşı koymakta zorlanacağı bir emir haline getirdi.

Shaun ona, "Senin bile bunu düzeltecek gücün olduğundan emin değilim," dedi, sesi soluğu kesilmiş ve zayıftı.

"Benden şüphe mi ediyorsun?" Cormac sesini hafif tutarken, Shaun'un bileklerindeki kayışları açmak için .

"Üzgünüm, kardeşim." Shaun'un sesi giderek zayıfladı.

"Cassie'yle bağlantını aç," diye buyurdu Cormacbağ koparken omzunu Shaun'un kolunun altına dayayarak. "Sana gücünü ödünç vermesine izin ver."

"Yapamam... yapmasını istemiyorum.."

"Shaun, şimdi!" diye havladı, Alfa baskınlığı kıvılcımlandı ve Shaun'u itaat etmeye zorladı.

CHAPTER 19

"Başımı döndürüyorsun. Gel ve ," dedi Isabella, Cassie'nin odanın bir ucundan diğer ucuna gidip gelmesini izliyordu. "Şimdiye kadar dönmüş olmaları gerekirdi, değil mi?" Cassie ona bakıp endişelendi alt dudağını dişleriyle ısırdı. "Onlar gideli -" diye sözünü kesti, sendeledi ve zihninde belli belirsiz bir duygu fırtınası eserken bir elini duvara dayadı. "*Shaun!*" diye adını haykırdı. "Onu hissedebiliyor musun?" Isabella sordu ve Cassie başını salladı. "Çok güçlü değil ama orada." "Bu iyiye işaret. Güvenli olmadığını düşünseydi elini uzatmazdı." "Tabii bilinci yerinde değilse ve ne bilmiyorsa." Isabella küçük bir gülümsemeyle başını salladı. "Olumlu şeyler düşün, Cassie."

Cassie cevap vermedi. Cassie cevap vermedi. Cormac'ın ona öğrettiği gibi bir duygu, ama yaptığı hiçbir şey işe yaramadı.

Duygunun özü oradaydı, o kadar ince bir iplik gibiydi ki onu tutamadı ve çok geçmeden bir kez daha huzursuzca volta atmaya başladı.

Bir saat daha hiçbir haber olmadan, hiçbir değişiklik olmadan geçti ve sonra bir araba motorunun alçak gürültüsü sessizliği bozdu.

İki kadın bakiştılar ve sonra hep birlikte odadan çıkıp koridordan ön kapıya doğru koşmaya başladılar.

İki koyu renkli cip evin önünde durdu ve Cassie önce bir kapının sonra diğerinin açılıp adamların dışarı fırlamasını izledi. Bir arabadan inen Asher ve Jaden'ı tanıdı ve

Gözleri Deacon'da durana kadar diğer adamların yüzlerinde dans etti.

Sanki onun dikkatinin üzerinde olduğunu biliyormuş gibi, arka yolcu kapısından baktığı yerden yavaşça döndü ve Doğruldu ve gözleriyle buluştu. Adamın öfkesi verandada durduğu yerden bile belli oluyordu ve Cassie bir elini ağzına götürerek bunun ne anlama gelebileceğinden korkarak kalp atışlarının hızlandığını hissetti. Cassie ilerledi ve Deacon arabanın içine uzanıp bir kadın çıkardığında durdu...

Gemma!

Gemma doğruldu, üzerinde yükselen Deacon'ın yanında kırılgan ve küçük görünüyordu. Cassie'nin duyamayacağı kadar alçak sesle bir şeyler söyledi ve Gemma'nın başı döndü. Yüzünde bir gülümseme belirdi ve ilerlemeye başladı ama Deacon'ın koluna dokunmasıyla durdu. Cassie onun ağzının tekrar hareket ettiğini gördü ve Gemma kaşlarını çatarak başını salladı. Deacon da kaşlarını çattı ve ellerini uzatarak büyük beden elbisesinin üstteki iki düğmesini kapattı.

ceketini giydi. Cassie onun elini iterken

izledi, sonra da hiç hoşuna gitmediği belli olan bir şey söyledi. Ama o geri çekildi, elleri bir yenilgi ifadesiyle avuç içlerinden dışarı doğru kalktı ve Gemma hızla Cassie'nin durduğu yere doğru ilerledi.

"Sen iyi misin?" Cassie kollarını Gemma'ya dolayarak, yüzündeki morluklara kaşlarını çatarak sordu.

Gemma başını sallayarak ona doğru eğildi. "Ben iyiyim. Biraz sarsıldım ama atlatamayacağım bir şey değil." Geri çekildi ve Cassie'ye ciddi bir bakış attı. "Shaun'a ne yaptığını gördüm. Cassie, hazır olman gerek."

Cassie gerildi, bakışları kız kardeşinin ötesinde ikinci arabaya yöneldi. Her iki arabadaki tüm adamlar arabanın etrafını sarmıştı ama Deacon ve Cormac'ı rahatlıkla seçebiliyordu.

"Ne kadar kötü?"

Gemma duraksadı, ifadesi bulanıklaştı ve kollarını kız kardeşine doladı. Deacon ona baktı ve kaşlarını çattı. Gemma Cassie'yle konuşurken onun bakışlarını tuttu. "Durum kötü," dedi yumuşak bir sesle. "Kulak misafiri olduğum konuşmalardan anladığım kadarıyla kurtulacağını düşünüyorlar. Ama... çok kötü görünüyor, Cassie." Gemma kollarını indirdi ve Cassie'nin ellerini yakaladı. parmaklarını birbirine doladı. "Bak, şimdi onu dışarı çıkarıyorlar."

Her iki kadın da bakışları arabaya dönen Cormac ve Deacon'ın Shaun'u kaldırmak için sürünün geri kalanıyla birlikte çalışmasını izledi.

dışarı. Cassie, Gemma'nın parmaklarının kendisininkileri sıkıldığını hissetti ve bu harekete dalgınca karşılık verdi, gözleri adamlardan birinin yanında getirdiği sedyeye yerleştirilen hareketsiz forma takılmıştı.

Cassie, Gemma'nın

onu sabitlemek için kayışları sıkıldılar ve sonra Cormac, Deacon, Jaden ve Asher her biri bir tarafı tutup kaldırdı.

Ona ulaştıklarında Cassie boğazındaki yumruyu yuttu ve adama ilk kez iyice baktı. Hâlâ onu en son gördüğü kot pantolonu giyiyordu ama şimdi yırtılmıştı ve üzeri pislik ve kanla kaplıydı. Gövdesinin geri kalanı çıplaktı ve ay her çürüğü ve kan sıçramasını aydınlatıyordu. Onun gerginliğini duyabiliyordu.

Adamlar sessizce yanından geçip giderken nefes alıp veriyordu ve onu merdivenlerden yatak odasına taşırken arkalarından giderek sıraya girdi. Gemma onu içeride takip etti, Isabella ve Roxie'nin beklediği televizyon odasına girmek için ayrıldı.

Sedyeyi taşıyan dört kişi hariç herkes Shaun'un yatak odasının önünde durdu ve Cassie'nin içeri girmesine izin vermek için kenara çekildi. Şöyle bir baktı

ciddi yüzlerle karşılaştı, başını salladı ve kapıyı nazikçe kapatıp kardeşlerinin ve arkadaşlarının onu sedyeden yatağa dikkatlice taşımasını izlemeye başladı.

"Cormac..." diye başladı ve sürü Alfa'sı başını kaldırıp baktı. Onun varlığı karşısında duyduğu şaşkınlık, kardeşine ne kadar odaklanmış olduğunu gösteriyordu.

"Güzel, buradasın. Ben de seni çağıracaktım." Ona el sallayarak yaklaştı. "bağlantıyı açtı mı?"

"Sanırım..." Dikkati yatakta hareketsiz ve sessiz yatan adama kaydı. "Onu hissedebiliyorum, ama çok zayıf ve ben... yapamıyorum dokun. Bu mantıklı mı?" Eli uzandı, kendisine en yakın duran gevşek eli kavradı ve parmaklarını düzleştirdi. "Bunlara ne sebep oldu?" Bileklerinin etrafındaki çiğ ve kırmızı görünümlü deri bandını işaret etti.

"Onu bileklerinden asan deri kayışlar," diye ekledi Deacon, sesi alçak ve öfkeli bir hırıltıya dönüşmüştü, Shaun'un kaburgalarının üzerine eğilmiş, kanla ıslanmış malzemeyi aceleyle soyuyordu.

bıçak yaralarını sarmak için. "Uygun ilk yardım malzemelerine ihtiyacımız var ve Chase nerede?"

Cormac kapıya doğru ilerledi ve başını dışarı çıkardı. Mırıltılı bir konuşmanın ardından geri döndü. "Chase'i neyin beklettiğini öğrenmesi için birini gönderdim."

"Yardım etmek için ne yapabilirim?" Cassie sordu.

"Ilık su, havlular, süngerler, banyoda onu için ne bulabilirseniz." Cormac cevap verdi. "Kan ve kirin altında ne kadar hasar olduğunu görmemiz gerekiyor."

Shaun'un parmak eklemlerini son bir kez okşadıktan sonra - ki Cassie onu kardeşleriyle baş başa bırakmak için kendini zorladı ve Cormac'ın söylediğini yapmak üzere banyoya gitti. Elinde bir tas suyla geri döndüğünde tam bir kaos.

Deacon, Shaun'u omuzlarından tutan Asher'a bağırıyordu. Cormac ve Jaden onun bacaklarına yaslanmışlardı. Shaun kamburunu çıkarmış, omurgası o kadar yukarı kıvrılmıştı ki Cassie kırılacağından emindi. Hırılıyordu, dişleri Deacon ve Asher'ın kollarının başının iki yanına uzandığı yere yakın bir yerde şaklıyordu. Cormac onu fark edene kadar ne yapacağını bilemeden iki oda arasındaki kapı aralığında donup kaldı.

"Buraya gel," diye tersledi. "Konuş onunla. Bağ aracılığıyla ne hissediyorsun?"

Aceleyle kâseyi yere bıraktı ve masaya yaklaştı. yatağında, hâlâ zihninin sınırlarını zorlayan zayıf bağlantıyı incelerken. Korku en güçlü duyguydu, onu öfke ve içini sızlatacak kadar hissedilir bir açlık izledi.

"Shaun..." diye yumuşak bir sesle onun adını söyledi. Shaun tepki vermedi, onu tutan ellere karşı hâlâ gergindi.

"Tekrar!" Cormac talep etti. "Daha yüksek sesle! Yaklaşın."

Cassie ona endişeli bir bakış fırlattı ama daha da yaklaştı. "Shaun, beni duyabiliyor musun?"

Çırpınışları biraz hafifledi mi? Bunu söylemek zordu ama Cassie onun bu kadar zorlanmayı bıraktığından emindi.

"Shaun, evdesin. Lütfen kavga etmeyi bırakın." O, arabanın yanındaydı. yatakta, ona dokunabilecek kadar yakındı, bu yüzden elini dikkatlice

Kolunu. "Shaun, lütfen, kendine zarar veriyorsun."

Başını yana çevirdi ve gözleri açıldı. Parlak sarı, yarık gözbebekleri yüzünün üzerinde hareket ediyordu. Sıçradı
Bir adım geri çekildi, eli serbest kaldı, irkildi. Dudakları bir hırıltıya dönüştü ve öfkeli bir hareketle adamlardan kurtuldu onu tuttu ve kendini ona doğru fırlattı.

Adam yataktan yuvarlanıp ona doğru ilerlerken Cassie tuttu ve kalbi küt küt atmaya başladı. Adamdan ölümcül bir niyet dalga dalga yayılıyordu ama dört adam onu engellemek için ilerlediğinde Cassie başını iki yana salladı ve hissedebildiklerine güvendi bağlantıları aracılığıyla. Onun önünde durdu ve başı yana eğildi. Cassie nefesini tutmuş, yanlış bir seçim yapmadığını ve karşısındaki adamın... *kurdun* onun boğazını parçalamak üzere olmadığını umarak bekliyordu. Bir an bile şüphe etmedi
İkincisi, insan ya da kurt formunda bunu yapabileceğini.

Shaun'un arkasındaki adamlar, *herhangi bir* saldırı işareti verirse harekete geçmeye hazır bir şekilde bekliyorlardı. Cassie onları görmezden gelerek önündeki adama odaklandı. Bir adım daha yaklaştı, onun kokusunu içine çekerken burun alevlendi. Dili dudaklarında gezinmek için dışarı çıktı ve Cassie de bu hareketi taklit ederek kendi dilini kuru dudaklarının üzerinde gezdirdi.
Dudaklar.

"Shaun?" diye yavaşça onun adını söyledi. "Ne zaman tanıştığımızı hatırlıyor musun? Bu odada mı? Duştan çıkmıştın ve -"

Hızı herkesi şaşırttı. yakaladı, etrafında döndürdü ve vücudunu duvara bastırarak yüzüstü duvara yapıştırdı.
sırtına doğru.

"Seni duvara ittim," diye fısıldadı düzensiz bir şekilde, nefesi yanağına sıcak bir şekilde değiyordu. "Ve sen çok güzel kokuyordun," diye durakladı,

titreyen bir nefes aldı ve geri çekildi, kadını yüzüne çevirdi, gözlerinden sarı aktı ve arkasında canlı bir ışık bıraktı.

Çok iyi bildiği yeşil. Titreyen elini ona dokunmak için kaldırdı. yanak. "Affet beni," fısıldadı ve önünde diz çöktü. Kollarını kadının beline doladı ve alnını kadının karnına bastırdı.

Cassie onun tüm vücudunun titrediğini hissedebiliyordu ve parmaklarını onun parmaklarının arasından geçirirken Cormac'la sözsüz bir bakış alışverişinde bulundu.

Saç.

"Affedilecek bir şey yok," dedi ona.

"Onu durduramadım... durduramadım. Ve bunu hissedebiliyorum Cass, beni içten içe yiyen bir zehir gibi." Vücudunu saran titreme daha da güçlendi. "Artık onunla savaşıyorum." Fısıldadı. "Çok güçlü ve ben sadece... çok... yorgunum."

Cassie yere çömeldi ve gözyaşlarına boğulmak üzereyken kollarını onun omuzlarına doladı. Cormac'a bakmak için yüzünü kaldırdı.

"Güzelavrat otundan bahsediyor," dedi ve Shaun başını salladı.

"Shaun, beni dinle," diye fısıldadı. "Sen yeterince güçlüsün. Sen tanıdığım en güçlü insansın. Lütfen pes etme. Seni daha yeni buldum. Bununla savaşmalısın. Yapmadığım şeyler için özür dilediğimde başka kim bana bağıracak?"

Boğuk bir kahkaha attı ve bu kahkaha yerini ürpertici bir öksürüğe bıraktı.

Deacon ve Cormac yatağın etrafında dönerek onun arkasında durdular. Birlikte uzanıp bir ellerini onun omuzlarına koydular.

"Kardeşim, biz senin arkadayız. Bizim gücümüze ve sürümüzün gücüne sahipsin. Bunu yeneceğiz," dedi Cormac.

Deacon kalçalarının üzerine çöktü ve Shaun'un omzuna kendi omzuyla hafifçe vurdu. "Birlikte en güçlüyüz," diye mırıldandı.

Cassie kapıyı kapattı ve yaslanıp iç çekerek gözlerini kapattı. Hiç bu kadar yorgun hissetmemişti ve gün henüz bitmemişti.

Sonunda Shaun'un yatağa dönmesini sağlamayı başarmışlardı ki Chase gelip dikiş atmaya başladı. Cassie yanına oturmuştu.

eli kucağında iki elinin arasında sıkışmıştı. Kadın

Chase'in böğründeki bıçak yarasına iğne ve iplik geçirmesine verdiği tepkinin bu kadar az olmasına hayret etti. Hiç kıpırdamadan yatıyordu. Yorum yapıyor, bilinci gidip geliyor, başı uyluğuna yaslanıyordu. Bir ara tamamen kendinden geçtiğini düşündü.

Yorgunluğa yenik düşmüştü... ta ki Cassie'nin etrafta gördüğü ama adını bilmediği bir sürü üyesinin içeri girmesi için kapı açılana kadar. Gözleri birden açıldı ve vücudu kaskatı kesildi. Onun Kardeşler yeni gelen kişiyi karşılamak için hep birlikte hareket etmiş ve onu odadan dışarı çıkarmışlardı.

"Açık konuşmak gerekirse, biz kurt değiliz," dedi Chase, dikiş dikmeye devam ederken sesi rahattı. "Her zaman şu vardır Daha zayıf olanları alt etme içgüdü. Bazıları bu dürtüyü kontrol etmekte diğerlerine göre daha zorlanır, bu yüzden sürüden biri yaralandığında, bu kişileri mümkün olduğunca uzakta tutmak en iyisidir."

"Her şeyi tam olarak anlayabileceğimden emin değilim," dedi ve Shaun'un elini sıktığını hissetti. Aşağı baktığında onun Chase'i izlediğini gördü.

"Çoğu içgüdüsel olacak," dedi ona ve başını çevirip kalçasına sokuldu. "Bir süreliğine ayrılmak isteyebilirsin," diye önerdi.

"Ne? Neden?"

Chase başını kaldırdı, gözleri keskindi. "Şimdiden başladı mı?" Shaun homurdandı.

"Ne başlıyor?" Cassie sordu.

Chase, gözleri Shaun'un üzerindeyken ona "Yoksunluk," dedi. "Birkaç dakika daha dayanabilir misin? Neredeyse bitirdim."

"Elimden geleni yapacağım," dedi Shaun ve dişlerini sıktı.

Chase'in son dikişi atmasıyla Shaun'un vücudunun titremesini durdurmak için verdiği mücadeleyi kaybetmesi arasında bir dakikadan az zaman geçmişti. Onun, kendisine verilen ilacı talep eden vücudunun acısı ve açlığıyla savaşmasını izlemek Cassie'nin içini parçalamıştı.

"Yapabileceğimiz bir şey yok mu?" yalvardı Chase'e.

Endişeli bakışlar Shaun'a takılmıştı; yataktan kalkmış, bağımlılığa karşı savaşırken kasları ve tendonları gerilmişti.

"Hayır." Chase cevap verdi. "Bir satıcı bulmadan ve dozu zaman içinde azaltmadan olmaz."

"Belladonna satıcısı tanıyor musun?" Deacon kapı aralığından sordu. Kadın başını salladı.

"Ben de öyle düşünmüştüm. O zaman soğuk hindi olsun."

Shaun'u izlerken aklına bir fikir geldi. *Shaun ne yapmıştı? içgüdü hakkında ne demişti?* Deacon'baktı ve sonra Shaun'un çırpındığı ve inlediği yatağa döndü.

"Shaun?" Shaunun sallanan kollarından kaçınmaya dikkat yanındaki yatağa tırmandı.

"Cassie, ne yapıyorsun?" Deacon sordu.

"Bir şey deniyorum." Adamın kollarından birini yakalayıp kendine doladı ve yanına uzanarak kendini onun yanına bastırdı.

"Cass," diye tısladı onun adını. "Seni incitmek istemiyorum."

"Yapamayacaksın," dedi ona yüzde yüz hissetmediği bir güvenle. "Bırak sana yardım edeyim." Pozisyonunu değiştirdi, öne doğru yuvarlandı, böylece yarı yarıya onun üzerine uzandı. "Nasıl hissettiğini benimle paylaş."

"Hayır!" Shaun onu itmeye çalıştı ama Shaun ona yapışarak tutundu.

"Benimle kavga etmeyi bırak," dedi ona. "Dikişlerini attıracaksın. Sadece benimle paylaş." Deacon'a bakmak için döndü. "Onu paylaşmaya zorlayabilir miyim?"

Deacon omuz silkti. "Olabilir mi? Ne kadar güçlü olduğuna bağlı."

Biraz zaman almıştı ama sonunda onun aralarındaki bağlantı üzerindeki kontrolünü kırmanın bir yolunu bulmuştu. Daha sonra bunun için suçluluk duyacaktı, biliyordu, ama özellikle güçlü bir yoksunluk nöbeti onu vurana kadar beklemiş ve sonra zihinsel olarak onun yerleştirdiği blokları kırmıştı.

İlk başta, Shaun'un kendisini engellemesini engellemek için onunla kavga etmek zorunda kaldı ve sonra ona düz bir kızgın bakış fırlattı ve sadece kendi yoluna gitmesine izin verdi. Acı vurduğunda fiziksel olarak sarsıldı ve adamın kolunun yılan gibi etrafını sararak onu vücuduna doğru çektiğini hissetti.

"Sana onu rahat bırakmanı söylemiştim," diye homurdandı ama sancılarının hafiflemesinden duyduğu rahatlamayı gizleyemedi.

"Bunu yapabiliriz," fısıldamıştı ona ve birbirlerine sarılmış bir şekilde uzanmışlardı.

yorgun bir uyku.

"Uyuyor mu?" Deacon'ın sert sesi onu yerinden sıçrattı. Cassie gözlerini açtı ve kendini kapıdan uzaklaştırdı. "Evet, ama ne kadar süreceğini bilmiyorum."

"Eğer bunu tekrar yapmaya niyetliysen sen de uyumalısın."

"Artık gerek kalmayana kadar bunu *her* yapacağım," dedi ona ters ters bakarak ve Deacon isteksiz bir kahkaha attı.

"Sen tam bir küçük kurtçuk değil misin? Sinirlenme sarışın. Sana bunu yapmamı söylemeyecektim." Onu okşadı

omuz. "Git ve biraz uyu. Ben biraz yiyecek getireceğim. Uyandığında aç olacak... sen de öyle."

"Peki ya... kontrol sorunları olanlar?"

Deacon'ın gülümsemesi soğuktu. "Sen onlar için endişelenme. Çok fazla yok ve sen göremiyor olabilirsin ama sen ve Shaun iyi korunuyorsunuz. Huzur içinde uyu, küçük kurt." Nazik elleriyle onu kapıya doğru çevirdi, eğilerek kapıyı açtı ve onu içeri itti.

İsteyerek itaat etti, yatağa geri süründü ve Shaun'un yanına kıvrıldı. Başı yastığa değmeden uykuya dalmıştı.

CHAPTER 20

Kırılan camların gürültüsü Cassie'yi uyandırdı. Yatakta dimdik oturarak Shaun'u sarsmak için uzandı ama onun orada olmadığını gördü. Banyodan bir gürültü daha geldi ve Cassie kendini yataktan dışarı atarak yatak odasındaki halının üzerinde koşmaya başladı.

"Shaun?" diye seslendi, banyonun kapısını iterek açtı. "İçeri girme," diye . "Yerde cam var." "Ne oldu?"

"Hiçbir şey. Önemli değil."

Cassie onun sesindeki agresif ton karşısında kaşlarını çatı. "Shaun, orada ne yapıyorsun?"

"Yok bir şey, bir dakikaya çıkıyorum."

"Hiçbir şey yapmıyorsan, artık dışarı çıkabilirsin, değil mi?" "Cassie..." Sesinde bir uyarı vardı.

"Orada belladonna olmadığını biliyorsun, değil mi?"

Adam homurdandı ama cevap vermedi ve Cassie kapıyı iterek daha geniş bir şekilde açtı. Shaun küvetin kenarına oturmuş, bir eline havlu sarmıştı. Cassie'nin gözleri odanın içinde dolaşırken, asılı duran ecza dolabının kapağına takıldı.

Başını yana eğdi. "Dolap seni üzecek ne yaptı?"

Başını , gözleri dans etmeden önce onun meraklı bakışlarıyla buluştu.

"Son birkaç gündür yeterince kan dökmedin mi?" sordu, zeminde ilerleyip onun yanına yerleşerek.

Shaun iç çekti. "Yatağına dön."

"İzin ver eline bakayım." Havluya uzandı ve Shaun geri çekti.

"Yaygara koparmayı bırak," diye tersledi. "Yatağına dön ya da yapacak başka bir şey bul."

Cassie elini bıraktı. Chase, Shaun'un onu uzaklaştırmaya çalıştığı anlar olabileceği konusunda onu uyarmıştı ve o da bunlara hazırlıklı olduğunu düşünmüştü ama sözlerinin yarattığı acı ona farklı bir hikâye anlatmıştı.

"Kalmamalıydın," dedi aniden. "Bu bir gereken bir şey." Camı umursamadan ileri atıldı ve klozetin önünde dizlerinin üzerine çöktü. Vücudu titredi. "Lütfen yapabiliyorken buradan çık."

Cassie ayağa kalkıp arkasından yürüdü ve o kusarken saçlarını dikkatle toplayıp yüzünden uzak tuttu.

"Seni bırakıp gitmeyeceğim." Elini, dokunulduğunda nemli bir his veren omuzlarında gezdirdi. "Bunu atlatacağız."

"Ya bunu atlatmak istemiyorsam?" diye fısıldadı ve kadın ondan dalga dalga yayılan kasvetli umutsuzluğu hissedebiliyordu. "Ya dışarı çıkıp başka bir çözüm bulmak istersem?"

"Bunu yapmayacaksın. Bütün bir yılı araştırmadan geçirdin. Bu senin işin değil, Shaun. Bunu sen istemiyorsun."

Geri uzandı ve parmaklarıyla onun parmaklarını kavradı. "Hangi yüce güç seni yoluma çıkardı bilmiyorum ama bunun için sonsuza dek minnettar olacağım."

Kusması yatıştığında ve adam zayıf ve bitkin bir halde tuvaletin üzerine eğildiğinde Cassie kollarını ona doladı.

"Ayağa kalkabilir misin? Seni yatağına geri götürelim."

Ayağa kalkmasına yardım etmesine ve ağzını çalkalayabilmesi için onu lavaboya götürmesine izin verdi. Ağır bir şekilde ona yaslanarak dişlerini fırçaladı ve yavaş adımlarla yatağına doğru yürüdü.

Cassie onun yatağına uzanmasına yardım etti ve yorganı üzerine çekti. Hâlâ eline sarılı olan havluya uzandı ve dikkatlice çıkardı. Küçük kesiklerdeki kan çoktan kurumuştü.

"Endişelenecek bir şey yok," dedi ona. Titremeler hâlâ vücudunu sarıyordu ve Cassie onun yine yoksunluk acısını kendisinden saklamaya çalıştığını biliyordu.

"Shaun," diye fısıldadı, yatağa doğru kaydı, kollarını ona doladı ve yakınlaştı. "Sana yardım etmeme izin vermelisin."

"Bunu yapmanı istemiyorum -"

Ona doğru eğildi, çenesine bir öpücük kondurdu ve adam başını dudaklarının dokunuşuna doğru çevirdi.

"Bunun yardımı oluyor," diye mırıldandı. "Teninin benimkinin üzerindeki hissi." Gözleri onunkilere kilitlendiğinde pusluydu, acıdan bulanıklaşmıştı.

"Sanırım beni içeri almamak için bir neden arıyorsun," dedi ona ve çenesini sıkarak başını salladı.

"Yan etkilerden biri de hassasiyetin artması." Bir kolunu kaldırdı, ters çevirdi ve titreyen eliyle bileğini işaret etti. Kadın dövmelemin altındaki belli belirsiz yara izlerini seçebiliyordu. "Geçen sefer dikkat dağıtmak için kendimi kestim."

"Bu yüzden mi dolabı yumrukladın?"

"Evet." Sessizliğe gömüldü, sarsıntılar giderek güçleniyordu.

Cassie tereddütlü bir şekilde elini uzattı, avucunu onunkinin üzerinde kavislendirdi

ve bir nefes tısladı. Kadın elini geri çekti ve Shaun ona doğru yuvarlandı.

"Sorun yok, söz veriyorum," diye . "Dokunmak yardımcı olur."

Temkinli bir şekilde elini koluna götürdü, bileğine doğru nazikçe okşadı ve gergin kasların yavaşça gevşediğini hissetti
Dokundu. Dövmelerinin çizgilerini takip etti, adam ona doğru eğildikçe dokunuşu daha güvenli hale geldi, nefesi hafifleyene kadar
Sonunda huzursuz bir uykuya daldı.

Yüzüne vuran güneş onu uyandırdı ve Shaun kaşlarını çatarak rahatsız edici parlaklıktan uzaklaştı ve vücudunun geri kalanından çok önce uyandığı belli olan bir parçasını çekiştiren bir kokuya doğru yuvarlandı. Tek gözünü açtı, tatlı kokunun kaynağını buldu kokusunu aldı ve uyuyan sarı saçlı tanrıçayı kollarının arasına almak için elini uzattı.

Kız bir şeyler homurdandı, elleri göğsüne sıkıca yapıştı ve Shaun kıkırdadı - sarı saçlı *huysuz* tanrıça, diye sessizce düzeltti.

Başını eğerek yüzünü onun saçlarına gömdü ve derin bir nefes aldı. Bir kısmı *acı* olmadığını fark etti. Göğsündeki eller hareket etti ve aşağıya, kalçalarının etrafına doğru kayarken gülümsedi. Kadın onun altına gelene kadar yuvarlandı ve ağzı ona değene kadar başını hareket ettirdi.

onunkiyile aynı hızda.

"Hey," diye fısıldadı.

"," diye cevap verdi, hâlâ uykuluydu. "Nasıl hissediyorsun?"

"Bunu sana sormam gerekmiyor mu?" Esnedi, gerindi ve vücudu onunkine doğru yerlerden baskı yaptı. "Bir süredir en harika rüya." Parmak uçları adamın omurgasında gezindi. "Öyle mi?"

"Mmmhmmmm. Kasabaya taşınan bir kurt şekil değiştiren vardı. En harika vücuda sahipti ..."

"Gerçekten mi? Bana daha fazlasını anlat." Dudakları kadının boğazının dibinde atan nabızı buldu.

"Tüm doğru hamleleri biliyordu."

"Böyle hareketler mi?" Ağırlığını bir kolunun üzerine verdi ve diğer eliyle vücudunu okşadı.

"Bu onlardan biriydi. Başkaları da vardı."

"Buna ne dersin?" Parmakları meme ucunun etrafında dolaştı, sertleşmiş tepeyi baş ve işaret parmakları arasında yakalayıp hafifçe çekiştirmeden önce içe doğru okşadı.

Cassie boğazının arkasından minnettar bir ses çıkardı ve Shaun gülümsedi. "Ya da belki bu?" Ağzı parmaklarının yerini aldı, Dil, duyarlı ucu üzerinde yavaş, tembel daireler çiziyordu. "Shaun!"

Kadın onun adını haykırdı ve adam başını kaldırdı. "Yapma! alay etmek."

"Ama seni kızdırmayı *seviyorum*, özellikle de tepki verdiğinde..." İki parmağı kalçalarının arasından kayarak hazır sıcaklığının içine girdi ve sırtı eğildi, bacakları daha da açıldı ... "*aynen ... böyle ...*"

Parmakları yatağa düştü, çarşafın içine kıvrıldı. "Tanrım, evet!" diye inledi.

Shaun dilini kadının karnından aşağıya, göbeğinin üzerinden aşağıya... aşağıya...

"Bekle! Dur!"

Shaun dondu kaldı ve tek kaşını kaldırarak başını eğip kızın vücuduna baktı.

"İyi misin?"

Ona bir gülümseme gönderdi. "Daha iyi." Ağzı kendi yoluna geri döndü.

"Shaun, ciddi," diye nefes nefese kaldı.

"Ben çok ciddiğim." Adamın ağzı kadının kalçasına değdi.

"Hayır... bekle." Kadının elinin saçlarına dolandığını ve hedefine doğru ilerleme çabalarını engellediğini hissetti. "Dün gece şimdiye kadarki en kötü geri çekilmeydi."

Sakinleşti, iç çekti ve sürünerek kadının bedenine geri döndü.

"Oyunbozan," diye yakındı. "Ne diyeceğimi bilemiyorum, Goldilocks." Omuzlarını silktilti, başını çevirdi ve dudaklarında geniş bir sırıtiş belirdi. "Kendimi harika hissediyorum, uzun zamandır olmadığım kadar iyi."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?" diye tekrarladi. "Belki şu eş , belki de Acıyı paylaşmak. Bu arada bu konuda sana hâlâ kırgınım."

"Yine de yaradı, değil mi?"

"Mesele bu değil. Bunu benim aracılığımla yaşamak zorunda kalmamalıydın." Kadın adamın yanına kıvrıldı, başını omzuna yasladı ve adam da kolunu ona doladı. "Evet, tamam!" Sinirli bir şekilde devam etti. "İşe yaradı. Ama kesinlikle tavsiye edilen bir detoks yöntemi değil." Dudakları adamın omzuna bir öpücük kondurdu. "Bir daha yapmayacağına söz ver," dedi.

"Bunu yapamam." Başını kaldırdı. "Gerçekten iyi hissediyor musun?"

"Yüzde yüz. Bunu sana kanıtlamamı ister misin?"

Shaun sonunda Cassie'nin yataklarından kaçmasına izin verip yiyecek bulmak için mutfığa gitmeyi kabul ettiğinde neredeyse öğle yemeği vakti gelmişti. Mutfığa doğru yürürlerken yükselen sesler onlara ulaştı.

Koridorda yürürken Shaun kaşlarını çattı ve hızını yavaşlattı. "Bu DJ..."

"Ve Gemma," diye ekledi Cassie. "Onlar nerede?"

"Oyun odası." Shaun başını en yakın oldukları kapıya doğru eğdi. "Henüz ses yalıtımı yapmadığımız tek oda orası." Kızın sorgulayan bakışları karşısında kulağına dokundu. "Yükseltilmiş duyular. Duymak, koklamak," öne doğru eğildi ve bir öpücük çaldı, "tatmak ve Dokun. Ses yalıtımı bize mahremiyet konusunda biraz daha iyi bir şans veriyor. Eğer odanın dışında dursaydık muhtemelen yüksek sesli bir tartışmayı duyabilirdik. ama insanları yanlışlıkla duymak daha zor." Başını salladı.

"Bu mantıklı."

Onu odanın önünden geçirdi, endişeli bir ifadeyle odaya doğru baktı ama durmadı ve mutfığa ulaşana kadar hızlı adımlarla ilerledi. Cassie mutfığı boş bulunca rahatladı ve yemek yapmak için nelerin mevcut olduğunu görmek üzere hızla dolapları incelemeye başladı.

"Seni ayakta ve etrafta görmek güzel." Cormac'ın sesi Cassie'yi irkiltti ve sıçrayarak başını dolabın içindeki rafa çarptı.

Shaun sessizce kıkırdadı ve başını salladı. "Uzamsal farkındalığın üzerinde çalışmamız gerekiyor, Goldilocks."

"Kardeşinin bir zil takması gerekiyor!" diye karşılık verdi. Cormac'a bir bakış attı ama yüz ifadesi değişmemişti. "Nasıl bu kadar sessiz hareket edebiliyorsun?"

"Etrafımdaki herkes bu kadar gürültü yapınca kolay oluyor." Cassie'nin yanından geçerken ona göz kırptı ve Cassie şaşkınlıkla ona baktı.

"Bugün çok iyi görünüyorsun." Cormac, Shaun'un önünde durarak ona şöyle dedi.

"Ben de kendimi çok iyi hissediyorum," diye yanıtladı Shaun ve Cormac ayağa kalkmasını işaret edince kaşlarını çattı.

"Beni eğlendir," dedi kardeşi ve Shaun ayağa kalktı. "Dikişlerinin nasıl iyileştiğini sormama gerek yok, belli ki," dedi gömleksiz göğsüne doğru başını sallayarak.

"Açıkça," diye tekrarladı Shaun.

"En son ne zaman nöbet geçirdin?"

"Dün gece. Oldukça yoğun. Bana öyle geliyor ki uyuşturucunun son . Cassie çok yardımcı oldu."

Cormac başını salladı. "Evet, öyle yaptı."

"Kayıtlara geçsin diye söylüyorum," diye devam etti Shaun aynı şekilde konuşma tonunda. "Eğer bir daha olursa, onu benden uzak tut. Bunu tekrar yaşamasına izin vermeyeceğim."

"Hey!" Cassie itiraz etti ama iki adam da onu görmezden geldi.

"Not edildi ve kabul edildi. Sadece bunun tekrarlanmamasını sağlayın." "Bunu bir öncelik haline getirmeye çalışacağım."

Kardeşler birbirlerine baktılar ve sonra Cormac'ın dudakları hafif bir gülümsemeye dönüştü. "Geri dönmene sevindim kardeşim."

"Damien ya da Scarlet'ten haber var mı?"

Cormac içini çekti ve bir sandalye çekti. "Otur." Kardeşinin koltuğuna yerleşmesini bekledi. "Bunu söylemenin kolay bir yolu yok. Scarlet'in cesedini seni bulduğumuz yerden birkaç mil ötede bulduk. Boğazi parçalanmıştı." Cassie'ye baktı. "Sam'in kokusu her yere yayılmıştı."

"Sence Sam mi ?" Cassie sordu.

"Kesin bir şey söylemek zor ama kesinlikle oradaydı." "Peki ya Damien?" Shaun ekledi.

Cormac başını salladı. "Rüzgârın içinde. Jaden onu ilçe sınırlarına kadar takip etti, sonra kokusunu kaybetti. Onu bulacağız, Shaun. Sadece biraz zaman alacak."

"Peki biz ne yapacağız? O bulunana kadar sürekli omuzlarımızın üzerinden mi bakacağız?"

"Hayır, kardeşim. Hazırlanıyoruz. Damien'ı daha son görüşümüz değil."

EPILOGUE

BİR HAFTA SONRA

Gemma bornozunun kemerini **düğümledi**, derin bir nefes aldı ve banyonun kapısını açtı. Sağına ve soluna bakarak çıkmadan önce koridorun temiz olduğunu gördü ve olabildiğince hızlı bir şekilde yatak odasına doğru yürüdü.

Çılgın bir adamın elinden kurtarılabildiği bir hafta olmuştu. deli adam... ironik bir şekilde başka bir deli adam tarafından. Onu üç uzun gün boyunca yaşadığı cehennemden eve getirdiğinden beri yatak odasında uyuduğu kişi.

Yatak odasının kapısını iterek açtı ve içeri adım attı. Delilerden bahsetmişken, onu kurtaran kişi yatak odasının önünde duruyordu. yatak odasındaki şifonyer. Kadın içeri girdiğinde doğruldu, bir elinde bir tişört vardı.

"Ben gitmeden önce dönersin diye umuyordum," dedi ve Gemma içini çekti. Koyu kahverengi gözleri bu sesle parladı ve ağzının bir tarafı sırtırmaya başladı. "Böyle yapma Starshine. Günlük sohbetlerimizi sevdiğini biliyorum."

"Bu fikre nereden kapıldın bilmiyorum." Onu iterek geçti ve yatağa oturdu. "Bu konuşmayı kısa kesmeme izin ver. Hayır, Damien bana hiçbir şey anlatmadı. , ben mahkûmken yaptıkları hakkında seninle paylaşmak istediğim hiçbir şey yok. Scarlet ile oldu. Ve hayır, orada bulunduğum süre boyunca Sam'i bir kez bile görmedim."

Deacon kollarını göğsünde kavuşturdu ve ona baktı. "Verdiğin tepki doğal değil. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Sen doğal değilsin," diye karşılık verdi.

Çocukça, Starshine, çocukça," diye uyardı. "Bana öyle demeyi kes."

"Olanlar hakkında konuşmalısın," diye devam etti. "Bunu bu şekilde kilit altında tutmak senin için iyi değil."

"Çok sayıda kaçırma vakası var mı?" Ayaklarını altına sıkıştırdı ve sırtını yastıklara yasladı.

"Hayır, ama benim gözlerim var. Ve seni gördüm, *hatırladın* mı?"

İrkildi ama kayıtsız ifadeyi korudu. "Görmek istediğin şeyi gördün, hırçın yüzün ve parlayan

Gözler. Oraya kavga etmek için girdin ve *hala* bir tane arıyorum."

"Emin olabilirsin ki öyleyim. Seni nasıl bulduğum hakkında konuşmak ister misin?"

"Hayır."

"Yerde su kabı olan bir kafeste kilitli." "Bu konuda konuşmak istemediğimi *söyledim*."

"Boynunda bir tasma, duvara bağlı bir tasma." "Kesin şunu!"

"Çıplak, yara bere içinde, pis, kim bilir neyle kaplı. Yakasında rolünü herkese duyuran bir isim etiketi vardı. Ne yazdığını hatırlıyor musun?"

"Siktir git, Deacon." Karnının üzerine yuvarlandı ve ona sırtını gösterdi.

"Öyle yazmadığına eminim," diye cevap verdi. "Yoksa bu bir dilek miydi?" Bir dizini yatağın ucuna dayadı ve elini bileğinin üzerine koydu. "Bir istek, muhtemelen?" Diğer eli karşı ayak bileğinin etrafında kıvrıldı. "Ya da belki de bir talepti?" O çekerek onu yatağın kenarından sarkana kadar aşağı sürükledi. "Taleplere iyi yanıt vermiyorum."

Gemma çığlık attı, sırt üstü dönmeye çalıştı ama Deacon öne doğru eğildi, ellerini başının iki yanına koyarak onu vücuduyla yatağa sabitledi.

"Çekil üstümden," diyerek tek ayağıyla geri tekme attı ve adamın güldüğünü hissetti. "Çok saldırgansın." Dudakları onun boynunun kıvrımını buldu. "Eğer sen Sana kendini iyi hissettirmemi istiyorsan, bana karşı daha nazik olmalısın."

"Beni iyi hissettirmeni istemiyorum," diye tersledi Gemma, bir eliyle geriye uzanıp parmaklarını adamın saçlarına doladı ve onu daha yakına çekti.

"Benden ne istiyorsun o zaman?" Başını aşağı çekmesine izin verdi ve dişleri alt dudağına battı.

"Bana unutturmanı istiyorum."

THE MIDNIGHT PACK

Geceyarısı Sürüsü serisi, kurt değıştiren üç kardeşin hikâyesini anlatıyor. İlk kitap Shaun'a, ikincisi Deacon'a ve üçüncüsü Cormac'a (Sürünün birincil Alfa'sı) odaklanıyor.

Gece Yarısı Dokunuşu

Bela her zaman Shaun Jacobs'u bulur.

Bu yüzden, yeni bir kasabaya taşınma ve yeni bir başlangıç planlandığı gibi gitmediğinde, özellikle de Shaun'un kurdu beklenmedik bir şekilde arazisinde bulduğu güzellik üzerinde hak iddia ettiğinde, ateşli alfa erkeği gerçekten şaşırmamalıydı.

Tutku yükselir, ancak Cassie'nin başına hayır cevabını kabul etmeyen eski sevgilisi gibi kendi sorunları da gelir

Daha da kötüsü, Shaun'un bir avcı vardır. Geceyarısı sürüsünü sonsuza dek alaşağı etmek için hiçbir şeyden çekilmeyecek biri. Riskler yüksek ama Shaun savaşmadan aşağı iniyor.

Gece Yarısı Ayartması

Beni günaha sokma.

İsminiz Deacon Jacobs ve tercih ettiğiniz uyuşturucu da günaha girmekse söylemesi kolay.

Ruhu kırık bir kadın onun radarına bile girmemeliydi ama bir kurt, bir kurdun istediğini ister.

Alınan dişi ve kibirli kurt arasında kıvılcımlar uçuşur ama Gemma daha önce de Geceyarısı Sürüsü'nün çapraz ateşine yakalanmıştır ve şimdi tek istediği unutmaktır. Tanıdık bir düşman yeniden ortaya çıkar ama her şey görüldüğü gibi değildir ve sürü, şimdiye kadarki en zorlu mücadeleleri olabilecek şeyle yüzleşmek için safları sıklaştırır.

Riskler ürktücüdür ancak Deacon, Gemma'nın güvenliğini sağlamak için hayatı da dahil olmak üzere her şeyi riske atacaktır.

Gece Yarısı Azabı Çok Yakında!

FROM THE AUTHOR

Umarım siz de Shaun ve Cassie'nin hikâyesini yazarken benim kadar keyif almışsınızdır. Geceyarısı Dokunuşu, üç Jacobs kardeşe odaklanan bir üçlemenin ilk kitabı. Sırada Deacon'ın hikâyesi var!

Yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak istiyorsanız, lütfen bültenime abone olun, Facebook Grubuma katılın ve/veya Facebook sayfamı takip edin (aşağıdaki bağlantılar). Sizden haber almak isterim!

L. Ann

Bülten Bağlantısı - <http://eepurl.com/c6Alm9>

Facebook Sayfası -

<https://www.facebook.com/LAnnAuthor/>

Facebook Grubu -

<https://www.facebook.com/groups/lannsliterati/>

Gece Yarısı Dokunuşu'nu beğendiyseniz, tercih ettiğiniz yorum sitesinde bana bir yorum bırakırsanız çok sevinirim!

ALSO BY L. ANN

Gece Yarısı Paketi Serisi

Gece Yarısı Dokunuşu
Gece Yarısı Ayartması
Midnight Torment (Çok Yakında)

Karanlık Miras Serisi

(L. Gene Brown ile birlikte yazılmıştır)

Kanla Bağlanmış Kan
Atlıkarıncası
Kötü Kan (Çok Yakında)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

